

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕ'

Τετάρτη 12 Μαρτίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8453
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8ο Γυμνάσιο Αμαρουσίου, το 3ο Γυμνάσιο Τρίπολης, το Γυμνάσιο "ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ" Μεσσηνίας, το Γυμνάσιο Αιανής Κοζάνης, το Γυμνάσιο Ξηρολίμνης Κοζάνης, το 4ο Γυμνάσιο Χαριλάου Θεσσαλονίκης και το Δημοτικό Σχολείο Εμπορείου Θήρας, σελ. 8465, 8486, 8501, 8506, 8515, 8518
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8454, 8462, 8468, 8472, 8473, 8486, 8488, 8504, 8509

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Μαρτίου 2014, σελ. 8453

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Διοικητικές απλουστεύσεις - Καταργήσεις, συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και υπηρεσιών του Δημόσιου Τομέα - Τροποποίηση διατάξεων π.δ. 318/1992 (Α' 161) και λοιπές ρυθμίσεις», σελ. 8453
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:
Οι Υπουργοί Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Υγείας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Τουριστικά πλοία και άλλες διατάξεις», σελ. 8506
3. Κατάθεση πρότασης νόμου:
Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης κατέθεσε πρόταση νόμου: «Για τη σύσταση, χρηματοδότηση και οικονομικό έλεγχο των πολιτικών κομμάτων και για τη ρύθμιση και τον έλεγχο των εκλογικών δαπανών», σελ. 8506

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 8453 - 8468
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 8476 - 8490
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 8490 - 8507
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8507 - 8520
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8468 - 8476

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 8454, 8462
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 8486, 8488
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 8496, 8504
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 8509
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 8509
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8496
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8462
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8509
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8462
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 8454

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 8468
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 8468, 8472, 8473

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 8457
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ά. , σελ. 8507
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. , σελ. 8475, 8490, 8491
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 8465, 8466
ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. , σελ. 8463, 8481
ΓΑΚΗΣ Δ. , σελ. 8512, 8513
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 8479
ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 8456
ΖΕΡΔΕΛΗΣ Ι. , σελ. 8518
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 8482, 8485
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 8478
ΚΑΛΟΓΕΡΗ Α. , σελ. 8509
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 8455, 8469
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 8496, 8497
ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι. , σελ. 8488
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 8472, 8473, 8474
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 8487
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 8468, 8469, 8470
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 8502
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 8519
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 8516
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 8489, 8509
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 8514
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8463, 8464, 8465, 8494, 8495
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 8512
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 8504
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 8513
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 8486
ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. , σελ. 8491
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 8506
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8462, 8470, 8472
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 8463, 8498, 8501, 8502
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8460, 8462, 8464, 8470, 8472, 8501
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 8517, 8518
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. , σελ. 8464, 8485, 8486
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ. , σελ. 8497, 8498
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. , σελ. 8455, 8456
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 8506, 8508, 8509
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 8476, 8478
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 8466, 8467, 8468, 8478
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 8492
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 8467, 8478, 8479
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 8489
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 8480
ΤΑΜΗΛΟΣ Μ. , σελ. 8458, 8515
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 8511
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Δ. , σελ. 8459
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 8474, 8475, 8476
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 8454
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 8493
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 8494, 8495
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 8499

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕ'

Τετάρτη 12 Μαρτίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 12 Μαρτίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 11-3-2014 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου:

α) Τα Πρακτικά της ΡΔ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 11 Μαρτίου 2014, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: «Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και άλλες διατάξεις».

β) Τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 6 Φεβρουαρίου 2014, της Παρασκευής 7 Φεβρουαρίου 2014 και της Δευτέρας 10 Φεβρουαρίου 2014)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Μαρτίου 2014.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 659/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ελαιοκομίας και της διάθεσης του ελαιολάδου.

2. Η με αριθμό 662/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Γελαλή προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την άμεση κατάργηση των φορολογικών προστίμων που προβλέπονται στον ν. 4174/2013 και τον ν. 4224/2013.

3. Η με αριθμό 661/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις καθυστερήσεις του ΕΟΠΥΥ για τον έλεγχο των ιδιωτικών κλινικών από ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρείες.

4. Η με αριθμό 664/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις ενέργειες για την απαγόρευση της καταστροφής του χημικού οπλοστασίου της Συρίας εντός της κλειστής λεκάνης της Μεσογείου εν' όψει μάλιστα

και της ουκρανικής κρίσης.

5. Η με αριθμό 666/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Σπυρίδωνος Λυκούδη προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στη λειτουργία των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού.

6. Η με αριθμό 658/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κοζάνης των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Γεωργίου Κασαπίδη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προστασία του ελληνικού μελιού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 660/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Χανίων της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανούσου Βολουδάκη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, σχετικά με τη θέση της Κυβέρνησης απέναντι στις προτάσεις του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) για το ελαιόλαδο.

2. Η με αριθμό 663/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μαρίας Τριανταφύλλου προς την Υπουργό Τουρισμού, σχετικά με την ολοκλήρωση του έργου της μαρίνας του Μεσολογγίου.

3. Η με αριθμό 665/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Γαβριήλ Αβραμίδη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την ολική περικοπή των συντάξεων των ανασφάλιστων ομογενών υπερηλίκων Ποντίων και Βορειοηπειρωτών.

4. Η με αριθμό 667/10-3-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ανακεφαλαιοποίηση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Διοικητικές απλουστεύσεις- Καταργήσεις, συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και υπηρεσιών του Δημόσιου Τομέα- Τροποποίηση διατάξεων π.δ. 318/1992 (Α' 161) και λοιπές ρυθμίσεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση άρχισε η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου και στη σημερινή θα ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της αρχής. Στη συνέχεια θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου ως μία ενότητα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να ρωτήσω πότε θα διεξαχθεί η επί των άρθρων συζήτηση; Θα ολοκληρωθεί τώρα η διαδικασία του καταλόγου και στη συνέχεια θα μπορούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση με έναρξη πάλι διαδικασίας εγγραφής ομιλητών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως. Μόλις τελειώσουμε, θα γίνει κανονικά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα παρακαλέσω, επίσης, αν με ακούν κάποιοι Βουλευτές οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι και δημιουργούν πρόβλημα λόγω της απουσίας τους, να μουν στην Αίθουσα, διότι όλοι επικαλούνται διάφορες εργασίες και στο τέλος δημιουργούν πρόβλημα στο Προεδρείο. Γι' αυτό, σας λέω ότι θα τηρήσω αυστηρά τον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Υψηλάντης για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο αποτελεί ένα πρώτο σημαντικό βήμα σε μία δύσκολη πορεία για την πάταξη της ελληνικής γραφειοκρατίας και για τον εξορθολογισμό του ελληνικού δημοσίου.

Είναι κοινός τόπος ότι η γραφειοκρατία στο μέγεθος που υπάρχει, είναι εμπόδιο στην εξέλιξη και την ανάπτυξη του κράτους και αποτελεί τροχοπέδη στην άνθηση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και κατ' επέκταση στην αντιμετώπιση της γάγγραινας της ανεργίας.

Όμως, πρέπει να επισημάνουμε ότι, μετά το πρώτο βήμα, οφείλουμε να προβούμε σε ένα άλμα, με την ολοκλήρωση της ηλεκτρονικής υπογραφής, αλλά και με μία χάρτα άρσης όλων εκείνων των αντικινήτρων που εκτρέφουν τη γραφειοκρατία και υποσκάπτουν την ανάπτυξη.

Βέβαια, το εγχείρημα ξεκινά σε μία περίοδο κατά την οποία είναι ορατή η εξοδος μας από τις παρενέργειες της μεγάλης κρίσης που έπληξε τη χώρα μας και, βεβαίως, από το μνημόνιο. Αυτό έχει επιτευχθεί με τις θυσίες του ελληνικού λαού, ο οποίος πλήρωσε την κρατικιστική, συντεχνιακή και κακώς εννοούμενη συνδικαλιστική ελληνική πολιτική πραγματικότητα του παρελθόντος.

Παρ' όλα αυτά, ο ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει να συντηρεί ό,τι έχει ταλαιπωρήσει και πονέσει αυτόν τον τόπο και επιμένει σε ένα φαύλο κράτος και στον κρατισμό που παράγει. Επιδιώκει την αναξιοκρατία και την ανυπαρξία κριτηρίων βαθμολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, τη διατήρηση συστημάτων κρίσης από «ημετέρους» και όχι βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, την ενθάρρυνση των αέργων που αποστερούν την εργασία σε ανθρώπους –κυρίως νέους– που επιδιώκουν αληθινά να εργαστούν.

Δυστυχώς, επιστράτευσαν και πάλι τον διχαστικό και ακραίο λόγο, υπερτονίζοντας ότι δήθεν το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι απόρροια της υποδούλωσης της χώρας στις μνημονιακές της δεσμεύσεις, θαρρείς και η χώρα μας δεν έχει από μόνη της την ανάγκη να απεμπλακεί από ό,τι τη βαραίνει και την ταλαιπωρεί δεκαετίες τώρα.

Παρουσίασε το γνωστό, ευκόλως και αζημίως επαναλαμβανόμενο έργο της δήθεν αντισυνταγματικότητας που έχει επιλέξει πρωταγωνιστικά η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για να προσδώσει πολιτική νομιμοποίηση στη στείρα, οπισθοδρομική και καταστρεπτική πολιτική της πρόταση επί του ελληνικού προβλήματος. Πρόκειται για τακτική και αντιπολιτευτικό λόγο που φαντάζει ευχάριστος, όμως στην πραγματικότητα είναι φθοροποιός για ό,τι ο ελληνικός λαός έχει καταφέρει με κόπους και θυσίες μέχρι σήμερα. Όσον αφορά τη λήψη μέτρων κατά της γραφειοκρατίας, αφού επεδίωξαν να μειώσουν τη σπουδαιότητά τους, το προσπερνούν. Γιατί εδώ, λογικά, θα έπρεπε να πουν και μία καλή κουβέντα.

Η ιεράρχηση των επιχειρησιακών προτεραιοτήτων, προκειμέ-

νου το κράτος μας να αναδιατάξει τις δυνάμεις του ώστε να καταστεί πιο λειτουργικό και αποτελεσματικό, λένε ότι είναι υποδούλωση στο μνημόνιο.

Την εμμονή τους σε διατήρηση φορέων που εδώ και καιρό έχουν εκπληρώσει την αποστολή τους –στη διατήρηση προφανώς αλληλεπικαλυπτόμενων αρμοδιοτήτων– και τη σπατάλη των δημοσίων πόρων τη φέρουν ως αποκύημα μιας ετερόνομης, όπως λένε, και ασφαλώς παραδομένης στην τριαρχία των δανειστών νομοθετικής λειτουργίας.

Αυτό είναι το έργο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο οποίο με περίσσεια ανευθυνότητα έχει επιδοθεί ο ΣΥΡΙΖΑ και οι δήθεν αντιμνημονιακοί παρακολουθητές του στα δεξιά και αριστερά του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Πρέπει ξεκάθαρα ο Έλληνας πολίτης να γνωρίζει ότι με το εγχείρημα αυτό εξορθολογισμού του κράτους καταργούνται έντεκα φορείς, των οποίων ο ρόλος μπορεί πλέον να ασκηθεί από κάποια υφιστάμενη δομή συνεκτικότερα. Τέσσερα νομικά πρόσωπα τα οποία ουδέποτε δραστηριοποιήθηκαν επιχειρησιακά, τρία κλαδικά ερευνητικά κέντρα, τα οποία λειτουργούν ως δημόσιες υπηρεσίες, συγχωνεύονται σε ένα ενιαίο ερευνητικό κέντρο, ενώ δύο νομικά πρόσωπα και μία αυτοτελής δημόσια υπηρεσία καταργούνται και συγχωνεύονται σε ένα νομικό πρόσωπο.

Το μεταβατικό στάδιο μέχρι τη θεσμοθέτηση ενός μόνιμου συστήματος αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων καθώς και επιλογής γενικών διευθυντών, διευθυντών, τμηματάρχων και προϊσταμένων, με αντικειμενική συγκριτική αξιολόγηση και προσδιορισμό ανώτατων ποσοστών ανά κλίμακα βαθμολογίας, σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί πρόκριμα απόλυσης ή μείωσης με μισθό, αλλά μια διαδικασία για τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της ποιότητας των προσφερομένων υπηρεσιών των δημοσίων υπαλλήλων.

Κλείνοντας την παρέμβασή μου αυτή, θα ήθελα να αναφέρω ότι το άρθρο 43 του νομοσχεδίου, βελτιωμένο νομοτεχνικά, ορθώς δίνει τη δυνατότητα επανελέγχου κάθε είδους μετατροπής σύμβασης εργασιακής σχέσης σε αορίστου χρόνου από το ΑΣΕΠ, για περιπτώσεις οι οποίες κατά τον χρόνο της μετατροπής αυτής δεν συνέτρεχαν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις ή δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία.

Για να λειτουργήσει όμως, κύριε Υπουργέ, σωστά το κράτος δικαίου οφείλουμε να δώσουμε την ευκαιρία αποκατάστασης εργαζομένων, οι οποίοι, ενώ είχαν όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις να καταστούν αορίστου χρόνου, ευθύνη της υπηρεσίας τους, ευθύνη κάποιων που εκείνη την ώρα έκριναν διαφορετικά ότι λειτούργουσαν νόμιμα, τούτο δεν κατέστη εφικτό.

Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι η Κυβέρνηση οφείλει να εγκύψει και σε αυτό το πρόβλημα, αποδίδοντας δικαιοσύνη με βάση την κοινοτική νομοθεσία, για να αποκαταστήσει την κατηγορία εκείνων των αδικώς απολυθέντων εργαζομένων οι οποίοι και είναι αναγκασμένοι στην υπηρεσία τους και δεν επιβαρύνουν το δημόσιο. Μία τέτοια κατηγορία είναι οι προσφάτως απολυθέντες από τη ΔΕΥΑ Ρόδου και πρώην εργαζόμενοι της ΔΕΥΑ Ιαλυσού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επιπλέον, οφείλω να επισημάνω από το Βήμα αυτό ότι, εξαιτίας του κενού αυτού που δημιουργήθηκε, μπαίνει σε κίνδυνο ολόκληρο το αποχετευτικό σύστημα του πλέον τουριστικού κομμάτιου της χώρας. Αν, δε, αναλογιστούμε ότι αυτήν την ώρα ο τουρισμός προσφέρει το σημαντικότερο ποσοστό στο ΑΕΠ μας για την αντιμετώπιση της κρίσης, οποιαδήποτε περιβαλλοντική ζημιά θα ανατρέψει δραματικά τον συσχετισμό αυτό.

Καλώ, λοιπόν, την Κυβέρνηση άμεσα να ασχοληθεί και με αυτήν την τόσο σοβαρή περίπτωση, η οποία θα δώσει την ισορροπία και θα αποκαταστήσει τα πράγματα μέσα στο πνεύμα και στο κράτος δικαίου.

Τέλος, επισημαίνω ότι με το νομοσχέδιο αυτό βάζουμε ένα τέλος στη φαύλη και ακραία τακτική και ρητορική, που μοναδικό στόχο είχε και έχει την αύξηση της εκλογικής πελατείας, δίχως να δίνει λογαριασμό σε κανέναν και επιρρίπτοντας τελικά αυτόν και τα δυσβάσταχτα βάρη του στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. Υψηλάντη.

Τον λόγο έχει για επτά λεπτά η κ. Μαρία Κανελλοπούλου και να ετοιμάζεται η κ. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μια φορά βρισκόμαστε στην Αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής αντιμέτωποι με ένα νομοσχέδιο της Κυβέρνησης που μάλλον χωρίς περίσκεψη, αλλά σίγουρα χωρίς αιδώ, επιχειρεί να διαλύσει ό,τι έχει ακόμα περισωθεί.

Μας φέρνεται λοιπόν ένα σχέδιο-«σκούπα», ήδη χαρακτηρισμένο από την αρμόδια επιτροπή του Κοινοβουλίου ως αντισυνταγματικό, για να πείτε ότι επιχειρείτε να επιβάλετε αξιοκρατία και αξιολόγηση στο δημόσιο. Ποιοι; Εσείς οι οποίοι στο μεταξύ έχετε καταλάβει με κομματικούς στρατούς όλες τις θέσεις-κλειδί! Σας παραθέτω στοιχεία που δείχνουν τον βαθμό των αναθέσεων σε θέσεις προϊσταμένων, στοιχεία που δείχνουν το όργιο τοποθετήσεων δικών σας ανθρώπων, χωρίς να έχουν κριθεί από υπηρεσιακό συμβούλιο. Πρόκειται για εκείνους, δηλαδή, οι οποίοι, μετά την τυχόν ψήφιση του νομοσχεδίου, θα αξιολογήσουν τους άλλους υπαλλήλους.

Ξεκινώ, κύριε Μητσotάκη, με το δικό σας Υπουργείο. Στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, λοιπόν, τρεις στους πέντε γενικούς διευθυντές, το 60% των διευθυντών και το 40% των τμηματάρχων έχουν τοποθετηθεί με ανάθεση, χωρίς δηλαδή κρίση από υπηρεσιακό συμβούλιο.

Στο Υπουργείο Εσωτερικών το 70% των διευθυντών και το 52% των τμηματάρχων έχουν τοποθετηθεί με ανάθεση, χωρίς κρίση από υπηρεσιακό συμβούλιο.

Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης το 75% των γενικών, το 45% των διευθυντών και το 45% των τμηματάρχων έχουν τοποθετηθεί με ανάθεση, χωρίς κρίση από υπηρεσιακό συμβούλιο.

Στις αποκεντρωμένες διοικήσεις έχουν τοποθετηθεί όλοι με ανάθεση από το 2011 μέχρι σήμερα. Είναι φανερό, λοιπόν, πώς εσείς εννοείτε την αξιολόγηση.

Στο ίδιο νομοσχέδιο προχωρείτε σε κατάργηση διαφόρων φορέων. Προσωπικά θα αναφερθώ στην κατάργηση του ΕΚΕΒΙ, ενός φορέα που φυσικά δεν έχει εξαντλήσει τον ρόλο του. Εντάσσετε τις δράσεις του στο ΕΙΠ, έναν εξαιρετικά προβληματικό οργανισμό, με έντεκα υπαλλήλους στην Αθήνα, ανθρώπους χωρίς καμμία σχέση με όσα το ΕΚΕΒΙ είχε ως αντικείμενο. Ταυτόχρονα, δεν υπάρχει καμμία δέσμευση ότι οι ικανότατοι εργαζόμενοι του ΕΚΕΒΙ θα απορροφηθούν από το ΕΙΠ.

Γιατί η Κυβέρνηση θέλει να καταργήσει το ΕΚΕΒΙ; Ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης αδυνατεί να μας εξηγήσει και ο Υπουργός Πολιτισμού κρύβεται πίσω από τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Αξιολογήθηκε ποτέ το ΕΚΕΒΙ, ως φορέας, από άποψη κόστους-οφέλους; Το βιβλίο είναι ο τελευταίος φορέας του Υπουργείου Πολιτισμού από άποψη επιχορηγήσεως στην περιοχή του σύγχρονου πολιτισμού. Αξιολογήθηκε ποτέ το έργο που επιτέλεσε το ΕΚΕΒΙ στα δεκαεννέα χρόνια λειτουργίας του, έναντι αυτών των μικρών χρηματοδοτήσεων; Αξιολογήθηκε ποτέ η κινητοποίηση πόρων που πέτυχε από άλλες πηγές εκτός του Υπουργείου Πολιτισμού, όπως από ανταγωνιστικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως είναι ο «Πολιτισμός 2000», το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, ερευνητικά προγράμματα, περιφερειακά προγράμματα, το ΕΣΠΑ 2007-2013 και η αυτοχρηματοδότηση; Αξιολογήθηκε ποτέ η κοινωνική του απήχηση και η διείσδυση του ονόματός του στους ανθρώπους της εκπαίδευσης, των γραμμάτων και στο αναγνωστικό κοινό;

Αξίζει να σημειωθεί ότι επτά χιλιάδες από αυτούς, ανάμεσά τους πεντακόσιοι επώνυμοι συγγραφείς, καθηγητές και πολιτικοί, υπέγραψαν στην ηλεκτρονική ψηφοφορία τον Ιανουάριο του 2013 να μην καταργηθεί το ΕΚΕΒΙ, αίτημα που υποστηρίζουν και όλοι σχεδόν οι συλλογικοί φορείς από τον χώρο το βιβλίου.

Ποιο είναι το πραγματικό όφελος της πολιτείας από την κατάργηση του ΕΚΕΒΙ; Αυτό που εξοικονομείται με την προβλεπόμενη απορρόφησή του από το ΕΙΠ είναι ο μισθός του διευθυντή, καθώς τα μέλη του Δ.Σ. ήταν άμισθα, και το ενοίκιο του κτηρίου του, παρά το γεγονός ότι το Υπουργείο Πολιτισμού έχει υποσχεθεί εδώ και έναν χρόνο ότι έχει εξασφαλιστεί δημόσιο κτήριο για

να στεγάσει τις υπηρεσίες του. Προφανώς, θα έχει μεταφερθεί και αυτό στο ΤΑΙΠΕΔ.

Το κόστος των εργαζομένων που απομακρύνονται δεν συμπεριλαμβάνεται -υποθέτουμε- στο δημοσιονομικό όφελος, αφού για τις δράσεις που θα απορροφηθούν από το ΕΙΠ θα χρειαστούν και άνθρωποι για να τις υλοποιήσουν. Η ζημιά, όμως, στις δημόσιες πολιτικές για το βιβλίο θα είναι τεράστια από την απώλεια της τεχνογνωσίας του ολιγάριθμου, αλλά εμπειρότατου, προσωπικού του ΕΚΕΒΙ.

Το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου επέδειξε στα δεκαεννέα χρόνια λειτουργίας του σημαντικότερο έργο στους τομείς της προώθησης του πολιτισμού, του ελληνικού βιβλίου και των ελληνικών γραμμάτων στο εξωτερικό, της προώθησης της φιλαναγνωσίας και της διάδοσης του βιβλίου και των γραμμάτων, ιδίως στα παιδιά και τους νέους.

Συνετέλεσε στη δημιουργία των έργων υποδομής για την υποστήριξη των συντελεστών του βιβλίου με την εκτέλεση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης, την εκπόνηση ερευνών και μελετών για την αγορά του βιβλίου, τη δημιουργία αρχείου εκδοτών, βιβλιοπωλών, βιβλιοθηκών, μεταφραστών, ιστορίας του ελληνικού βιβλίου, τη δημιουργία εξειδικευμένης βιβλιοθήκης, καθώς και τον δημοφιλέστερο σήμερα ιστοχώρο του βιβλίου, το www.biblionet.gr για την ενημέρωση των αναγνωστών.

Ως ΣΥΡΙΖΑ ζητάμε να αποσυρθεί άμεσα το άρθρο 9 του σχεδίου νόμου για την απορρόφηση του ΕΚΕΒΙ από το ΕΙΠ. Το ΕΚΕΒΙ αποτελεί επιτυχημένο φορέα στο πλαίσιο του Υπουργείου Πολιτισμού, σύμφωνα με το κριτήριο της εμβέλειας και της απόδοσής του και συνεπώς δεν δικαιολογείται η κατάργησή του.

Επίσης, ζητάμε να καταβληθούν τα δεδουλευμένα των εργαζομένων του ΕΚΕΒΙ, που είναι απλήρωτοι επί έξι μήνες και παρ' όλα αυτά εργάζονται με αξιοσύνη και αυτοθυσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ρέι Μπράντμπερι, όταν δημοσίευσε το «Φαρνάνιτ 451» το 1953, περιέγραψε έναν κόσμο όπου το βιβλίο θα ήταν απαγορευμένο. Καθώς φαίνεται, υπάρχουν και άλλοι τρόποι για να εξουδετερωθείς τα βιβλία: να χτυπήσεις τις υποδομές τους, κλείνοντάς τες, να διαλύσεις όποιες προσπάθειες φιλαναγνωσίας επιχειρούνται, να το παραδώσεις στα ολιγοπώλια, καταργώντας την ενιαία τιμή βιβλίου, να δώσεις τις βιβλιοθήκες σε ιδιώτες, για να βάλουν στις προθήκες τους τα ευπώλητα. Εμείς λέμε όχι. Θα υπερασπιστούμε το βιβλίο με νύχια και με δόντια. Το εννοούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εγώ ευχαριστώ την κ. Κανελλοπούλου, που ήταν και ακριβής στον χρόνο της.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Ξηροτύρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να τηρούμε τον χρόνο, γιατί είναι πολλοί οι ομιλητές και έχουμε και συζήτηση επί των άρθρων. Μετά να ετοιμάζεται ο κ. Γλέζος.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα αποτελείται από τέσσερα κεφάλαια.

Το πρώτο αφορά τη μείωση των διοικητικών βαρών και τις απλουστεύσεις των διαδικασιών, χρήσιμες ρυθμίσεις που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες. Φθάνουν, όμως, οι ρυθμίσεις αυτές για να βελτιώσουν το μεγάλο πρόβλημα της εύρυθμης λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης; Όχι, δεν φθάνουν. Χρειάζεται γι' αυτό ένα ειδικό νομοσχέδιο, προσαρμοσμένο σε ένα ενιαίο στρατηγικό σχέδιο για την αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης.

Το δεύτερο και το τρίτο κεφάλαιο είναι τα πιο σημαντικά κεφάλαια του νομοσχεδίου, που αφορούν τις καταργήσεις και τις συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και την αξιολόγηση του προσωπικού των δημόσιων υπηρεσιών.

Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, στόχος του είναι η αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη λειτουργία των δημόσιων οργανισμών και φορέων με όσο το δυνατόν μικρότερο δημοσιονομικό κόστος. Απλουστευμένη προσέγγιση σε έναν μεγάλο στόχο, που τον βάζουν όλες οι κυβερνήσεις για την αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά μετά τον ξεχνούν.

Εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, είχαμε πει ότι ο στόχος πρέπει να είναι ο επανακαθορισμός όλης της λειτουργίας της Δημό-

σιας Διοίκησης, με κριτήριο την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τον πολίτη και τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό κρίνεται η συνολική αντιμετώπιση των μεγάλων παθογενειών του κράτους. Βεβαίως και χρειάζονται καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων, αλλά αυτό πρέπει να γίνει, όπως σας είπα, με αξιολόγηση, εξορθολογισμό και βάσει ενός συγκεκριμένου σχεδίου.

Νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι πως ο τόπος έχει ανάγκη από μία ουσιαστική αναδιοργάνωση του κράτους και της Δημόσιας Διοίκησης και ειδικότερα των διοικητικών μονάδων όλων των Υπουργείων.

Αυτό, όμως, θα πρέπει να γίνει με βάση ένα συνολικό και καλά δομημένο σχέδιο, κοινά αποδεκτό -χρειάζεται πράγματι η συναίνεση των κομμάτων- το οποίο θα εφαρμοστεί με μέθοδο και σύστημα, με υπομονή και επιμονή, με σεβασμό, όμως, στον νόμο και στο Σύνταγμα.

Η διοικητική μεταρρύθμιση χρειάζεται ένα σχέδιο με σκοπό την εγκαθίδρυση ενός κράτους ισχυρού, δικαίου, επιτελικού, με Δημόσια Διοίκηση ευέλικτη, αποδοτική, αποτελεσματική, επιχειρησιακή, η οποία να συμβάλλει ουσιαστικά στον αναπτυξιακό σχεδιασμό και στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και να εργάζεται, να εφαρμόζει δημόσιες πολιτικές και κυρίως πολιτικές και συμπεριφορές που να είναι ακομμάτιστες, μακριά από το πελατειακό κράτος που είναι ο μεγάλος βραχνάς της Δημόσιας Διοίκησης.

Η αναδιοργάνωση της διοίκησης θα επέλθει με την κατάσπαρση των νέων οργανισμών ή κανονισμών, της οργάνωσης και λειτουργίας όλων των υπηρεσιών, με αξιολόγηση των δομών. Το έχουμε πει πολλές φορές. Και, όμως, το πρόγραμμα αυτό το οποίο άρχισε επί τρικομματικής κυβέρνησης, η ολοκληρωμένη αυτή διαχείριση, δεν προχωράει συστηματικά, δεν προχωράει συντεταγμένα και δεν προχωράει, βέβαια, με τον τρόπο τον οποίο σας περιέγραφα πριν.

Το διαρθρωτικό μέτρο της κινητικότητας του προσωπικού, το οποίο είχε σαν σκοπό την ορθολογική ανακατανομή του προσωπικού, μετά όμως από εκθέσεις αξιολόγησης των δομών, σχέδια στελέχωσης των δημοσίων υπηρεσιών και αποτίμηση των προσόντων του μετακινούμενου προσωπικού, δυστυχώς είναι ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα της παραλήξης που μπορεί να έχει μία μεταρρυθμιστική δράση, όταν δεν στηρίζεται σε μία στέρεη και άρτια προεργασία και εφαρμογή της δημόσιας πολιτικής που εξαγγέλλεται και τελικά γίνεται υπό το άγχος των επιταγών της τρόικας και οδηγεί τελικά πολλές φορές, αντί σε αναδιάρθρωση των δομών, σε ομαδικές απολύσεις.

Η διοίκηση είναι σήμερα σε πολύ κρίσιμη κατάσταση. Η οικονομική κρίση και ειδικά η βαθύτατα ιδεολογική εμμονή της τρόικας στην πολιτική των απολύσεων, που δεν έχει, άλλωστε, κανένα δημοσιονομικό όφελος -ανέφεραν και χθες οι συνάδελφοι ότι το όφελος αυτό είναι ελάχιστο- δεν έχει ούτε διαρθρωτικό χαρακτήρα και επέτεινε την παράλυση και αποδιάρθρωση της διοίκησης. Υπονομεύει, τελικά, και καταδικάζει κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης.

Κύριε Υπουργέ, είστε νέος και ικανός. Φαντάζομαι να μπορέσετε να ξεφύγετε από αυτό το πλαίσιο της δημοσιονομικής και εδώ προσαρμογής της Δημόσιας Διοίκησης και να ανοίξουμε τα φτερά για μια ουσιαστική αναβάθμιση αυτής. Διότι με λύπη μας διαπιστώνουμε ότι σήμερα η προσπάθεια εκείνη για μία ριζική και συνολική αναδιοργάνωση της διοίκησης δεν προχωράει, όπως σας είπα, με μια δίκαιη και ολοκληρωμένη πολιτική. Οι λύσεις είναι αποσπασματικές, εμβληματικές και συγκυριακές και ορισμένες βασικές ρυθμίσεις έχουν στοιχεία αντισυνταγματικότητας. Το συζητήσαμε εκτενέστερα χθες.

Ενδεχομένως υπό το άγχος της Κυβέρνησης για την απόλυση έντεκα χιλιάδων υπαλλήλων μέχρι το ερχόμενο φθινόπωρο, προωθείται αντί για ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κινητικότητας με αξιολογήσεις, μετατάξεις και μετακινήσεις, ένα σχέδιο μεταβατικό, που έχει τελικό στόχο τις οριζόντιες απολύσεις.

Όμως, ο ν. 4109/2003, ο οικονομικός και διοικητικός εξορθολογισμός, δεν είχε καταλύσει τις υπάρχουσες εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων και δεν έχει θίξει την εργασιακή τους ασφάλεια.

Όσον αφορά τα θέματα της συγχώνευσης και της κατάργησης

των φορέων -όπως λέει η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής και λέμε και εμείς- πρέπει να προκύψει, όχι όπως-όπως, αλλά μετά από ένα σχέδιο το οποίο έπρεπε όντως να είχε ολοκληρωθεί.

Πρέπει κάποτε να γίνουν όλα αυτά τα βήματα για την αναδιάρθρωση της διοίκησης. Είναι πολύ σημαντικά και κραυγαλέα παραδείγματα η κατάργηση του Οργανισμού Σχεδίου Αθήνας και Θεσσαλονίκης, η κατάργηση του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου και ούτω καθεξής. Γι' αυτά τα θέματα της κατάργησης των φορέων θα ζητήσω τον λόγο και επί των άρθρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να αναφερθώ στο θέμα της αξιολόγησης του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών. Κύριε Υπουργέ, είπατε χθες ότι η Αριστερά δεν θέλει την αξιολόγηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν είναι ενιαίο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Δεν είναι ενιαίο, αλλά εγώ θα σας πω ενιαία για την Αριστερά, γιατί ήμουν ένα παιδί της Αριστεράς, που δεν έπαιρνε πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων και την ήθελα την αξιολόγηση για να μπορέσω να κρατήσω τη δουλειά μου. Την ήθελα την αξιολόγηση και πίστευα σε δημόσιους υπαλλήλους που ήταν ικανοί να κάνουν αξιολόγηση και εκτιμούσαν τα προσόντα των υπαλλήλων τους. Έτσι δούλεψα για είκοσι πέντε χρόνια στη Δημόσια Διοίκηση, όμως η αξιολόγηση δεν γινόταν και κατά κύριο λόγο γιατί; Διότι θέλατε τους τμηματάρχες και τους διευθυντές να τους διορίζετε κάθε φορά εσείς, το τρικομματικό κράτος, τότε ο ένας, τότε ο άλλος. Έτσι εμείς μέναμε μ' ένα «εύγε» των προϊσταμένων μας, που όμως δεν καταγραφόταν πουθενά.

Κοιτάτε να δείτε. Όπως σαν γυναίκα αγωνίστηκα πολύ περισσότερο για να πετύχω σε ορισμένα πράγματα στη Δημόσια Διοίκηση, ως αριστερή χρειαζόταν πάρα πολύ μεγάλος αγώνας για να μπορέσεις να έχεις την εκτίμηση, αλλά να είναι γραπτή αυτή η εκτίμηση της αξιολόγησης, όχι μόνο προφορική. Επομένως πάντα τη θέλουμε την αξιολόγηση, αλλά τη θέλουμε με σωστά κριτήρια, με σωστό τρόπο και σε καμμία περίπτωση μ' αυτές τις ποσοστώσεις τις οποίες θέτετε.

Νομίζω ότι το θέμα της αξιολόγησης, που είναι αναγκαίο, δεν πρέπει να το αδικήσετε, δεν πρέπει να το εφαρμόσετε μ' αυτόν τον τρόπο. Είναι μία σημαντική υπόθεση, η οποία όμως είναι σημαντική για να βγάλει στο φως αυτούς τους αδικημένους δημοσίου υπαλλήλους, οι οποίοι, παρ' όλες τις περικοπές των μισθών τους με όλες τις προσπάθειές τους μπορούν και αποδίδουν πάρα πολύ καλά και γι' αυτό πρέπει να επιβραβεύονται μ' ένα αντικειμενικό σύστημα αξιολόγησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι για τη συζήτηση επί των άρθρων του σημερινού νομοσχεδίου ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Μεσσηνίας κ. Δημήτριο Κουκούτση και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Νομού Αττικής κ. Ηλία Κασσιδιάρη.

Ο κύριος Γλέζος έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, με τον πομπώδη τίτλο «Διοικητικές απλούστευσεις - Καταργήσεις, συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και υπηρεσιών του Δημόσιου τομέα» κ.λπ. ήλθε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν μπορεί βέβαια κανείς να αρνηθεί ότι χρειάζεται κάποια τακτοποίηση πολλών πλεοναζόντων οργανισμών, που προστέθηκαν για ικανοποίηση κομματικών συμφερόντων. Για να είμαστε, όμως, συνεπείς με τις αρχές της δημοκρατίας, έπρεπε να ξεκινήσουμε από τον εαυτό μας.

Περιμένα, λοιπόν, να έλθει εδώ ένα νομοσχέδιο που θα ζητάει πρώτα απ' όλα την κατάργηση του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Τι χρειάζεται τότε; Τι ποιον λόγο να υπάρχει ειδικό Υπουργείο το οποίο θα κάνει τις μεταρρυθμίσεις; Δεν μπορούσαν να γίνουν μεταρρυθμίσεις με μία εντολή σε κάθε Υπουργείο; Επίσης, να καταργηθεί, παραδείγματος χάριν, το

Υπουργείο Δικαιοσύνης. Η εκτελεστική εξουσία με την ύπαρξη Υπουργείου Δικαιοσύνης υποκαθιστά τη δικαιοσύνη. Να καταργηθούν πολλά περιφερειακά Υπουργεία, τα οποία ταυτίζονται με άλλα Υπουργεία, να καταργηθεί το παλιό Υπουργείο Δημοσίων Έργων. Τώρα λέγεται Υποδομών. Αλλάζουμε τα ονόματα και νομίζουμε ότι αλλάζουμε την ουσία.

Αυτό περίμενα από τον αγαπητό Υπουργό. Να αρχίσει η διεργασία συγχωνεύσεων, απλουστεύσεων, διοικητικών μεταρρυθμίσεων και άλλων από την κεφαλή. Όλα τα άλλα είναι εκ του πονηρού και εκ του περισπού, αν δεν ξεκινάμε από την αρχή.

Θα ήθελα, λοιπόν, μία συγκεκριμένη απάντηση για ποιον λόγο να υπάρχουν αυτά τα Υπουργεία, όπως είπα ξεκάθαρα και επιμένω.

Όσον αφορά στο θέμα της πρόσληψης των υπαλλήλων και τον τρόπο με τον οποίο γίνεται, δεν θα πάω μακριά. Θα πάω στην πατρίδα μου, στο χωριό Απεράθου της Νάξου, όπου την εξουσία είχε ο λαός, μέχρι που την κατάργησε ο «Καποδίστριας» και όπου πρόσληψη υπαλλήλων γινόταν από τη λαϊκή συνέλευση, αναθέτοντας σε ειδική επιτροπή. Οι ίδιοι οι διαγωνιζόμενοι έλεγαν ποιος κέρδισε τη θέση για την κάθε πρόσληψη.

Θα αναφέρω την παρακάτω ιστορία, διότι είναι χρήσιμη για όποιον θέλει να μελετά τα πράγματα. Με εντολή της λαϊκής συνέλευσης και με ειδικές διεργασίες προσλάβανε υπαλλήλους. Πολλούς. Όσους είχαν ανάγκη. Ο διορισμένος τότε έπαρχος - ο οποίος έτυχε να είναι καπετάνιος του ΕΛΑΣ - με καλεί και μου λέει: «Πώς τους προσέλαβες;». Και λέω: «Τώρα με ποιον μιλάω; Με τον καπετάνιο του ΕΛΑΣ ή με τον διορισμένο έπαρχο;». Λέει: «Μη με φέρνεις σε δύσκολη θέση.». Λέω: «Έχουμε ανάγκη αυτούς τους ανθρώπους; Αφού τους έχουμε ανάγκη, εμείς τους προσλαμβάνουμε.». Και τους προσλάβανε.

Τελικά, όταν ήρθε ο «Καποδίστριας» και κατήργησε τον Μετεωρολογικό Σταθμό που είχαμε δημιουργήσει, τον Πειραματικό Σταθμό Αξιοποίησης των Ήπιων και Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, δύο σχολές πανεπιστημιακού επιπέδου για τα θέματα του περιβάλλοντος και της αξιοποίησης των ήπιων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, επιχείρησαν να καταργήσουν και τους υπαλλήλους των μουσείων. Αντέδρασε, όμως, ο κόσμος και δεν τα κατήργησε.

Φθάνουμε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπου τοπικός κοινοτικός επικεφαλής είναι άνθρωπος του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας. Ήθελε να παντρευτεί μία κοπέλα στο Λαογραφικό Μουσείο και έμεινε κενή θέση. Έπρεπε να προσληφθεί υπάλληλος. Τι να έκανε τώρα αυτός; Να ακούσει την κομματική εντολή, που του έλεγε να προσλάβει κομματικό άνθρωπο, δικό του; Δεν του πήγαινε. Να χρησιμοποιήσει το ΑΣΕΠ; Δεν του πήγαινε. Ξέρετε τι έκανε; Με φώναξε και μου λέει: «Έλα, Μανώλη, και κάνε εξετάσεις όπως έκανες ως τώρα και πρόσλαβε τον υπάλληλο όπως γινόταν μέχρι τώρα η διαδικασία.».

Έτσι γίνονται οι προσλήψεις. Οι προσλήψεις γίνονται όταν έχει την εξουσία ο λαός. Προσλήψεις από τα πάνω, προσλήψεις με εντολές δεν γίνονται, γιατί εξυπηρετούν το κομματικό συμφέρον.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έφθασε επιτέλους η ώρα να αναρωτηθείτε. Τη δεδηλωμένη δεν την έχετε. Αν δεν είχατε τις πενήντα έδρες, δεν θα είχατε τη δεδηλωμένη. Δεδηλωμένη δεν έχετε. Έχει εξαντληθεί το όριο σας. Αν δεν υπήρχε ο καλπονοθευτικός νόμος των πενήντα εδρών, που κλέβει από τα άλλα κόμματα, θα είχατε δεδηλωμένη; Δεν θα είχατε. Και τώρα την έχετε στην κόψη του ξυραφιού. Λοιπόν, ως πότε θα παίζετε -δεν θα πω με τον λαό- με τη συνείδησή σας; Ως πότε θα είστε στην εξουσία, την οποία δεν έχετε; Πέρα από το γεγονός ότι υπάρχει φοβερή αναντιστοιχία με το λαϊκό αίσθημα.

Προκαλώ οποιονδήποτε Υπουργό της Κυβέρνησης, τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, να έρθει να περπατήσουμε μαζί, χωρίς την κουστοδία των συνοδών σε οποιονδήποτε δρόμο θέλει -ας κάνει εκείνος την επιλογή του δρόμου- για να δούμε πώς θα τον αντιμετωπίσουν οι πολίτες.

Έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του λαού. Όσο γρηγορότερα αποχωρήσετε, τόσο το καλύτερο για τον τόπο μας. Η μόνη ευχή, την οποία έχω να σας δώσω, είναι: Αναποκριθείτε -ναί, Ταμήλο, που με κοιτάς- με τη συνείδησή σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Αποστόλου για επτά λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στην εισηγητική σας έκθεση αναφέρεται ότι καταργείτε φορείς και υπηρεσίες που δεν κρίνονται πια απαραίτητες. Παράλληλα, βάζετε σε κινητικότητα το προσωπικό τους, με στόχο ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος. Αυτά λέτε. Θα δούμε, όμως, στη συζήτηση ότι ουσιαστικά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Έχετε ξεπεράσει πλέον κάθε όριο προκλητικότητας.

Βασικός σας στόχος είναι η διαθεσιμότητα και απόλυση του προσωπικού, παράλληλα με την παράδοση πολλών δραστηριοτήτων αυτών των φορέων που καταργείτε σε ιδιώτες, είτε με την κατάργησή τους είτε μέσω της πλήρους απαξίωσής τους. Το τελευταίο συμβαίνει και με τον Οργανισμό Κωπαΐδας, στον οποίο θα σταθώ ιδιαίτερα.

Σύμφωνα με το άρθρο 14, του καταργείτε και τις τετρακόσιες χιλιάδες στρέμματα γης, τα χίλια διακόσια χιλιόμετρα χωμάτινα κανάλια και τα εννιάκόσια είκοσι χιλιόμετρα χωμάτινο οδικό δίκτυο τα μεταφέρετε στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας. Μάλιστα, με την πρόθεση η μεταφορά αυτή να αποτελέσει την πιλοτική εφαρμογή της ανάγκης για αλλαγή σε όλους τους τοπικούς οργανισμούς εγγείων βελτιώσεων. Φανταστείτε πόσο επεξεργασμένοι είναι η πρότασή σας, που η ίδια η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, η οποία καλείται σήμερα να την υλοποιήσει, την πληροφορήθηκε από τα Μέσα Ενημέρωσης. Καμμία επίσημη ενημέρωση δεν υπήρξε. Τον Ιούνιο του 2013 έγινε γνωστή η πρότασή σας και μάλιστα μετά από σχετικό ερώτημα του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Βοιωτίας κ. Γιάννη Σταθά. Πάραυτα η περιφέρεια σας γνωστοποίησε τις απόψεις της, τις οποίες αγνοήσατε συνολικά.

Όντως -και θα συμφωνήσουμε- χρειαζόταν κάποια παρέμβαση στη λειτουργία του οργανισμού. Αλλά, κύριε Υπουργέ, προς άλλη κατεύθυνση. Και εμείς, όπως και η περιφέρεια, πιστεύαμε ότι ο υφιστάμενος Οργανισμός Κωπαΐδας πρέπει να μετεξελιχθεί σε έναν νέο φορέα δημόσιου χαρακτήρα, όμως μετά από απόφαση και του περιφερειακού συμβουλίου, τόσο ως προς την οργάνωση της μεταβιβαζόμενης αρμοδιότητας, τη νομική μορφή, τη λειτουργία, με συμμετοχή της περιφέρειας, με συμμετοχή των δήμων, με συμμετοχή των ίδιων των αγροτών. Και αφού βεβαίως προηγηθεί εκκαθάριση και απογραφή, με ευθύνη του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, στο οποίο ανήκει, μεταβίβαση της περιουσίας του στον νέο φορέα με διατήρηση, πάνω απ' όλα, του υπάρχοντος προσωπικού. Τι κάνετε σε αυτές; Μεταφέρετε τον Οργανισμό Κωπαΐδας στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας ως υπηρεσία, μεταβιβάζοντας όλα τα χρέη και κρατώντας στο ελληνικό δημόσιο την κινητή και ακίνητη περιουσία με ταυτόχρονη, όπως σας είπα και προηγουμένως, θέση του προσωπικού σε διαθεσιμότητα.

Έτσι όπως ψηφίζεται το συγκεκριμένο άρθρο, ο οργανισμός, πέραν της αντικειμενικής αδυναμίας του να λειτουργήσει ως υπηρεσιακή δομή της περιφέρειας, θα έχει προβλήματα, τα οποία θα προκύψουν από παράγοντες που δεν προβλέπει η συγκεκριμένη ρύθμιση, όπως:

Πρώτον, δεν μεταβιβάζεται καμμία αρμοδιότητα στην περιφέρεια, διότι προβλέπει τη μεταβίβαση μόνο των σκοπών του οργανισμού. Δεύτερον, η περιφέρεια, μετά τον «Καλλικράτη», δεν έχει υπηρεσίες εγγείων βελτιώσεων, όπως είναι ο Οργανισμός Κωπαΐδας.

Τρίτον, λόγω του χρόνου λήξης της θητείας των αιρετών οργάνων της περιφέρειας, δεν μπορεί να γίνει τροποποίηση του οργανισμού, ώστε να ενταχθεί ο μεταφερόμενος οργανισμός στη Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της περιφερειακής αυτοδιοίκησης. Έτσι, ο οργανισμός, ως μια μεταφερόμενη υπηρεσία, θα αιωρείται. Δεν το έχετε προβλέψει αυτό.

Και τέταρτον, η διαθεσιμότητα του προσωπικού από 1-10-2014 θα καταστήσει αδύναμη την ενημέρωση, αλλά πολύ περισσότερο την προβλεπόμενη απογραφή, αφού η υπό σύσταση επιτροπή συγκροτείται εντός μηνός από την 1-10-2014, από την κατάργηση του οργανισμού, όταν δεν θα υπάρχει το προσωπικό.

Έχετε σκεφτεί, κύριε Υπουργέ, τις άμεσες επιπτώσεις από την αδυναμία λειτουργίας του οργανισμού αυτήν τη μεταβατική πε-

ρίοδο; Ξέρετε ότι υπάρχει πιθανότητα να οδηγήσετε μια Κωπαίδα ακόμα και σε καταστάσεις ερημοποίησης;

Η προχειρότητα, λοιπόν, με την οποία προσεγγίζετε όλα τα παραπάνω επιτάσσει, κύριε Υπουργέ, να μην ψηφιστεί το σχετικό άρθρο 14. Σε περίπτωση ψήφισής του η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας έχει δεσμευθεί ότι θα ασκήσει προσφυγή ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας και στα άλλα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα. Το ίδιο θα υπηρετήσουμε κι εμείς μετά τις περιφερειακές εκλογές, γιατί πιστεύουμε ότι οι Στερεοελλαδίτες θα μας αναθέσουν τη διοίκηση της περιφέρειάς τους.

Δυσόλγια και για έναν άλλο φορέα που καταργείται και εννοώ τον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας. Διαλύετε έναν Οργανισμό που αποτελεί το θεματοφύλακα του ρυθμιστικού της Αθήνας. Δεν θα υπάρχει την επομένη ως οντότητα, ως συγκεκριμένος οργανισμός.

Στις 27-03-2013 μας ενημέρωνε το ΥΠΕΚΑ στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου για το νέο ρυθμιστικό του μητροπολιτικού χώρου της Αθήνας και εσείς σήμερα καταργείτε έναν οργανισμό που υποτίθεται ότι ήταν αυτός ο οργανισμός ο οποίος θα εφάρμοζε το συγκεκριμένο ρυθμιστικό. Άλλο, λοιπόν, ένα δείγμα της προχειρότητας με την οποία αντιμετωπίζετε γενικότερα τα σοβαρότατα προβλήματα που βιώνει η χώρα μας την τελευταία περίοδο.

Άρα, κύριε Υπουργέ, με τέτοια προχειρότητα είναι δυνατόν να ζητάτε από μας να συναίνεσουμε; Θα έρθει η ώρα που για μας θα γίνουν πράξη αυτά τα οποία σας λέμε σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ταμήλος. Στη συνέχεια να ετοιμάζεται ο κ. Τσουκαλάς.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός παρακολουθεί με αγωνία τις διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης με την τρόικα μέσω των εφημερίδων, των ραδιοφώνων, των τηλεοπτικών σταθμών και αναμένει με αγωνία την έκβαση αυτών των διαβουλεύσεων.

Όλοι περιμένουμε να πάρουμε την επόμενη δόση, να φτάσουμε επιτέλους στον Ιούνιο, να μπορέσουμε να φύγουμε από αυτό το δυσβάσταχτο μνημόνιο, το οποίο επιβλήθηκε εδώ και τρία χρόνια περίπου και πρέπει να έχει ένα τέλος αυτή η ιστορία.

Οι θυσίες των Ελλήνων είναι πολύ μεγάλες και κανένας δεν θα ήθελε να πάνε χαμένες. Στην προσπάθεια αυτή συμφωνήσαμε ότι πρέπει να περιοριστεί και να εκσυγχρονιστεί ο δημόσιος τομέας και να αξιολογηθούν εκ νέου οι εκατοντάδες νομικά πρόσωπα που κατά καιρούς ιδρύθηκαν και αποτελούν τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Η χώρα μας, την περίοδο της μεγάλης ανάπτυξης, από το 1974 μέχρι το 2008, απέκτησε έναν πολυπλόκαμο κρατικό τομέα, στη Δημόσια Διοίκηση, στην παραγωγή, στην εκπαίδευση, στον πολιτισμό, στην τοπική αυτοδιοίκηση και όπου μπορεί κανείς να φανταστεί. Η δαπάνη λειτουργίας αυτού του τεράστιου και πολυπλόκαμου κρατικού μηχανισμού ήταν τεράστια. Κονδύλια πάνω από 17 δισεκατομμύρια τον χρόνο απορροφούσε από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να συντηρηθεί αυτός ο τομέας.

Τότε, λοιπόν, είχαμε τα δανεικά και από τα δανεικά συντηρούσαμε τον κρατικό τομέα. Σήμερα τα χρήματα αυτά δεν υπάρχουν, επομένως δεν μπορεί να συντηρηθεί αυτός ο τεράστιος κρατικός τομέας. Η νέα οικονομική πραγματικότητα αλλά και η εξέλιξη της τεχνολογίας επιτάσσουν την επανεξέταση της δομής του ευρύτερου κράτους. Είναι μονόδρομος που πρέπει να βαδίσουμε με τη μέγιστη συναίνεση, χωρίς αδικίες και διωγμούς υπαλλήλων.

Οι μειώσεις των διάφορων οργανισμών και νομικών προσώπων πρέπει να συνεχιστούν το ταχύτερο δυνατόν.

Μάλιστα, οφείλουμε να πάμε πιο βαθιά, γιατί, κύριε Υπουργέ, ο αντίλογος της κοινωνίας στις αντιδράσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης είναι ότι είναι δειλή η απόπειρα μείωσης του κράτους που κάνετε σήμερα, ότι «είστε στα ρηχά», «πιάνετε τις μαρίδες» και δεν έχετε το θάρρος, σαν Κυβέρνηση, να μπείτε στα βαθιά και να «πιάσετε πιο μεγάλα ψάρια» και να κλείσετε μεγαλύτερους οργανισμούς ή να ιδιωτικοποιήσετε μεγαλύτερες κρατικές επιχειρήσεις που κάνουν διάφορες δουλειές και κοστίζουν

πάρα πολλά λεφτά.

Αυτό, λοιπόν, αποδεικνύεται και από το οικονομικό αποτέλεσμα που λέει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, ότι τελικώς απ' αυτά τα πρόσωπα που θα κλείσουμε κερδίζουμε περίπου δύομια εκατομμύρια. Σωστά λέει η Αντιπολίτευση: «Σιγά το πράγμα, για δύομισι-τρία εκατομμύρια ευρώ καταργείτε είκοσι δύο οργανισμούς».

Εγώ νομίζω ότι παρά το μικρό αυτό οικονομικό αποτέλεσμα, είναι μία αρχή η οποία πρέπει να έχει και συνέχεια, γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων πολιτών έχει εξαντληθεί και δεν αντέχει άλλους φόρους για να κρατήσουμε όλο αυτό το αντιπαραγωγικό κράτος που σήμερα υπάρχει.

Χρειαζόμαστε, κύριε Γλέζο, έναν νέο δημόσιο τομέα, με διαρκή αξιολόγηση του έργου που παράγει και μεταφορά πολλών κρατικών αρμοδιοτήτων στην αυτοδιοίκηση, περιφερειακή και τοπική. Χρειαζόμαστε μία αυτοδιοίκηση η οποία θα είναι πραγματική αυτοδιοίκηση και όχι ένα κομμάτι του κράτους, όπου θα επιτρέπεται ο Δήμαρχος των Τρικάλων, για παράδειγμα, να πείσει στη Λάρισα χωρίς την έγκριση της Περιφερειάρχου, της κ. Γερακούδη, μία αυτοδιοίκηση που θα μπορεί να παίρνει πρωτοβουλίες, χωρίς να ζητάει κάθε φορά την έγκριση του κράτους.

Άρα, λοιπόν, χρειαζόμαστε λιγότερο κράτος και πιο παραγωγικό και χρειαζόμαστε ισχυρή τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτό είναι το μοντέλο της Ευρώπης που βλέπουμε ότι έχει επιτύχει επανειλημμένα. Όσοι από μας ασχοληθήκαμε με την τοπική αυτοδιοίκηση και έχουμε εμπειρίες και από τη Βόρεια Ευρώπη και από την Κεντρική Ευρώπη, ξέρουμε πολύ καλά, ότι όταν το κράτος αναλάβει το θάρρος να μεταφέρει αρμοδιότητες και να σταματήσει αυτήν την κηδεμονία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τότε θα έχουμε θετικά αποτελέσματα.

Σε ό,τι αφορά το παρόν νομοσχέδιο, προφανώς στο κεφάλαιο Α', όπου μειώνουμε τα διοικητικά βάρη και καταργούμε κάποιες διαδικασίες για τις δημοσιεύσεις στο ΦΕΚ κ.λπ., κανένας δεν μπορεί να φέρει αντίρρηση. Θα μου επιτρέψετε να κάνω κάποιες παρεμβάσεις στα υπόλοιπα κεφάλαια.

Θα αναφερθώ τώρα στο Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, όπου θεωρώ ότι η ουσία δεν είναι τόσο το εάν θα κρατήσουμε το ΤΕΟ σαν οργανισμό ή αν θα το μεταφέρουμε στο Υπουργείο Δημοσίων Υποδομών σαν έλεγχο. Σημασία έχει ότι ο έλεγχος επάνω στους αυτοκινητόδρομους, στα διόδια και γενικά στην επιτήρηση των ιδιωτών που χρησιμοποιούν τα έσοδα από τα διόδια, πρέπει να είναι διαρκής και εγγυημένος. Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο, η Γενική Γραμματεία Υποδομών πρέπει να ελέγχουν και να αξιολογούν κάθε μέρα αυτά τα έσοδα, τα οποία με πολύ κόπο πληρώνουν μέσω των διοδίων οι Έλληνες που κινούνται στους δρόμους. Επομένως ας το πάμε στη Γενική Γραμματεία.

Το προσωπικό, όμως, που εκπαιδεύτηκε και αξιοποιεί αυτά τα συστήματα πρέπει να βρεθεί τρόπος αμέσως μετά την κατάργηση του ΤΕΟ να μεταφερθεί στο Υπουργείο Υποδομών, έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει κενό στην επιτήρηση αυτών των τεράστιων εσόδων και ότι δεν θα έχουμε και άλλη απώλεια χρημάτων, κάτι που θα το ήθελαν πιθανόν οι ιδιώτες.

Σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, θέλω να σας πω ότι έχω ζηήσει ως δήμαρχος αυτό το ευτράπελο που γινόταν παλιά, να βάξεις στον υπάλληλο «9,8» και να σου κάνει παράπονα και να μην μπορείς να βάλεις κάτω από «9,5» ή, όταν καμιά φορά έβαζες και κανένα «8», να γίνεται ολόκληρη κινητοποίηση των εργαζομένων ότι αδικήθηκαν οι εργαζόμενοι, όπως επίσης και εκείνη την περιβόητη αδιαφορία των μελών των υπηρεσιακών συμβουλίων, οι οποίοι δεν έπαιρναν την ευθύνη να κρίνουν ποιος προϊστάμενος σε μία πολεοδομία ή σε μία υπηρεσία είναι ο καλύτερος να αναλάβει.

Αυτό νομίζω το θέτει, έστω και με σκληρούς όρους, το νομοσχέδιο. Τώρα αν το 15% γίνει 10% ή κάτι άλλο, αυτό είναι θέμα που μπορούμε να το κουβεντιάσουμε στην κατάλληλη συζήτηση.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 43, κύριε Υπουργέ, ασφαλώς κανένας δεν θέλει από εμάς να υπάρχουν άνθρωποι που με πλαστά δικαιολογητικά παραμένουν ή εξασφάλισαν μία θέση στο δημόσιο. Μας ενδιαφέρει, λοιπόν, η ουσία και δεν θεωρώ ότι πρέπει να είναι μία πλάγια μέθοδος απομάκρυνσης υπαλλήλου, καθώς όσοι με το νόμο Παυλόπουλου υπέστησαν τη διαδικασία αξιολόγησης

των πιστοποιητικών που είχαν πάρει, της προϋπηρεσίας που αποδείχθηκε με βάση τις καταστάσεις που είχαν στο ΙΚΑ και όλες αυτές τις αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων, δεν πρέπει να μπου στον πειρασμό ότι μπορεί να απολυθούν άνευ λόγου.

Είμαστε, λοιπόν, όλοι υπέρ του επανελέγχου των διαδικασιών που εφαρμόστηκαν από τους φορείς του δημοσίου και της αυτοδιοίκησης, όμως θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι όλη η διαδικασία θα είναι αντικειμενική, τα κριτήρια που θα θεσπιστούν με την απόφασή σας θα αξιολογούν τα πραγματικά περιστατικά, για να μη μετατρέψουμε τη διαδικασία ελέγχου σε κυνήγι μαγισσών.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης είναι θετική. Εγώ θα τη στηρίξω, με όλες τις επιφυλάξεις που υπάρχουν σε επιμέρους ενέργειες, και θέλω να πιστεύω ότι θα έχει και συνέχεια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Τσουκαλάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Θα περιοριστώ σε δύο-τρεις άξονες, γιατί νομίζω ότι πολλοί και από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ έχουν αναφερθεί και θα αναφερθούν αργότερα στα άρθρα και στα επιμέρους.

Εγώ θα ήθελα κατ' αρχάς να κάνω μία κρίση για το θέμα του κράτους, γιατί ακούστηκε εδώ ένα παράδοξο, ότι το μικρό κράτος είναι και δίκαιο κράτος. Εγώ δεν έχω αντίρρηση να είναι μικρό ή μεγάλο, αλλά δεν μπορούμε να λέμε για το μέγεθος του κράτους ότι θα είναι δίκαιο ή άδικο.

Αυτό που εμείς αυτήν τη στιγμή αντιλαμβανόμαστε είναι ότι πρέπει να φτιάξουμε ένα κράτος που να αντιστοιχεί στις ανάγκες του ελληνικού λαού. Εάν δεν έχουμε ένα τέτοιο κράτος, τότε δεν έχουμε ούτε δίκαιο ούτε μικρό ούτε μεγάλο.

Αυτήν τη στιγμή γνωρίζετε ότι έχουμε και ένα κράτος απόν, γιατί τα νησιά, οι ορεινές περιοχές δεν έχουν αυτήν τη στιγμή πολύ ζωτικές υπηρεσίες του κράτους. Δεν υπάρχουν. Έχουμε νησιά, τα οποία είναι κοντά στην Τουρκία, χωρίς να υπάρχει κράτος, έχουμε ορεινές περιοχές όπου δεν υπάρχει κράτος και εν έτει 2014 αφαιρούμε από τις ανάγκες των ανθρώπων το να έχουν υπηρεσίες κρατικές δίπλα τους, οι οποίες θα τους βοηθούν στον βίο τους.

Θα ήθελα, όμως, να σας πω και μία χθεσινή μου εμπειρία, γιατί χθες είχαμε μία Επιτροπή για τον Ελληνισμό της Διασποράς. Εκτός Ελλάδος δεν υφίσταται πλέον κράτος. Εάν εξαιρέσεις κάποιες μικρολειτουργίες που κάνουν οι πρεσβείες και τα προξενεία, από εκεί και πέρα έχουμε μία τεράστια υποχώρηση στο πώς στηρίζουμε τον Ελληνισμό της Διασποράς, έχουμε μία τεράστια υποχώρηση στα θέματα που αφορούν στον πολιτισμό, στα θέματα που αφορούν στην παιδεία. Δηλαδή, είμαστε ένα κράτος, ένα έθνος που έχει στα χέρια του ένα πολιτιστικό υπερόπλο, το οποίο είναι η γλώσσα μας, και δεν κάνουμε τίποτα για τα επτά εκατομμύρια των Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό. Τους έχουμε εγκαταλείψει. Αυτή ήταν η κραυγή χθες από τους Μαυροθαλασσίτες, από τον Ελληνισμό της Ουκρανίας, της Γεωργίας και όχι μόνο, αλλά και από το Καζακστάν, το Αζερμπαϊτζάν, που ήταν εδώ χθες ως εκπρόσωποι του ΣΑΕ, που αφορά τα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Τους έχουμε αφήσει μόνους τους να κολυμπάνε. Το κράτος είναι απόν. Ενδέχεται να κλείσουν δομές οι οποίες στηρίζουν ένα ολόκληρο κομμάτι του Ελληνισμού για 20, 25 και 30 χιλιάδες ευρώ με τις οποίες θα έπρεπε να επιχορηγούνται κάποιες ομοσπονδίες.

Θα πρέπει να βλέπουμε το πράγμα σύμφωνα με τις ανάγκες που έχει η Ελλάδα και ο Ελληνισμός και έτσι να προχωράμε και όχι να πάρουμε ένα δρεπάνι, ένα χαντζάρι και ό,τι κεφάλι βρίσκουμε να το κόβουμε.

Έρχομαι στο δεύτερο σημείο, δηλαδή στα κομμένα κεφάλια. Ποια είναι τα κομμένα κεφάλια; Είναι οι είκοσι τρεις οργανισμοί που έχουμε μπροστά μας. Αναφέρθηκε ο κ. Αποστόλου προηγούμενα στην Κωπαΐδα. Στην Κωπαΐδα -αν δεν απατώμαι- υπάρχουν δέκα άνθρωποι οι οποίοι κοιτάζουν τα αρδευτικά, κοιτάζουν γενικότερα την Κωπαΐδα. Και θα ξηπνήσουμε ένα πρωί και δεν θα υπάρχει Κωπαΐδα. Στη θέση της θα έχει φωτοβολταϊκά, τα οποία θα αυξήσουν τη θερμοκρασία της περιοχής δεν ξέρω για πόσες μονάδες. Ξέρετε πολύ καλά ότι Γιαπωνέζοι και Γερμανοί

αγοράζουν εκτάσεις μπιρ παρά -δηλαδή με το τίποτα, δεν αξίζουν τίποτα πλέον- και φτιάχνουν φωτοβολταϊκά τα οποία σε λίγο θα έχουν κατακλύσει μία περιοχή τετρακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων.

Επίσης, θέλω να αναφερθώ και στον οργανισμό που αφορά στο βιβλίο. Είναι δυνατόν να μην υπάρχει πολιτική βιβλίου και να λέμε ότι το βιβλίο θα πάει σε έναν άλλον οργανισμό; Δεν θα έπρεπε να είναι αυτόνομο; Δεν θα έπρεπε να λειτουργεί προς μία κατεύθυνση εξύψωσης των θεμάτων που αφορούν στο βιβλίο;

Όσον αφορά το θέμα του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας -σας τα έχουν πει και οι υπάλληλοι και το ξέρετε και νομίζω ότι έχει έρθει από όλες τις πλευρές- είναι ένας οργανισμός ο οποίος έχει συνεισφέρει πάρα πολύ και μπορεί να συνεισφέρει ακόμα περισσότερο σε μία σειρά θεμάτων.

Ένα άλλο θέμα είναι το τι κάνει το κράτος για αυτούς στους οποίους χρωστάει. Τι γίνεται με τις παιδικές βιβλιοθήκες; Εδώ υπάρχουν τριάντα τρεις άνθρωποι στους οποίους χρωστάτε λεφτά εδώ και τρία χρόνια, δεδουλευμένα τριών ετών. Κλείνετε που κλείνετε τις παιδικές βιβλιοθήκες -και δεν ξέρω και τι άλλο θα κάνετε- και χρωστάτε και λεφτά σε αυτούς τους ανθρώπους. Τι θα κάνετε;

Άρα υπάρχουν μία σειρά από πράγματα, τα οποία θα πρέπει να δούμε πώς θα τα ξαναστήσουμε. Γιατί εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ λέμε ότι αυτές οι δομές πρέπει να ξαναστηθούν. Δεν μπορεί να μην υπάρχει ρυθμιστικό σχέδιο. Δεν μπορεί να μην υπάρχει μία σειρά οργανισμών, οι οποίοι και έχουν αποδώσει και δυνατότητες έχουν και είναι πιο ευέλικτοι, για να μπορέσουμε να δούμε μια άλλη Αθήνα, ένα άλλο κράτος.

Τέλος, να έρθω στα θέματα της αξιολόγησης. Νομίζω ότι μας περνάτε λίγο για χθεσινούς ή ότι δεν ξέρουμε τι γίνεται δεξιά και αριστερά στον κόσμο. Επειδή εγώ προέρχομαι από ξένη τράπεζα και ξέρω πάρα πολύ καλά πώς λειτουργούσαν και πώς λειτουργούν τα appraisals, κύριε Υπουργέ, εσείς επιλέξατε αυτό το U-shaped system. Δηλαδή, είναι τόσο από αυτήν την πλευρά, που είναι οι καλοί, στον πάτο υπάρχει η πλέμπα, υπάρχουν δηλαδή οι πολλοί, και από εκεί και πέρα επιλέγετε και ένα ποσοστό ανθρώπων οι οποίοι δεν είναι καλοί.

Πρέπει να σας ενημερώσω -και είμαι σίγουρος ότι το ξέρετε πολύ καλά- ότι αυτό το σύστημα το χρησιμοποιούν κάποιες πολυεθνικές, σε παγκόσμιο επίπεδο, αλλά το χρησιμοποιούν για τον τρόπο με τον οποίο θα δώσουν τα μπόνους. Δεν το χρησιμοποιούν για να απολύσουν. Δεν το χρησιμοποιούν για να σε εκπαθαυρώσουν. Το χρησιμοποιούν για να δουν ποια είναι η πορεία και με ποιο τρόπο θα δίνουν -λιγότερο, περισσότερο- ή πάρα πολύ μεγάλα ποσά για τα μπόνους. Γι' αυτό χρησιμοποιούνται αυτά τα συστήματα και όχι συστήματα εκπαθαυρώσεως σε ένα κράτος στο οποίο πάτε να βάλετε τον δημόσιο υπάλληλο -και αυτό σας λένε- να έχει 586 ευρώ. Αυτός θα είναι ο μισθός.

Άρα εδώ δεν μιλάμε για μπόνους, δεν μιλάμε για τίποτα άλλο, δεν μιλάμε για επιβράβευση των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά μιλάμε για εκπαθαυρώσή τους. Και φέρνεται ό,τι σκληρότερο υπάρχει σε θέματα που αφορούν την αξιολόγηση και λέτε ότι θα αξιολογήσετε εκείνους του ανθρώπους που πάτε και τους δίνετε 586 ευρώ.

Εμείς νομίζουμε ότι αυτό το σύστημα είναι καταστροφικό. Υπάρχουν πάρα πολλά συστήματα, όπως το Hay system, το SMART system και διάφορα άλλα, μια σειρά από πράγματα τα οποία μπορεί να δει κανείς κάτω από ένα άλλο πρίσμα. Γιατί εμείς δεν λέμε ότι δεν πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση. Δεν μπορεί να υπάρχει αξιολόγηση σαν κι αυτή που είχατε επιβάλει -εσείς την είχατε επιβάλει- όλοι να βαθμολογούνται με «δέκα», γιατί το όλοι «δέκα» σημαίνει μηδέν, σημαίνει τίποτα, σημαίνει ότι προχωράς με το μπιλιετάκι. Αυτό σημαίνει το όλοι «δέκα». Εμείς δεν είμαστε αυτής της άποψης, αλλά δεν είναι αξιολόγηση αυτό το σύστημα το οποίο έχετε φέρει εσείς.

Πιστεύουμε ότι ολόκληρο το νομοσχέδιο είναι καταστροφικό, είναι αντισυνταγματικό και γι' αυτό εμείς το καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχει ζητήσει τον λόγο ο κύριος Υπουργός.

Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μία εποχή όπου το αίτημα για ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας είναι πραγματικά επιτακτικό και αυτονόητο η Δημόσια Διοίκηση δεν θα μπορούσε να εξαιρεθεί από ένα τέτοιο σχέδιο. Αυτή ήταν, άλλωστε, και ο μεγάλος ασθενής, που σε μεγάλο βαθμό μάς οδήγησε στη σημερινή κρίση.

Κάθε σύγχρονο κράτος –και επιτρέψτε μου εδώ να δανειστώ μία ενδιαφέρουσα ανάλυση από το πρόσφατο βιβλίο του Αρίστου Δοξιάδη «Το Αόρατο Ρήγμα»– επιτελεί βασικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρεις ρόλους: Πρώτον, διοικεί και ρυθμίζει, δηλαδή επιτρέπει και απαγορεύει, κινητοποιεί και αποθαρρύνει. Δεύτερον, συγκεντρώνει και διανέμει πόρους, φόρους, μισθούς, επιδόματα, συντάξεις. Τρίτον, παρέχει υπηρεσίες και, σε λίγες περιπτώσεις, προϊόντα.

Ασχέτως ιδεολογικής προέλευσης, πιστεύω ότι οι περισσότεροι σ' αυτήν την Αίθουσα θα συμφωνήσουμε ότι το ελληνικό κράτος δεν επιτελούσε κανέναν από αυτούς τους τρεις ρόλους ικανοποιητικά. Μία από τις αιτίες της κρίσης ήταν ότι επιδιώκαμε να ζούμε σαν Ευρωπαίοι, χωρίς να έχουμε ευρωπαϊκό κράτος.

Βέβαια, επιτρέψτε μου να πω ότι οι αδυναμίες του ελληνικού μεταπολιτευτικού κράτους, οι αδυναμίες της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης είναι γνωστές και καταγεγραμμένες εδώ και καιρό, όπως καταγεγραμμένες και διατυπωμένες είναι και συγκεκριμένες προτάσεις για την αντιμετώπιση αυτών των αδυναμιών. Ενδεικτικά, επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω στο Σώμα την εμπειρισταμένη έκθεση του ΟΟΣΑ του 2011-2012, η οποία πραγματικά ακτινογραφεί όλο το πλέγμα των στρεβλώσεων που καθιστούν τη Δημόσια Διοίκηση μία μηχανή εξαιρετικά δυσκίνητη και γραφειοκρατική, που εν τέλει δεν παρέχει ποιοτικές υπηρεσίες σε πολίτες και σε επιχειρήσεις και που αδυνατεί παντελώς να διαχειριστεί με ορθολογικό τρόπο το ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτει. Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αξίζει τον κόπο να την ξαναδείτε, γιατί πιστεύω ότι μπορούμε να βγάλουμε αρκετά χρήσιμα συμπεράσματα απ' αυτήν την έκθεση και να αναζητήσουμε και κοινούς τόπους σύγκλισης.

Απ' αυτές τις προτάσεις πολύ λίγες εφαρμόστηκαν. Περισσότερες συζητήθηκαν, παραπέμφθηκαν στις καλές ενδες και παρέμειναν ασκήσεις επί χάρτου και αναμνήσεις τρανταχτών υποσχέσεων.

Υπάρχουν διάφορες εξηγήσεις γιατί έγινε αυτό. Η μία είναι αρκετά προφανής, ότι σε συνθήκες δημοσιονομικής συρρίκνωσης η ταυτόχρονη υλοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων είναι μία εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση. Πράγματι, όπως έχω πει πολλές φορές απ' αυτό το Βήμα, στο μέτωπο του περιορισμού του μεγέθους του κράτους έγιναν πολλά τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Το έχουμε συζητήσει πολύ λίγες φορές και με τον κ. Μητρόπουλο, έστω και αν διαφωνούμε σε κάποια επιμέρους στοιχεία. Πάντως, ο αριθμός των υπαλλήλων, τακτικών και εκτάκτων, έχει μειωθεί κατά παραπάνω από διακόσιες χιλιάδες. Το κόστος της μισθοδοσίας έχει πέσει από τα 24 δισεκατομμύρια που ήταν το 2009 στα 15,7 δισεκατομμύρια –απολογιστικά στοιχεία, πια– για το 2013. Το κράτος μας, λοιπόν, σίγουρα έγινε μικρότερο, αλλά μπορούμε να πούμε και με βεβαιότητα ότι δεν έγινε καλύτερο.

Γιατί, λοιπόν, δεν προχώρησαν αυτές οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις; Επιχειρησιακή ανεπάρκεια σίγουρα της διοίκησης, αλλά και βέβαια απροθυμία του πολιτικού συστήματος, διότι υπήρχε και υπάρχει ακόμη και σήμερα μία σιωπηρή συναίνεση η οποία επιβάλλει τη στασιμότητα έναντι της δράσης, και υπάρχει ακόμα και στη χώρα μας ένα βαθύ κράτος, το οποίο αντιστέκεται σε οποιαδήποτε αλλαγή και δυστυχώς βρήκε και πρόθυμους πολιτικούς συμμάχους σ' αυτήν τη μάχη οπισθοφυλακών.

Υπάρχει, βέβαια, και μία άλλη κατηγορία επικριτών του προβλήματος της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν ανήκουν αυτοί στην κατηγορία όσων λένε επί της αρχής όχι σε όλα, αλλά συχνά περιο-

ρίζονται σε κοινότοπες, γενικόλογες διακηρύξεις και εξαγγελίες πολύ επιβλητικών σχεδίων, χωρίς όμως συγκεκριμένο «διά ταύτα», διότι το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι πρέπει να περάσουμε κάποια στιγμή από το γενικό στο ειδικό, από το συμπαθητικά αφηρημένο στο απτό και στο συγκεκριμένο. Και όταν συμβαίνει αυτό, συχνά χανόμαστε στη μετάφραση. Οι συγκεκριμένες αυτές μεταρρυθμιστικές δράσεις καταλήγουν τελικά να είναι ορφανά χωρίς ιδιοκτήτη.

Είναι πολύ εύκολο, ξέρετε –κι απευθύνομαι και στους συναδέλφους της Δημοκρατικής Αριστεράς– να μιλάει κανείς γενικόλογα για τον εξορθολογισμό των δομών της διοίκησης, αλλά είναι πολύ δύσκολο να πρέπει να πάρεις συγκεκριμένες και δύσκολες αποφάσεις για το ποιους φορείς θα κλείσεις. Αποφάσεις με επιπτώσεις και ενδεχομένως και αποφάσεις για το πόσους εργαζομένους πρέπει να απολύσεις. Αυτές είναι οι δύσκολες αποφάσεις και αυτή η μετάβαση από το γενικό και το αφηρημένο στο απτό και το συγκεκριμένο αποτελούσε πάντα μια ουσιαστική δυσκολία στην υλοποίηση αυτών των πολιτικών.

Εγώ από την πρώτη στιγμή που ήρθα σ' αυτό το Υπουργείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα κάτι σαφές. Περιέγραφα το τρίπτυχο των κεντρικών προτεραιοτήτων πάνω στις οποίες θα οικοδομήσουμε μια στρατηγική πραγματικής μεταρρύθμισης για την ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Το είπα με μια φράση. Θέλουμε ένα δημόσιο με πιο λιτές δομές, το οποίο θα εξυπηρετεί τον πολίτη με ποιοτικές υπηρεσίες και θα αξιοποιεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτει. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε υπηρετεί κατά την εκτίμησή μου στο ακέραιο και τις τρεις αυτές κεντρικές προτεραιότητες και είναι απολύτως συνεπές με την κεντρική στρατηγική, την οποία έχει χαράξει το Υπουργείο. Δομές χωρίς αντικείμενο ή που επικαλύπτονται από άλλους δημόσιους φορείς καταργούνται και συγχωνεύονται. Γιατί; Γιατί σεβόμαστε τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου. Γραφειοκρατικές διαδικασίες που ταλαιπωρούν πολίτες και επιχειρήσεις καταργούνται, γιατί σεβόμαστε τον χρόνο του Έλληνα πολίτη. Ο τρόπος αξιολόγησης και βαθμολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων αλλάζει, γιατί σεβόμαστε και αναγνωρίζουμε τον κόπο του εργατικού υπαλλήλου, ο οποίος δεν θέλει πια να βαθμολογείται το ίδιο με όσους συστηματικά βγάζουν την ουρά τους απ' έξω και περιμένουν από τους άλλους να βγάλουν τη δουλειά.

Και κάτι ακόμα βέβαια και θα αναφερθώ σ' αυτό με λεπτομέρειες στη συνέχεια. Μετατροπές συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου, κάποιες από τις οποίες βασίστηκαν σε αναληθή στοιχεία, θα επανελεγχθούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί επιβεβαιώνουμε στην πράξη ότι η ασυνδοσία και η ατιμωρησία ανήκει οριστικά στο παρελθόν.

Είχαμε μια γόνιμη συζήτηση πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή. Ενσωματώθηκαν πολλές από τις προτάσεις των συναδέλφων στο νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται στην Ολομέλεια αρκετά διαφοροποιημένο, γιατί αυτός είναι και ο ρόλος της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Επιτρέψτε μου, όμως, να κάνω μια σύντομη αναφορά στη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο ζήτημα του νομοσχεδίου.

Άκουσα πολλούς αφορισμούς, πολλές γενικές τοποθετήσεις, πολλή στεία άρνηση, με εξαίρεση –και θέλω να το πω– την τοποθέτηση του κ. Γλέζου, του πατριάρχη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο οποίος πρότεινε τουλάχιστον κάποια συγκεκριμένα πράγματα, με τα οποία μπορεί να διαφωνώ, και εν μέρει την τοποθέτηση του κ. Τσουκαλά, ο οποίος αναφέρθηκε σε εναλλακτικές προσεγγίσεις στα ζητήματα της αξιολόγησης του προσωπικού.

Δεν άκουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καμμία γόνιμη κριτική και καμμία εναλλακτική πρόταση από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Φοβάμαι ότι παραμένετε οι ίδιοι και αμετανόητοι θιασώτες ενός μεγάλου κράτους. Πράγματι, κυρίες Τσουκαλά, υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις ιδεολογικές για το ποιο πρέπει να είναι το μέγεθος του κράτους. Εσείς ξεκάθαρα είστε θιασώτες ενός μεγάλου κράτους –πρέπει να το λέτε– που στραγγαλίζει, όμως, τον ιδιωτικό τομέα και θα είναι τελικά ο εργοδότης της τελευταίας ευκαιρίας. Δεν έχετε αλλάξει. Νομίζω ότι στη δική σας την περίπτωση ισχύει αυτό το οποίο είπε ο Τολστόι, ότι όλοι σκέφτονται να αλλάξουν τον κόσμο, αλλά κανείς

να αλλάξει πρώτα τον εαυτό του.

Έρχομαι τώρα στα επιμέρους κεφάλαια του νομοσχεδίου. Θα αναφερθώ σύντομα στο Κεφάλαιο Α' στο ζήτημα των απλουστεύσεων των διαδικασιών και της μείωσης των διοικητικών βαρών. Χαίρομαι που τουλάχιστον αυτό το κεφάλαιο έτυχε καθολικής αναγνώρισης από τη Βουλή ως προς τη χρησιμότητά του και τη σκοπιμότητά του. Ειδικά η κατάργηση της υποχρέωσης της δι-οίκησης επικύρωσης αντιγράφων δημοσίων εγγράφων είναι μια ουσιαστική παρέμβαση, η οποία θα γλιτώσει τη Δημόσια Διοίκηση αλλά και τους πολίτες από μια σημαντική και γραφειοκρατική ταλαιπωρία, η οποία δεν προσέθετε ουσιαστικά τίποτα στον εντοπισμό των πλαστών δικαιολογητικών. Είναι μια μόνο ένδειξη των διατάξεων που θα φέρουμε με οριζόντια νομοθετική ρύθμιση και η οποία θα ενσωματώσει και τις προτάσεις τις οποίες μάς έχει υποβάλει ο ΟΟΣΑ ως προς τη μείωση των διοικητικών βαρών. Οι τελικές προτάσεις έχουν ήδη κατατεθεί στο Υπουργείο. Βρισκόμαστε στη φάση της παραλαβής της τελικής μελέτης και εκτιμώ ότι σύντομα θα μπορούμε να φέρουμε ένα οριζόντιο νομοθέτημα, το οποίο θα απαλλάσσει πολλούς τομείς οικονομικής δραστηριότητας από διοικητικά βάρη, τα οποία ταλαιπωρούν σήμερα αδικαιολόγητα επιχειρήσεις και προσθέτουν κόστος στο επιχειρείν.

Μία φράση μόνο θέλω να πω σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να περιορίσουμε τη γραφειοκρατία. Η γραφειοκρατία δεν περιορίζεται μόνο με νόμους και βελτιώσεις σε κανονιστικές πράξεις.

Θα αναφερθώ σε μία πρωτοβουλία, την οποία αναλάβαμε με συναρμόδια Υπουργεία, σχετικά με τη μεταφορά μίας σειράς υπηρεσιών πίσω στα κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών. Αναφέρω ενδεικτικά ότι τώρα πια οι πολίτες μπορούν με μία μόνο επίσκεψη, με μία online αίτηση να παίρνουν μία σειρά από σημαντικά πιστοποιητικά, όπως φορολογική ενημερότητα ή πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης. Για αυτή τη διαδικασία στο παρελθόν χρειάζονταν δύο επισκέψεις στα ΚΕΠ.

Για να πετύχουμε αυτήν την απλή διαλειτουργικότητα των βάσεων δεδομένων του ελληνικού δημοσίου χρειάστηκε να δουλέψουμε πολύ. Πολλές φορές είναι πολύ πιο δύσκολο να υλοποιούμε στην πράξη τέτοιους είδους παρεμβάσεις από το να ψηφίζουμε νόμους, πολλοί εκ των οποίων τελικά καταλήγουν να παραμένουν ανεφάρμοστοι.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι μόλις σε μία εβδομάδα λειτουργίας των καινούργιων υπηρεσιών τα κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών έδωσαν περίπου είκοσι πέντε χιλιάδες πιστοποιητικά οικογενειακής κατάστασης και οκτώ χιλιάδες πιστοποιητικά γέννησης, αποδεικνύοντας ότι αυτές οι υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας, όταν αντιμετωπίζονται με έξυπνο και ορθολογικό τρόπο, μπορούν πραγματικά να κάνουν τη ζωή των πολιτών πολύ καλύτερη.

Έρχομαι τώρα στο Κεφάλαιο Β', που προκάλεσε τις περισσότερες αντιδράσεις από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, και το οποίο αφορά στο ζήτημα της συγχώνευσης και κατάργησης φορέων νομικών προσώπων και υπηρεσιών του δημόσιου τομέα.

Ξέρετε καλά -είχα την ευκαιρία να το πω και στην επιτροπή- ότι αυτή δεν είναι μία καινούργια συζήτηση. Είναι μία παλιά συζήτηση. Η ιστορία με τις λίστες καταργούμενων φορέων ξεκινά από το 2005. Ακολούθησε μία άλλη λίστα το 2007. Έπειτα ήρθε η λίστα της αντιπροεδρίας του κ. Πάγκαλου το 2010.

Φορείς έμπαιναν και έβγαιναν στις λίστες. Το θέμα γινόταν φέγγ βολάν στον Τύπο. Άλλοτε εντοπιζόνταν φορείς, οι οποίοι έπρεπε να καταργηθούν, άλλοτε γινόταν συζήτηση για φορείς οι οποίοι σε καμία περίπτωση δεν έπρεπε να καταργηθούν.

Η ουσία του ζητήματος ήταν και παραμένει -και αναφέρομαι και στους συναδέλφους της ΔΗΜΑΡ, διότι έκανε μία αναφορά ο κ. Λυκούδης σε προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες- ότι όλες οι νομοθετικές παρεμβάσεις, οι οποίες έγιναν στο μέτωπο της κατάργησης και της συγχώνευσης φορέων -αναφέρω ενδεικτικά τον ν.3895/2010, τον ν.4002/2011, τον ν.4109/2013- περιείχαν διατάξεις για καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων, οι οποίες όμως είχαν το εξής χαρακτηριστικό: είτε κλείναν φορείς-σφραγίδες χωρίς κανέναν εργαζόμενο, είτε συγχωνεύαμε φορείς χωρίς να προβλέπουμε κανέναν απολύτως εξορθολογισμό των δομών τους.

Ως αποτέλεσμα αυτού έχουμε σήμερα μεγάλες εταιρείες του δημοσίου, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που έχουν προκύψει από συγχώνευση, οι οποίες έχουν δύο Λογιστήρια, δύο Υπηρεσίες Διοικητικού. Και αυτό συνέβη ακριβώς επειδή στη συγχώνευση δεν έγινε καμία μέριμνα για τον εξορθολογισμό των δομών, διότι ξεκινήσαμε με το θέσφατο ότι από καμία συγχώνευση δεν μπορεί να προκύψει καμία απολύτως απομάκρυνση προσωπικού.

Η ιδιαιτερότητα αυτού του νομοσχεδίου και ο λόγος για τον οποίο έχει προκαλέσει και τόσο μεγάλη πολιτική αντίδραση, άλλωστε, είναι ότι για πρώτη φορά κλείνουν φορείς οι οποίοι έχουν δραστηριότητα, έχουν υψηλές λειτουργικές δαπάνες, έχουν σημαντικό αριθμό προσωπικού, χωρίς να μεταφέρεται άκριτα το προσωπικό τους στους διάδοχους φορείς. Ενδυνάμυνονται, όμως, οι κεντρικές υπηρεσίες των Υπουργείων. Φυσικά από αυτήν την άσκηση, ακριβώς για αυτόν τον λόγο, υπάρχει για πρώτη φορά μετρήσιμο δημοσιονομικό κόστος. Ήταν όμως μία δύσκολη άσκηση και μία άσκηση η οποία φυσικά εμπεριέχει και πολιτικό κόστος.

Σχετικά με το ερώτημα το οποίο έθεσε ο κ. Τσουκαλάς. Όταν καταργούμε, κύριε συνάδελφε, έναν φορέα, αυτό δεν σημαίνει ότι καταργούμε και τη δημόσια πολιτική που ασκεί αυτός ο φορέας. Αυτό το οποίο δεν θέλουμε να ανεχόμαστε, είναι να έχουμε δύο και τρεις διαφορετικούς φορείς οι οποίοι να ασκούν δημόσια πολιτική, όταν αυτή η δημόσια πολιτική μπορεί να ασκηθεί κεντρικά από μία δομή του Υπουργείου. Δημιουργήθηκαν πάρα πολλά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου στην περιφέρεια του δημοσίου. Το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό. Το είπε και ο κ. Γλέζος στην εισαγωγή του και είχε δίκιο.

Αυτό έγινε τους καλούς καιρούς, όταν υπήρχε άφθονο χρήμα και όταν το πελατειακό σύστημα εκείνης της εποχής ήθελε να δημιουργεί νομικά πρόσωπα εν πολλοίς και για να διορίζει κόσμο. Αυτές οι εποχές παρήλθαν πια. Σε μία εποχή δημοσιονομικής κρίσης, το δημόσιο οφείλει να είναι λιτό και συμμαζεμένο και οι δημόσιες πολιτικές οφείλουν να εξυτηρούνται, όπου αυτό είναι εφικτό, από μία δομή, κατά προτίμηση από τις κεντρικές δομές των Υπουργείων.

Να πω και κάτι ακόμη για τις καταργήσεις των φορέων: Οι καταργήσεις των φορέων ήταν αποτέλεσμα συγκεκριμένων προτάσεων, τις οποίες έκαναν τα Υπουργεία. Το νομοσχέδιο αυτό συνοψογράφεται από δώδεκα Υπουργούς, ακριβώς επειδή την τελική ευθύνη των προτάσεων για τις καταργήσεις των φορέων τις έχουν πάντα οι αρμόδιοι Υπουργοί.

Δεν θα μπω σε μεγάλες λεπτομέρειες για τις καταργήσεις των φορέων, διότι θα μιλήσω για αυτούς στη συζήτηση επί των άρθρων. Ενδεικτικά θα αναφέρω την περίπτωση του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας. Διαβάζω απάντηση, την οποία έδωσε ο αρμόδιος Υπουργός κ. Μιχάλης Χρυσοχόιδης στη Βουλή για το βασικό σκεπτικό της κατάργησης του ταμείου.

Ο Υπουργός, επικαλούμενος μάλιστα έκθεση του Γενικού Επιθεωρητή, του κ. Ρακιντζή, αναφέρει: «Εν τέλει δεν εξυπηρετεί το δημόσιο ο σκοπός της ίδιας της εταιρείας. Ακυρώνεται οποιαδήποτε ωφέλεια θα μπορούσε να προκύψει από την ευελιξία που της παρέχει ο χαρακτήρας της ως εμπορικής εταιρείας και βλάπτεται το δημόσιο συμφέρον από τη μη εφαρμογή των διατάξεων του δημοσίου που αφορούν στον έλεγχο των διοικητικών και οικονομικών δραστηριοτήτων της «ΤΕΟ Α.Ε.». Καταλήγει εν τέλει ο αρμόδιος Υπουργός με το ότι η ΤΕΟ δεν προσφέρει καμία προστιθέμενη αξία στο πλέγμα διαχείρισης των αυτοκινητοδρόμων, που να δικαιολογεί τις λειτουργικές δαπάνες της εταιρείας.

Καταθέτω τη σχετική απάντηση του Υπουργού στα Πρακτικά μαζί με την έκθεση ελέγχου του γενικού επιθεωρητή, η οποία -κατά την άποψή μου- συνιστά απολύτως επαρκή τεκμηρίωση γιατί το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας δεν πρέπει να συνεχίζει να λειτουργεί στην παρούσα του μορφή.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούστηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τριών ειδών κριτικές για το ζήτημα της κατάργησης φορέων. Τη μία κριτική την

άκουσα λίγο στην επιτροπή από τον κ. Ντόλιο, την άκουσα περισσότερο από τον κ. Ταμήλο. Είναι η κριτική, η οποία μάς λέει «δεν κάνατε αρκετά», «γιατί μόνο είκοσι τρεις φορείς;», «γιατί όχι περισσότεροι;». Επαναλαμβάνω ότι αυτό κύμα κατάργησης φορέων είναι προϊόν της υφιστάμενης διαδικασίας αξιολόγησης νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ λίγο παραπάνω χρόνο.

Εκτιμώ ότι δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια ακόμη για κατάργηση φορέων. Εκτιμώ, όμως, ότι υπάρχουν πολύ σημαντικά περιθώρια εξοικονόμησης δαπανών από συρρίκνωση φορέων, ειδικά για τις μεγάλες επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, για τις οποίες βρίσκεται εν κινήσει –έχει ήδη κινηθεί– μια διαδικασία αξιολόγησης των δομών τους, από τις οποίες εκτιμώ ότι θα προκύψουν συγκεκριμένες προτάσεις για εξοικονόμηση δαπανών αλλά και για μείωση προσωπικού. Αυτή, λοιπόν, είναι η μία κατηγορία, ότι «δεν κάνατε αρκετά».

Υπάρχει τώρα μία άλλη κατηγορία, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, ότι «ακρωτηριάζετε τα πάντα», «καταργείτε τα πάντα» κι «όλοι αυτοί οι φορείς και οι είκοσι τρεις φορείς, τους οποίους καταργείτε επιτελούν κάποιο σημαντικό έργο».

Πραγματικά, προσπάθησα να ακούσω από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ εάν πιστεύετε ότι έστω κι ένας από τους φορείς τους οποίους καταργούμε πρέπει να καταργηθεί. Μέχρι και για τη Διεθνή Ακαδημία Ελευθερίας καταθέσατε ερώτηση, ζητώντας από το Υπουργείο να μην καταργήσει τον σχετικό φορέα, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι ήταν ένας φορέας, ο οποίος δημιουργήθηκε το 2005 και επί της ουσίας δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα.

Μάλιστα, διαβάζω –κι είναι ενδιαφέρον, διότι ίσως απηχεί και την άποψη της τοπικής κοινωνίας– ένα δημοσίευμα, το οποίο βρήκα για τη Διεθνή Ακαδημία Ελευθερίας, το οποίο λέει: «Το αξιοσημείωτο είναι ότι παρά το μεγάλο διάστημα που υπήρχε η φημολογία δεν αναπτύχθηκε καμμία πρωτοβουλία, ώστε η ανενεργής επί σειρά ετών Διεθνή Ακαδημία Ελευθερίας του Μεσολογγίου να λειτουργήσει. Πλέον οδεύει προς κατάργηση. Μένει να δούμε πόσο θα στέκει δίπλα από το παλιό Νοσοκομείο του Μεσολογγίου η πινακίδα ενός φορέα που δεν λειτουργήσει ποτέ.».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να θυμίσω επίσης ότι άκουσα από τον κ. Κουρουμπλή έναν πύρινο λόγο για την ανάγκη διατήρησης ενός φορέα, ο οποίος ουδέποτε λειτούργησε.

Υπήρχε και μια τρίτη κατηγορία ως προς το ζήτημα της κατάργησης των φορέων, η οποία εκφράστηκε βασικά από την κ. Χρυσοβελώνη, ότι δεν υπάρχουν εκθέσεις αξιολόγησης, πάνω στις οποίες να στηριχθούν οι καταργήσεις των φορέων.

Είχα δεσμευθεί, κυρία Χρυσοβελώνη, να καταθέσω στην Ολομέλεια αποσπάσματα από οριζόντιες μελέτες, οι οποίες έχουν συνταχθεί στο παρελθόν με χρήματα και του Έλληνα φορολογούμενου αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με αξιολόγηση δομών, στις οποίες περιγράφονται και διατυπώνονται προτάσεις για τους φορείς οι οποίοι καταργούνται.

Τις καταθέτω για τα Πρακτικά μαζί με ενδεικτικό απόσπασμα της έκθεσης αξιολόγησης τω δομών του ΥΠΕΚΑ, στην οποία αναφέρεται συγκεκριμένη πρόταση για την ανάγκη κατάργησης του Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης και ενοποίησης των δομών αυτών σε επίπεδο Υπουργείου, ώστε να ασκείται καλύτερα αυτή η δημόσια πολιτική. Καταθέτω και το σχετικό απόσπασμα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχομαι τώρα...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Η αξιολόγηση τίνος

είναι; Ποιανού φορέα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Μαριά, δεν έχετε τον λόγο. Θα πάρετε τον λόγο μετά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μπορείτε να τα αναζητήσετε στα Πρακτικά, κύριε Μαριά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Μπορώ να δω αυτό που κατέθεσε ο Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν μπορείτε, κύριε Μαριά, να τα πάρετε. Πρέπει να τα υπογράψω. Θα διανεμηθούν μετά. Σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μιλώ, κύριε συνάδελφε, περιμένετε. Δεν είναι μυστικά.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι στα ζητήματα της αξιολόγησης έχουν χρησιμοποιηθεί και εσωτερικές μονάδες αξιολόγησης της διοίκησης αλλά και εξωτερικοί σύμβουλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Καθίστε, κύριε Μαριά, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μπορείτε να αναζητήσετε στα Πρακτικά τα σχετικά κείμενα, εξάλλου δεν είναι μυστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συγγνώμη, κύριε Μητσοτάκη, για να ξέρουμε. Τα Πρακτικά πρώτα υπογράφονται, καταχωρίζονται και μετά διανέμονται. Υπάρχει κάποιος χρόνος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Χαίρομαι που το επισημαίνετε στον κύριο συνάδελφο, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Όταν τα πάρουμε, θα είναι αργά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Στο ζήτημα της αξιολόγησης του προσωπικού. Είχα την ευκαιρία να αναφερθώ και εχθές στη συζήτηση περί αντισυνταγματικότητας στην απαράδεκτη πραγματικότητα να βαθμολογούνται όλοι οι υπάλληλοι με άριστα και να αναπτύξω –πιστεύω– μία πειστική επιχειρηματολογία γιατί ακριβώς αυτή η πρακτική αντιβαίνει πλήρως στην αρχή της αξιοκρατίας.

Θέλω να είμαι συγκεκριμένος. Δεν αλλάζουν οι όροι του π.δ 318/1992. Αυτό το οποίο εισάγουμε είναι η έννοια της συγκριτικής αξιολόγησης. Υποχρεώνουμε, δηλαδή, τους αξιολογητές να κατατάξουν τους υπαλλήλους σε επίπεδο γενικής διεύθυνσης σε τρεις κατηγορίες, ανάλογα με την απόδοσή τους.

Ερωτώ: Ανακαλύπτουμε την πυρίτιδα; Προφανώς και όχι. Αναφέρθηκε ο κ. Τσουκαλάς στο γεγονός ότι πολλές επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα χρησιμοποιούν ένα αντίστοιχο σύστημα κατάταξης υπαλλήλων, όχι μόνο πολλές επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, αλλά πάρα πολλές δημόσιες διοικήσεις χρησιμοποιούν το ίδιο σύστημα. Αυτό το οποίο δεν μπορώ να καταλάβω και δεν μπορώ να αντιληφθώ είναι πώς ισχυρίζεστε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι μπορεί να διαιωνιστεί ένα σύστημα, το οποίο επί της ουσίας καταστρατηγεί πλήρως κάθε έννοια αξιολόγησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώνετε, κύριε Υπουργέ. Θα έχετε τον λόγο και μετά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Το είπα και στην επιτροπή, το επαναλαμβάνω και στην Ολομέλεια. Έχετε αλλεργία στο ζήτημα της αξιολόγησης. Το βλέπουμε σε κάθε προσπάθεια αξιολόγησης που γίνεται, είτε σε επίπεδο σχολείων είτε σε επίπεδο πανεπιστημίων είτε σε επίπεδο συνολικά δημοσίων υπαλλήλων. Είστε απέναντι σε κάθε έννοια αξιολόγησης.

Εκεί όπου δεν υπάρχει, όμως, τελικά αξιολόγηση, ισχύει η απόλυτη ισοπέδωση προς τα κάτω και ουδέποτε θα μπορέσουμε να δώσουμε πραγματικά κίνητρα στον εργατικό και φιλότιμο δημόσιο υπάλληλο να προχωρήσει, εάν δεν μπορέσουμε με κάποιον τρόπο να τον ξεχωρίσουμε από αυτόν ο οποίος τεμπελιάζει και συστηματικά λουφάει.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία σύντομη αναφορά στο άρθρο 43. Θα επανέλθω στο ζήτημα αυτό και στην κατ' άρθρον συζήτηση. Πραγματικά μου προκαλεί πολύ μεγάλη εντύπωση το γε-

γονός ότι υπάρχουν συνάδελφοι σήμερα στη Βουλή οι οποίοι είναι αντίθετοι στην ιδέα του επανελέγχου της νομιμότητας μετατροπής συμβάσεων. Μου κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση ότι σας προβληματίζει αυτό ως έννοια, ότι θεωρείτε μάλιστα πως αυτή η πρακτική είναι μία πρακτική η οποία είναι αντισυνταγματική.

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής σχετικό πόρισμα του ΑΣΕΠ για τον δειγματοληπτικό έλεγχο ο οποίος έχει γίνει μέχρι σήμερα στο Υπουργείο Πολιτισμού.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ζητώ να το δείτε και να μου πείτε τι θα κάνατε εσείς, αν είχατε ένα τέτοιο πόρισμα. Τι θα κάναμε; Τι πρέπει να κάνουμε; Να δεχτούμε υπαλλήλους οι οποίοι το διάστημα που εργάζονταν ως συμβασιούχοι ήταν εγγεγραμμένοι στον ΟΑΕΔ και λάμβαναν επίδομα ανεργίας, οι οποίοι εργάζονταν επανειλημμένα με ασφάλιση σε ιδιώτες και εν συνεχεία βρέθηκαν με μία σύμβαση αορίστου χρόνου, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν βεβαιώσεις προϋπηρεσίας που χορηγούσαν οι ομοσπονδίες εργαζομένων και όχι η αρμόδια διοίκηση ή χρησιμοποιούσαν πλαστές βεβαιώσεις, προκειμένου να στοιχειοθετήσουν μετατροπή συμβάσεων;

Τι πρέπει να κάνουμε; Σας ρωτώ. Τι πρέπει να κάνουμε σ' αυτές τις περιπτώσεις; Πρέπει να συνεχίσουμε να τις κοιτάμε ή να δεχτούμε την άποψη, την οποία εξέφρασε ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ, ο οποίος είπε, επί λέξει, στην επιτροπή: «Τι θέλουμε τώρα, να "βγάσουμε σκελετούς από τα ντουλάπια";». Αυτό πρέπει να κάνουμε; Σας ρωτώ. Αυτό πρέπει να κάνουμε;

Εμείς δεν θα το κάνουμε αυτό. Δηλώνω ρητά και κατηγορηματικά ότι η ατιμωρησία στο δημόσιο παίρνει τέλος. Και «σκελετούς από τα ντουλάπια θα βγάλουμε» και στο σπίτι τους θα στείλουμε όσους αποδεδειγμένα έχουν εμπλακεί σε παρανομίες αλλά και όσους σιγόνταραν την παρανομία.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν διαφωνούμε στις παρανομίες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Αυτό δεν το κάνουμε, κύριε Μητρόπουλε, γιατί μας το επιβάλλει η τρόικα. Το κάνουμε αυτό, διότι έχουμε ορκιστεί πίστη στο Σύνταγμα και διότι έτσι λειτουργεί ένα πραγματικό κράτος δικαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα σας περίμενα, πραγματικά, συμμάχους σ' αυτήν την προσπάθεια. Δεν έχετε καμμία απολύτως δικαιολογία, γιατί είστε επί της αρχής αντίθετοι στο άρθρο 43. Αν δεν σας αρέσουν οι συγκεκριμένες διατυπώσεις, να προτείνετε αναδιτύπωση. Όμως, οφείλετε να εξηγήσετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία γιατί το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι αντίθετο επί της αρχής σε έλεγχο νομιμότητας μετατροπής σύμβασης. Μέχρι στιγμής δεν έχω πάρει καμμία πειστική απάντηση. Ίσως, όταν μιλήσει ο κ. Λαφαζάνης να μπορέσει να δώσει μία απάντηση σ' αυτό το ερώτημα.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Προάγετε τα σκάνδαλα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε, κυρία Γαϊτάνη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ συγγνώμη για την κατάχρηση του χρόνου.

Εμείς θα προχωρήσουμε τη διαδικασία της διοικητικής μεταρρύθμισης, κόντρα στις αντιστάσεις. Να μην έχετε καμμία αμφιβολία γι' αυτό. Με σταθερά βήματα θα κινηθούμε στην κατεύθυνση την οποία έχουμε χαράξει. Το οφείλουμε στη σωπηλή πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι δεν ανέχονται άλλο την αδράνεια αλλά και την επίκληση του πολιτικού κόστους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός μάς περνάει για αδαείς και ανέβηκε στο

βήμα για να κάνει μαθήματα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να πείτε την αλήθεια και η αλήθεια στην προκειμένη περίπτωση είναι μία. Φέρατε ένα νομοσχέδιο ως υπάλληλος της τρόικας, ψάχνοντας να βρείτε στα τυφλά ανθρώπους από το δημόσιο να απολύσετε. Σας έχουν βάλει έναν πολύ συγκεκριμένο αριθμητικό στόχο, αντικειμενικό βεβαίως, με μελέτες, με κριτήρια –κατά κεφαλήν αντικειμενικό, αριθμητικό στόχο– κι εσείς έρχεστε να παίξετε τον ρόλο αυτού που θα πρέπει να βρει τους οργανισμούς, τους υπαλλήλους κατά κύματα, προκειμένου να πιάσετε τον αριθμητικό στόχο.

Αυτά δεν γίνονται πουθενά. Αυτά δεν λέγονται μεταρρυθμίσεις. Αυτά λέγονται διάλυση του κράτους, γενική αναστάτωση, ανασφάλεια παντού, έλλειψη προοπτικής, καμμία σοβαρή δουλειά, καμμία μελέτη επί της ουσίας, καμμία αναδιοργάνωση, καμμία μεταρρυθμιστική πνοή.

Η μεταρρυθμιστική πνοή χρειάζεται αξίες, χρειάζεται αρχές, χρειάζεται πολιτικές. Δεν υπάρχει μεταρρύθμιση που να λείει «παίρνουμε ένα δρεπάνι και κόβουμε 14.000 ευρώ τον χρόνο, πετάμε ανθρώπους στον δρόμο και –πού θα τους βρούμε;– πιάστε σειρά από δημόσιους φορείς» κ.λπ..

Μιλάμε για δεκατρείς φορείς, τέσσερα νομικά πρόσωπα, τρία κλαδικά ερευνητικά κέντρα –και βάλε–, τα οποία δεν μας λένε πως και γιατί τα επιλέξατε από εκατοντάδες φορείς που έχει το δημόσιο. Ποιος είναι ο στόχος και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα δεν μας λένε.

Απ' ό,τι βλέπω φεύγει ο κύριος Υπουργός. Δεν θέλει ν' ακούσει κίολας. Τι να πούμε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ακούμε εμείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Είναι εδώ η Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Να μας το εξηγήσετε. Εγώ περίμενα να μας πείτε εδώ ποιο θα είναι το αναπτυξιακό και κοινωνικό αποτέλεσμα.

Δημοσιονομικό αποτέλεσμα δεν υπάρχει και είναι εντυπωσιακό. Αυτό είναι 2,5 –το πολύ 3– εκατομμύρια, όταν μόνο από τη μη δημοσίευση ισολογισμών και αλλαγών καταστατικών σε ΑΕ και ΕΠΕ, έχουμε 43 εκατομμύρια ευρώ απώλειες. Αυτά βρίσκονται μέσα στο ίδιο νομοσχέδιο. Αυτή είναι η μεταρρύθμιση την οποία κάνετε;

Άκουσα με έκπληξη ένα άθλιο, αθλιότατο, επιχείρημα που είπε ο κύριος Υπουργός. Αντί να χρησιμοποιήσει μια μελέτη που έγινε, είπε: «Ο κ. Χρυσοχοϊδης μάς διάβασε μια δήλωση ότι η «ΤΕΟ Α.Ε.» δεν έχει καμμία προσφορά». Είναι δήλωση αυτή; Με βάση αυτή διαλύσατε το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, πρώην Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Αυτοκινητοδρόμων; Αυτό είναι το επιχείρημα, ότι δεν προσφέρει;

Ξέρετε σε ποιους δεν προσφέρει. Δεν προσφέρει στους εργολάβους των αυτοκινητοδρόμων. Βεβαίως, δεν προσφέρει. Και η διάλυση αυτής της εταιρείας έγινε για έναν και μόνο λόγο: για να εξυπηρετηθούν οι όμιλοι, οι οποίοι έχουν αναλάβει τους αυτοκινητοδρόμους και λεηλατούν το δημόσιο και τους πολίτες και δεν προσφέρουν το παραμικρό έργο στην οικονομία και την ανάπτυξη.

Δεν είναι δυνατόν με απίστευτες καθυστερήσεις στη συγκρότηση και κατασκευή των αυτοκινητοδρόμων, με υπέρογκα διόδια, τα οποία δεν υπάρχουν σε καμμία χώρα της Ευρώπης και τα οποία ισοδυναμούν με ληστεία και τα εισπράττουν και ανεξέλεγκτα, να ερχόμαστε εμείς και να καταργούμε την «ΤΕΟ Α.Ε.»! Την καταργούμε, ενώ έπρεπε να τη στηρίξουμε, να την αναβαθμίσουμε, ...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...ώστε να παίζει ρόλο ελεγκτικό, ρόλο είσπραξης των διοδίων.

Δεν είναι δυνατόν όταν παραδίδεται ο αυτοκινητόδρομος, αυτοί οι οποίοι τον μονοπωλούν, μονοπωλιακά να τον αξιοποιούν, μονοπωλιακά να κερδοσκοπούν επ' αυτού, μονοπωλιακά να εκβιάζουν, μονοπωλιακά να εισπράττουν τα διόδια ανεξέλεγκτα!

Εδώ έπρεπε να υπάρχει μια δημόσια εταιρεία, με ουσιαστικό ρόλο, η οποία θα αναλάμβανε αυτό το έργο. Αυτή θα έπρεπε να παίζει τον κεντρικό ρόλο και εσείς έρχεστε και τη διαλύετε. Διαλύετε τις κεντρικές εθνικές οδούς, το δευτερεύον εθνικό οδικό δίκτυο κ.λπ.. Τα διαλύετε όλα. Ιδιώτες και ξερό ψωμί! Έτσι δεν θα τελειώσουν ποτέ οι αυτοκινητόδρομοι.

Μας λέγατε ότι είχαμε το σχέδιο Μάρσαλ, Α', Β', Γ', πάμε για Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, Μεσογειακά Προγράμματα και ακόμα δεν έχει τελειώσει η κεντρική εθνική αρτηρία Αθήνας-Θεσσαλονίκης. Δεν είναι ευρωπαϊκός δρόμος με τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν έναν ευρωπαϊκό δρόμο. Δυσόμηση λωρίδες από εδώ, δυσόμηση λωρίδες από εκεί και διαχωριστικό διάζωμα. Ούτε αυτό το έργο έχει τελειώσει στη μεταπολεμική Ελλάδα και στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης.

Και μου λέτε τώρα ότι διαλύετε τη μοναδική εταιρεία που θα μπορούσε να παίξει έναν ρόλο και ελεγκτικό και ουσιαστικό; Και το θεωρείτε αυτό αναπτυξιακό μέτρο; Και έρχεται ο κ. Χρυσόχοϊδης, για να εξυπηρετήσει τους εργολάβους και τα εργολαβικά συμφέροντα, να πει ότι δεν προσφέρει τίποτα; Είναι επιχείρημα αυτό;

Βεβαίως, εδώ το μέγα θέμα είναι όχι μόνο ότι διαλύετε οργανισμούς που έπαιζαν ρόλο και μπορούσαν να αναβαθμιστούν για να παίξουν ουσιαστικότερο ρόλο, αλλά ότι πετάτε στο δρόμο τους ανθρώπους. Και τους πετάτε οριζοντίως, «δουλεύεις εκεί; Στο δρόμο!». Δεν σας ενδιαφέρει πόσα χρόνια δούλευε ο άλλος, αν δούλευε δεκατίες, αν είναι κοντά στη σύνταξη, αν έχει οικογένεια, αν δεν μπορεί να ζήσει τα παιδιά του, αν δεν έχει καμμία προοπτική, αν δεν έχει κανένα μέλλον. Πώς τους πετάτε έτσι τους ανθρώπους; Με ποιο κριτήριο και γιατί; Ποιο είναι το ερώτημα; Αυτά τα ερωτήματα χρειάζονται απάντηση.

Σας είπαμε ότι κάνουν αντισυνταγματικά τεραστουργήματα. Και σηκώσατε το χέρι και είπατε «εντάξει, όλα συνταγματικά». Πώς είναι συνταγματικά; Για να περάσετε αυτόν τον «οδοστρωτήρα» τον οποίο επιχειρείτε να περάσετε, κατακρεουργείτε κυριολεκτικά το Σύνταγμα.

Σας διαβάζω από την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής: «Ως προς το ζήτημα της διαθεσιμότητας, παράγραφος 1β' του άρθρου 20, σημειώνεται κατ' αρχάς ότι έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας αποφάσεις πρωτοβάθμιων πολιτικών δικαστηρίων. Αυτή η διάταξη θίγει κατ' αρχήν στο πυρήνα τους τη συμβατική ελευθερία –άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος– και την εργασία ως δικαίωμα στην περιουσία του εργαζομένου κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και προσβάλλει την ανθρώπινη αξία, το απαραβίαστο της οποίας διακηρύσσει το άρθρο 2 του Συντάγματος». Ποια είναι η δική σας απάντηση σε αυτά;

Διαβάζω παρακάτω: «Δεν είναι συνταγματικά επιτρεπτό, προκειμένου να εξυπηρετηθεί ο θεμιτός σκοπός της αναδιοργανώσεως των δημόσιων υπηρεσιών και της ορθολογικής διαχειρίσεως της αντίστοιχης δημόσιας δαπάνης, να καθορίζονται όροι υποχρεωτικής απομακρύνσεως υπαλλήλων. Αυτό αντίκειται στο άρθρο 103 του Συντάγματος, καθώς και στην επίσης συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας». Αυτά δεν τα διαβάζετε; Δεν τα γνωρίζετε;

Και μας φέρντε, βεβαίως και τροπολογίες άσχετες με το νομοσχέδιο, προκειμένου να περάσετε «αεροπλανικά» και από το «παράθυρο» διατάξεις χωρίς τον έλεγχο ούτε της επιτροπής ούτε των φορέων. Και σας ρωτώ: Ούτε το Σύνταγμα δεν διαβάζετε; Γιατί εδώ παραβιάζετε ρητά διατάξεις του Συντάγματος.

Στο άρθρο 74 του Συντάγματος αναφέρεται ότι προσθήκη ή τροπολογία άσχετη με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου ή της πρότασης νόμου δεν εισάγεται για συζήτηση. Μας έχετε φέρει εδώ ένα μίνι νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών. Φέρντε τροπολογία για την Τράπεζα της Ελλάδας. Φορολογικά, μέτρα κάθε μορφής τα εισάγετε με τροπολογίες. Δεν έχετε διαβάσει το Σύνταγμα; Γιατί το παραβιάζετε;

Το κυριότερο, βεβαίως, είναι ότι πετάτε ανθρώπους στο δρόμο, γιατί αυτή είναι η τακτική σας.

Και λέει ο κύριος Υπουργός: «Δεν θέλετε τον επανέλεγχο; Ο επανέλεγχος αυτός δεν είναι καλός; Δεν θέλετε τον επανέλεγχο γιατί θέλετε την ατιμωρησία». Άκουσον, άκουσον! Πρώτα από όλα, αυτό το κράτος δεν είναι δημιούργημα της Αριστεράς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Εισηγηθείτε να το αλλάξουμε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εμείς δεν υπερασπιζόμαστε αυτό το κράτος. Θέλουμε την αλλαγή και τη μεταρρύθμισή του, αλλά μεταρρύθμιση δημοκρατική, μεταρρύθμιση η οποία να καταργεί το ρουσφέτι, τις πελατειακές σχέσεις, να καταργεί τις δια-

πλοκές, να καταργεί την κομματοκρατία. Τίποτα από αυτά δεν καταργείτε. Αυτά επιβεβαιώνονται και αναβαθμίζονται. Θέλουμε μία μεταρρύθμιση για ένα αποδοτικό, αποτελεσματικό κράτος, εργαλείο ανάπτυξης της χώρας. Αυτού του είδους η μεταρρύθμιση χρειάζεται. Εσείς όχι απλά δεν κάνετε μεταρρύθμιση, αλλά κάνετε αντιμεταρρύθμιση διάλυσης. Κάνετε μία μεταρρύθμιση εξυπηρέτησης μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων, παράδοσης του δημοσίου συμφέροντος στο ιδιωτικό, παράδοσης του δημοσίου στις αγορές και μας λέτε τώρα ότι θέλουμε την ατιμωρησία.

Κύριε Υπουργέ, να δείχνετε κάποιο στοιχειώδη σεβασμό. Πηγαίνετε από εκεί, μιλάτε, έρχεστε από εδώ, μιλάτε. Μιλάτε με τους συναδέλφους. Να ακούτε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας ακούω, κύριε Λαφαζάνη! Εσείς μιλάτε συνέχεια!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όπως ακούμε και εμείς να ακούτε και εσείς. Όμως δεν θέλετε να ακούτε. Θέλετε να αποφύγετε και το να ακούτε. Σας ενοχλεί και να ακούτε μονάχα.

Μας λέτε εδώ πέρα ότι εμείς θέλουμε την ατιμωρησία. Δεν μου λέτε, εάν εσείς κάνετε παρανομίες ο πρώτος που πρέπει να τιμωρηθεί δεν είναι η πολιτική ηγεσία που τις έκανε; Αυτή δεν πρέπει να πεταχτεί στο δρόμο; Γιατί θα πετάξετε τον υπάλληλο, ο οποίος υποτίθεται ότι διορίστηκε με παράτυπο ή παράνομο τρόπο –προσέξτε– χωρίς υπαιτιότητά του;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ούτε τον υπάλληλο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Δεν έχει υπαιτιότητα ο υπάλληλος; Δεν ήξερε τίποτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην διακόπτετε, κύριε Νταβλούρο. Υπάρχει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εάν έχει διαπράξει αδίκημα, εάν υπάρχει κάτι που έγινε παρά τον νόμο, ασφαλώς και υπάρχει δίωξη. Εδώ, όμως, δεν πρόκειται περί αυτού. Εδώ εσείς που τα κάνετε όλα αυτά, καλύπτεσθε από την ατιμωρησία και ερχόσαστε να πείτε «έγιναν παρανομίες, έγιναν αίσχη στο προηγούμενο διάστημα, πριν από πολλά χρόνια, εμείς επομένως δεν φταίμε, ερχόμαστε ως τιμωροί και επιτίπτουμε επί των υπαλλήλων, να τους τιμωρήσουμε». Αυτό λέτε ότι είναι δίκαιη συμπεριφορά και τακτική;

Σας λέω, λοιπόν, εάν έχετε κάνει εσείς παρανομία και δεν υπάρχει υπαιτιότητα του υπαλλήλου, κάτι το οποίο μπορείτε να το προσάψετε, πώς θα έρθετε –όπως σας λέει και η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής– μετά από έξι, επτά, οκτώ, δέκα χρόνια, να τον πετάξετε στον δρόμο; Τι είναι οι άνθρωποι; Και ζω να ήταν δεν θα το πετάγατε έτσι στο δρόμο με αυτό το σκεπτικό που λέτε. Πού θα πάει αυτός ο άνθρωπος; Ξέρετε; Εάν διαπιστώνεται κάτι το οποίο δεν είναι σωστό, πρέπει να το διαπιστώσεις εγκαίρως, να δώσεις στον άλλο μία ευκαιρία, μία δυνατότητα, μία προοπτική. Δεν το κάνετε, όμως, αυτό και μας λέτε τώρα εδώ ότι ερχόσαστε να κάνετε αξιολόγηση!

Ποιος σας είπε ότι η Αριστερά δεν θέλει αξιολόγηση; Πού το ακούσατε αυτό το πράγμα; Εσείς εφευρίσκατε πράγματα, τα καταθέτετε εδώ και μετά βάλλετε κατά της Αριστεράς;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση, αξιολόγηση όμως αντικειμενική, δημοκρατική, συμμετοχική, αδιάβλητη, η οποία να συμβάλλει στο να πάει μπροστά η Δημοσία Διοίκηση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Με ποιον τρόπο; **ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ:** Το «συμμετοχική» πώς το ορίζετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί διακόπτετε, κύριε συνάδελφε; Υπάρχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός σας, ο οποίος νομίζει ότι μπορεί να απαντήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Την πρότασή σας πείτε μας, κύριε Λαφαζάνη. Ποια είναι η πρότασή σας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μέχρι τώρα δεν κάνετε αξιολό-

γηση και λέτε ότι όλοι έπαιρναν «10». Πρώτα απ' όλα δεν έπαιρναν όλοι «10», αλλά δεν θέλατε ούτε τις βαθμολογίες να κοιτάτε ούτε τη δουλειά που έκαναν οι υπηρεσίες. Άλλα βλέπετε τώρα. Εν πάση περιπτώσει, ερχόσαστε τώρα –υποτίθεται– επειδή όλοι έπαιρναν «10» να πείτε ότι «9» και «10» θα παίρνει το 25% των υπαλλήλων. Για εφαρμόστε το αυτό και στα σχολεία, στους μαθητές. Εφαρμόστε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, περάσατε τα δεκαπέντε λεπτά. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μία φράση θα πω.

Γιατί δεν το εφαρμόζετε, λοιπόν, αυτό στα σχολεία; Να πάτε να το εφαρμόσετε στα σχολεία και να πείτε ότι «9» και «10» θα παίρνει μόνο το 25% των μαθητών και ότι το 15% θα παίρνει, ας πούμε, από «1» έως «6». Είναι λογική αυτή; Είναι αξιολόγηση αυτή; Εσείς ερχόσαστε και βάζετε ποσοστά με βάση τα οποία θα απολύετε ανθρώπους σώνει και καλά, χωρίς κριτήρια, χωρίς μέτρο, χωρίς κατεύθυνση.

Χρησιμοποιείτε το επιχείρημα ότι μπορούν να κάνουν ένσταση. Μα, έλεος! Είναι λογική αυτή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Λαφαζάνη, μην φέρνεται σε δύσκολη θέση το Προεδρείο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κάνουμε μία αυθαιρεσία, βάζουμε αυθαίρετα ποσοστά και του λέμε «πήγαμε να βρεις το δικό σου με την ένσταση, αν το βρεις»; Αυτά τα πράγματα είναι απαράδεκτα. Δεν συγκροτούν Δημόσια Διοίκηση. Συγκροτούν τη διάλυσή της, την παράδοση του δημοσίου στις αγορές, που είναι ο στόχος σας και αυτό που εξυπηρετούν είναι τα τελεσίγραφα της τρόικας, τα οποία πρέπει εσείς να παρακολουθήσετε, να τα αποδεχθείτε, να τα εφαρμόσετε και να κάνετε, υποτίθεται, μεταρρυθμίσεις υπαγορευμένες μόνο και μόνο από δημοσιονομικούς στόχους, οι οποίοι δεν πιάνονται κιάλας. Αυτό είναι αδιέξοδο και φαύλος κύκλος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού επισκέφτηκαν την Έκθεση για τον Γρηγόριο Λαμπράκη, είκοσι εννιά μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 8^ο Γυμνάσιο Αμαρουσίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης για δώδεκα λεπτά ελπίζω, κύριε Βορίδη!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια ακόμη φορά στις παρεμβάσεις που αφορούν τη μεταρρύθμιση του κράτους ανοίγει νομίζω μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συζήτηση, πρωτίστως και κυρίως για το πώς θέλει κάποιος να είναι το κράτος, πόση πρέπει να είναι η έκτασή του, ποιες είναι οι θεμιτές λειτουργίες του και πώς πρέπει να εκτελεί αυτές τις θεμιτές λειτουργίες του.

Έχουν γίνει αρκετά πράγματα αυτά τα τρία χρόνια. Έχει γίνει μία πολύ σημαντική δημοσιονομική προσαρμογή. Πράγματι, έχει μειωθεί ο αριθμός των εργαζομένων, όπως επίσης πράγματι έχει μειωθεί σημαντικά το μισθοδοτικό κόστος που καταβάλλουν οι φορολογούμενοι για τις υπηρεσίες που λαμβάνουν από το κράτος.

Θεωρώ όμως ότι η μεγάλη συζήτηση ανοίγει τώρα και είναι η εξής. Θέλουμε τόσο εκτεταμένη λειτουργία; Αυτή είναι μία παρέμβαση που έχει και νομοθετικό χαρακτήρα, μία συζήτηση για το τι ακριβώς πρέπει να κάνει το κράτος, πόσο ρυθμιστικό πρέπει να είναι, τι είναι τα αντικείμενα που πρέπει να εποπτεύει. Αυτή είναι μία συζήτηση που πρέπει να την ξεκινήσουμε για να δούμε πραγματικά την έκτασή του. Θέλουμε να κοιτάει τόσα πράγματα ή θέλουμε μεγαλύτερο χώρο ελευθερίας στην κοινωνία;

Θέλουμε να αφήσουμε χώρο ελευθερίας στους πολίτες. Θέλουμε να αφήσουμε χώρο στον οποίο να έχουμε περισσότερη αυτενέργεια και να δείχνουμε περισσότερη εμπιστοσύνη στην κοινωνία, περισσότερο αρρύθμιστο χώρο. Είναι μεγάλη παρέμβαση, μεγάλη συζήτηση. Ακόμη και αν συμφωνήσουμε στο κατ'

αρχήν, που είναι πιθανόν να μην συμφωνήσουμε, θέλει πολλές επιμέρους παρεμβάσεις. Θέλει αφοσιωμένους ανθρώπους σε αυτό. Αυτή είναι μία μεγάλη ιδεολογικοπολιτική στράτευση.

Δεύτερον, αφού γίνει αυτό και μειωθεί η έκταση των λειτουργιών του κράτους, πρέπει αυτό να αντικατοπτριστεί στη δομή του. Κάνει λιγότερα πράγματα και αυτό σημαίνει ότι μικραίνει και επομένως απελευθερώνει πόρους, άρα περισσότερη ελευθερία στα χέρια των φορολογουμένων –μένουν περισσότερα χρήματα εκεί– άρα περισσότερες δυνατότητες στην κοινωνία, περισσότερες δυνατότητες στους πολίτες.

Είμαστε σε αυτήν τη συζήτηση; Εγώ λέω ότι αυτή είναι η συζήτηση, κύριε Υπουργέ, που πρέπει να κάνουμε και είναι και οι δράσεις που πρέπει να κάνουμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Άρα, το επιχείρημα της μνημονιακής υποχρέωσης, με συγχωρείτε, αλλά εγώ δεν το ακούω.

Αυτό το νομοσχέδιο εμένα μου αρέσει γιατί είναι ένα καλό νομοσχέδιο, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο στη σωστή κατεύθυνση. Δεν ξέρω καν αν είναι μνημονιακή υποχρέωση. Αν κατέστη μνημονιακή υποχρέωση, κακώς κατέστη, γιατί έπρεπε να το έχουμε κάνει. Επομένως, δεν με απασχολεί καθόλου το ζήτημα τρόικας-μνημονίου ή οτιδήποτε.

Όμως αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε τώρα δεν είναι αυτή η μεγάλη συζήτηση. Αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η επιτομή του ορθού λόγου. Εδώ διερωτάται κανείς –ανεξαρτήτως των ιδεολογικών αντιρρήσεων που μπορεί να έχει– το εξής: Υπάρχει σοβαρά αντίρρηση στο να μειωθούν αυτοί οι συγκεκριμένοι οργανισμοί, να συγχωρευθούν, να καταργηθούν και τις δράσεις τους να τις αναλάβει κάποιος άλλος δημόσιος φορέας;

Εδώ δεν καταργεί δράσεις. Δεν είπε κανείς «σταματάμε να το κάνουμε». Λέει ότι φεύγει από αυτό το νομικό πρόσωπο και το παίρνει μια δημόσια υπηρεσία ή ένα άλλο νομικό πρόσωπο.

Γιατί υπάρχει αντίρρηση ως προς αυτό, τη στιγμή που είναι διαπιστωμένη η δυσλειτουργία ή και η μη λειτουργία αυτών των συγκεκριμένων φορέων; Μπορεί να μας πει κάποιος κανένα επιχείρημα; Άκουσα παραδείγματος χάριν μία εκτενή επιχειρηματολογία για το θέμα του ΤΕΟ από το ΣΥΡΙΖΑ, από τον κ. Λαφαζάνη.

Τι κάνει το ΤΕΟ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το οποίο ωρείται ο ΣΥΡΙΖΑ; Εισπράττει διόδια στα Μάλαγα και στο Άκτιο. Υπάρχει κανένα πρόβλημα αν τα διόδια αυτά αντί να τα εισπράττει η «ΤΕΟ Α.Ε.», τα εισπράττει η «ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε.»; Πού είναι το μεγάλο ζήτημα δηλαδή; Δεν έχω καταλάβει. Τι είναι αυτό που διακυβεύεται εδώ που είναι τόσο συγκλονιστικό και σας συναρπάζει; Τι είναι αυτό στο οποίο αντιδράτε δηλαδή; Γίνεται μία είσπραξη διοδίων και η εισπρακτική αρχή αυτήν την αρμοδιότητα εισπράξεως την πηγαίνει σε μία άλλη εταιρεία. Πού είναι το πρόβλημα εδώ για το οποίο εξανίστασθε;

Γι' αυτό είναι δύσκολη η συζήτηση στο Κοινοβούλιο, διότι έχει κατ' εξοχήν ανορθολογικά χαρακτηριστικά. Δεν είναι καν ιδεολογικά. Είναι ανορθολογικά, διότι αυτό δεν μπορεί κανείς να το υποστηρίξει από οποιαδήποτε οπτική.

Στο σοβιετικό κράτος θα υπήρχαν αρχές ορθολογικής οργάνωσης της λειτουργίας του. Στο σοβιετικό κράτος! Έτσι δεν είναι;

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Υπήρχαν. Υπήρχε και δουλειά και υγεία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Υπήρχαν. Καλά το έχω ακούσει.

Θα υπήρχαν, λοιπόν, ακόμη και σε αυτό το κράτος. Δεν ξέρω ποιος μπορεί να το αποφάσιζε, ίσως να ήταν η κεντρική επιτροπή του ΚΚΣΕ, δεν ξέρω ποιος θα το έκανε αυτό. Θα έλεγε όμως: «Αυτή τη δομή, βρε αδελφέ, την θέλουμε; Μήπως μπορεί να το κάνει κάποιος άλλος καλύτερα και να κοστίζει λιγότερο;».

Θα το σκεφτόταν το σοβιετικό κράτος αυτό, αλλά όχι ο ΣΥΡΙΖΑ! Όχι ο ΣΥΡΙΖΑ! Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πέρα από αυτό! Όχι, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει κάτι το οποίο το σοβιετικό κράτος θα έκανε. Δεν το θέλει ούτε αυτό! Γι' αυτό λέω ότι δεν έχουμε ορθολογική προσέγγιση.

Λέει επίσης: «Έχει προκύψει αξιολόγηση των δομών;». Βέβαια, έχει προκύψει. Τα κατέθεσε ο κύριος Υπουργός. Κι ακούω το εξής: «Ναι, αλλά ποιος την έκανε την αξιολόγηση;» Ε, την έκανε ένας φορέας. Κάποιος την έκανε την αξιολόγηση. Φαντάζομαι ότι την έκανε ένας αξιόπιστος φορέας, ιδιωτικός ή δημόσιος, που

κάνει αξιολογήσεις δημόσιων δομών. Την έκανε αυτός ο φορέας, υπάρχει αξιολόγηση και υπάρχουν αναλυτικές εκθέσεις για αυτό. Όχι, ούτε αυτό μας αρέσει!

Πάω όμως στην επόμενη συζήτηση. Μιλάει για αξιοκρατία. Η Αριστερά λέει: «Είμαστε εναντίον της αξιολόγησης των προσώπων μέσα στο δημόσιο; Όχι, είμαστε υπέρ». Θα μας πείτε με ποιον τρόπο; Γιατί όποιον τρόπο και να σας έχουμε φέρει διαχρονικά, ό,τι είναι να γίνει σε επίπεδο αξιολόγησης το έχετε καταψηφίσει. Άρα, με ποια αξιολόγηση είστε;

Και κρατώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις λέξεις-κλειδιά: «Είμαστε με μία αντικειμενική, δημοκρατική, συμμετοχική και αδιάβλητη αξιολόγηση». Εδώ τώρα νομίζω ούτε τα Σοβιέτ! Για να εκφράσουμε το δημοκρατικό και συμμετοχικό, θα φτιάξουμε, φαντάζομαι, είτε πλατιές λαϊκές συνελεύσεις των εργαζομένων που θα αξιολογούν τους εργαζόμενους, είτε εργατικές επιτροπές, είτε κάτι τέτοιο. Διότι αλλιώς πώς θα εκφραστεί το «αντικειμενική, δημοκρατική, συμμετοχική»; Φαντάζομαι ότι μέσα από μία τέτοια διαδικασία θα γίνει.

Έρχομαι να ρωτήσω κάτι άλλο. Λέει, «δεν είναι σωστή όμως, σε κάθε περίπτωση, η επιλογή που γίνεται εδώ από πλευράς αξιολογήσεως». Δηλαδή ποια επιλογή; Ότι ουσιαστικά διαμορφώνεται ένα σχήμα στο οποίο κάποιος θα πρέπει να είναι, ας το πω, άριστος, υπάρχει μία ευρύτερη μεσαία κατηγορία και υπάρχει και μία τρίτη κατηγορία – αυτό έχει εκφραστεί με ποσοστά που είναι οι λιγότερο καλοί ή, για να μην ωραιοποιούμε τις λέξεις, οι κακοί, αυτοί που αποτυγχάνουν.

Πώς είναι, λέει, δυνατόν – και την ακούω ως κριτική σκέψη και από την Επιστημονική Επιτροπή – και πού υπάρχει αυτό; Υπάρχει πουθενά; Παρεμπιπτόντως, κάποιος μίλησε για ιδιωτικό μάνατζμεντ – νομίζω ότι το είπε ο κ. Τσουκαλάς – και ότι το εφαρμόζουν για τα μπόνους.

Για να συνεννοηθούμε απολύτως, στον ιδιωτικό τομέα αυτό εφαρμόζεται για απολύσεις. Δηλαδή, υπάρχουν επιχειρήσεις οι οποίες ακολουθούν την εξής πολιτική. Ένα ορισμένο ποσοστό υπαλλήλων κατ' έτος απολύεται υποχρεωτικά, γιατί θεωρούν ότι είχαν τη συγκριτικά χειρότερη επίδοση, δηλαδή, συγκριτικά με τους άλλους συναδέλφους τους. Αυτό το ποσοστό απολύεται και αντικαθίσταται με προσλήψεις. Γιατί γίνεται αυτό; Διότι προφανώς αποτελεί ένα πολύ σημαντικό μέσο αύξησής της αποδοτικότητας και παραγωγικότητας των εργαζομένων. Όταν ξέρεις ότι κάθε χρόνο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κερδών δηλαδή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προφανώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αύξησης της εκμετάλλευσης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εντάξει. Όμως, μη μπούμε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τριετίες, δικαιώματα κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα πάρετε τον λόγο και μάλιστα, αμέσως μετά, κύριε Παφίλη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτή είναι δομική συζήτηση, κύριε Παφίλη. Είναι και δομική αντίρρηση. Εγώ σέβομαι τις δομικές αντιρρήσεις, απλώς είναι επιχείρημα άλλης τάξης.

Εγώ εκείνο που λέω είναι ότι το ζητούμενο είναι η αύξηση της αποδοτικότητας και της παραγωγικότητας, και μην παριστάνετε ότι δεν το έχετε ακούσει. Υπάρχει, είναι μέτρο το οποίο εφαρμόζεται. Και δεν εφαρμόζεται μόνο θετικά, που είναι η πλευρά των παροχών, αλλά εφαρμόζεται και αρνητικά. Εφαρμόζεται στο δημόσιο για να απολύσουμε; Όχι.

Όμως, να συνεννοηθούμε σε κάτι, στο οποίο επίσης πρέπει να τοποθετηθείτε; Ξέρετε ότι, όταν συζητούμε για διακοπή συμβάσεων εργασίας στο δημόσιο – και πάμε στην επόμενη συζήτηση, αλλά κρατήστε το σαν επιχείρημα, γιατί πρέπει να απαντήσετε σε αυτό – αυτό συνοδεύεται από άμεσες προσλήψεις; Θέλετε λίγο να απαντήσετε και σε αυτούς τους ανθρώπους που περιμένουν να προσληφθούν; Θέλετε λίγο να απαντήσετε σε αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι λένε ότι «εμείς δεν είχαμε πρόσβαση στη συγκεκριμένη αγορά του δημοσίου», γιατί; Ενδεχομένως, διότι κάποιος άνθρωπος έκλεψε οπώρας. Ενδεχομένως, διότι κάποιος άνθρωπος παρέβησαν κανονισμούς, παρέβησαν διατάξεις, παρέβησαν διαδικασίες και αυτοί τώρα είναι μέσα, ενώ οι άλλοι είναι έξω. Σε αυτούς τους έξω, οι οποίοι αδικώς είναι έξω, γιατί δεν τους δόθηκε ποτέ η δυνατότητα να έχουν πρόσβαση σε αυτήν την αγορά εργασίας, μέσα από αθέμιτες διαδικασίες, μπο-

ρείτε να τους εξηγήσετε γιατί τους καταδικάζετε με τη στάση σας να είναι μονίμως έξω, χωρίς να έχουν τις ίδιες ευκαιρίες που είχαν όλοι οι υπόλοιποι; Θέλετε να το εξηγήσετε αυτό; Θέλετε να πείτε γιατί λέτε στους ανέργους σήμερα που παλεύουν για μια θέση εργασίας ότι πρέπει να παραμεινουν μέσα αυτοί που κακώς είναι μέσα και να μην έχουν τη δυνατότητα αυτοί ποτέ να προσληφθούν; Να το εξηγήσετε αυτό. Το χρωστάτε.

Πάμε, όμως και στη διαδικασία της αξιολογήσεως. Πού είναι το πρόβλημα, λοιπόν, με αυτήν τη διαδικασία; Λέτε: πού εφαρμόζεται αυτό; Σας λέω ότι εφαρμόζεται στον ιδιωτικό τομέα. Αφήστε τον ιδιωτικό τομέα. Το ξέρετε ότι εφαρμόζεται στην εκπαίδευση; Υπάρχουν σχολεία, υπάρχουν εκπαιδευτικές δομές, κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες, που το εφαρμόζουν, οι οποίες κάνουν; Λένε ότι σε μια τάξη δεν είναι κανονικό, δεν είναι φυσιολογικό να παίρνουν όλοι άριστα. Πώς βρέθηκε αυτή η τάξη; Ούτε σε μια τάξη είναι φυσιολογικό να αποτυγχάνουν όλοι. Δεν γίνεται ούτε αυτό. Το φυσιολογικό σε μια τάξη, σε μια εκπαιδευτική δομή είναι να υπάρχουν ορισμένοι άριστοι, να υπάρχουν ορισμένοι μέτριοι και να υπάρχουν ορισμένοι οι οποίοι δεν πάνε καλά. Αυτό κάπως εκφράζεται. Αν αυτό δεν αποτυπώνεται, κάτι δεν λειτουργεί καλά.

Ερωτώ, λοιπόν: Για σας λειτουργεί καλά το ότι όλοι είναι άριστοι στο δημόσιο; Είμαστε εντάξει με αυτό; Έχουμε κάποιο πρόβλημα; Αισθανόμαστε ότι θίγεται κάποιος; Αυτοί οι έρμοι που δουλεύουν περισσότερο από τους άλλους;

Πίσω, όμως, κύριε Υπουργέ, από αυτήν τη συζήτηση είναι μια άλλη πολύ μεγαλύτερη. Είναι μια σκληρή, αριστερή, εξισωτική αντίληψη για τα πράγματα. Στη βάση, πράγματι, αρνείστε την αξιολόγηση, γιατί η αξιολόγηση δεν σας πάει μέσα σας. Τι σημαίνει «δεν σας πάει μέσα σας»; Υπερασπίζεστε αξίες σκληρού εξισωτισμού, γιατί αυτό είναι το ιδανικό σας. Και βεβαίως, έννοιες, όπως είναι η αξιοκρατία, η διαφοροποίηση και η διαφορετική μεταχείριση άνισων περιπτώσεων, η διαφορετική μεταχείριση διαφορετικών περιπτώσεων δεν σας πηγαίνουν, αν στο μυαλό σας έχετε μια γενική εξίσωση των πάντων, μια ισοπέδωση προς τα κάτω. Αν αυτό είναι το ιδεώδες σας, πώς να αντιληφθείτε φυσικά τη μεταρρύθμιση που κάνει ο Υπουργός;

Η απάντηση, λοιπόν, σε όλη αυτήν τη συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πάρα πολύ απλή. Βεβαίως και υπηρετείται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η ανάγκη εκσυγχρονισμού της διοίκησης, η ανάγκη μικρότερου κράτους – αν και εδώ η παρέμβαση είναι σημειακή – αλλά η μεγάλη, κεντρική και σημαντική παρέμβαση αυτού του νομοσχεδίου είναι ακριβώς αυτό το οποίο κατ' εξοχήν αντιμάχεστε, δηλαδή η πραγματική αξιολόγηση του προσωπικού που εργάζεται στο δημόσιο. Το αντιμάχεστε, γιατί υπερασπίζεστε το σκληρότερο εξισωτικό πρότυπο και τη σκληρότερη ισοπεδωτική αντίληψη η οποία υπάρχει στον κόσμο.

Ευτυχώς, όλοι κατανοούμε ότι αυτή η αντίληψη πρέπει να ηττάται και ηττάται και τώρα και εις το διηνεκές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο θα πάρει ο κ. Παφίλης, με τη συναίνεση όλων των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μέχρι και το σοβιετικό κράτος έφθασε ο κ. Βορίδης να επικαλεστεί. Μόνο που στο σοβιετικό κράτος δεν υπήρχε ανεργία. Ήταν μηδενική. Το 2014, το καπιταλιστικό κράτος έχει ενάμισι εκατομμύριο ανέργους στην Ελλάδα, δεκάδες εκατομμύρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και 25% μέσα στην πείνα και τη φτώχεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση του 2014, την οποία υπερασπίζεστε όλοι μαζί.

Το σοβιετικό κράτος είχε δημόσια και δωρεάν παιδεία και υγεία και δεν πέθαινε ο κόσμος στην πύθα. Μπορούσε και σπούδαζε και δεν πλήρωνε τα μαλλιά της κεφαλής του ο γονιός, για να σπουδάσουν τα παιδιά. Όταν τελείωνε, είχε εξασφαλισμένη δουλειά. Είχε πολιτισμό και αθλητισμό τζάμπα. Όλα αυτά όχι το 2014 ούτε σε μία χώρα που ήταν αναπτυγμένη, όπως ήταν η Ρωσία, αλλά ήταν υπανάπτυκτη.

Αυτά είχε το σοβιετικό κράτος, κύριε Βορίδη, τα οποία τα ξεχνάτε. Μάλιστα, είναι τόσο σκανδαλώδες που θέλω να πω κάτι

από το Βήμα της Βουλής. Σε τηλεοπτικό κανάλι ρωτούν έναν Τάταρο στην Κριμαία, «ποια είναι η κατάσταση σήμερα;». Απαντά: «Από τότε που διαλύθηκε η Σοβιετική Ένωση, η ζωή μας έχει γίνει άσχημη, έχει γίνει κόλαση, γιατί τότε είχαμε δουλειά, δεν υπήρχε ανεργία και είχαμε μία καλή ζωή». Το κανάλι δεν το μεταφράζει! Το καταλαβαίνετε; Τόσος φόβος! Ακόμα και σήμερα, με την πλύση εγκεφάλου σε όλες αυτές τις χώρες, ακόμα και στη Ρουμανία που ήταν πολύ άσχημη η κατάσταση, πάνω από το 35% των πολιτών λέει «ήμασταν καλύτερα». Πολύ περισσότερο, αυτό ισχύει στις χώρες του σοσιαλισμού.

Επομένως, κύριε Βορίδη, δανειστείτε από αλλού επιχειρήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Το 65% του λαού τι λέει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν διαβάζετε. Το 35% λέει «ήμασταν καλύτερα», το 35% λέει «ήμασταν το ίδιο» και το υπόλοιπο 25% λέει «είμαστε καλύτερα».

Αυτή είναι η κατάσταση. Να ενημερώνεστε, λοιπόν. Και τώρα που θα το ξαναφτιάξουμε, επειδή έχουμε την εμπειρία –και τη θετική και την αρνητική– θα είναι ο σοσιαλισμός στις σύγχρονες συνθήκες που θα λύσει τα προβλήματα.

Θα μιλήσω τώρα για το τι λέει η Κυβέρνηση, για να περάσω και στο νομοσχέδιο, γιατί κάθε φορά ανοίγετε χώρους ιδεολογικής αντιπαράθεσης. Μιλά για ποιοτική αναβάθμιση του δημοσίου, αξιοποίηση των δομών της Δημόσιας Διοίκησης, μείωση γραφειοκρατικών εμποδίων και διοικητικών βαρών, καλύτερη στρατηγική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού και του δημοσίου συνολικά. Αυτοί είναι οι στόχοι.

Καλά ακούγεται! Ελκυστικά! Το ερώτημα είναι «για ποιον;». Ποιον θα ωφεληθούν όλα αυτά; Θα ωφεληθούν τον εργαζόμενο και το λαό; Θα ανοίξει, όπως λέει ο κ. Βορίδης, την αυτενέργεια των μαζών; Μας δουλεύετε; Επιχειρηματίες θα τα πάρουν όλα. Ποια αυτενέργεια των μαζών; Μάζες είναι οι επιχειρηματίες και οι επιχειρηματικοί όμιλοι; Αυτό μας λέτε. Θα ανοίξει την αυτενέργεια και θα εξοικονομηθούν πόροι.

Έχει στόχο την παροχή ποιοτικών κοινωνικών υπηρεσιών; Αφού τσακίζετε τα πάντα, δηλαδή παιδεία, υγεία, νοσοκομεία. Η κατάσταση είναι άθλια παντού. Ποιες υπηρεσίες καλύτερες θα έχει; Θα ικανοποιήσει λαϊκές ανάγκες; Θα γίνουν καλύτεροι οι εργαζόμενοι;

Ξέρετε, υπάρχουν και όρια να μιλάτε για αξιοκρατία εδώ μέσα εσείς που κυβερνήσατε την Ελλάδα. Ακούγεται ως ειρωνεία, για να μην πω ως θράσος, να μιλάτε για αξιοκρατία, με όλα αυτά τα όργανα που έχουν γίνει όλο το προηγούμενο διάστημα. Ποια αξιοκρατία στο δημόσιο τομέα και με τους μεν και με τους δε;

Τα πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων είχαν αντικατασταθεί τα προηγούμενα χρόνια από πράσινα και μπλε διαβατήρια και πάρα πολλά άλλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Τα μπλε διαβατήρια δεν μετράνε. Τα πράσινα μετράνε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κι όποιος αντιστεκόταν, δεν έβλεπε άσπρη μέρα. Και με τέρασια προσόντα. Αμφιβάλλετε; Αφού εσείς τα λέτε. Δεν λέτε ότι ήταν κομματική γραφειοκρατία όλα αυτά τα χρόνια; Αυτά δεν λέτε εδώ πέρα; Τα δικά σας επιχειρήματα χρησιμοποιώ. Εσείς στην αγωνία σας να περάσετε αυτήν την πολιτική, κάνετε χαράκιρι. Κι έρχεστε από πάνω και ζητάτε και τα ρέστα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Γι' αυτό τα αλλάζουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, τα αλλάζετε! Τίποτα δεν γίνεται. Αντιδραστικές είναι οι αλλαγές που γίνονται.

Κι αυτό που βαπτίζετε ως αξιολόγηση έχει διπλό στόχο. Έχει και τις απολύσεις, το να φύγουν από το δημόσιο, έχει όμως και να περάσει ένα κλίμα τρομοκρατίας, εκβιασμού και σιγή νεκροταφείου, αν είναι δυνατόν, στο δημόσιο τομέα.

Η αναδιοργάνωση, λοιπόν, του αστικού κράτους έχει στόχο να υπηρετήσει την καπιταλιστική ανάπτυξη και παράλληλα –και γι' αυτό δεν μιλάει κανένας από τους άλλους– ιδιωτικοποιούνται αντικείμενα.

Ξέρετε, κύριε Βορίδη, δεν είμαστε αφελείς. Υπάρχει μία ιστορία οργανισμών και θα την αναφέρω παρακάτω. Και πίσω από αυτές τις αλλαγές κρύβονται κάμποσες εκατοντάδες εκατομμύρια που θα περάσουν σε ιδιώτες σταδιακά και με το νομοσχέδιο, αλλά και συνολικά με την πολιτική της Κυβέρνησης.

Εμείς δεν συμφωνούμε με την κριτική που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι

είναι πρόχειρο, επιφανειακό και πως στόχο έχει μόνο τις απολύσεις. Δεν συμφωνούμε. Αυτή η κριτική είναι επιδερμική και κρύβει την ουσία των αλλαγών που γίνονται. Υπάρχει στρατηγική η οποία δεν ξεκίνησε σήμερα. Οι αλλαγές στο αστικό κράτος δεν ξεκίνησαν σήμερα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Συμφωνούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξεκίνησαν από πολύ παλιά και έχουν στόχο να διαμορφώσουν ένα τέτοιο κράτος που να υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου στις σημερινές συνθήκες.

Και μη μας βάζετε το δίλημμα «μικρό ή μεγάλο κράτος». Ποιος το έκανε το μεγάλο κράτος; Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ που υπηρέτησαν τα συμφέροντα του κεφαλαίου γιατί τότε χρειαζόταν μεγάλο κράτος, πέρα από το παραφούσκωμα που ήταν λίγο. Για παράδειγμα, ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει ότι τη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ τους πλήρωσε εκείνος, γιατί καμμία επιχείρηση τότε δεν έκανε επενδύσεις για να έχει απόδοση κεφαλαίου μετά από τριάντα και πενήντα χρόνια με τέτοιες τεράστιες υποδομές. Ποια κεφάλαια θα έφτιαχναν ΔΕΗ και ΟΤΕ; Τότε ανέλαβε, λοιπόν, το αστικό κράτος να φτιάξει αυτές τις υποδομές. Κι όταν αυτές οι υποδομές ολοκληρώθηκαν και έχουν κερδοφορία, τις ξαναπαράδιδε στους ιδιώτες αφού τις έχει πληρώσει ο ελληνικός λαός. Έτσι λειτουργεί το αστικό κράτος πάντα, ή φουσκώνει ή μικραίνει το δημόσιο τομέα.

Φυσικά, υπάρχει και το θέμα της τεχνολογίας. Η τεχνολογία εξελίσσεται. Δεν μειώνεται, όμως, το ωράριο ούτε στις ιδιωτικές επιχειρήσεις ούτε στο δημόσιο. Το αντίθετο, απολύεται ο εργαζόμενος και αλλάζετε και τις εργασιακές σχέσεις. Αυτό είναι το καπιταλιστικό σύστημα. Έτσι λειτουργεί. Και στη σημερινή φάση αυτές είναι οι αλλαγές, οι οποίες –ξαναλέω– δεν ξεκίνησαν σήμερα.

Κι επειδή λείπει ο κ. Τσουκαλάς, σημαίνουν συνδικαλιστικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ, θα του θυμίσουμε ότι από το 1997 άνοιξε η συζήτηση για τον εκσυγχρονισμό...

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, εντάξει. Μετακόμισε, αλλά τότε ήταν σημαίνουν συνδικαλιστικό στέλεχος. Και δεν το είπα τυχαία, κύριε Κουκουλόπουλε. Εσείς ξεκινήσατε. Και η Νέα Δημοκρατία να ήταν, πάλι αυτή θα ξεκινούσε. Υπήρχε γενικότερη κατεύθυνση για να υπάρξουν αλλαγές στον τομέα του κράτους συνολικά. Προχώρησαν το 2000. Είχαμε τις θελουσίες αποχωρήσεις για ένα διάστημα και λόγω της τεχνολογίας και για να υπηρετηθούν και άλλοι στόχοι. Και συνέχισε η Νέα Δημοκρατία με τη λογική της επανίδρυσης του κράτους.

Πώς, όμως, άρχισαν να υλοποιούνται αυτά τα μέτρα; Αυτό έχει σημασία να καταλάβουν οι εργαζόμενοι. Διότι δεν είναι αποτέλεσμα της κρίσης όλα αυτά. Έχουν ξεκινήσει πριν να υπάρξει κρίση, πριν να υπάρξει συζήτηση για όλα αυτά. Άρχισαν, λοιπόν, γύρω από τα Υπουργεία να συνωστίζονται ιδιωτικές εταιρείες. Ναι ή όχι; Ταυτόχρονα, τα Υπουργεία άρχισαν να παρτάνε –το λέω έτσι– να αφήνουν κάποιους τομείς, τους οποίους άρχισαν να παίρνουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Αυτό γινόταν. Παραδίδονταν σιγά-σιγά τομείς στην κερδοσκοπία του κεφαλαίου με εκείνα τα κραυγαλέα παραδείγματα των συνεργειών καθαρισμού στα νοσοκομεία, όπου –και θα τα πούμε εδώ στη Βουλή– όλοι γνωρίζετε τι παίζεται εκεί, δηλαδή το ότι πληρώνονται οι εργολάβοι –οι οποίοι είναι εργολάβοι ψυχών και ανθρώπων– με 600 και 700 ευρώ –δεν ξέρω– και δίνουν 300 και 400. Και δεν τολμάει και καμμία καθαρίστρια να πει ότι παίρνει τόσα, γιατί εκτός από το βιτριόλι, υπάρχουν και άλλοι εκβιασμοί, όπως ότι την επόμενη μέρα θα μείνει άνεργη. Και δεν κάνετε τίποτα!

Λέω, λοιπόν, ότι υπήρχε μια μεθόδευση κατά την οποία αφαιρούνταν αρμοδιότητες και δραστηριότητες από Υπουργεία και σταδιακά παραδίνονταν στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Μάλιστα, οι δραστηριότητες που καταργήθηκαν και καταργούνται και τώρα, παρά το γεγονός ότι δεν φαίνονται τόσο στον κόσμο, έχουν και κάποια κοινωνικά χαρακτηριστικά, ανεξάρτητα από το αν φτάνουν ή δεν φτάνουν.

Άρα, λοιπόν, για να κάνουμε τη δική μας συνολική τοποθέτηση που αφορά και τους ίδιους τους εργαζόμενους, θα ήθελα να πω ότι αυτή η κατάσταση που απολύει δημόσιους υπαλλήλους, διώχνει ανθρώπους μέσα σε μία νύχτα, μειώνει μισθούς κ.λπ., δεν

είναι αποτέλεσμα ούτε του μνημονίου ούτε της κρίσης. Είναι συνολικό αποτέλεσμα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, δηλαδή της προσπάθειας του συστήματος -και ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης- να ξεπεράσει την κρίση φορτώνοντάς τη στους εργαζόμενους, προκειμένου να διασφαλίσει τα κέρδη των μεγάλων εταιρειών και του μεγάλου κεφαλαίου, γιατί το μέσο ποσοστό κέρδους παγκόσμια πέφτει. Αυτό είναι γνωστό και δείχνει και τα αδιέξοδα του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Αυτή, λοιπόν, είναι η στρατηγική που εφαρμόζει η Νέα Δημοκρατία. Αυτή είναι η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και τελικά, θα ήθελα να σας πω να μην μας φέρνετε ως επιχείρημα την έκθεση του ΟΟΣΑ. Βεβαίως και η έκθεση του ΟΟΣΑ τα λέει όλα αυτά. Μα, τι θα ακούσεις; Από το στόμα κόρακος «κρα» θα ακούσεις! Υπάρχει περίπτωση να ακούσεις κελάηδημα αηδονιού; Για παράδειγμα, φτάσαμε στο σημείο να έχει ο ΟΟΣΑ άποψη για το γάλα! Τι είναι αυτό, λοιπόν; Δεν είναι παραγγελία, δεν είναι εξυπηρέτηση των πολυεθνικών; Εδώ βγήκαν και οι Έλληνες βιομήχανοι από τον τομέα του γάλακτος και διαμαρτύρονται! Δεν είναι, λοιπόν, καραμπινάτοι σερβιτόροι συμφερόντων μεγάλων εταιρειών; Τι καλό έχει πει ποτέ ο ΟΟΣΑ για τους εργαζόμενους; Τίνοσ όργανο είναι ο ΟΟΣΑ; Δεν είναι του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών και καπιταλιστικών χωρών; Τι θα έλεγε δηλαδή και μας το φέρνετε σαν παράδειγμα; Μάλιστα, αυτό το παράδειγμα το επικαλούνται και οι πάλοι κάποτε σοσιαλιστές, οι οποίοι έχουν πάει τώρα όχι με τον ΟΟΣΑ, αλλά δεν ξέρω με ό,τι άλλο έχει μείνει.

Για να κλείσουμε με όλα αυτά, θα ήθελα να πω ότι αυτό που κάνετε σήμερα -και όχι μόνο εδώ, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και παντού- είναι να καταργείτε τομείς τους οποίους δεν ήθελαν οι ιδιώτες ή στους οποίους δεν είχαν υψηλά κέρδη παλαιότερα. Τους ανοίγετε λοιπόν και τους παραδίδετε στους ιδιώτες με το κλείσιμο των οργανισμών κ.λπ..

Και έρχομαι στην αξιολόγηση και την αξιοκρατία. Είναι κατά κάποιο τρόπο ειρωνεία να επικαλείστε την αξιοκρατία.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η αξιολόγηση είναι το χρονικό προαναγγελθέντων απολύσεων. Και ξέρετε, αυτό είναι εκπληκτικό. Δεν ξέρω καν αν υπάρχει παγκόσμιο προηγούμενο! Το 25% των υπαλλήλων θα βαθμολογείται με τους βαθμούς «9» έως «10», το 60% θα βαθμολογείται από «7» έως «8» και το 15% θα βαθμολογείται με κάτω του «6». Αυτό προδιαγράφει την κατάσταση και αυτό λέγεται «αξιολόγηση» με αυτά τα ποσοστά! Η απλή λογική ρωτάει το εγχείρημα: Κι αν δεν ισχύει αυτό, τι θα γίνει; Θα τους διώξετε; Αν για παράδειγμα, υπάρχουν κάποιοι που είναι 100% καλοί σε μια υπηρεσία, θα τους διώξετε; Τι θα κάνετε; Πώς θα τους χωρίσετε;

Αυτό που κάνετε δεν στέκει ούτε στην κοινή λογική. Άλλοι είναι οι στόχοι, λοιπόν.

Για να ξεκαθαρίσουμε και ορισμένα πράγματα, εμείς λέμε όχι στην τεμπελιά, λέμε όχι στη λαμογιά. Δεν είμαστε εμείς εκείνοι που υποστηρίζαμε, για παράδειγμα, το επίδομα έγκαιρης προσέλευσης. Δεν ήμασταν εμείς εκείνοι οι οποίοι υποστηρίζαμε να δίνονται κάποια επιδόματα για να βουλδσουν το στόμα κάποιοι εργαζόμενοι ή να φέρουν και ψήφους κάποιοι εργαζόμενοι. Εμείς μιλάγαμε για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Επίσης, εμείς δεν στηρίζαμε φαινόμενα του τύπου «χτυπάω την κάρτα, φεύγω και ξαναγυρίζω» και ούτε και τα στηρίζουμε, γιατί αυτά σαπίζουν και αποπροσανατολίζουν τους εργαζόμενους. Εσείς τα κάνατε όμως όλα αυτά! Εσείς τα κάνατε όλα τα προηγούμενα χρόνια, για να μην πάω και στα πανεπιστήμια αλλά και αλλού, γιατί μιλάμε για διαφθορά κ.λπ.. Αυτά είναι τα προβλήματα; Αυτά πάτε να αντιμετωπίσετε; Όχι βέβαια! Με την αξιολόγηση θέλετε απλά να διώξετε ένα κομμάτι. Και μην πάτε -γιατί δεν είναι έντιμο, για να μη χρησιμοποιήσω άλλη βαριά κουβέντα- να βάλετε σε αντιπαράθεση έναν που δουλεύει είκοσι χρόνια -τον οποίο θα πετάξετε έξω- έχει οικογένεια και υποχρεώσεις, με αυτόν που περιμένει στην ουρά για να διοριστεί. Διότι αυτό κάνετε! Και αυτό δεν είναι έντιμο, για να μη χρησιμοποιήσω κάποια άλλη βαριά λέξη.

Προσπαθείτε να διαιρέσετε τους εργαζόμενους. Και οι δύο είναι θύματα της πολιτικής σας. Και ο ένας είναι άνεργος και ο άλλος θα μείνει αύριο άνεργος, με όλες αυτές τις υποχρεώσεις. (Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και με αυτό κλείνετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Είναι περιττό να πω ότι το καταψηφίζουμε.

Αυτό που θέλουμε να σημειώσουμε είναι πως αυτό που απαιτείται είναι ένα ενιαίο μέτωπο των εργαζόμενων, διότι αυτά τα μέτρα δεν πρόκειται να παρθούν πίσω. Αν υπάρξει μικρή ανάκαμψη, αυτό που θα γίνει στη μικρή ανάκαμψη και που έχετε πρόβλημα και το ξέρετε -και η Ευρωπαϊκή Ένωση το ξέρει- είναι να προσπαθήσει να διαχειριστεί τα εκατομμύρια των ανέργων, κόβοντας σε τρία, τέσσερα ή πέντε κομμάτια. Τέτοιες σχέσεις θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε. Αφού μου είπατε «τελείωσα», έκλεισα και τον χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυστηροποιήσατε αμέσως το πλαίσιο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αφού μου λες «τελείωσα», έκλεισα τον χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο κ. Βορίδης μίλησε δεκαεπτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεκαπέντε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Χρειάζεται, λοιπόν, ενιαίο μέτωπο όλων των εργαζομένων. Να μη διαιρεθεί ιδιωτικός και δημόσιος τομέας, απολυμένοι μέσα, έξω κ.λπ.. Ενιαίο μέτωπο, λοιπόν, και συμπεράσματα απ' όλη αυτήν την πορεία. Γιατί όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας περιέγραφε όλη αυτήν την κατάσταση, οι υπόλοιποι -όλοι- σάς υπόσχονταν παραδέσους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του συστήματος που θα εκσυγχρονιζόταν. Τώρα, κοντά στο νου και η γνώση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τώρα το «ευχαριστούμε» είναι οριστικό.

Θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι στη Διάσκεψη των Προέδρων είχαμε αποφασίσει να έχουμε δύο συνεδριάσεις για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ή τρεις, εάν παρουσιαστεί ανάγκη. Νομίζω ότι παρουσιάστηκε ανάγκη, διότι βλέπω μεγάλο αριθμό εγγεγραμμένων συναδέλφων, οι οποίοι δεν έχουν προλάβει να μιλήσουν. Επομένως, προτείνω σήμερα να ψηφίσουμε επί της αρχής και να μπούμε στα άρθρα -γιατί μας μένει χρόνος και για τα άρθρα- και αύριο να έχουμε συνεδρίαση το πρωί, μετά τις επίκαιρες.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα συμφώνησε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω μία προσπάθεια -δεν ξέρω αν θα είναι επιτυχής- προκειμένου να συμβάλλω σε μία σύγκλιση αντί απόκλισης, μιας και μιλάμε για το πιο σημαντικό θέμα που απασχολεί σε τελική ανάλυση τη χώρα. Μιλάμε για το κράτος. Η απόστασή μας από αυτό που εννοείται και ορίζεται ως σύγχρονο κράτος είναι το μεγάλο διακύβευμα της χώρας. Είναι ό,τι μας χωρίζει και μας διακρίνει από τις κοινωνίες που θέλουμε να φθάσουμε και να μοιάσουμε. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Δεν είναι δύσκολο να ορίσουμε πώς οργανώνεται ένα σύγχρονο κράτος, γιατί το έχουν κάνει άλλοι πριν από εμάς εδώ και δεκαετίες. Εμείς πρέπει να δούμε πώς προσαρμόζουμε αυτές τις πετυχημένες πρακτικές, που έχουν δώσει πολλαπλές και ατράνταχτες αποδείξεις, εδώ και δεκαετίες.

Ποιο είναι το κεντρικό σημείο που διαφοροποιείται η ελληνική πρακτική; Η έννοια του συγκεντρωτισμού. Το έχω πει πάρα πολλές φορές. Από τη συγκέντρωση σε προσωπικό μέχρι τη συγκέντρωση αρμοδιοτήτων. Το σύγχρονο κράτος είναι επιτελικό στο κέντρο, στην κορυφή του και ισχυρό στη βάση του.

Υπάρχουν πολλαπλοί λόγοι που έχει συμβεί αυτό. Πρώτα απ' όλα έχει οργανωθεί έτσι στο όνομα της αποτελεσματικότητας, που είναι ό,τι ζητάει η εποχή μας.

Δεύτερον, ακριβώς επειδή ολόένα και περισσότερες αποφάσεις ρυθμίζονται σε υπερεθνικά fora που αφορούν τη ζωή μας -Ευρωπαϊκή Ένωση, Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, ΟΟΣΑ

και πάει λέγοντας- ακριβώς γι' αυτό στο σύγχρονο κράτος επιβεβαιώνεται η εθνική κυριαρχία σε παρακάτω επίπεδα, πρώτο και δεύτερο βαθμό αυτοδιοίκησης. Υπάρχουν πολλαπλοί λόγοι – θεωρητικοί, ιδεολογικοί και πρακτικοί- που το κράτος έχει οργανωθεί έτσι όλα τα προηγούμενα χρόνια στις χώρες του παλιού Βορρά, όπως έλεγε ένας μεγάλος ιστορικός που δεν είναι πια κοντά μας.

Συζητάμε ακριβώς γι' αυτό σήμερα; Όχι, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς.

Από την άλλη, έχουμε μία υποχρέωση συμβατική, μνημονιακή, δανειακή. Δεν είναι ποινικό αδίκημα για να κάνουμε ένα διάλογο κωφών μέσα και έξω από την Αίθουσα. Έχουμε συμφωνήσει να πάμε απευθείας σε μία μείωση του προσωπικού. Εδώ και τρία χρόνια ουσιαστικά, από το 2011, προσπαθούμε να φέρουμε κοντά αυτές τις δύο μεγάλες ανάγκες. Δηλαδή, να ανταποκριθούμε στην υποχρέωση της χώρας και παράλληλα να μην συμπεριφερθούμε άδικα ή αυθαίρετα σε ανθρώπους. Να καλυτερεύσουμε μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία το κράτος και όχι απλά να υλοποιήσουμε μία μνημονιακή υποχρέωση. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε. Κι έχουν γίνει πάρα πολλά πράγματα τα τελευταία τρία ή τέσσερα χρόνια, αν θέλετε.

Διαθεσιμότητα, όπως ορίστηκε με το ν. 4172, κρατικός υπάλληλος, είναι έννοιες, είναι εργαλεία πολύτιμα σε μια προσπάθεια, που μας οδηγεί σε τελική ανάλυση στο σύγχρονο κράτος. Διαύγεια, διαφάνεια, αξιολόγηση και ούτω καθεξής, είναι έννοιες που έχουν σιγά-σιγά εισαχθεί και κυριαρχήσει στο δημόσιο διάλογο. Ο απόλυτος έλεγχος των πάντων από το ΑΣΕΠ. Είναι έννοιες και επιλογές εκ των ων ουκ άνευ, αν συμφωνούν όλοι ότι αυτό που μας λείπει -και χρειάζομαστε πάνω απ' όλα- είναι το σύγχρονο κράτος. Τα κάναμε όλα όμως σωστά; Όχι, βέβαια. Να έρθω, λοιπόν, στο μείζον ζήτημα.

Είπα και χθες, συζητώντας –και το παρεξήγησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, αλλά θέλω να το επαναλάβω- ότι οι δεκαπέντε χιλιάδες ή οι είκοσι χιλιάδες, αγαπητοί συνάδελφοι, που πρέπει να απομακρυνθούν από το δημόσιο, είναι ένα αυθαίρετο νούμερο. Γιατί να μην είναι πέντε χιλιάδες ή τριάντα πέντε χιλιάδες; Ξέρει κάποιος; Όχι, βέβαια. Γι' αυτό, λοιπόν, πέρα από οτιδήποτε άλλο, πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να είμαστε όσο γίνεται πιο δίκαιοι ή να μην είμαστε άδικοι σε κάθε περίπτωση ούτε να κάνουμε κάτι στα τυφλά, έτσι δεν είναι; Μπράβο.

Θέλετε τη γνώμη μου; Την έχω πει πάρα πολλές φορές από το Βήμα της Βουλής. Κανείς δεν ξέρει αν και πόσοι περισσεύουν στο δημόσιο. Για ποιον λόγο; Για τον λόγο ότι υπάρχουν τομείς και περιοχές με κραυγαλέα κενά, όπως και τομείς αργούντες κατά κυριολεξία, όχι πάντα υπ' ευθύνη των υπαλλήλων, αλλά υπ' ευθύνη πολιτικών ηγεσιών καθαρά. Τα ξέρουμε όλοι. Δεν χρειάζεται να επαναλαμβάνω τώρα παραδείγματα. Αυτή είναι η αλήθεια.

Έχει καταφέρει ποτέ η πολιτική ηγεσία να έχει μαζί της και το ανθρώπινο δυναμικό των δημοσίων υπαλλήλων; Δυστυχώς όχι, είναι η απάντηση. Εγώ προσπάθησα να το κάνω για οκτώ-εννέα μήνες σε ένα χώρο που τον ήξερα καλύτερα και από το σπίτι μου, την αυτοδιοίκηση, και το συνδικάτο των εργαζομένων ήρθε απέναντί. Τους είπα «ελάτε να εξορθολογήσουμε την κατανομή του προσωπικού, για να μην υπάρχουν απολύσεις» και ήρθαν ακριβώς απέναντί.

Δεν είναι τόσο εύκολο να ξεκινήσεις. Δεν υπάρχουν συμμαχίες για να ξεκινήσεις μία διαδικασία. Γι' αυτό και ξεκίνησα λέγοντας ότι πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να συγκλίνουμε μέσα στη Βουλή και όχι να αποκλίνουμε για άλλους λόγους. Μπορεί η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ σε μία μικρή πόλωση, που είναι στο κατώφλι του 20%, ίσως και παρακάτω, να βολεύονται με το να πωλάνουν τα πράγματα, αλλά αυτό δεν οδηγεί πουθενά. Πρέπει να βρούμε τρόπο να συγκλίνουμε. Πρέπει να εκπέμψουμε άλλα μηνύματα, για να υπάρξουν και συμμαχίες κοινωνικές. Γιατί αλλιώς, αυτό το εγχείρημα δεν οδηγεί πουθενά. Θέλω να είμαι απολύτως σαφής και απολύτως ειλικρινής.

Τι λείπει μέχρι τώρα από όλη αυτήν την προσπάθεια; Λείπουν πολύ συγκεκριμένα πράγματα: Πρώτον, λείπει μια σοβαρή κουβέντα για τις αρμοδιότητες.

Θέλετε, κυρία Υπουργέ, να αλλάξουμε λίγο θέμα και να πάμε

σε ένα θέμα που είναι προσφιλές; Εξ αίματος το γνωρίζετε, λοιπόν. Μιλώ για τα πολεοδομικά. Το γνωρίζετε, νομίζω, εξαιρετικά καλά. Ο κρατικός γραμματέας αποκεντρωμένης διοίκησης σήμερα –επτά είναι όλοι και όλοι στον αριθμό- ασκεί, κύριοι συνάδελφοι, λιγότερες πολεοδομικές αρμοδιότητες απ' αυτές που ασκούσε ο κρατικός νομάρχης μέχρι το 1994. Είναι έτσι; Έτσι είναι.

Αν δεν δούμε αυτό το ζήτημα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Δεν ασκεί πολεοδομικές...

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κρατικός γραμματέας; Τι επικυρώνει; Κάνετε λάθος, κύριε Σηφουνάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Δεν ασκεί πολεοδομικές...

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Σηφουνάκη, θα το πω αλλιώς, γιατί δεν δέχομαι μύγα στο σπαθί μου σε αυτό το θέμα. Το ΣΧΟΠ υπό τον αποκεντρωμένο γραμματέα εγκρίνει πολύ λιγότερες πράξεις από αυτές που ενέκρινε το ΣΧΟΠ του νομού. Συμφωνούμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ: Άλλο αυτό.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, αν δεν δούμε αυτό, πώς θα φτάσουμε στο μείζον, που λέγεται «διαδικασίες» και από εκεί πώς θα φτάσουμε στο μεγάλο θέμα που είναι ο ρόλος των Υπουργείων; Πώς θα φτάσουμε στη βασική διαπίστωση ότι το ΠΕΡΠΟ έχει πάρα πολλούς υπαλλήλους κι αυτό γιατί έχει συγκεντρώσει πάρα πολλές αρμοδιότητες; Αυτό είναι το θέμα. Το ζήτημά μας είναι να τρέχουν πιο γρήγορα τα πολεοδομικά, αλλά τρέχουν πιο αργά. Αν θέλουμε να κάνουμε καλύτερο κράτος, πρέπει να κάνουμε επιτελικό το κράτος γρήγορα.

Ποιο είναι το κεντρικό πρόβλημα; Εγώ, κυρία Υπουργέ, το είχα πει και το καλοκαίρι και ήταν φανερό ότι παρεξηγήθηκα. Θέλετε να μην το πω Γραμματεία; Ναι, εγώ πιστεύω ότι το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης πρέπει να υπαχθεί στον Πρωθυπουργό. Ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης δηλαδή, για να μην παρεξηγούμαι, πρέπει να είναι Υπουργός παρά τω Πρωθυπουργό. Γιατί, όπως κάνουμε το πρόγραμμα κινητικότητας και διαθεσιμότητας με τα Υπουργεία, δεν πρόκειται να πάμε ποτέ σε σύγχρονο κράτος, γιατί τα ίδια τα Υπουργεία είναι το πρόβλημα. Είναι σαν να βάζουμε το λύκο να φυλάει τα πρόβατα.

Έχουμε πολλαπλές αποδείξεις, κύριε Υπουργέ. Δείτε πώς έχει πάει μέχρι τώρα η κινητικότητα και η διαθεσιμότητα. Ενώ έχει οριστεί με τρόπο σύγχρονο και προωθημένο η διαθεσιμότητα, ενώ έχουμε στα χέρια μας την έννοια του κρατικού υπαλλήλου που είναι πραγματικά απελευθερωτική -δεν μπορούμε να κάνουμε σύγχρονο κράτος χωρίς την έννοια του κρατικού υπαλλήλου- παρ' όλα αυτά έρχονται τα Υπουργεία και κατ' ουσίαν κάνουν κλειστούς διαγωνισμούς. Έτσι θα κάνουμε ένα σύγχρονο κράτος; Αν δεν παρέμβει μία εξωτερική δύναμη στα Υπουργεία για να τα υποχρεώσει να βάλουν μπροστά το σύνολο των αρμοδιοτήτων και διαδικασιών, δεν πρόκειται να οδηγηθούν ποτέ πουθενά, αυτό είναι όλο. Γι' αυτό λέμε ότι αυτό το εγχείρημα χρειάζεται πανίσχυρη βούληση, γιατί είναι καλώς και κακώς νοούμενα συμφέροντα κόντρα σε αυτήν τη διαδικασία και όλα μαζί συγκροτούν και συνιστούν μια τεράστια δύναμη αδράνειας για να πάνε τα πράγματα μπροστά. Αυτό είναι όλο.

Θα ήθελα να πω για πολλοστή φορά από το Βήμα πως η απλούστευση της νομοθεσίας στην Αγγλία επί πρωθυπουργίας Τόνι Μπλερ είναι μια διαδικασία που κράτησε πολλά χρόνια. Έγινε στην Downing Street 10 -υπό και παρά τω Πρωθυπουργό δηλαδή- για να ξεπεράσει τις υπονομεύσεις -χωρίς εισαγωγικά- από τα διάφορα Υπουργεία και κατέληξε μετά από χρόνια σε τριάντα μικρά εγχειρίδια που είναι όλη η νομοθεσία στην Αγγλία σήμερα. Ένα έργο μοναδικό. Χρειάζεται και χρόνο και κόπο και ισχυρή πολιτική βούληση, γιατί παντού στο κράτος υπάρχει μια σύμφυση πολλών όπως είπα και καλώς και κακώς νοουμένων συμφερόντων, συντεχνιακών, τοπικών, τοπικιστικών, πελαταικών, οικονομικών, χίλια πράγματα. Αυτό είναι το ζήτημα.

Κυρία Υπουργέ, πιστεύω ότι θα πρέπει να πάρουμε σήμερα κάποιες αποφάσεις. Τα λέμε καιρό και νομίζω ότι θέλουμε να το κάνουμε πάντα έτσι. Εγώ πιστεύω πως η διαθεσιμότητα πρέπει να γίνει αντικείμενο μιας κεντρικής διαπραγμάτευσης με την τρόικα, να είναι μία δεξαμενή. Φαίνεται ότι το οκτάμηνο δεν φτάνει, γιατί υπάρχουν όλα αυτά που προείπα και πολλά από αυτά που είπατε εσείς. Δεν αντιλέγω ότι το νομοσχέδιο έχει πάρα πολλά και πολύ

σημαντικά θέματα, προς Θεού. Η διαθεσιμότητα πρέπει να λειτουργεί σαν μία δεξαμενή ανθρώπινου δυναμικού με μία βασική αρχή, κυρία Υπουργέ. Κάθε ένας υπάλληλος που τίθεται σε διαθεσιμότητα δεν μπορεί να μην έχει τουλάχιστον μία ευκαιρία, ανεξάρτητα αν είναι η ΙΔΑΧ ή μόνιμος, δεν γίνεται.

Έτσι, λοιπόν, με αυτήν την οπτική θέλω να κάνω τέσσερις συγκεκριμένες αναφορές και ολοκληρώνω παρ' ότι θα πούμε περισσότερα στα άρθρα. Αλλά σε συνέχεια αυτών που είπα ο εισηγητής μας κ. Ντόλιος, θέλω να κάνω τέσσερις παρατηρήσεις.

Πρώτον, σε ότι αφορά το θέμα αξιολόγησης, εμείς θέλουμε πολύ καθαρή και ρητή αποσύνδεση από τις απολύσεις.

Θυμίζει λίγο την ποσόστωση της γυναίκας για την οποία συζητούσαμε προχθές με αφορμή την ημέρα της γυναίκας. Αυτό θυμίζει αυτό το 15-60-25, αλλά εν πάση περιπτώσει, αφού έχουμε συνολική αδυναμία ως πολιτικό σύστημα αλλά και ως κοινωνία να την ξεκινήσουμε, θα ξεκινήσει έτσι. Θα τη θέλαμε πιο οργανωμένη, πιο προωθημένη. Ας ξεκινήσει έτσι. Δεν μπορούμε να πάμε κόντρα στην αξιολόγηση. Ας στείλουμε επιτέλους ένα μήνυμα. Ας μην είμαστε διαρκώς «ναι μεν, αλλά» και ας το στηρίξουμε, αποσυνδέοντάς το από τις απολύσεις. Έχει γίνει βελτίωση, κυρία Υπουργέ. Τα είπε ο εισηγητής μας, θα τα πει και αύριο και θα τα πω κι εγώ. Θα έχουμε και περαιτέρω βελτίωση για να γίνει πιο ισχυρό αυτό.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τον επανέλεγχο των δικαιολογητικών, είναι πολύ καλή η βελτίωση που έγινε. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να αποκλείσουμε την παραμικρή «χαραμάδα» από την οποία μπορεί να εμφολωθήσει καταχρηστική συμπεριφορά της διοίκησης. Όταν δεν έχει τον παραμικρό δόλο, όταν ο ίδιος ο εργαζόμενος δεν έχει διαπράξει το παραμικρό αδίκημα, για ποιον λόγο μετά από χρόνια να είναι αντικείμενο ποινής και μάλιστα της βαρύτερης, δηλαδή να χάσει τη δουλειά του; Δεν είναι απλά μία διοικητική ποινή. Έχει γίνει σοβαρή βελτίωση. Εκεί που υπάρχει δόλος, απάτη, πλαστό δικαιολογητικό, προφανώς και πρέπει να υπάρξει μία διαδικασία που θα φτάσει στο τέλος. Νομίζω ότι κανένας δεν διαφωνεί.

Τρίτον, σ' ό,τι αφορά τη διαθεσιμότητα, επαναλαμβάνω αυτό που είπα ο εισηγητής μας όσο γίνεται πιο καθαρά για να γίνει κατανοητό. Υπάρχουν δύο ζητήματα. Το πρώτο είναι ο μεγάλος διαγωνισμός που έχουμε συμφωνήσει που συμπεριλαμβάνει όλες κυριολεκτικά τις ειδικότητες. Πρέπει να βγει άμεσα πριν τις 22 και η διαθεσιμότητα όλων πρέπει να παραταθεί μέχρι να βγουν αποτελέσματα. Είναι κεντρική μας θέση αυτή και πρέπει να δοθεί σ' όλους ανεξαιρέτα μία ευκαιρία και στους υπαλλήλους του ΤΕΟ.

Πρέπει να δούμε με μεγάλη προσοχή μία τροπολογία που έχουν καταθέσει συνάδελφοι με επικεφαλής την κυρία Παπακώστα, γιατί για το ΤΕΟ εμείς δεν μπορούμε να δεχτούμε όλα αυτά που λένε, δηλαδή ότι καταργούμε έναν φορέα, έτσι ώστε να μην υπάρχει έλεγχος στις συμβάσεις των εργολάβων. Το δέχεται κάποιος αυτό το πράγμα; Είναι στην πρόθεση της Κυβέρνησης; Όχι. Προφανώς δεν υπαινίσσομαι κάτι. Άρα, πρέπει να δούμε και το θέμα «αρμοδιότητα» αλλά και το θέμα «μία τουλάχιστον ευκαιρία για όλους τους εργαζόμενους». Είναι πολύ καθαρό αυτό που λέμε να γίνει.

Ολοκληρώνω με το άρθρο 8, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ για την προσοχή σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα τα πούμε αύριο στα άρθρα, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Είναι σοβαρό αυτό που θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όλα είναι σοβαρά.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαι ο τρίτος ομιλητής από το ΠΑΣΟΚ που το αναφέρει. Θέλουμε μέχρι το μεσημέρι μία καθαρή κουβέντα για το άρθρο 8 που αφορά το ΕΙΕΑΔ, το Ινστιτούτο Ανθρώπινου Δυναμικού. Εάν δεν αποσυρθεί το άρθρο, εμείς θα καταθέσουμε αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία και προφανώς δεν το ψηφίζουμε. Νομίζω ότι έχει γίνει κατανοητό αυτό. Πόσο πιο καθαρά να το πω;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Στην επιτροπή το

ψηφίσατε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Θα περάσει με εκατόν είκοσι έξι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ!

Τον λόγο έχει ο κύριος Μαριάς.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, το θέμα το οποίο συζητάμε πραγματικά είναι πάρα πολύ σοβαρό. Αφορά τον ρόλο και τη λειτουργία του κράτους, τον ρόλο της ίδιας της Δημόσιας Διοίκησης.

Παίρνω, λοιπόν, τους στόχους που έχει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Λέει ότι θέλει να πετύχει εξορθολογισμό των δομών με κατάργηση φορέων και καλύτερη αξιοποίηση ανθρώπινου δυναμικού και μάλιστα λέει ότι αξιοποιεί την τεχνογνωσία του ΟΟΣΑ.

Όταν μιλούσε ο κύριος Υπουργός, τον ρώτησα κάτι προκειμένου να διευκολυνθούμε κι εμείς. Παρουσίασε κάποια μελέτη και είπε ότι αυτή η μελέτη δείχνει συγκεκριμένη αξιολόγηση δομών και φορέων. Ρώτησα, λοιπόν, ποιος έχει συντάξει τη συγκεκριμένη μελέτη. Μου απάντησε να δω στα Πρακτικά.

Κύριε Υπουργέ, αν με προσέχετε, έχω εδώ τη μελέτη, την οποία παρουσιάσατε και η οποία δεν λέει ποιος είναι ο συντάκτης.

Γράφει επάνω: «Υπουργείο Μεταρρύθμισης» και από εκεί και πέρα «Απόσπασμα Έκθεσης». Τη συγκεκριμένη αξιολόγηση την έχει συντάξει το Υπουργείο σας, κύριε Υπουργέ; Την έχετε δώσει κάποιου; Από εδώ δεν προκύπτει.

Προκύπτει, λοιπόν, ότι είναι εκατόν σαράντα μία σελίδες. Υπάρχει ένα πλαίσιο, υπάρχει εισαγωγή αλλά δεν φαίνεται ο συντάκτης. Όταν μιλούμε για εκθέσεις αξιολόγησης για να μπορούμε να τις δούμε και να στηριχτούμε σε αυτές, πρέπει να ξέρουμε ποιος τις συνέταξε –κάτι τέτοιο υπονόησε και ο κ. Βορίδης– ποιο είναι το κύρος του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα που συνέταξε τις συγκεκριμένες εκθέσεις. Από εδώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, –για αυτό σας ρώτησα να μου πείτε– δεν προκύπτει ποιος έχει συντάξει αυτήν τη μελέτη και ακόμα περιμένω.

Κατά την άποψή μας, πρέπει να υπάρξουν μελέτες και αξιολογήσεις των δημόσιων φορέων. Ο κυρίως φορέας, που έπρεπε για εμένα να το κάνει, είναι το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης. Γι' αυτό έχει φτιαχτεί το συγκεκριμένο κέντρο. Για να μπορεί να κάνει μελέτες, να μπορεί σε συνεργασία και με άλλους φορείς κυρίως του δημόσιου τομέα αλλά και του ιδιωτικού, να κάνει τις αξιολογήσεις των φορέων και να έρθει να προτείνει από εκεί και πέρα αυτά τα οποία ενδεχομένως θα αποδεχθεί ή δεν θα αποδεχθεί η Κυβέρνηση.

Εγώ έχω απασχοληθεί στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και είχα την ευκαιρία ως Διευθυντής του ΙΔΕ να αξιοποιήσουμε τους φορείς τότε και να δώσουμε τη μεγάλη μάχη για το ν.2190. Δηλαδή, να εξηγήσουμε αυτόν τον νόμο ο οποίος ήταν αξιοκρατικός για τις προσλήψεις –πώς θα εφαρμοστεί, με συσκέψεις, με μελέτες, με επισκέψεις σε όλη την Ελλάδα. Το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης πρέπει και μπορεί να παίξει ρόλο, αρκεί να του δώσετε ρόλο συγκεκριμένο.

Αντίστοιχες δραστηριότητες υπάρχουν και στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης που είναι στο Μάαστριχτ, το οποίο και αυτό έχει συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, όπως και πολλά άλλα, όπως είναι τα πανεπιστήμια. Δεν υπάρχει, λοιπόν, συγκεκριμένη αξιολόγηση. Δεν υπάρχουν μελέτες.

Ώρα, θα πείτε: «για ποιο λόγο γίνεται το νομοθέτημα»; Εγώ θα αποδείξω ότι ο πραγματικός στόχος όλης αυτής της προσπάθειας είναι να εφαρμοστεί το μνημόνιο, το οποίο έχει προσδιορίσει με αυθαίρετο τρόπο, όπως είπε και ο κ. Κουκουλόπουλος, είκοσι χιλιάδες απομακρύνσεις. Από εκεί και πέρα εντός του αυθαίρετου στόχου, επιδιώκουμε να βρούμε ένα δίκαιο τρόπο επίτευξης του αυθαίρετου στόχου.

Οι στόχοι του μνημονίου ήταν σαφείς. Πρώτον, περιορισμός του δημοσίου, δεύτερον, πέρασμα στην πράξη μιας αντίληψης νεοφιλελεύθερης που λέει ότι τα βασικά εργαλεία ανάπτυξης δεν θα πρέπει να παραμείνουν στο δημόσιο τομέα όπως και το κοινωνικό κράτος, αλλά πρέπει να πάνε στην αγορά. Και αυτό έχει ως αποτέλεσμα καθώς διαλύεται το κοινωνικό κράτος, καθώς ταυτόχρονα φτωχοποιείται ο λαός, να αυξάνουν οι ανάγκες των

πολιτών για παροχή δημοσίων υπηρεσιών, την ώρα που οι δημόσιες υπηρεσίες καταργούνται και περιορίζεται ο αριθμός των υπαλλήλων. Αυτή είναι μια μεγάλη αντίφαση που υπάρχει. Και σε αυτήν την αντίφαση υπάρχουν συγκεκριμένες αποφάσεις της Κυβέρνησης που θέλει να την υπηρετήσει.

Υπάρχει το μνημόνιο συνεργασίας της Ελλάδας με τη Γαλλία για τη μεταρρύθμιση στη Δημόσια Διοίκηση. Δεν ακούσαμε τίποτα. Το είχα αναφέρει πολλές φορές εδώ. Στις 12 Οκτωβρίου του 2011 η Ελλάδα συναντήθηκε με άλλα κράτη-μέλη δανειστές και ο καθένας πήρε ένα κομμάτι δουλειάς. Ο κ. Φούχτελ και η παρέα του ανέλαβαν το κομμάτι της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η Γαλλία ανέλαβε το κομμάτι της Δημόσιας Διοίκησης. Οι Ολλανδοί ανέλαβαν το κομμάτι της φορολογικής μεταρρύθμισης.

Εκεί, λοιπόν, σε αυτήν την απόφαση που υπάρχει στο μνημόνιο συνεργασίας, δεν άκουσα αν υπάρχει αποτέλεσμα. Εμείς διαφωνούμε, αλλά εφόσον έχετε υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας, ποια είναι τα αποτελέσματα;

Θα σας πω, λοιπόν, ότι στους στόχους είναι σύμφωνα με τις συστάσεις του ΟΟΣΑ –και θα αναφερθώ- και τις απαιτήσεις του μνημονίου –να, λοιπόν, ο μνημονιακός στόχος- ο οδικός χάρτης που θα διαμορφωθεί η διοικητική μεταρρύθμιση. Άρα, εδώ το λέει ξεκάθαρα. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία.

Έχουμε, λοιπόν και την έκθεση του ΟΟΣΑ για τη Δημόσια Διοίκηση, η οποία πληρώθηκε από τη χώρα μας. Αλλά προσέξτε, δεν φρόντισε να υπάρχει ούτε μετάφραση. Τη μετάφραση αυτού του κειμένου την έκαναν οι σπουδαστές και οι απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Αυτή είναι η κατάντια. Έχετε πληρώσει μελέτη και ούτε καν τη μεταφράσατε στα ελληνικά.

Τι λέει λοιπόν, αυτή η μελέτη; Πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Ακούστε μερικά, τα οποία δεν μας λένε εδώ. Παρουσιάσατε μία εικόνα του υπέρογκου δήθεν δημοσίου τομέα, όπου πραγματικά δεν υπάρχει ανάγκη αυτήν τη στιγμή για επιπλέον προσωπικό κ.λπ.. Θα δείτε ότι αριθμό και μέσα ο' αυτήν εδώ τη μελέτη αναφέρεται ότι ο αριθμός των υπαλλήλων στην κεντρική διοίκηση είναι ο μικρότερος ποσοστιαία σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Λέει: «Σε ποσοστό 7,9% του ενεργού ανθρώπινου δυναμικού, η απασχόληση στο δημόσιο ήταν χαμηλότερη από κάθε κράτος μέλος του ΟΟΣΑ». Αυτό λέει στη σελίδα 85.

Εσείς θέλετε να βγάλετε άλλα συμπεράσματα για να απελευθερώσετε και να διώξετε κόσμο, για να μειωθούν τα κόστη, υποτίθεται, να περάσετε μέσα απ' αυτό το σύστημα και τις ιδιωτικοποιήσεις και φυσικά να στείλετε στον Καιάδα σημαντικό αριθμό εργαζομένων: έντεκα χιλιάδες σε πρώτη φάση συν πέντε χιλιάδες.

Ταυτόχρονα υπηρετείτε και την ιδιωτικοποίηση. Έχουμε δει τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης σε σχέση με τα διόδια. Πλέον δεν μπορεί κανείς να κυκλοφορήσει στους εθνικούς δρόμους, γιατί είναι υπέρογκα τα διόδια. Αυτά τα ποσά δεν θα πρέπει να τα διαχειρίζεται το ΤΕΟ. Πώς να τα διαχειριστεί αφού τα ιδιωτικοποιείτε. Πλέον αυτοί οι υπάλληλοι φεύγουν και πάνε στον Καιάδα. Έχουμε απολύσεις χωρίς αποζημίωση όσων υπαλλήλων ορισμένου χρόνου είναι μέσα στους φορείς. Οι αορίστου χρόνου απολύονται και αυτοί αλλά έτσι παραβιάζεται –και σας το είπαμε- τις διατάξεις περί ομαδικών απολύσεων και κυρίως την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι υπερνομοθετικής ισχύος και δεν μπορείτε να την τροποποιήσετε με ένα απλό νόμο. Αναφέρθηκα χθες στην οδηγία αυτή. Έχει διαδικαστικές προϋποθέσεις που όμως αν δεν τηρηθούν υπάρχει παραβίαση. Η παραβίαση αυτή είναι το άρθρο 28, παράγραφος 2 εν όψει του γεγονότος ότι οι ρυθμίσεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν υπερνομοθετική ισχύ και εμείς το αξιοποιούμε υπέρ των ιδίων των εργαζομένων.

Ας δούμε τώρα ορισμένα απίθανα πράγματα που ακούστηκαν σε σχέση με την αξιολόγηση.

Η αξιολόγηση των υπαλλήλων γίνεται με βάση στόχους που τίθενται. Αν και εφόσον επιτευχθούν στόχοι τότε η αξιολόγηση πρέπει να είναι θετική. Εσείς κάνετε συγκριτική αξιολόγηση. Δηλαδή, αντί να συγκρίνετε τον κάθε υπάλληλο με βάση τους στόχους που βάλανε –που δεν βάζετε και στόχους- και την απόδοση, λέτε ποσοστιαία θα δω μεταξύ τους ποιοι θα μπουν στην Α κατηγορία, στη Β και στη Γ. Και όποιοι μπουν στην τελευταία κατηγορία,

δηλαδή το 15%, πρέπει να βαθμολογηθεί από «1» ως «6». Δηλαδή, αν είναι καλύτεροι πώς θα γίνει; Ποιος θα το επιλέξει αυτό; Έχει σημασία.

Παρακάτω στο άρθρο 14 λέει ποιοι είναι οι αξιολογητές. Οι αξιολογητές είναι οι προϊστάμενοί τους. Ποιοι προϊστάμενοι; Ποιοι περιλαμβάνονται στους αξιολογητές; Περιλαμβάνονται και οι μετακλητοί υπάλληλοι, οι κομματικά διορισμένοι, οι επί θητεία υπάλληλοι. Αυτοί θα κάνουν αξιολογήσεις στους παρακάτω να βγάλουν το 15% το οποίο πρέπει να απολυθεί. Είναι ο ειδικός γραμματέας ή ο γενικός γραμματέας. Πολιτικά πρόσωπα δηλαδή. Είναι το μονομελές συλλογικό όργανο διοίκησης. Δηλαδή, πολιτικό πρόσωπο.

Όταν λοιπόν, τα πολιτικά πρόσωπα αξιολογούν είναι στην υπηρεσία του κομματικού κράτους, του μνημονιακού κράτους. Άρα, λοιπόν, εδώ υπάρχει σχέδιο. Είναι συγκροτημένο. Φαίνεται από την έκθεση του ΟΟΣΑ. Φαίνεται από την συμφωνία που έχετε κάνει με τη Γαλλία στο μνημόνιο συνεργασίας. Φαίνεται από τους στόχους του μνημονίου. Συγκροτείτε πλέον το μνημονιακό κράτος το οποίο θέλει υπαλλήλους που θα υποτάσσονται στις παραινόμενες εντολές της τρόικας για να εφαρμοστεί το μνημόνιο. Γι' αυτό και τους εκφοβίζετε. Διότι όταν οι πολιτικοί προϊστάμενοι θα κάνουν την αξιολόγηση θα είναι οι υπάλληλοι υπό τη δαμόκλειο σπάθη. Σας το απέδειξα. Είναι το άρθρο 25. Γι' αυτό κάνετε συγκριτική αξιολόγηση και όχι πραγματική αξιολόγηση.

Είπε ο κύριος Βορίδης «μα, αυτό ισχύει στον ιδιωτικό τομέα». Δηλαδή, το δημόσιο είναι ιδιωτικός τομέας; Ο ιδιωτικός τομέας έχει άλλους στόχους, τη δημιουργία κέρδους. Το κράτος ως δημόσιος τομέας, ως παροχή δημοσίων υπηρεσιών, έχει σκοπό το κέρδος;

Δεύτερον -επειδή δεν τα διαβάζει καλά- έχω εδώ τη μελέτη, τη γνώμη, της ΟΚΕ που είναι οι κοινωνικοί φορείς και λέει συγκεκριμένα στη σελίδα 11 η αξιολόγηση του νόμου αυτού από την ΟΚΕ: «Πρέπει να γίνει ευθύς εξαρχής δεκτό ότι η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε στον ιδιωτικό τομέα σε παλαιότερες περιόδους, θεωρείται πλέον από τις σύγχρονες τάσεις της διοίκησης προσωπικού ως αναποτελεσματική και ξεπερασμένη. Σήμερα ακόμη και στον ιδιωτικό τομέα, το 95% των επιχειρήσεων υψηλών αποδόσεων δεν χρησιμοποιεί τη μέθοδο αυτή». Άρα, ούτε αυτό το επιχείρημα στέκει.

Και τι κάνετε, πρακτικά; Πρακτικά, λοιπόν, χτυπάτε σε τομείς οι οποίοι είναι σημαντικοί. Έχω έγγραφο του Συλλόγου Αρχαιολόγων. Κι εκεί διαλύετε μία συγκεκριμένη υπηρεσία που είναι στην υπηρεσία του τουρισμού, όπου υποτίθεται ότι η Ελλάδα έχει συγκριτικό πλεονέκτημα. Διώχνετε τις καθαρίστριες, διώχνετε τους σχολικούς συμβούλους. Τώρα διώχνετε και τα στελέχη της ΜΟΔ, που είναι καταρτισμένα κι έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν στην υποτιθέμενη απορρόφηση του Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης. Και αυτοί φεύγουν.

Λοιπόν, αυτά όλα σας οδηγούν σε μία κατάσταση απίθανη που ταυτόχρονα είναι και παράνομη.

Πριν από δέκα μέρες –νομίζω- σε αυτήν την Αίθουσα φέρατε μία διάταξη με την οποία περιορίζατε την προεκλογική περίοδο στις περιφερειακές εκλογές από τέσσερις μήνες, σε δύο μήνες. Πολλοί τη δέχτηκαν. Εγώ είχα πει τότε ότι έχει σκοπιμότητα, διότι η προεκλογική περίοδος, σύμφωνα με τον νόμο, αποκλείει και απαγορεύει οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή, μετακίνηση και απόλυση.

Επειδή, όμως, ούτε αυτό σας έβγαине –γιατί και το δίμηνο αυτό πιάνει πάρα πολλούς που είναι στη διαθεσιμότητα και θέλατε να τους απολύσετε στο επτάμηνο- τώρα το περιορίζετε για να απολύσετε τον κόσμο, ώστε προεκλογικά να εφαρμόσετε τις τρούκνες επιταγές και να διαλύσετε κάθε έννοια, πραγματικά, αξιοποίησης και αξιολόγησης και αξιοκρατίας στο δημόσιο. Διότι, έχει και μία άλλη έννοια η κίνησή σας αυτή. Όταν με την τροπολογία μειώσετε την περίοδο στον ένα μήνα, δεν αφορά μόνο τις απολύσεις, αλλά είναι ένα εργαλείο για να πιέσετε τους δημοσίους υπαλλήλους να σας υποστηρίξουν κομματικά στις εκλογές. Γι' αυτό υπήρχε η περίοδος απαγόρευσης μετακινήσεων, αποσπάσεων, πάντοτε. Τώρα το πάτε σε μικρή περίοδο για να παίξετε τα κομματικά σας παιχνίδια, διότι θα συντριβείτε και στις ευρωεκλογές και στις περιφερειακές εκλογές.

Επομένως, εδώ έχουμε συγκεκριμένους στόχους, οι οποίοι

υψηλότερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του

κυρίου Βουλευτή)

Αν θέλετε πραγματικά ή αν θέλατε να συμβάλλετε στη δημιουργία ενός σοβαρού δημόσιου τομέα, θα έπρεπε να έχετε στρατηγικό όραμα να το αναλύσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Ούτε αυτό το αναλύσατε. Γιατί; Γιατί αν το αναλύσατε θα αποδειχθεί ότι είναι το μνημονιακό κράτος, το οποίο είναι πολύ συγκεκριμένο και το οποίο υπερτερείτε.

Τρίτον, μια και λέτε ότι αξιοποιείτε την επιστήμη, υποτίθεται, ποιοι είναι οι στόχοι που έχετε βάλει για την κοινωνία και την οικονομία; Πείτε τους. Δεν το λέτε στο νομοσχέδιο, αλλά υπάρχει μέσα στο μνημόνιο: Είναι η φτωχοποίηση του ελληνικού λαού. Ποιος είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός για το ίδιο το προσωπικό; Όταν έχεις και πρέπει να διαχειριστείς ανθρώπινο δυναμικό, πρέπει να έχεις ένα στρατηγικό σχεδιασμό, πρέπει να έχεις συγκεκριμένους στόχους και πρέπει πραγματικά να δίνεις κίνητρα για να μπορεί να αναπτυχθεί το ανθρώπινο δυναμικό. Αυτά είναι για τα οποία εμείς παλεύαμε και διδάσκαμε στο Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, για να μπορεί να υπάρξει αποδοτικότητα.

Τέλος, για την Κωπαΐδα, υπάρχει κι ένα πρόβλημα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τέλος κανονικό, τώρα. Τελειώσατε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Αυτό είναι το τελευταίο, πραγματικά.

Στην Κωπαΐδα, λοιπόν, αυτό που έχει συμβεί είναι ότι πλέον έχουν επιδοθεί βεβαιώσεις χρεών των αγροτών προς τον οργανισμό, που κυμαίνονται από 1.500 έως 5.000 ευρώ. Αυτά, τώρα που ιδιωτικοποιείται όλη η διαδικασία, τι θα γίνουν; Ποιος θα τα εισπράξει; Ποιοι θα επιβάλλουν την πολιτική τους πάνω στους αγρότες;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Η περιφέρεια είναι ιδιωτική;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Στην περιφέρεια, λοιπόν, που θα πάτε, θα πρέπει να δείτε ότι ο ίδιος ο οργανισμός έχει ευθύνες απέναντι στους αγρότες, διότι δεν έκανε αυτά που έπρεπε. Επομένως, το στοιχείο της ευθύνης του οργανισμού διαχέεται και μένει μόνο η εισπρακτική πολιτική απέναντι στους αγρότες.

Εμείς, λοιπόν, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας και θα έχουμε την ευκαιρία στη συζήτηση κατ' άρθρον να δούμε το θέμα αυτό.

Και πείτε μας, κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε. Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: ...ποιος έχει συντάξει αυτήν τη μελέτη που μας δώσατε, για να την κρίνουμε στη δευτερολογία μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Κασιδιάρης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θα ξεκινήσω τη σημερινή μου καταγγελία από το αυταπόδεικτο, ότι ένα πολιτικό σύστημα που ισοπεδώνει, ισοπεδώνει έναν ολόκληρο λαό και στην προκειμένη περίπτωση μιλάμε για απλούς πολίτες, μεροκαματιάρηδες, οι οποίοι τα βγάζουν πέρα με τεράστιες δυσκολίες, την ίδια ώρα το ίδιο πολιτικό σύστημα αφήνει ανέγγιχτα όλα τα δικά του προνόμια. Και θα αναλύσω εν συνεχεία την άποψή μου.

Επομένως, ποιο είναι το αυταπόδεικτο; Ότι δεν υπάρχει πρόθεση να βελτιώσουμε τους οικονομικούς δείκτες με όλα αυτά τα μνημονιακά μέτρα. Η πρόθεση είναι σαφής και ρητή η εντολή που έχει λάβει το μνημονιακό καθεστώς από τα ξένα κέντρα εξουσίας. Είναι η φτωχοποίηση του ελληνικού λαού, η διάλυση της εθνικής οικονομίας μας και του κοινωνικού ιστού, με στόχο πολύ σύντομα οι ξένοι τοκογλύφοι, οι τοκογλύφοι δανειστές μας

να αφαιμάξουν τον εθνικό πλούτο της χώρας, να έρθουν να πατήσουν πάνω σε μία διαλυμένη, κατεστραμμένη οικονομία και να μας πάρουν τον πλούτο που αποδεδειγμένα διαθέτουμε.

Δεν είναι τυχαίο ότι απεδέχθη το μεταπολιτευτικό καθεστώς ότι η Ελλάδα διαθέτει πετρέλαιο και φυσικό αέριο αμέσως μόλις μπήκαμε στο μνημόνιο. Προ μνημονίου, όταν μιλούσε η Χρυσή Αυγή για τις πλουτοπαραγωγικές μας πηγές, που υπάρχουν άφθονες στην ελληνική Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, μας λοιδορούσατε. Έπρεπε να μπορούμε στο μνημόνιο και να έρθει εδώ πέρα μια συζήτηση την ημέρα που αναλάμβανε επί της ουσίας η δοτή Κυβέρνηση Παπαδήμου, για να πει ο Γιωργάκης Παπανδρέου ότι θα απαντήσουμε στις αγορές ξεκινώντας εξόρυξη φυσικού αερίου. Ήταν η πρώτη φορά που ένας άνθρωπος του πολιτικού συστήματος απεδέχθη ότι η Ελλάδα διαθέτει ορυκτό πλούτο μεγάλης αξίας.

Το πολιτικό σύστημα, λοιπόν, σήμερα χτυπάει σχολικούς φύλακες, ανθρώπους οι οποίοι επί της ουσίας, με βάση όλα αυτά τα μέτρα, δεν θα έχουν στον ήλιο μοίρα σε λίγο. Και την ίδια ώρα δεν ομιλεί κανείς στην Κυβέρνησή σας για τα βουλευτικά προνόμια, τους βουλευτικούς μισθούς, για το αφορολόγητο των Βουλευτών, όλα αυτά που αποκάλυψε η Χρυσή Αυγή μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και μας λοιδορήσατε και τότε. Και εμένα προσωπικά με εξύβρισαν και με προπηλάκισαν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, όταν είπα ποιοι ήταν οι μισθοί των Βουλευτών, όταν είπα ότι μόνο το 20% της βουλευτικής αποζημίωσης φορολογείται.

Δεν είναι όμως μόνο αυτό, δεν είναι μόνο ότι εσείς οι ίδιοι έχετε διαλύσει ολόκληρες κοινωνικές ομάδες. Και να μη μιλάμε μόνο γι' αυτούς οι οποίοι απολύονται, γιατί μεγαλύτερο πρόβλημα έχουν αυτοί που είναι χρόνια άνεργοι και μιλάμε για εκατομμύρια συμπολίτες μας. Μεγαλύτερο πρόβλημα έχουν οι οικογένειες αυτών που αυτοκτονούν. Και είναι χιλιάδες αυτές οι ελληνικές οικογένειες. Μιλάμε για μια γενοκτονία μέσα στον εθνικό μας κορμό, μιλάμε για έναν ακήρυχτο πόλεμο.

Γίνεται ένα διεθνές θέμα με την Ουκρανία, όπου υπάρχουν τουλάχιστον εκατό με διακόσιοι νεκροί και την ίδια ώρα εδώ στην Ελλάδα έχουμε ανθρωπιστική κρίση με επτά χιλιάδες νεκρούς, με επτά χιλιάδες ελληνικές οικογένειες, οι οποίες δεν επιβιώνουν, επειδή αυτοκτόνησε το στήριγμά τους.

Τι κάνει όμως το πολιτικό σύστημα έναντι αυτής της ανθρωπιστικής κρίσης; Χαρίζει φόρους στους προαγωγούς του. Η τελευταία τροπολογία που ήρθε προς ψήφιση από το Υπουργείο Οικονομικών σε αυτήν εδώ την Αίθουσα για το έτος 2013, αφορούσε το εκ νέου χάρισμα των χρεών προς το κράτος του φόρου από διαφημίσεις που έπρεπε να πληρώσουν τα ιδιωτικά κανάλια. Και για έναν ακόμα χρόνο χαρίσατε αυτό το χρέος. Και έρχεστε σήμερα και λέτε ότι θα γλιτώσουμε χρήμα για τα δημόσια ταμεία απολύοντας σχολικούς φύλακες, απολύοντας μεροκαματιάρηδες, απολύοντας ανθρώπους που δεν τα βγάζουν πέρα.

Και δεν είναι επίσης τυχαίο – μίλησα για την τελευταία τροπολογία του έτους 2013 – ότι το έτος 2014 ένα από τα πρώτα νομοσχέδια που έφερε ένας από τους πιο ανεκδιήγητους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης ήταν να αυξηθούν τα διόδια στις εθνικές οδούς. Δηλαδή, χαρίζετε λεφτά στους προαγωγούς σας, που έχουν τα κανάλια και ταυτόχρονα έχουν τα δημόσια έργα και τους δίνετε κι άλλα λεφτά. Βάζετε γερά, δηλαδή, βαθιά το χέρι σας στην τσέπη του ελληνικού λαού, παίρνετε τα λεφτά και μέσω των διοδίων τα δίνετε στα ίδια πρόσωπα. Γιατί οι εθνικοί προαγωγοί είναι αυτοί οι οποίοι διαθέτουν κανάλια και εργολαβικές εταιρείες. Είναι τα ίδια ακριβώς πρόσωπα.

Και χρησιμοποιώ τον όρο «προαγωγοί» και όχι τον όρο «νταβατζήδες», που θεσμοθέτησε στην πολιτική μας ζωή ο προηγούμενος Πρωθυπουργός Καραμανλής, διότι μου έκανε παρατήρηση το Προεδρείο, να χρησιμοποιώ ελληνικές λέξεις. Ασφαλώς και χρησιμοποιώ ελληνικές λέξεις. Δεν μιλάω για νταβατζήδες και πόρνες, μιλάω για προαγωγούς και εταιρείες.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η παρούσα Κυβέρνηση είναι επί της ουσίας μια απλώς όχι εγκληματική οργάνωση – τη χαρακτηρίζω μετά λόγου γνώσεως εταιρεία δολοφόνων.

Διότι όταν έχεις επτά χιλιάδες νεκρούς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ πολύ! Μα να λέτε τώρα «εταιρεία δολοφόνων»;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Εταιρεία δολοφόνων με βάση τους νε-

κρούς από τις αυτοκτονίες, καθώς οι άνθρωποι αυτοί οδηγήθηκαν σε αυτοκτονίες μέσω του μνημονίου, μέσω αυτών των επαίσχυντων μέτρων. Έτσι τεκμηριώνω την άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τώρα το έκανες πιο ευακούστο, αλλά άλλη φορά να προσέχεις.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ο κάθε πολίτης μπορεί να μας κρίνει όλους, κύριε Πρόεδρε, για τις απόψεις μας και κυρίως για τις πράξεις μας. Και εγώ έχω μάθει από μικρός και η Χρυσή Αυγή με έχει μάθει να τεκμηριώνω με ντοκουμέντα τα λεγόμενά μου.

Έχουμε, λοιπόν, ανθρωπιστική κρίση στην Ελλάδα, έχουμε ανθρώπους που δολοφονούνται καθημερινά από αυτήν την Κυβέρνηση –επιμένω σε αυτό– και δεν λαμβάνονται μέτρα για να διευθετηθεί αυτή η ανθρωπιστική κρίση. Γιατί αν πράγματι η Κυβέρνηση αυτή είχε εθνικό προσανατολισμό, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει αυτό το γεγονός, να επιμείνει ότι στην Ελλάδα βιώνουμε μία ανθρωπιστική κρίση και να απαιτήσουμε να πάψουμε να πληρώνουμε παράνομα τοκοχρεολύσια στους τοκογλύφους δανειστές μας. Δεν γίνεται, όμως, τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Να πάω τώρα στα επιμέρους στοιχεία του νομοσχεδίου αυτού. Όσον αφορά τις αρμοδιότητες των υπό κατάργηση φορέων, αυτές μεταφέρονται σε εποπτεύοντα Υπουργεία, χωρίς να φαίνεται πουθενά –εγώ δεν κατάφερα να βρω κάποια άκρη– πώς θα ανταπεξέλθουν τα Υπουργεία αυτά στις αυξημένες τους αρμοδιότητες από τη στιγμή που έχουμε διαρκώς παράπονα ότι τα Υπουργεία της παρούσας Κυβέρνησης δεν δουλεύουν λόγω πολλών αρμοδιοτήτων.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει αποσπασματικές και πάρα πολύ πρόχειρες ρυθμίσεις με στόχο δήθεν τη μείωση της γραφειοκρατίας, που στην ουσία δεν λύνουν, όμως, κανένα πρόβλημα. Τουλάχιστον, δεν μου προκύπτει αυτό από την ενδελεχή μελέτη του παρόντος νομοσχεδίου.

Μιλάτε για κατάργηση και συγχώνευση φορέων του δημοσίου, η οποία κρίνεται από εμάς ως προχειρότατη και στο πόδι. Δεν υπήρξε καμμία απολύτως διαδολογική αξιολόγηση και τεκμηρίωση –για να τεκμηριώσω την προηγούμενη άποψή μου– για το ποιος φορέας προσέφερε και ποιος όχι, ποιος έχει αντικείμενο ακόμα και σήμερα και ποιος δεν έχει αντικείμενο. Ασφαλώς, δεν έγινε καμμία απολύτως διαβούλευση με τις διοικήσεις και δεν έγινε καμμία απολύτως διαβούλευση ούτε αξιολόγηση των υπαλλήλων. Καμμία συζήτηση με τους ανθρώπους αυτούς, οι οποίοι εργάζονται στους συγκεκριμένους φορείς.

Μοναδική συζήτηση που έγινε, ήταν με τους ανθρώπους της τρόικας, ήταν με τους εντολοδόχους της παρούσας Κυβέρνησης και εκεί επί της ουσίας δεν έγινε συζήτηση. Είχαμε το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» προς τους υπαλλήλους της τρόικας, που αποτελούν μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, και εν συνεχεία τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου αποφασίζουν και διατάσσουν το παρόν νομοσχέδιο, αλλά και κατά το παρελθόν τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που οδήγησαν τη χώρα σε αυτήν τη θλιβερή κατάσταση.

Ό,τι γίνεται αυτήν τη στιγμή και το παρόν νομοσχέδιο αποδεικνύει πως είστε πιστοί υπάλληλοι των ξένων τοκογλύφων, της τρόικας, για να μπορείτε να πείτε εν συνεχεία, να υπερηφανευθείτε στους δανειστές σας ότι μειώθηκαν οι δημόσιοι φορείς κατά δέκα με δεκαπέντε στον αριθμό, ότι μειώσατε κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες από τις δαπάνες του ελληνικού δημοσίου, την ίδια ώρα που, όπως προείπα, εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ χαρίζονται στους νταβατζήδες του ελληνικού δημοσίου.

Το σημαντικό είναι ότι στην παρούσα περίπτωση απολύετε δημοσίου υπαλλήλους από φορείς. Και βέβαια, δεν τηρούνται ούτε τα προσχήματα, διότι, όπως προείπα, δεν έγινε καμμία απολύτως αξιολόγηση και όχι γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν θα μπορούσαν να βοηθήσουν σε κάποιον άλλο τομέα του δημοσίου.

Πάγια θέση της Χρυσής Αυγής είναι ότι πράγματι το δημόσιο δεν λειτουργεί. Πρέπει να γίνει ολική αναθεώρηση του τρόπου λειτουργίας του δημοσίου. Όχι, όμως, οι άνθρωποι να χάσουν τη δουλειά τους, αλλά να οδηγηθούν σε παραγωγικότερες θέσεις. Διότι αυτό που λείπει από την Ελλάδα δεν είναι η δήθεν και αόριστη και γενικόλογη ανάπτυξη που λέτε, είναι η παραγωγή. Αυτοί, δηλαδή, που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή σε οποιοδήποτε τομέα του δημοσίου δεν παράγει, να μεταταχθούν σε παραγω-

γικές θέσεις εργασίας. Θα αναλύσω εν συνεχεία το πρόγραμμα του κόμματός μας, για να ξαναγίνει η Ελλάς μία χώρα παραγωγική και όχι χώρα ανθρώπων οι οποίοι κινούνται στα όρια της αερίαιας.

Ο μόνος λόγος, λοιπόν, που εφαρμόζονται αυτά τα μέτρα είναι η τυφλή σας υπακοή προς την τρόικα, που όπως είπα προηγουμένως και επαναλαμβάνω και έχω τονίσει επανειλημμένως σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν έχει στόχο την εξυγίανση της οικονομίας μας. Διότι καμμία εξυγίανση της οικονομίας δεν είδαμε από την ημέρα που εφαρμόστηκε το εθνοκτόνο μνημόνιο. Είδαμε αντιθέτως κατάρρευση των πάντων, αυτοκτονίες πολιτών, διάλυση του κοινωνικού μας ιστού.

Στόχος όλων αυτών των επαίσχυντων και ανθελληνικών μνημονιακών μέτρων είναι η διάλυση της ελληνικής οικονομίας, είναι να μετατραπεί η Ελλάς σε καμένη γη, ούτως ώστε να έρθουν απλόχερα εν συνεχεία οι ξένοι δανειστές, οι ξένοι εκβιαστές, η γερμανική οικονομική ολιγαρχία και να μας πάρουν τον εθνικό μας πλούτο. Μάλιστα, όσον αφορά το φυσικό αέριο νοτίως της Κρήτης που παρέλειψε ο Πρωθυπουργός σας να αναφέρει, όταν μίλαγε για 150 δισεκατομμύρια έσοδα από το φυσικό αέριο και μίλαγε μόνο για τη δυτική Ελλάδα, το Κατάκολο και τα Ιόνια νησιά, παρέλειψε να πει τι έχει πει η Deutsche Bank, δηλαδή οι ίδιοι οι τοκογλύφοι δανειστές μας.

Έχουν πει ότι νοτίως της Κρήτης υπάρχει μία αμύθητη περιουσία φυσικού αερίου αξίας 360 δισεκατομμυρίων ευρώ. Καθηγητές ελληνικών πανεπιστημίων, όπως ο κ. Ζεληλίδης του Πανεπιστημίου Πατρών, ομιλούν για τη δυνατότητα παροχής ενέργειας για δεκαετίες στην ευρωπαϊκή βιομηχανία. Αυτό οφείλει να γίνει η Ελλάδα, να γίνει ενεργοπαραγωγός χώρα.

Μας έχουν ανάγκη οι ξένοι. Δεν τους έχουμε εμείς ανάγκη. Μας είχαν ανάγκη όταν μας έδιναν τα φθηνά δανεικά οι Γερμανοί, για να αγοράζουμε βίντεο γερμανικά και αυτοκίνητα Volkswagen και σήμερα να έχουμε υποδουλώσει ένα ολόκληρο έθνος λόγω αυτής της άθλιας οικονομικής πολιτικής που εφαρμόσαμε. Το χρήμα που ήρθε τότε, είναι αυτό που μας υποδούλωσε σήμερα και το πληρώνει με αίμα ο ελληνικός λαός.

Θα πάω, εν τάχει, στις θέσεις του κόμματός μου, όσον αφορά την οικονομική μας ανασυγκρότηση. Εμείς μιλάμε ξεκάθαρα για εθνική παραγωγή και παραγωγική εργασία. Αυτή είναι η λύση στο πρόβλημά μας και όχι η απόλυση χιλιάδων υπαλλήλων του δημοσίου και όχι η κατάργηση φορέων του δημοσίου.

Η εθνική μας οικονομία πρέπει να αναδιαταχθεί και να επανεκκινηθεί επιτέλους η πρωτογενής παραγωγή. Αυτό θα σημάνει και δυνατότητα παραγωγικής εργασίας για όλους του Έλληνες. Αυτό είναι και το μεγάλο στοίχημα της Χρυσής Αυγής. Αυτό είναι το μεγάλο διακύβευμα της πολιτικής μας προσπάθειας: Τα εκατομμύρια των Ελλήνων ανέργων, που αυτή τη στιγμή βρίσκονται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, να στραφούν προς τον πρωτογενή τομέα.

Αν ομιλείτε για το πού θα βρούμε θέσεις εργασίας, αυτές είναι πολύ εύκολο να δημιουργηθούν, μέσω της εκμετάλλευσης του εθνικού πλούτου της χώρας, με γεωτρήσεις υδρογονανθράκων, με νέα ορυχεία για πολύτιμους λίθους και σιδηρομεταλλεύματα και τα έσοδα από αυτήν την προσπάθεια –που δεν θα αργήσουν να έρθουν– να επιδοτήσουν τον πρωτογενή τομέα παραγωγής, ώστε η Ελλάς να είναι αυτάρκης. Να θέσουμε ως μείζονα εθνικό μας στόχο την αυτάρκεια στα βασικά είδη διαβίωσης του λαού μας, στα βασικά είδη που έχει ανάγκη ένα κράτος για να επιβιώσει.

Για την εξυγίανση του δημοσίου τομέα πρέπει επιτέλους, πράγματι, ο δημόσιος τομέας να πάψει να ζει εις βάρος του ελληνικού λαού. Όμως, για να γίνει κάτι τέτοιο, πρέπει να ξεκινήσει από εδώ μέσα, να πάψει δηλαδή αυτό το Σώμα να νομοθετεί εις βάρος των Ελλήνων πολιτών και να καταργήσει, πρώτα απ' όλα, τα δικά του προνόμια.

Και μιας και μιλάμε για μειώσεις θέσεων, η επίσημη πρόταση της Χρυσής Αυγής είναι με τη συνταγματική αναθεώρηση να μειωθεί ο αριθμός Βουλευτών από τριακόσιους σε διακόσιους. Δεν έχει ανάγκη η Εθνική Αντιπροσωπεία από τόσους εκπροσώπους. Πρέπει να είναι πιο ευέλικτη και να είναι πιο εύρυθμη η λειτουργία του Κοινοβουλίου, με λιγότερους αντιπροσώπους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Οφείλουμε, εν τέλει, να ομιλήσουμε για αναδιανομή των εισοδημάτων και τους εθνικού μας πλούτου, που αυτήν τη στιγμή τον εκμεταλλεύονται, δυστυχώς, ολίγες οικογένειες. Υπάρχει μία οικονομική ολιγαρχία που εκμεταλλεύεται τον εθνικό πλούτο της Ελλάδος, την ώρα που ο ελληνικός λαός πεθαίνει.

Θέλω, κλείνοντας, να αλλάξω θέμα και να αναφερθώ σε μία αθλιότητα που βιώνουμε τις τελευταίες ημέρες. Είχε πει ο κ. Ρουπακιώτης, πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης, ότι ξένα κέντρα εξουσίας ήταν αυτά που επέβαλαν την άθλια πολιτική δίωξη σε βάρος της Χρυσής Αυγής και είχε μιλήσει για την Κομισιόν και την Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Ήρθε πριν από λίγες ημέρες, σε αυτήν εδώ τη χώρα, ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών, δυστυχώς, ένας εξωθεσμικός παράγοντας, ο επικεφαλής του σιωνιστικού λόμπι των Ηνωμένων Πολιτειών, Δαυίδ Χάρις, ο οποίος συνάντησε τον Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδος Βενιζέλο. Υπήρχαν δύο σημαίες επάνω στο τραπέζι, η ελληνική και η αμερικανική. Αυτό αποδεικνύει, πρώτον, ότι εξωθεσμικοί παράγοντες κατευθύνουν την εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και, δεύτερον, ότι δυστυχώς αυτοί οι οποίοι διοικούν σήμερα την Ελλάδα δέχονται εντολές από ξένα κέντρα εξουσίας.

Διότι διαβάζω σε ανακοίνωση του Κεντρικού Ισραηλτικού Συμβουλίου ότι ο εν λόγω Χάρις ήρθε και συνάντησε όχι μόνο τον Βενιζέλο, αλλά και το Σαμαρά και τον Τσίπρα και συζήτησαν για τρόπους περιορισμού της Χρυσής Αυγής, για καταδίκη ενός πολιτικού κόμματος, το οποίο το έχει εκλέξει ο ελληνικός λαός και το έχει βάλει εδώ μέσα στη Βουλή.

Ζητώ, λοιπόν, να τοποθετηθούν τα κόμματα αυτά –ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ- και ερωτώ: Τι συζήτησαν με τον εν λόγω παράγοντα του σιωνιστικού λόμπι οι Αρχηγοί τους; Με ποιο δικαίωμα μίλησαν για καταδίκη ενός κόμματος, το οποίο έχει εκλέξει ο ελληνικός λαός, με έναν άνθρωπο ο οποίος είναι φύσει ανθέλληνας, ο οποίος πολεμά τα ελληνικά συμφέροντα;

Όλα αυτά θα τα δούμε να εξελίσσονται τις επόμενες ημέρες, με τη συνέχιση αυτής της άθλιας δίωξης εις βάρος της Χρυσής Αυγής. Και για να μην πείτε ότι μιλάω χωρίς στοιχεία, έχω εδώ στα χέρια μου ένα ντοκουμέντο που αποδεικνύει την αθλιότητα.

Ακούστε τι λέει το βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών για τους Βουλευτές της Χρυσής Αυγής που είναι προφυλακισμένοι, τον κ. Ηλιόπουλο και τον κ. Γερμενή και φρίζτε: «Ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι δεν έχουν διαπράξει κάποιο αδίκημα» -γιατί δεν υπάρχει κάποιο αδίκημα να έχουν διαπράξει αυτοί οι άνθρωποι, δεν υπάρχει κανένα και άμα διαβάσετε το πόρισμα των δικασίων σε λίδων δεν υπάρχει καμμία εμπλοκή Βουλευτή σε κανένα αδίκημα- «ως Βουλευτής του κόμματος Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή γνώριζε την επιδιωκόμενη διάπραξη αξιοποιώνων πράξεων από οπαδούς του».

«Γνώριζε την επιδίωξη!»! Δηλαδή είχε μπει μέσα στο μυαλό ενός οπαδού που ήθελε να πάει να κάνει μία έκνομη πράξη και τη γνώριζε! Είχε διαβάσει τη σκέψη!

Μιλάμε για επιστημονική φαντασία. Αυτό που διαβάζουμε πλέον δεν είναι έκθεση ιδεών, αυτό είναι ταϊνία επιστημονικής φαντασίας! Με το ίδιο σκεπτικό εγώ, βεβαίως, θα πω ότι μία εθνική κυβέρνηση στο μέλλον θα καταδικάσει συλλήβδην όλους τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, διότι γνώριζαν ότι ο Τσοχατζόπουλος έχει κλέψει, διότι γνώριζαν ότι ο Τσουκάτος έχει βάλει «μαύρα» λεφτά μέσα στα ταμεία του κόμματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ένα λεπτό σας έμεινε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό, αλλά είναι πράγματα που μας κάνουν να ανατριχιάζουμε ως Έλληνες πολίτες και όχι ως Βουλευτές.

Στόχος είναι, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο, να οδηγηθούν στη φυλακή και οι δεκαοκτώ Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, να μιλάμε για μία Βουλή των διακοσίων ογδόντα δύο, για μία Βουλή που δεν θα χρειάζεται εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές για να περνά τα άθλια, ανθελληνικά, μνημονιακά της μέτρα, αλλά πολύ λιγότερους.

Και εδώ θα περιμέναμε, βεβαίως, να τοποθετηθεί η Αριστερά, η Αντιπολίτευση. Δυστυχώς, μόνο λίγες φωνές υπάρχουν μέσα

στην Αριστερά. Ακούσαμε τον κ. Βούτση, τον κ. Γλέζο, κάποιους ακόμα Βουλευτές, τον κ. Μητρόπουλο να μιλούν ξεκάθαρα για μεθόδευση, για ξεκάθαρες παράνομες και αντισυνταγματικές πράξεις. Οι υπόλοιποι, όμως, σιώπησαν. Γιατί σιώπησαν; Διότι ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Τσίπρας συνάντησε τον Δαυίδ Χάρις και έλαβε πολύ συγκεκριμένες εντολές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με όλα αυτά δεν γίνεται απολύτως τίποτα, δεν οδηγείται πουθενά η κατάσταση, διότι ακόμη και αν αλλάζετε τους νόμους, αλλάζετε τις ημερομηνίες των ευρωεκλογών, κάνετε χαλκευμένες δημοσκοπήσεις δεν σώζεται το καταρρέον πολιτικό σύστημα και θα μιλάμε πλέον με διαφορετικούς όρους από τις ευρωεκλογές και τις αυτοδιοικητικές εκλογές του Μαΐου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Τσοούκαλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισαγωγικά θέλω να κάνω μία διευκρίνιση, επειδή το παραμύθι έχει τραβήξει πολύ. Ο Αντώνης Ρουπακιώτης τοποθετήθηκε με σαφήνεια απέναντι στις εκκρεμότητες που έχει η Ελληνική Δημοκρατία, η ελληνική πολιτεία, απέναντι σε διεθνείς θεσμούς.

Επειδή είναι παρών και ο κ. Καραγκούννης, ο οποίος χειρίστηκε το θέμα του αντιρατσιστικού από το Μάιο του 2013, ο Αντώνης Ρουπακιώτης είπε το εξής απλό, ότι η Ελλάδα αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε απόλυτη εκκρεμότητα με όλους τους διεθνείς οργανισμούς, γιατί δέκα μήνες μετά το πρώτο αντιρατσιστικό σχέδιο ακόμη η χώρα δεν έχει αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

Οι πιέσεις, βεβαίως, και είναι ασφυκτικές από τους διεθνείς οργανισμούς, και από τον ΟΗΕ και από το Συμβούλιο της Ευρώπης και από την Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ευρώπης, γιατί ακόμα δεν έχουμε αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Αυτή είναι η εκκρεμότητα και αυτήν την εκκρεμότητα πρέπει άμεσα να την αποκαταστήσει και να τη λύσει η ελληνική Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολύ ενδιαφέρον την ομιλία του κ. Μητσοτάκη σε σχέση όχι μόνο με το νομοσχέδιο, αλλά με το γενικότερο όραμα της χώρας για τη μέγιστη των μεταρρυθμίσεων, για τη μητέρα των μεταρρυθμίσεων, για την τιτάνα μεταρρύθμιση, που είναι η μεταρρύθμιση του δημόσιου τομέα.

Εισαγωγικά έκανε μία αναφορά, η οποία με ικανοποίησε ιδιαίτερα. Είπε ο κ. Μητσοτάκης ότι σε περίοδο κρίσης, σε περίοδο εφαρμογής προγραμμάτων λιτότητας είναι πάρα πολύ δύσκολο να εφαρμοστεί μεταρρυθμιστικές πολιτικές, να πετύχεις μεταρρυθμίσεις που να έχουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Με λίγα λόγια, είναι κάτι το οποίο ως Δημοκρατική Αριστερά λέμε συστηματικά τα τελευταία χρόνια, ότι σε τόσο δύσκολη περίοδο κρίσης, κατάρρευσης των πάντων, δεν μπορείς να έχεις τα προσδοκώμενα αποτελέσματα από οποιαδήποτε μεταρρύθμιση και κυρίως τόσο μεγάλη μεταρρύθμιση.

Θα αναφερθώ στην πρόσφατη ομιλία του κ. Μπόφινγκερ στις Βρυξέλλες, που ουσιαστικά κατηγόρησε την τρόικα, γιατί σε περίοδο κρίσης με βίαιο σκληρό τρόπο προσπαθεί να επιβάλλει μεταρρυθμίσεις, οι οποίες ουσιαστικά εκτρέπονται και παράγουν τα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα.

Γιατί έκανα αυτήν την αναφορά στην τοποθέτηση του κ. Μητσοτάκη; Την έκανα για τον εξής απλό λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ο κ. Μητσοτάκης, αν και έχει καταγράψει με δημόσιο λόγο τις απόψεις του για τις μεταρρυθμίσεις, ουσιαστικά έκανε ένα τρικ: Ξεδίπλωσε όλη τη γκάμα των επιχειρημάτων του απέναντι σε δύο επιλογές.

Ποιες είναι οι δύο επιλογές; Η πρώτη επιλογή είναι αυτή η οποία εκφράζεται από την Αντιπολίτευση και όχι μόνο, που είναι άρνηση των πάντων. Καμμία κατάργηση οργανισμού, καμμία απόλυση, καμμία μεταρρύθμιση. Ουσιαστικά, μια στασιμότητα στο παρελθόν, μία επαναφορά στο παρελθόν. Και εδώ είναι το περίεργο: πώς ένα κόμμα ή μία παράταξη, η οποία δεν συμμετείχε στη διαμόρφωση αυτού του φαύλου παρελθόντος να επιμένει στη διατήρησή του.

Η άλλη πλευρά ποια είναι; Η άλλη πλευρά είναι αυτή που λέει: πάση θυσία μεταρρύθμιση, εδώ και τώρα μεταρρύθμιση ανεξαρτήτως συνθηκών και κυρίως κάτω από την ασφυκτική πίεση των

δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η χώρα.

Σας λέμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η επιχειρηματολογία ουσιαστικά αδικεί τη συζήτηση που πρέπει να επικρατήσει απ' άκρου εις άκρον σε αυτήν τη χώρα, όσον αφορά πραγματικά το περιεχόμενο των μεταρρυθμίσεων. Είπε ο κ. Μητσοτάκης ότι πραγματικά η δυσκολία είναι το να μεταβαίνεις από το γενικό, αόριστο και ασαφές στο συγκεκριμένο. Και εκεί πραγματικά είναι το μεγάλο πρόβλημα όλων των κομμάτων, όλων των φορέων, όταν φτάνουμε δηλαδή στο διά ταύτα -θεωρώντας ο κ. Μητσοτάκης ότι με αυτό το νομοσχέδιο του έχει φθάσει στο διά ταύτα- και βάσει αυτού του διά ταύτα κρινόμαστε όλοι. Συμφωνούμε απολύτως. Μόνο που το διά ταύτα, έτσι όπως διατυπώνεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, εκθέτει ουσιαστικά τη μεγάλη μεταρρύθμιση που απαιτεί η χώρα.

Θέλω να γίνω πολύ πιο συγκεκριμένος. Οι φορείς που καταργούνται είναι είκοσι τρεις. Να θυμίσω ότι ο προκάτοχος του κ. Μητσοτάκη, ο κ. Μανιτάκης, του παρέδωσε έναν κατάλογο, αν δεν κάνω λάθος -είναι παρών και ο αρμόδιος Υφυπουργός- χιλίων πεντακοσίων φορέων.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Λάθος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Δεν είναι χίλιοι πεντακόσιοι;

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Χίλιοι πεντακόσιοι είναι το σύνολο των φορέων της γενικής κυβέρνησης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Είχατε παραδώσει πάντως έναν μεγάλο κατάλογο υπό κατάργηση φορέων.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Δεν είναι ακριβές αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Από αυτούς, λοιπόν, τους φορείς επελέγησαν είκοσι τρεις μετά από οκτώ μήνες. Από αυτούς τους είκοσι τρεις, εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά παρουσιάζουμε σοβαρές και τεκμηριωμένες ενστάσεις για πέντε. Και να σας φέρω ένα πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα; Δεν υπάρχει διαμαρτυρία από τον υποφαινόμενο για τη λαχαναγορά της Πάτρας. Καταργείται ο φορέας λαχαναγοράς της Πάτρας. Καλώς καταργείται.

Ας δούμε, όμως, ποιες είναι οι αιτιάσεις για τους πέντε φορείς. Και επειδή μας παρακολουθούν και οι Έλληνες πολίτες να πούμε ποιοι είναι οι πέντε φορείς. Είναι το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Να σημειώσω ότι ήταν εδώ αντιπροσωπεία του οργανισμού και μόλις χθες ολοκληρώθηκε στην ΚΕΝΕ η επεξεργασία του νέου Ρυθμιστικού της Αθήνας, το οποίο καταρτίστηκε από τον Οργανισμό και κάποιος πρέπει να το υλοποιήσει. Να το παρακολουθήσει, να το ελέγξει και να το αξιολογήσει αυτό. Μεταφέρεται στο Υπουργείο η λειτουργία του. Είναι λαϊκίστικη η προσέγγισή μας για τους δύο οργανισμούς και τον Οργανισμό Ιωαννίνων;

Δεύτερη ένσταση: το Εθνικό Ίδρυμα Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ίδρυμα αυτό έχει περίπου εξήντα οκτώ υπαλλήλους, αν δεν κάνω λάθος. Πολλοί από αυτούς τους υπαλλήλους προσλήφθηκαν με ΑΣΕΠ. Προσέξτε, σε έναν οργανισμό -λέει ιδιωτικού δικαίου. Ας κάνουμε εδώ μία αναφορά, προκειμένου να γίνει κατανοητό, γιατί οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις είναι απορρύθμιση και όχι μεταρρύθμιση.

Θέλω να κάνω μία αναφορά στο καθεστώς των εργαζομένων σε αυτούς τους οργανισμούς. Υπάρχει, λοιπόν, μία διαφοροποίηση η οποία είναι ανεξήγητη. Όσοι εργαζόμενοι υπάλληλοι είναι αορίστου χρόνου σε αυτούς τους οργανισμούς που είναι ιδιωτικού δικαίου, αυτοδικαίως απομακρύνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα της εργατικής νομοθεσίας. Όσοι αορίστου χρόνου απασχολούνται σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου, τίθενται σε διαθεσιμότητα.

Πώς χαρακτηρίστηκαν ως δημοσίου ή ως ιδιωτικού δικαίου οι διάφοροι οργανισμοί του ελληνικού δημοσίου; Σύμφωνα με τη γενική αρχή, ως οργανισμός ιδιωτικού δικαίου χαρακτηρίζεται ένας οργανισμός που έχει έσοδα και κέρδος. Με αυτό το κριτήριο χαρακτηρίστηκαν οργανισμοί ως ιδιωτικού δικαίου; Όλοι θυμόμαστε ότι το μοναδικό κριτήριο ήταν η ευελιξία. Έτσι, λοιπόν, υπάλληλοι με τα ίδια ή και με περισσότερα προσόντα στη μεν μία περίπτωση οδηγούνται σε απόλυση και στην άλλη περίπτωση οδηγούνται σε διαθεσιμότητα.

Πρέπει να δούμε και κάτι άλλο όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πρέπει να δούμε το θέμα της αξιολόγησης των υπαλλήλων. Επειδή έκανα μία αναφορά στο Ίδρυμα Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού, θα φέρω το παράδειγμα των ποσοστώσεων.

Εάν γινόταν αξιολόγηση σε αυτόν τον οργανισμό, θα έπρεπε το 25% των υπαλλήλων να βαθμολογηθεί με βαθμό από «9» έως «10», το 60% από «7» έως «8» και το 15% από «1» έως «6».

Σας πληροφορώ ότι τα προσόντα του 80-90% αυτών των υπαλλήλων, σύμφωνα με τα αντικειμενικά κριτήρια, θα ήταν σίγουρα για βαθμό πάνω από «7». Αυτό είναι σίγουρο. Εδώ, λοιπόν, έρχεται το νομοσχέδιο και λέει ότι υποχρεωτικά στον στενό κύκλο αυτού του οργανισμού, εν προκειμένω αυτού του ιδρύματος, πρέπει να ακολουθηθεί η συγκεκριμένη ποσόστωση.

Ας μείνουμε για λίγο ακόμα στο θέμα της ποσόστωσης. Πρόκειται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για συγκριτική αξιολόγηση. Για να γίνω πιο κατανοητός σε αυτούς που μας παρακολουθούν, συγκριτική αξιολόγηση σημαίνει ότι γίνεται σύγκριση μεταξύ του προσωπικού του συγκεκριμένου οργανισμού. Αξιολογείται, δηλαδή, ποιος είναι καλύτερος από τον άλλον.

Θέλω να απευθύνω μία ερώτηση γενικώς αλλά και προς το Υπουργείο. Υπάρχει σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης συγκριτική αξιολόγηση; Σε καμία. Και σε τελευταία ανάλυση, τα ποσοστά αυτά τα οποία έχουν προσδιοριστεί και έχουν καθιερωθεί ως standards, είναι ποσοστά τα οποία ακολουθούν οι άλλες χώρες ή έχουν προκύψει από την ουσιαστική αξιολόγηση; Προφανώς ισχύει το δεύτερο.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφερθώ σε μία άλλη μεγάλη μεταρρύθμιση, επειδή αναφερόμαστε σε μεταρρυθμίσεις. Πρόκειται για την τροπολογία που ουσιαστικά επιταχύνει τη διαδικασία της ενδοδημοτικής κινητικότητας. Έχετε διαβάσει τη συγκεκριμένη τροπολογία;

Ο κ. Ντόλιος είναι εδώ. Γιατί υπαγορεύτηκε η συγκεκριμένη τροπολογία σήμερα με αυτόν τον τρόπο και με αυτές τις ασφικτικές προθεσμίες; Γιατί προφανώς υπήρχε αδυναμία ή δεν υπήρχε θέληση εκ μέρους του Υπουργείου Εσωτερικών να συμμετάσχει εγκαίρως σε όλη αυτήν τη διαδικασία.

Και τι λέει η συγκεκριμένη τροπολογία; Αναφέρει ουσιαστικά ότι περίπου εντός δεκαπέντε ημερών τέσσερις χιλιάδες υπάλληλοι θα πρέπει με υπεύθυνη δήλωση, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του αρμοδίου για τον διορισμό οργάνου προέλευσης και με στοιχεία που αποδεικνύουν την εμπειρία, τις γνώσεις των αιτούντων, να μετακινηθούν μεταξύ των οργανισμών των δήμων. Αυτό πρέπει να γίνει μέσα σε δεκαπέντε ημέρες.

Μπορείτε μου πείτε εσείς πώς θα εξασφαλιστεί ότι όλη αυτή η διαδικασία θα είναι αποδοτική, ούτως ώστε να μπορέσουν αυτοί οι υπάλληλοι να τοποθετηθούν εγκαίρως σε εκείνες τις θέσεις που χρειάζεται;

Όπως καταλαβαίνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δική μας αξιολόγηση έγκειται σε συγκεκριμένα στοιχεία, για τα οποία δεν θα μπορέσει ή θα είναι πάρα πολύ δύσκολο κάποιος να αντιλέξει.

Και θέλω να τελειώσω με το εξής, γιατί ο χρόνος δεν μου δίνει τη δυνατότητα να μακρηγορήσω. Ακούσαμε χθες τον κ. Μητσοτάκη, ο οποίος καλό θα ήταν να είναι παρών, να καταφέρεται ουσιαστικά γενικώς κατά της Αντιπολίτευσης, απευθυνόμενος βεβαίως και στη Δημοκρατική Αριστερά, ρωτώντας μας κατά πόσον μας άρεσε το ότι κάποιος προϊστάμενος βαθμολογούσαν τους πάντες με «άριστα». Αυτό, όπως είπε, ήταν γενικό καθεστώς στη Δημόσια Διοίκηση.

Παρέβλεψε κάτι ο κ. Μητσοτάκης; Ο ν.1943/1991 και το προεδρικό διάταγμα το οποίο εξειδίκευε τις διατάξεις εκείνες, περιείχαν λεπτομερέστερα στοιχεία και κριτήρια ουσιαστικής -όχι συγκριτικής- αξιολόγησης των υπαλλήλων. Αυτό ήταν ένα πλαίσιο που υπήρχε από το 1991. Γιατί δεν εφαρμόστηκε; Δεν εφαρμόστηκε, γιατί απλούστατα το δημόσιο ήταν η προσωποποίηση της φαυλοκρατίας, ήταν η εξυπηρέτηση του πελατειακού συστήματος, η εξυπηρέτηση των διαφόρων παραγόντων της πολιτικής ζωής.

Δεύτερον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί από εσάς ίσως να γνωρίζετε ότι ο Δημοσιοϋπάλληλικός Κώδικας είχε λεπτομερέστερες περιγραφές και αναφορές σε σχέση με πειθαρχικά αδικήματα, πολλά εκ των οποίων οδηγούσαν σε έξοδο δημοσίων υπαλλήλων από τη Δημόσια Διοίκηση και ουδέποτε εφαρμόστηκαν από τα υπηρεσιακά συμβούλια. Για ποιο λόγο; Για τους ίδιους λόγους που ανέφερα προηγουμένως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έτσι λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης χρησιμοποίησε το γνωστό «ράβδος εν γωνία, άρα βρέχει», δηλαδή ότι όποιος προβάλλει ενστάσεις στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, ουσιαστικά αποδέχεται τη φαυλοκρατία.

Ε, αυτό το οποίο λέμε είναι ότι η μεταρρύθμιση στη Δημόσια Διοίκηση θα ολοκληρωθεί βάσει ολοκληρωμένου σχεδίου, το οποίο υπήρχε κι εφαρμοζόταν και με τη βοήθεια των εμπειρογνομόνων της task force και των Γάλλων. Μόνο που η ομάδα αυτή της task force πλήρως απογοητευμένη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από πέρυσι το καλοκαίρι ουσιαστικά εγκατέλειψε αυτήν την προσπάθεια, απογοητευμένη για την πορεία της διοικητικής μεταρρύθμισης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε για μια ακόμη φορά ένα νομοσχέδιο το οποίο, κατά τη σύγχυση γνώμη μας κι άποψη μας επιβεβαιώνει πόσο πλαστός, αναχρονιστικός κι αποπροσανατολιστικός είναι ο διαχωρισμός των πολιτικών σε μνημονιακές και αντιμνημονιακές πολιτικές, σε μνημονιακά και αντιμνημονιακά κόμματα. Επιβεβαιώνει πόσο πλαστός κι αποπροσανατολιστικός είναι ο διαχωρισμός ανάμεσα στους κρατιστές και τους αντικρατιστές, ανάμεσα στο μεγάλο και το μικρό κράτος. Είναι θεωρίες, οι οποίες συγκαλύπτουν κυριολεκτικά τον χαρακτήρα της πολιτικής που ακολουθείται –για να πάρω την τελευταία εικοσαετία-εικοσιπενταετία, να μην κάνω αναφορές πιο πριν- και συγκαλύπτει, αν θέλετε, και τον συγκεκριμένο σκοπό και στόχο που υπηρετεί το κάθε νομοσχέδιο.

Βεβαίως, αυτό το νομοσχέδιο έρχεται σε μια περίοδο –ας πούμε- που «τρέχει» το μνημόνιο. Ορισμένα στοιχεία του νομοσχεδίου αυτού που έχουν να κάνουν με τα δημοσιονομικά ελλείμματα, με τη μείωση των κρατικών δαπανών, έτσι κι αλλιώς εντάσσονται και μέσα στους στόχους του μνημονίου.

Τσαπατσουλίες, προχειρότητες από προηγούμενους Υπουργούς, δισταγμοί, ελιγμοί, μεσοβέζικα λόγια, τέτοιοι δηλαδή χειρισμοί που υπήρχαν και υπάρχουν και σήμερα –και μπορεί να υπάρχουν κι αύριο- οπωσδήποτε επηρεάζονται από το γεγονός ότι από τη μία μεριά η τρόικα πιέζει, από την άλλη έχουμε εκλογές, από την άλλη μεριά διαμαρτύρεται ο λαός κ.λπ.. Μόνο κατά τούτο πρόκειται για επίδραση του μνημονίου στη συγκεκριμένη διαμόρφωση του νομοσχεδίου. Η φιλοσοφία του, όμως, οι επιλογές του δεν έχουν καμιά σχέση με το μνημόνιο.

Αν το λέμε αυτό, είναι για πολλούς λόγους. Κι ο ένας λόγος αφορά –αν θέλετε- τους ίδιους τους εργαζόμενους στη δημόσια διοίκηση και τους πρώην εργαζόμενους στον στενό και ευρύτερο κρατικό τομέα, ότι δηλαδή διαμαρτύρονται σήμερα στο «και πέντε».

Μπορεί να ήταν τα πράγματα εντελώς διαφορετικά; Όχι. Θα ήταν, όμως, αρκετά διαφορετικά αν από τα τέλη της δεκαετίας του '90 οι εργαζόμενοι στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα έπαιρναν υπ' όψιν ότι ξεκίνησε συγκεκριμένος σχεδιασμός άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων.

Στα τέλη της δεκαετίας του '90, το '97- '98, τότε μπήκε για πρώτη φορά βεβαίως σε εκθέσεις, σε προτάσεις με επικεφαλής τον κ. Σπράο, η άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Στη συνέχεια υιοθετήθηκε η άποψη, επί ΠΑΣΟΚ, ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι πρέπει να κατακτήσουν τη μονιμότητά τους. Στη συνέχεια ήρθαν οι προσλήψεις αορίστου χρόνου. Σε χώρους, όπως, παραδείγματος χάριν, η παιδεία, ήρθαν οι ωρομίσθιοι, οι έκτακτοι, οι ημιέκτακτοι, τα «Stage» και χωρίς να ομολογείται πού θα πάνε τα πράγματα και προς τα πού πρέπει να τραβήξουν, άρχισαν να συνυπάρχουν πολλές μορφές εργασιακών σχέσεων.

Επίσης, χωρίς να υπάρχει επίσημη ιδιωτικοποίηση γύρω από τα Υπουργεία συγκροτήθηκε μία σειρά από επιτροπές, όπως η

ΜΟΔ που είπε ο κ. Μαριάς προηγουμένως. Τι ήταν η ΜΟΔ; Ήταν ένας φορέας, ένας οργανισμός ο οποίος εκτός Υπουργείου έκανε προσλήψεις –και κάθε έξι μήνες ανανέωσε τη σύμβαση εργασίας- προκειμένου να γίνονται προτάσεις για τη διαχείριση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης. Και αυτά ήταν έξω από τα Υπουργεία.

Την ίδια περίοδο διαβάζαμε σε εφημερίδες ότι οι υπάλληλοι του Υπουργείου καθαρίζουν φασολάκια! Δεν το αποκλείω άμα δεν έχεις αντικείμενο δουλειάς. Και βέβαια αντικείμενο δουλειάς δεν είχαν μάλιστα και επιστήμονες με πτυχία. Και τότε άρχισε να γίνεται η ιδιωτικοποίηση των λειτουργιών του Υπουργείου. Και δεν μιλάμε για κάποια δευτερεύουσας μορφής –που ούτε κι αυτό έπρεπε να υπάρχει- δραστηριότητα. Μιλάμε για το κεντρικό ζήτημα, τη διαχείριση των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης.

Η κ. Βάσω Παπανδρέου μάλιστα έλεγε χαρακτηριστικά ότι μόνιμοι έπρεπε να είναι μόνον οι υπάλληλοι που ασκούν εξουσία –έτσι ακριβώς έλεγε- λες και οι δημόσιοι υπάλληλοι που ήταν στα Υπουργεία ασκούσαν εξουσία. Εκτελεστικά όργανα ήταν, είτε είχαν διακόσια μεταπτυχιακά είτε είχαν τελειώσει απλώς τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Ήρθε και ο κ. Παυλόπουλος κι έκανε κι αυτός τα δικά του κόλπα. Δεν υπάρχει πιο πλαστό και αποπροσανατολιστικό από αυτό που λέγεται κυρίως από τα κυβερνητικά κόμματα –από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και από τον ΣΥΡΙΖΑ λέγεται κάπως διαφορετικά, πιο μοντέρνα- ότι δηλαδή πρέπει να μειωθεί ο κρατικός τομέας γιατί έτσι κι αλλιώς τον κρατικό τομέα τον πληρώνουν οι εργαζόμενοι. Δηλαδή τον ιδιωτικό τομέα ποιος τον πληρώνει; Είναι δωρεάν ο ιδιωτικός τομέας; Πρώτα-πρώτα, κρατικός και ιδιωτικός τομέας είναι άλλη μορφή καπιταλιστικής ιδιοκτησίας, αλλά εν πάση περιπτώσει ας μην πάμε σε αυτά τα θεωρητικά ζητήματα που όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θεωρεί ότι ήταν του 19^{ου} αιώνα και ότι σήμερα δεν υπάρχουν τέτοιες εκτιμήσεις. Εν πάση περιπτώσει, τον ιδιωτικό-καπιταλιστικό τομέα, τους επιχειρηματίες δεν τους πληρώνουν οι εργαζόμενοι; Ποιος παράγει τον πλούτο; Και μάλιστα πληρώνουν οι εργαζόμενοι όχι μόνο την εκμετάλλευση που τους κάνει ο συγκεκριμένος εργοδότης τους, αλλά πληρώνουν από δέκα χιλιάδες μεριές τον ιδιωτικό τομέα.

Όλα αυτά τα πράγματα αποτέλεσαν μια προπαγανδιστική επένδυση αυτού που ξεκίνησε εδώ και πολλά χρόνια και που με μεγαλύτερη ταχύτητα γίνεται σήμερα. Δηλαδή όποιους τομείς κρατικής, διοικητικής, ερευνητικής, επιστημονικής ή κοινωνικής υπηρεσίας είχε το κράτος επειδή δεν άρεσαν στους ιδιώτες, δεν είχαν κέρδη οι ιδιώτες, περνάνε τώρα στους ιδιώτες.

Βεβαίως, υπήρχε και γραφειοκρατία και επικαλύψεις, αλλά δεν ήταν αυτό το κύριο χαρακτηριστικό. Ούτε η γραφειοκρατία ήταν το κύριο χαρακτηριστικό ούτε η τσαπατσουλιά. Γιατί, αν θέλετε, γραφειοκρατικά προβλήματα και επικαλύψεις μπορεί να δημιουργηθούν, αν δεν προσέξεις, και σε μία φιλολαϊκή πολιτική. Δεν είναι αυτά που προσδιορίζουν το φιλολαϊκό, το φιλεργατικό ή τον αντεργατικό χαρακτήρα μιας πολιτικής.

Και θέλω να θυμίσω και το εξής ζήτημα, κύριε Υπουργέ, επειδή είσατε και πολύ νεότερός μου.

Θυμάμαι ότι τη δεκαετία του 1980 όταν ως Κομμουνιστικό Κόμμα –και ο Χαρίλαος Φλωράκης μέσα στη Βουλή, αλλά μιλώ για το Κομμουνιστικό Κόμμα συνολικά- καυτηριάζαμε τα επιδόματα κάτω από το τραπέζι, τις πλαστές εφημερίες, τις πλαστές υπερωρίες και χάναμε ψήφους μαζικά τότε συνδικαλιστικά. Ξέρετε τι μας έλεγαν τότε και οι «γαλάζιοι» και οι «πράσινοι»; Μας έλεγαν «εσείς θέλετε την «επαναστατική γυμναστική», θέλετε την εξαθλίωση του κόσμου, για να επαναστατικοποιηθεί». Ποτέ δεν το πιστεύαμε αυτό. Η εξαθλίωση φέρνει τον συμβιβασμό, την υποχώρηση και την αναζήτηση στα ψίχουλα. Μιλώ για την απόλυτη εξαθλίωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ)

Επομένως εμείς έχουμε κάθε λόγο να λέμε ότι δεν έχουμε καμιά σχέση με ό,τι ανάλογα προβλήματα μπορεί να υπάρχουν –και υπάρχουν ακόμη- και στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης. Ξέρετε ότι είμαστε αντίθετοι στις απεργίες όπου δόλωναν επίδομα ασθενείας –αυτά τα ξέρετε- ότι είμαστε εναντίον της κοπάνας, εναντίον της οκνηρίας στη δουλειά και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό

τομέα, γιατί αυτά δεν είναι καθόλου καλοί σύμβουλοι στον ριζοσπαστισμό.

Άλλο πράγμα είναι να δουλεύεις με συνέπεια στη δουλειά σου και άλλο πράγμα να πολεμάς το σύστημα, που πρέπει να το πολεμήσεις. Αυτά τα δύο μπορούν να συνδυαστούν.

Τα λέω αυτά γιατί ακούμε να λέτε «εσείς δεν θέλετε να αλλάξει τίποτα». Όχι. Εμείς θέλουμε να τα αλλάξουμε όλα και ριζικά.

Παρ' όλα αυτά παίρνουμε υπ' όψιν και τον σημερινό συσχετισμό δυνάμεων και με αυτήν την έννοια καταθέτουμε τροπολογίες για τις διαθεσιμότητες -δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια- τροπολογίες για τον κίνδυνο που έχουν να χάσουν τα ελάχιστα εισοδήματά τους, τις περιουσίες τους αυτοί οι οποίοι χρωστάνε στα ασφαλιστικά ταμεία, οι αυτοαπασχολούμενοι των τριών κατηγοριών. Έχουμε φέρει τροπολογίες.

Το λέω αυτό γιατί πρέπει να σταματήσουν και οι εξυπνάδες που ακούγονται. Με την ευκαιρία θέλω να πω ότι μπορείτε να μας αντιμετωπίσετε με επιχειρήματα κι όχι με εξυπνάδες του τύπου που έκανε χθες ο κ. Γεωργιάδης, ακούγοντας τη σωστή τοποθέτηση της κ. Λιάνας Κανέλλη, ότι «αφού εσείς είστε υπέρ τού να γίνουν οι φαρμακοποιοί υπάλληλοι του κράτους,...» -βεβαίως, δεν εννοούμε αυτό το κράτος, αλλά δεν έχει σημασία- «...κρατικοί υπάλληλοι, πώς υπερασπίζεστε τα φαρμακεία;» Γιατί, εσείς δηλαδή παίρνετε αυτά τα μέτρα, όπως το να πηγαίνουν τα φάρμακα στα σουπερ μάρκετ και οι φαρμακοποιοί να στήνουν φαρμακεία, όπως έχουν στήσει αυτά τα διαγνωστικά κέντρα οι διάφοροι «Λιακουνάκοι» κ.λπ., και το κάνετε αυτό για να βοηθήσετε το φθινό φάρμακο και για να μπορούμε να έχουμε σε αυτό πρόσβαση όλοι; Όχι. Απλώς, βγάζετε ένα μέρος μικρομεσαίων στρωμάτων για να συγκεντρωθεί σε λιγότερα χέρια.

Στην προκειμένη περίπτωση, είναι άλλο πράγμα σε ένα κοινωνικοποιημένο σύστημα να είναι υπάλληλος ένας φαρμακοποιός, να δουλεύει ωράριο, να έχει καλές αμοιβές και να ξέρει ότι συνδυάζει την επαγγελματική με την κοινωνική του προσφορά και άλλο πράγμα να «ξεζουμίζεις» το φαρμακείο και τον φαρμακοποιό για να κερδίζουν οι λιγότεροι. Τα λέω γιατί ακούμε πάρα πολλές εξυπνάδες.

«Εσείς τι είστε;» Συστημικό κόμμα -λέει- είμαστε. Ποιο; Το κόμμα, το οποίο είναι εκ βάθρων αντίθετο με αυτό το σύστημα! Όμως, είμαστε υποχρεωμένοι, μ' αυτόν τον συσχετισμό δύναμης, με αυτές τις εξελίξεις, να πάρουμε υπ' όψιν το εξής πράγμα, ότι οι αυτοαπασχολούμενοι δεν μπορεί να εξαθλιωθούν και μάλιστα αυτοί οι οποίοι μετά βίας στέκονται στα πόδια τους. Η υπόθεση έχει ως εξής: Όντως συρρικνώνετε, καταστρέφετε τομείς που ανήκαν στο κράτος, γιατί εδώ είναι προσοδοφόροι για τους ιδιώτες.

Παραδείγματος χάριν, και το βιβλίο και τη μετάφραση και την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, που όλα αυτά σήμερα έχουν ψωμί, υπάρχουν άνθρωποι που τα θέλουν. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα αφήσετε έτσι έρημους τους αρχαιολογικούς χώρους. Όχι. Θα τους καταλάβει κάποιος. Δεν μπορώ να φανταστώ, επίσης, ότι η παραγωγή του βιβλίου, ας πούμε, θα καταργηθεί στην Ελλάδα. Όχι. Υπάρχουν συγκεκριμένα συμφέροντα που θα μπουν σ' αυτήν την υπόθεση. Αν είναι σήμερα δεκαπέντε επιχειρήσεις, θα μένουν στην πορεία δύο.

Δεύτερον, η μεγάλη στρατηγική επιλογή είναι η άρση της μονιμότητας στους δημοσίους υπαλλήλους και η άρση της δυνατότητας ένας εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα, στον έναν ή στον άλλο βαθμό -γιατί αυτό δεν μπορεί να γίνει ουσιαστικά- να έχει μία σχετική ασφάλεια στη δουλειά του, να μπορεί να πει ότι «ξέρεις, θα μαζέψω αυτά τα λεφτά στην άκρη, να κάνω εκείνο μετά από δέκα χρόνια».

Και σας πείραξε η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία δεν δόθηκε τυχαία. Επί Βενιζέλου άρχισε. Ήταν το χτίσιμο του κρατικού μηχανισμού.

Βεβαίως, τώρα προτείνεται η άρση της μονιμότητας, γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι στο ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, ούτε εσείς ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε κανένας πρόκειται να δώσει δουλειά, ούτε μετά από πενήντα χρόνια ανάπτυξης και κερδοφορίας. Είναι αδύνατο βέβαια να κρατήσει πενήντα χρόνια η επόμενη φάση κερδοφορίας στην Ελλάδα. Εδώ βλέπουμε τι συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Ιαπωνία, σε πόσο χαμηλό επίπεδο και πόσο σχετικά ολιγόχρονη είναι η ανάκαμψη.

Επομένως πρέπει να δημιουργήσετε προϋποθέσεις. Όχι, δεν θα αφήσετε ενάμισι και δύο εκατομμύρια μόνιμα άνεργους. Πρέπει να περάσετε στην εναλλαγή. Και έχετε πάρα πολλά στηρίγματα και εσείς και η αυριανή κυβέρνηση.

Ήρθε το Ινστιτούτο ΙΝΕ της ΓΣΕΕ και έφερε χθες αυτήν την περίφημη μελέτη. Τι λέει η Κυβέρνηση; Εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας; Πενήντα οκτώ χιλιάδες θέσεις εργασίας; Θα δημιουργηθούν πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας με μισθό 586 ευρώ το μήνα για έντεκα μήνες και με κρατικές, με δημόσιες δαπάνες. Τώρα, πού θα τις βρείτε αυτές τις δημόσιες δαπάνες, δεν το λέει η μελέτη -δεν τους ενδιαφέρει αυτό- λες και αυτές οι δημόσιες δαπάνες δεν θα έχουν βγει από τις τσέπες των εργαζομένων, σε ευρωπαϊκό και σε ελληνικό επίπεδο.

Μάλιστα, διάβασα χθες -και δεν νομίζω να είναι ψευδές- ότι ο κ. Σταθάκης του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι δεν συμφωνούν με το ποσό των 586 ευρώ και θα το κάνουν 700 ευρώ. Τουλάχιστον, όμως -όπως λέει- με τα 586 ευρώ μπαίνει φραγμός στην ακόμα μεγαλύτερη μείωση του μισθού. Ήρθαμε πάλι στο «μικρότερο κακό», στο «εμείς είμαστε καλύτεροι».

Σήμερα το πρωί η κ. Δούρου έλεγε στο «ΜΕΓΑ» -και το άκουσα με τα αυτιά μου- ότι το ΕΣΠΑ δεν μπορείς να το διαθέσεις όπου θέλεις, γιατί υπάρχουν κωδικοί κ.λπ., στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για πείτε μου, λοιπόν, πού θα βρεθούν αυτές οι δημόσιες δαπάνες που λέει το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ για να δημιουργηθούν εντεκάμηνες θέσεις; Βέβαια, εάν έχουμε δύο και δυόμισι εκατομμύρια ανέργους, εάν και στην ηλικία των εβδομήντα και εβδομήντα πέντε χρόνων πρέπει κανείς να βγάλει ένα μεροκάματο, που σημαίνει ότι θα αυξηθεί το αίτημα για δουλειά, τότε δεν μπορεί να υπάρξει παρά περιστασιακή δουλειά και εναλλαγή. Έτσι, κάθε φορά η ανεργία θα φαίνεται και μειωμένη ή θα έχει μικρή αύξηση, πολύ μικρότερη από ό,τι φαινόταν τα προηγούμενα χρόνια.

Αυτός είναι ο στόχος των μέτρων.

Τέλος, υπάρχει και αυτό το περίφημο θέμα της αξιολόγησης, το οποίο ήταν ένα εργαλείο. Θα συμφωνήσω με τον κ. Τσούκαλη -μία πτυχή είναι αυτό- ότι η σύγκρουση γίνεται μεταξύ του ενός και του άλλου. Δηλαδή, όπως υπάρχει ανταγωνιστικότητα ανάμεσα στις επιχειρήσεις, στους επιχειρηματικούς ομίλους, θα υπάρχει ατομική ανταγωνιστικότητα. Και, δυστυχώς, η ατομική ανταγωνιστικότητα, ακόμα και στα παιδιά του δημοτικού με τη βαθμοθηρία, οδηγεί σε αλλοίωση συνειδήσεων. Καταλαβαίνετε ότι είναι πολύ χειρότερο σε αυτούς που έχουν ανάγκη να θρέψουν την οικογένειά τους με τον μειωμένο μισθό του δημοσίου υπαλλήλου. Αυτή είναι η μια πλευρά.

Η άλλη πλευρά -θα σας το πω καθαρά- είναι ο εκσυγχρονισμός του πιστοποιητικού των κοινωνικών φρονημάτων και ο εκσυγχρονισμός του κράτους της πελατειακής και κομματικής ρουσφετολογίας. Δεν χρειάζονται τώρα αυτά. Μέσα από την αξιολόγηση ρυθμίζονται. Δεν σας νοιάζει τώρα να έχετε τους δικούς σας. Δεν είναι σωστό. Θέλετε να έχετε πειθαρχικούς. Μάλιστα, εάν είναι και κομμουνιστές, εάν είναι και επαναστάτες, αν είναι και «ακροέτσι» και «ακροαλλιώς» και από την ώρα που θα μπει στο Υπουργείο «ράψει το στόμα του» και καταδώσει τον διπλανό του, ακόμα καλύτερα, διότι έχει και την έξωθεν καλή μαρτυρία ότι δεν ανήκει σε ένα συγκεκριμένο κόμμα. Γιατί να θέλετε την κομματική ρουσφετολογία; Άλλο ότι δεν θα το πετύχετε. Γιατί η κομματική ρουσφετολογία θέλει τους δικούς σας. Αλλά μέσω της αξιολόγησης θα έχετε τους πιο «κατάλληλους». Η κομματική ρουσφετολογία φέρνει και τους ακατάλληλους.

Γι' αυτό εμείς είμαστε ριζικά αντίθετοι με την αξιολόγηση. Αυτό δεν σημαίνει -το ξαναλέω- ότι είμαστε υπέρ της οκνηρίας στη δουλειά, υπέρ της έλλειψης ενδιαφέροντος, ότι δεν καταλαβαίνουμε την ουσία της αξιολόγησης.

Η αξιολόγηση, όμως, είναι βοηθός ανάλογα με τον στόχο που έχεις. Παραδείγματος χάριν, γιατί πρέπει να κάνουμε ατομική αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, όταν ξέρουμε ότι τα παιδιά μας βγαίνουν αγράμματα από τα σχολεία, όταν ξέρουμε ότι σήμερα υπάρχει μία σύγχρονη ημιμάθεια, για να το πω καλύτερα; Και εδώ δεν είναι ατομική ευθύνη του εκπαιδευτικού, γιατί ατομικά μπορεί να κάνει το καθήκον του. Εδώ υπάρχει ένα ολόκληρο σύστημα, αναλυτικά βιβλία, η «τράπεζα θεμάτων» που έχετε βάλει και τόσα άλλα πράγματα.

Επομένως τι αξιολογείται; Αξιολογείται ο διπλανός ανταγωνιστικά, αξιολογείται η πειθαρχία, αξιολογείται η οικονομία, δηλαδή οι περικοπές κ.λπ..

Είμαστε ριζικά αντίθετοι σε αυτό το νομοσχέδιο. Θεωρούμε ότι ειδικά σε αυτό το ζήτημα, επειδή υπήρχε προεργασία μαζί με τις ιδιωτικοποιήσεις, έπρεπε το εργατικό, το λαϊκό κίνημα να έχει παρέμβει πιο πολύ.

Τέλος, εμείς ως κόμμα, γνωρίζοντας ότι ανάλογα με το πού δουλεύεις -στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα- η σταθερότητα, η αστάθεια στη δουλειά, πολλά πράγματα επιδρούν στη συνειδητή σου, πάντοτε παλέψαμε με συνέπεια για την ενότητα δράσης των εργατοϋπαλλήλων, ανεξαρτήτως των εργασιακών σχέσεων. Δυστυχώς, όταν οι δημόσιοι υπάλληλοι μπαίνουν στη διαθεσιμότητα, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι δεν μπορούν να καταλάβουν αυτά τα προβλήματα. Και όταν μαζικά κτυπιόνταν οι εργατοϋπάλληλοι στα εργοστάσια, οι δημόσιοι υπάλληλοι στην πλειοψηφία τους -δεν λέω όλοι- κάθονταν στις δάφνες της μονιμότητας. Αυτά, όμως, είναι προβλήματα που αφορούν το κίνημα, δεν είναι ζητήματα που εμείς θα μπλέξουμε στο νομοσχέδιο.

Απλώς επικαλούμαι το εξής: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει μία συνεπή και ολοκληρωμένη άποψη, συνεπή όχι με την έννοια της μαχητικότητας για τους μισθούς, τα μεροκάματα, τις συντάξεις, αλλά με την έννοια της ενότητας της πολιτικής με την οικονομία, της προπαγάνδας -αν θέλετε- με τις θέσεις που πιστεύει κανείς. Δεν έχουμε άλλη προπαγάνδα, αντιδεξιά, αντιμνημονιακή, άλλη προπαγάνδα αριστερή, άλλη έτσι, άλλη αλλιώς και αλλιώς. Ξέρουμε, βεβαίως, πάρα πολύ καλά ότι η προπαγάνδα είναι μεγάλο όπλο. Όμως, εμείς αυτό το όπλο -με αυτήν την έννοια- δεν μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε.

Προσαρμόζεις κάνουμε, το ξαναλέμε. Θα λάβουμε υπ' όψιν τα προβλήματα των φτωχών αυτοαπασχολούμενων, είτε είναι η αγροτιά είτε είναι τα ελεύθερα επαγγέλματα είτε είναι έμποροι επαγγελματίες. Και έχουμε υποχρέωση να δείξουμε ότι η ενότητα λόγων και έργων είναι ενότητα πολιτικής και οικονομίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρία Παπαρήγα, με όλο τον σεβασμό, θέλω να σας πω ως φαρμακοποιός και όχι ως Πρόεδρος, ότι στο θέμα του φαρμάκου οι απόψεις του κ. Γεωργιάδη είναι παράλληλες -για να μην πω ίδιες- με του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, γιατί έχει καταλάβει το αυτονόητο, ότι είναι άλλο να υπάρχει shop in the shop και άλλο το φαρμακείο να γίνει σούπερ μάρκετ. Κατάλαβε αυτό που του είπα. Και θα μου πει, ποιος Υπουργός θα έχει την ευθύνη, αν πάρει κάποιος ένα φάρμακο, για παράδειγμα Nurofen, από το σούπερ μάρκετ και πάρει μεγαλύτερη δόση ή αυτό δεν είναι συμβατό και έτσι πάθει διάτρηση στομάχου; Ποιος Υπουργός θα πάει φυλακή; Το κατάλαβε πολύ καλά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Για εμάς το κύριο ζήτημα είναι το δωρεάν φάρμακο -αυτό θα πει δωρεάν υγεία- αυτό που μας χρειάζεται, όχι με βάση τις διαφημίσεις της άλφα ή της βήτα εταιρείας και οι φαρμακοποιοί πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στο Ενιαίο Σύστημα Υγείας από την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Μέχρι εκεί! Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι θα κάνουμε σκόντο και θα πάρουμε θέσεις που αρέσουν στον Φαρμακευτικό Σύλλογο, που αρέσουν στην Κυβέρνηση, που αρέσουν στην Αντιπολίτευση. Ε, δεν γίνονται όλα αυτά τα πράγματα! Έχεις μία κύρια επιλογή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Θα ήθελα να καταθέσω και άλλη μία προσωπική άποψη, ότι αυτό που είπατε δεν με βρίσκει σύμφωνο. Όμως, δεν μπορεί κανείς να μη συμφωνήσει μαζί σας για τη συνέπεια του λόγου σας και των έργων σας. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά σας από άλλους. Θα το πω μακεδονικά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Μην πιάνετε το φάρμακο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, μίλησα γενικά...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): ...γιατί μπορώ να σας φέρω πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα και από

προσωπική μου εμπειρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Παπαρήγα, γενικά μίλησα.

Είπα ότι αυτή είναι η διαφορά σας από τους γιαλαντζί αριστερούς. Αυτό είναι αλήθεια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Τέλος πάντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Να σας εξηγήσω ποιο είναι, για να το ακούσετε, γιατί για εμένα δημοκρατία ή προοδευτικός δεν είναι αυτός που φοράει μία ταμπέλα.

Είναι αυτός που το αποδεικνύει κάθε μέρα στην πράξη. Όποιος δεν είναι έτσι, είναι γιαλαντζί αριστερός. Να το πω και πιο απλά; Αυτός που είναι αριστερός με δεξιά τσέπη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να πω ότι άκουσα πολύ προσεκτικά αυτά τα οποία προείπε η Αρχηγός του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα, αλλά και αυτά τα οποία είπε ο αξιότιμος συνάδελφος εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

Θα ήθελα να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου σημειώνοντας ως υπεύθυνος πολιτικός, αλλά πάνω απ' όλα ως υπεύθυνος πολίτης, ότι πρέπει να εξετάζουμε πάντα αυτά που λένε οι αντίπαλες παρατάξεις και να προσπαθούμε να δούμε μήπως μέσα σε αυτά που λένε υπάρχουν και κάποιες λύσεις ρεαλιστικές, κάποιες λύσεις εφαρμόσιμες, οι οποίες μπορούν να αντιμετωπίσουν τα σημαντικά προβλήματα που ταλανίζουν τη χώρα μας.

Επειδή, όμως, άκουσα πραγματικά πολύ προσεκτικά τον σεβαστό και εμπειρότατο, σε σχέση με τον υποφαινόμενο, κ. Παφίλη, θα ήθελα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το σύστημα του κομμουνισμού, το οποίο ακολουθήθηκε επί πολλές δεκαετίες από τα πρώην ανατολικά κράτη, κατέρρευσε από τους πολίτες αυτών των κρατών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έγινε καμμία επανάσταση εκεί;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Είδατε κανένα στους δρόμους;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Επιτρέψτε μου μόνο να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

Θα ήθελα να πω ότι ήταν οι πολίτες εκείνων των κρατών οι οποίοι προκάλεσαν την αλλαγή στη ζωή τους, γιατί πίστευαν, όπως φαίνεται, ότι υπάρχει κάτι καλύτερο από αυτό το οποίο ζούσαν.

Θα σας πω ότι έχουμε ακούσει πολλές περιπτώσεις ανθρώπων και πολιτών των ανατολικών αυτών χωρών, οι οποίοι αυτομόλησαν προς τις δυτικές ευρωπαϊκές χώρες, προς τη Δύση. Ποτέ, όμως, δεν άκουσα μία περίπτωση -ίσως εσείς μπορείτε να παραθέσετε- κάποιου δυτικού, κάποιου Ευρωπαίου πολίτη, ο οποίος αυτομόλησε προς τη Ρωσία για να περάσει καλύτερα.

Θα σας πω ότι το «τείχος του αίσχους», που χώριζε το ανατολικό από το δυτικό Βερολίνο, έπεσε από την αριστερή πλευρά. Δεν έπεσε από τη δεξιά πλευρά, από τη δυτική πλευρά.

Να σας πω, επανερχόμενος σε αυτό το οποίο συζητάμε σήμερα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μόνο που έπεσε πάνω στους λαούς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Εκσυγχρονιστείτε λίγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω. Θα σας πω αρκετά πράγματα πάνω σε αυτά που είπατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Έχεις μείνει πολύ πίσω στον αντικομμουνισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, όχι, δεν είναι αντικομμουνιστής. Κανένας δεν πρέπει να είναι «αντι». Να έχεις τις θέσεις σου, αλλά «αντι» δεν μπορεί να είναι κανείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Θα σας πω ότι αυτό που πληρώνει σήμερα η χώρα μας και ο Έλληνας πολίτης, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ίσως αυτή η προσπάθεια μεταφοράς αυτού του σοβιετικού μοντέλου διακυβέρνησης και διαχείρισης του δημόσιου τομέα στην ελληνική πραγματικότητα. Αυτή είναι η αλήθεια. Όπως και αυτό που ακούω πολλές φορές

από τον ΣΥΡΙΖΑ, από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, που προέρχονται από εσάς -αυτή είναι η αλήθεια- αλλά και από εσάς που το πιστεύετε -και σέβομαι αυτά που πιστεύετε- ότι δηλαδή η κοινωνικοποίηση του πλούτου...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ αυτό. Εμείς το λέμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: ... και η διανομή του μερίσματος αυτού του κοινωνικού πλούτου στους πολίτες, απέτυχε στη χώρα μας. Διότι -ξέρετε- εφαρμόστηκε στη χώρα μας τη δεκαετία του '80.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Και θα σας πω πώς εφαρμόστηκε. Κοινωνικοποιήθηκαν, κρατικοποιήθηκαν δεκάδες, εκατοντάδες και χιλιάδες ιδιωτικές εταιρείες, αλλά δυστυχώς ποτέ δεν υπήρξε μέρισμα για τον υπόλοιπο λαό. Ποτέ δεν υπήρξε μέρισμα από δημόσιες επιχειρήσεις για να διανεμηθεί στους υπόλοιπους Έλληνες. Το μέρισμα των κοινωνικών επιχειρήσεων αυτών μοιραζόταν μόνο στους ανθρώπους οι οποίοι εργάζονταν σε αυτές τις επιχειρήσεις.

Σήμερα, εάν πληρώνουμε κάτι, πληρώνουμε ακριβώς αυτό. Δυστυχώς πληρώνουμε μία αριστοτερή φιλοσοφία και νοοτροπία, η οποία πέρασε στην Ελλάδα ή προσπάθησε να περάσει. Κι εν μέρει κάποια πράγματα από αυτά που λέει είναι σωστά, αλλά δυστυχώς τα αποτελέσματα, τα οποία βιώνουμε σήμερα, είναι αυτά τα οποία έχουν προκαλέσει αυτήν την κρίση και είναι αυτά για τα οποία ο ελληνικός λαός σήμερα και δεκαετίες μετά θα πληρώνει με αίμα.

Γι' αυτό, λοιπόν, αυτός ο δημόσιος τομέας πρέπει να αλλάξει. Γι' αυτό, λοιπόν, αυτός ο δημόσιος τομέας που επί τριάντα χρόνια παραμένει ουσιαστικά ίδιος, αυτός ο δημόσιος τομέας στον οποίο η αξιολόγηση των ανθρώπων που απασχολούνται σε αυτόν ουσιαστικά δεν έχει πραγματοποιηθεί τα τελευταία τριάντα χρόνια, αυτός ο δημόσιος τομέας ο οποίος με τη γραφειοκρατία, με την αναποτελεσματικότητα, με τις χαμηλής ποιότητας υπηρεσίες που προσφέρει ταλανίζει και ταλαιπωρεί τους Έλληνες πολίτες, έχει έρθει η ώρα να αλλάξει.

Και θα σας πω ότι έπρεπε να ήμασταν πιο τολμηροί και εμείς ως Νέα Δημοκρατία και να τον αλλάξουμε τις προηγούμενες φορές, έστω σε αυτά τα λίγα διαλείμματα που κυβερνήσαμε αυτή τη χώρα. Όμως, ίσως δεν ήμασταν αρκετά τολμηροί.

Σήμερα πια έχει φτάσει στο αμύη η κατάσταση και πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να αλλάξει κατά πρώτο λόγο για τους ίδιους τους δημοσίους υπαλλήλους. Γιατί, ξέρετε, δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να είσαι ένας δημόσιος υπάλληλος που δουλεύει, ίσως και πέρα από το ωράριο εργασίας και να βλέπεις δίπλα σου κάποιον άλλο δημόσιο υπάλληλο να αμείβεται το ίδιο ακριβώς, αλλά να δουλεύει πολύ λιγότερες ώρες και να μην αποδίδει και τίποτα σε σχέση με σένα. Αυτό πρέπει να το αλλάξουμε.

Έρχεται σήμερα ο Υπουργός αυτής της Κυβέρνησης, ο κ. Μητσotάκης και καταθέτει ένα νομοσχέδιο που τολμά να αλλάξει κάποια πράγματα και προκαλεί, επιχειρεί να αρθούν κάποια διοικητικά βάρη και να υπάρξουν διοικητικές απλουστεύσεις, έτσι ώστε η γραφειοκρατία σιγά-σιγά να αρχίσει να υποχωρεί.

Ίσως, κύριε Υπουργέ, εδώ να πρέπει να αφιερώσουμε περισσότερη προσοχή και περισσότερη σκέψη για το πώς θα μπορούσαμε να μειώσουμε τη γραφειοκρατία σ' αυτό το δημόσιο, το οποίο ουσιαστικά εμποδίζει την ανάπτυξη και την ανάκαμψη της χώρας μας σήμερα.

Επίσης, νομοθετείται η κατάργηση είκοσι τριών φορέων. Θα σας πω ότι υπάρχουν πολλοί φορείς που δεν απέδιδαν κάτι και κόστιζαν στον ελληνικό λαό, χωρίς να αποδίδουν αυτό για το οποίο είχαν σχεδιαστεί. Πραγματικά πρέπει να αλλάξουμε κάποια πράγματα και να προχωρήσουμε πιο πολύ και πολύ πιο γρήγορα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Το σημαντικότερο είναι η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Επανερχομαι σ' αυτό που είπα στην αρχή. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν αυτή τη στιγμή άνθρωποι που δουλεύουν, που είναι υπεύθυνοι, εργατικοί, ευσυνειδητοί και να αμείβονται ακριβώς το ίδιο ή ίσως και λιγότερο σε σχέση με δημοσίους υπαλλήλους που δεν επιτελούν το έργο για το οποίο πληρώνονται. Αυτός που κοστίζει περισσότερο από τον καθένα είναι αυτός που πληρώνεται χωρίς να παράγει τίποτα.

Η αξιολόγηση που νομοθετείται σήμερα είναι ένα βήμα που

έπρεπε να είχε γίνει πολύ πριν και που αν είχε γίνει δεκαετίες πριν, δεν θα είχαμε φτάσει ως χώρα στην κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα.

Από την άλλη πλευρά, όμως, έχουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση που για άλλη μια φορά εφαρμόζει την προσφιλή μέθοδο να αρνείται ακόμη και τα αυτονόητα. Για παράδειγμα, επικαλείται ότι προσπαθεί να μειώσει την ανεργία, αλλά οποιοδήποτε νομοσχέδιο έχουμε φέρει εδώ που δημιουργεί θέσεις εργασίας, όπως για παράδειγμα στο νομοσχέδιο για την κατασκευή αγωγού μεταφοράς φυσικού αερίου από το Αζερμπαϊτζάν μέσω της Ελλάδας στην Ιταλία και από εκεί στην υπόλοιπη Ευρώπη, ψήφισε «όχι».

Επικαλείται ότι θέλει να μειώσει τους φόρους που με δυσκολία πληρώνουν αυτή τη στιγμή οι Έλληνες πολίτες, αλλά όταν φέραμε νομοσχέδιο που μειώνει τη φαρμακευτική δαπάνη κατά 500 εκατομμύρια ευρώ -κατά μισό δισεκατομμύριο!- και εκεί ήταν αρνητική και ψήφισε «όχι», γιατί -λέει- θα καταστρέφονταν οι φαρμακοβιομήχανοι.

Προσπαθούμε να βελτιώσουμε το δημόσιο και να αλλάξουμε αυτό που όλοι βλέπουμε ότι πρέπει να αλλάξει, αλλά και σ' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αρνητικός και λέει «όχι». Ο κόσμος πια, όμως, έχει καταλάβει. Αυτή τη στιγμή δεν πιστεύει τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν σας πιστεύει κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Έχε έρθει η ώρα ως υπεύθυνοι πολιτικοί να πάρουμε τις υπεύθυνες και σωστές αποφάσεις και πολλές φορές χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος, ο υπολογισμός και ο φόβος του οποίου έφτασε τη χώρα σ' αυτό το σημείο. Γι' αυτόν τον λόγο με όλες μου τις δυνάμεις, κύριε Υπουργέ, στηρίζω και υπερψηφίζω το νομοσχέδιο που φέρατε σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καραντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Κυκλάδης της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργιαντάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δυστυχώς για μια ακόμη φορά επαληθευτήκατε. Και λέω ότι επαληθευτήκατε γιατί στην τοποθέτησή σας με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο προκαλέσατε την Αντιπολίτευση να απαντήσει επί συγκεκριμένων ζητημάτων, να πάρει θέση επί αυτών με συγκεκριμένο και ορισμένο τρόπο και να δώσει και τη δική της εναλλακτική πρόταση.

Από όλες τις τοποθετήσεις των ομιλητών της Αντιπολίτευσης, μετά τη δική σας τοποθέτηση, κρατάμε μια μόνο έκφραση: «συμμετοχική αξιολόγηση». Αυτό είναι το μόνο που εισέφερε σήμερα η Αντιπολίτευση στο μέγα ζήτημα, το μέγα πρόβλημα της αντιμετώπισης της αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων.

Σήμερα είδαμε κάτι περισσότερο απ' ό,τι βλέπαμε παλαιότερα. Παλαιότερα στα μεγάλα ζητήματα που έρχονταν στο Κοινοβούλιο καταλήγαμε τουλάχιστον με την Αντιπολίτευση στα δεδομένα, στην ύπαρξη προβλημάτων και στρεβλώσεων και περιμέναμε να δούμε τον τρόπο αντιμετώπισης αυτών των ζητημάτων. Άλλοτε υπήρχε μία πρόταση και άλλοτε δεν υπήρχε. Σήμερα είδαμε και κάτι ακόμη. Είδαμε ότι δεν μπορούμε να καταλήξουμε ούτε στα δεδομένα.

Για πολλούς από τους ομιλητές το δημόσιο βρίσκεται σε μία πάρα πολύ καλή κατάσταση. Ειπώθηκε ότι δεν χρειάζεται ουσιαστικά αξιολόγηση το δημόσιο. Έχει περιοριστεί το δημόσιο, κατά τον κ. Μητρόπουλο, λες και το μόνο ζητούμενο είναι να περιοριστεί αριθμητικά. Ουσιαστικά υπήρξε μία αντιμετώπιση του ζητήματος ως κάτι περιττό, ότι το δημόσιο δεν χρήζει αξιολογήσεως και ότι αρκεί η αξιολόγηση που τόσα χρόνια γινόταν, η οποία οδηγούσε τη συντριπτική πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων να αριστεύει.

Όλοι κρινόμαστε. Κρινόμαστε και από αυτούς που μας ακούν σήμερα και από αυτούς που θα αξιολογήσουν την παρουσία και την προσφορά της κάθε πολιτικής δύναμης στο γίνεσθαι της χώρας αύριο. Και πρέπει οι θέσεις μας και οι τοποθετήσεις μας να είναι και ισορροπημένες και μετρημένες και ρεαλιστικές.

Έρχεται το παρόν νομοσχέδιο να αντιμετωπίσει τρεις στρεβλώσεις στον δημόσιο τομέα. Η μία είναι η επικάλυψη αρμοδιοτήτων. Αυτό το λέμε όλοι στις κοβέντες μας. Το ξέρετε όλος ο κόσμος. Για την ίδια αρμοδιότητα υπάρχουν πολλοί φορείς που εμπλέκονται. Υπάρχει, λοιπόν, επικάλυψη αρμοδιοτήτων και πρέ-

πει να αντιμετωπιστεί.

Υπάρχει γραφειοκρατία και πρέπει να αντιμετωπιστεί. Αυτά είναι δεδομένα και αυτονόητα. Και πρέπει να γίνει και μία αξιολόγηση του ανθρώπινου δυναμικού του δημοσίου, καθώς δεν μπορεί το δημόσιο να έχει μόνο αριστεύσαντες ως προσωπικό αλλά συγχρόνως να έχει αποτύχει.

Με το παρόν νομοσχέδιο η κατάργηση των οργανισμών –το είπε πολύ εύστοχα ο κύριος Υπουργός- δεν οδηγεί σε κατάργηση δράσεων. Δεν καταργούμε δράσεις. Καταργούμε οργανισμούς οι οποίοι κινούνταν παράλληλα με άλλους οργανισμούς με ίδια ή παραπλήσια αρμοδιότητα, έτσι ώστε να δοθεί η δυνατότητα ένας μόνο φορέας να διαχειρίζεται κάθε ζήτημα με μεγαλύτερη οικονομία για το κράτος, αλλά και με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη δράση.

Αν καταργούσαμε δράσεις, τότε ναι η κουβέντα θα έπρεπε να είναι διαφορετική. Όμως δεν καταργούμε δράσεις. Η Αντιπολίτευση επιμένει να μη θέλει να καταλάβει την κατηγοριοποίηση, τις τρεις κατηγορίες, των δημοσίων υπαλλήλων με βάση την απόδοσή τους, όπως τις χαρακτηρίζει το νομοσχέδιο.

Είναι μία συγκριτική αξιολόγηση. Νομίζω εύκολα καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό. Όταν ξεκινούν εκατό αθλητές να τρέξουν έναν δρόμο, ο καθένας έχει έναν διαφορετικό χρόνο, ο οποίος είναι λίγο καλύτερος ή λίγο χειρότερος από τον συναθλητή του, αυτόν που τρέχει δίπλα του.

Με βάση, λοιπόν, αυτήν την αξιολόγηση, είκοσι πέντε από αυτούς είχαν τον μικρότερο χρόνο και δεκαπέντε από αυτούς είχαν τον χειρότερο χρόνο. Δεν σημαίνει ότι υποχρεωτικά έχουμε ένα πλαφόν βαθμολόγησης το οποίο πρέπει το 15% σώνει και καλά να το πάρει. Απλά λέμε ότι αυτοί οι δεκαπέντε στους εκατό είχαν αποδόσεις λιγότερο καλές από τους υπόλοιπους.

Αυτό σημαίνει συγκριτική αξιολόγηση και νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να θέτει θέματα συνταγματικότητας, όταν αυτήν τη στιγμή έχουμε εξακόσιες χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλους –ή όσους έχουμε- από τους οποίους οι πεντακόσιοι ενενήντα εννέα χιλιάδες έχουν αξιολογηθεί με δέκα.

Αν δεν είναι αντισυνταγματική αυτή η ισοπέδωση της ουσίας της αξιολόγησης, τότε τι είναι; Η δυνατότητα της αξιολόγησης η οποία υπήρχε και με το υφιστάμενο νομικό καθεστώς δεν οδηγεί σε καμμία απόλυση. Πουθενά αυτό δεν προβλέπεται ούτε χαρακτηρίζεται.

Αντιθέτως, στην αιτιολογική έκθεση υπάρχει η πρόβλεψη ότι ο υπάλληλος ο οποίος δεν μπορεί να αποδώσει και φαίνεται ότι η απόδοσή του είναι χαμηλότερη άλλων, θα μπορέσει ίσως να τοποθετηθεί κάπου αλλού, θα μπορέσει ίσως να καθοδηγηθεί σωστά, έτσι ώστε η απόδοσή του να βελτιωθεί.

Η αξιολόγηση, λοιπόν, έχει ως σκοπό και στόχο τελικά την καλύτερευση όλου του ανθρώπινου δυναμικού. Άλλωστε τα κριτήρια τα οποία χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση είναι αυτά τα οποία ήδη υπάρχουν αλλά καταστρατηγούνται γιατί κανείς δεν τα αξιοποιεί. Δεν αλλάζουμε τα κριτήρια της αξιολόγησης.

Απλά υποχρεώνουμε τον αξιολογητή να έχει μια διαφοροποίηση, μια κατηγοριοποίηση ανάλογα με την απόδοση του καθενός.

Θα ήθελα να πω περισσότερα, αλλά νομίζω ότι η αξιολόγηση είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο για όλο το ελληνικό δημόσιο και ενδιαφέρει και αυτούς που ακούν αυτήν τη συζήτηση.

Δυο κουβέντες θα ήθελα να πω για το άρθρο 43.

Αν, κύριε Υπουργέ, δεν θεσπίζατε το άρθρο 43 –το οποίο για μένα είναι καλό που θεσπίζεται γι' αυτούς οι οποίοι αδικώς μπορεί να εμπλακούν σε μια περιπέτεια σε σχέση με τις μετατροπές των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου- και εμφανιζόταν μια σύμβαση η οποία ήταν πλαστή ή μια σύμβαση η οποία ήταν ειδική, δεν υπάρχει η δυνατότητα, με βάση τις γενικές αρχές ή κατ' αναλογία με εφαρμογή των αρχών των δημοσίων υπαλλήλων, να ανακληθεί η απόφαση με την οποία μετετράπη η σύμβασή του από ορισμένου σε αορίστου; Υπάρχει αυτή η δυνατότητα, όταν διαπιστωθεί ότι εξαπάτησε με μια πλαστή βεβαίωση, με ένα πλαστό συμφωνητικό το δημόσιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έρχεται τώρα το άρθρο 43 για να κάνει τι; Ουσιαστικά να θε-

σμοθετήσει τη διαδικασία η οποία θα παρέχει εκείνα τα εχέγγυα τα οποία είναι αναγκαία, ώστε ο υπάλληλος που θα κληθεί να αντιμετωπίσει μια τέτοια κατηγορία και να μπορεί να απολογηθεί, αλλά και να μπορεί να αξιολογηθεί και να κριθεί από ελεγκτές με ανώτερο επίπεδο μόρφωσης και στελέχωσης από το ΑΣΕΠ, έτσι όπως ξέρουμε ότι το ΑΣΕΠ πράγματι έχει καταφέρει να έχει ένα τέτοιο τεκμήριο στην κοινωνία μας.

Νομίζω ότι μια κουβέντα την οφείλω στο θέμα των υπαλλήλων της παραμεθορίου, κύριε Υπουργέ. Έρχεται για πρώτη φορά το αρμόδιο Υπουργείο να προσπαθήσει να θεσμοθετήσει μια στρέβλωση που υπήρχε από παλαιότερα, που όταν θεσπίστηκε, είχε μια λογική στην αντιμετώπιση του συγκεκριμένου ζητήματος, πλην όμως με την αλλαγή η οποία έχει γίνει στη Δημόσια Διοίκηση πρέπει με κάποιον τρόπο να αντιμετωπιστεί μια υφιστάμενη κατάσταση. Δηλαδή, δεν επιτρέπεται να μην μπορεί ένας υπάλληλος μιας παραμεθορίου να μετακινηθεί μέσα στην ίδια παραμεθόριο, είτε όταν καταργείται ο οργανισμός στον οποίον υπηρετεί είτε όταν υπάρχει άλλος λόγος. Η σκοπιμότητα του νομοθέτη ήταν οι υπάλληλοι αυτοί να υπηρετούν στην παραμεθόριο περιοχή. Αυτήν τη σκοπιμότητα ουσιαστικά εξυπηρετεί αυτή σας η διάταξη. Νομίζω ότι πρέπει να τύχει της αποδοχής του Σώματος.

Στηρίζω, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό, γιατί θεωρώ ότι είναι ένα ακόμα ουσιαστικό και ρεαλιστικό βήμα στον εξορθολογισμό της Δημόσιας Διοίκησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός στόχος του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα είναι η δημιουργία ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού κράτους, που θα εξυπηρετεί τον πολίτη, δρώντας με διαφάνεια, ασφάλεια και ειλικρίνεια. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται με την υιοθέτηση ρυθμίσεων που αποσκοπούν στις διοικητικές απλοποιήσεις, στον εξορθολογισμό των δομών του κράτους και στην καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού μέσω του αντικειμενικού τρόπου αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων.

Με διατάξεις, για παράδειγμα, όπως η κατάργηση της υποχρέωσης υποβολής πρωτότυπων ή επικυρωμένων αντιγράφων στις συναλλαγές με το δημόσιο, η κατάργηση της υποχρέωσης δημοσίευσης στο ΦΕΚ των τροποποιήσεων καταστατικού και των ετήσιων ισολογισμών των ανώνυμων εταιρειών και των ΕΠΕ, καθώς και η κατάργηση της υποχρέωσης της βεβαίωσης του γνησίου της υπογραφής στην υπεύθυνη δήλωση που κατατίθεται στην πρώτη φάση προσφορών στους διαγωνισμούς του δημοσίου, εξασφαλίζεται η ταχύτητα και η ευελιξία στις συναλλαγές με το δημόσιο.

Επίσης, με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου αυτού γίνεται προσπάθεια ουσιαστικής αναδιάρθρωσης των κρατικών δομών με την κατάργηση είκοσι τριών φορέων του δημοσίου, καθώς και με τη ρύθμιση των σχετικών ζητημάτων που προκύπτουν από την κατάργησή τους. Η αποτελεσματική και αποδοτική λειτουργία των δημοσίων φορέων χωρίς επικαλύψεις αρμοδιοτήτων και άλλα γραφειοκρατικά κωλύματα θεωρώ ότι αποτελεί βασική προτεραιότητα όλων μας. Εκεί πρέπει να στοχεύουμε και γι' αυτό πρέπει να αγωνιζόμαστε.

Εκτός αυτών, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να αναφερθώ ειδικότερα στις ρυθμίσεις του άρθρου 12 του νομοσχεδίου, που αφορούν στον Οργανισμό Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών.

Αυτός ο Οργανισμός συστάθηκε ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με το ν. 2174/1993. Ήδη, όμως, από τον Μάρτιο του 2010 λόγω περικοπών στη δημόσια χρηματοδότηση του οργανισμού και γενικότερα λόγω έλλειψης επαρκών πόρων του δημοσίου προς αυτόν τον οργανισμό, ο οργανισμός αδυνατούσε να ανταποκριθεί στις πάσης φύσεως υποχρεώσεις του.

Είναι ιδιαίτερα θετικό, κύριε Υπουργέ, που με τη νομοτεχνική βελτίωση που καταθέσατε της παραγράφου 5 του άρθρου 12 ρυθμίζεται η απόδοση των δεδομένων στους εργαζόμενους του οργανισμού και δεν χρειάζεται να προσφύγουν στη δικαιοσύνη για να τα διεκδικήσουν. Είναι σαφές ότι το δημόσιο αναλαμβάνει ρητά τις ευθύνες του και πρόκειται μέσα στο επόμενο

διάστημα να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

Θεωρώ ότι το δημόσιο, ομοίως, οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες του και έναντι των κατά καιρούς διοικούντων τον οργανισμό και τούτο γιατί η αδυναμία ανταπόκρισης του οργανισμού σε πάσης φύσεως υποχρεώσεις του δεν οφείλεται σε ευθύνη των διοικούντων αυτόν, αλλά ουσιαστικά του δημοσίου. Αναγνωρίζεται ρητά και στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου 12. Σκόπιμο είναι, λοιπόν, να προστεθεί η διάταξη που να ρυθμίζει τα θέματα της τυχόν ποινικής ή άλλης ευθύνης των διοικούντων τον οργανισμό, οι οποίοι βρέθηκαν υπόλογοι, χωρίς όμως στην ουσία να έχουν ευθύνη.

Με σχετική τροπολογία που έχω καταθέσει, προτείνεται να εφαρμοστεί και στην προκειμένη περίπτωση η διάταξη της παραγράφου 4, περίπτωση γ', του άρθρου 31 του ν. 4141/2013, που ισχύει παγίως σε όλες τις περιπτώσεις αποκρατικοποιήσεων, στην οποία ορίζεται ότι αίρεται το αξιόποιντο των πράξεων των φυσικών προσώπων της διοίκησης, ενώ η ευθύνη εξόφλησης παραμένει στα νομικά πρόσωπα και βαρύνει τα περιουσιακά τους στοιχεία. Με αυτόν τον τρόπο θεωρώ ότι ρυθμίζεται η σχετική εκκρεμότητα που έχει προκύψει για τη διοίκηση του οργανισμού, σύμφωνα με τα όσα ήδη ισχύουν και εφαρμόζονται για τις περιπτώσεις των αποκρατικοποιήσεων.

Κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι η δημιουργία ενός σύγχρονου, ευέλικτου και αποτελεσματικού κράτους πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα όλων μας. Στο τέλος-τέλος οι φορολογούμενοι πολίτες πληρώνουν γι' αυτήν τη λειτουργία του κράτους και οφείλουμε όλοι να σεβόμαστε τα χρήματά τους, προκειμένου αυτά να πιάσουν τόπο, να αποδίδουν και να έχει η ελληνική οικονομία και το ελληνικό κράτος αποτελεσματικά μέτρα διοίκησης, διαχείρισης και οργάνωσης γενικότερα.

Το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση και γι' αυτόν τον λόγο το στηρίζω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ιωάννα Γαϊτάνη.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, στο παρόν νομοσχέδιο συγχωνεύονται είκοσι τρεις φορείς, απολύονται μερικές χιλιάδες εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα και εισάγεται βαθμολόγηση – εγώ έτσι θα την πω και όχι αξιολόγηση – από το διορισμένο διευθυντή της Υπηρεσίας στους δημοσίους υπαλλήλους. Απ' αυτούς, το 15% θα είναι οι επόμενοι απολυμένοι, διότι αυτοί είναι που θα βαθμολογηθούν από το «1» έως το «6».

Θεσμοθετείται, δηλαδή, η συρρίκνωση του κράτους, οι ομαδικές απολύσεις των υπαλλήλων και στη συνέχεια –θα δοθεί αυτό το δικαίωμα και στους ιδιώτες, διότι έρχεται και αυτό το νομοσχέδιο για ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα– η τρομοκρατία σ' αυτούς που θα μείνουν μέσω της βαθμολόγησής τους.

Αυτό δεν μπορούμε να το δεχτούμε. Ο κ. Καραγκούνης στην άρνησή μας μίλησε χθες για επιμονή του ΣΥΡΙΖΑ στον παρασιτικό κρατισμό. Τον παρασιτικό κρατισμό η Κυβέρνηση τον θυμάται, όταν είναι να κλείσει νοσοκομεία και την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας ή όταν είναι να κλείσει σχολεία και να καταστραφεί η δημόσια περιουσία απολύοντας σχολικούς φύλακες, καθαρίστριες, καθηγητές, δηλαδή όταν πρόκειται για το κοινωνικό κράτος, δηλαδή για τις ανάγκες των φτωχών.

Όταν, όμως, πρόκειται για τα δικαιώματα των πλουσίων, δεν υπάρχει κρατικός παρασιτισμός, δεν υπάρχει συρρίκνωση, δεν υπάρχει αξιολόγηση.

Θα αξιολογήσουμε, για παράδειγμα, σε βάθος χρόνου αν τα δάνεια που δώσαμε από τα κρατικά ταμεία οδήγησαν σε θέσεις εργασίας, αν φορολογήθηκαν αυτοί, αν πήρε το κράτος λεφτά πίσω ή έγιναν μαύρα λεφτά τοποθετημένα στους φορολογικούς παραδείσους;

Θα αξιολογήσουμε τους διαγωνισμούς, τι λεφτά επί χρόνια δώσαμε στους φαρμακέμπορους και φαρμακοβιομήχανους Έλληνες και ξένους, τι κέρδη είχαν οι τράπεζες, τι λεφτά πήραν οι εργολάβοι σε βάθος εκκοσαστίας; Ας ξεκινήσουμε από αυτά και θα δούμε παρακάτω.

Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγες ημέρες ένα κρατούμενος του Νοσοκομείου του Κορυδαλλού, ενός σύγχρονου κότεργου του κράτους, κατήγγειλε τις συνθήκες κράτησης και θεραπείας στη

δομή αυτή. Για τον λόγο αυτόν παραπέμφθηκε ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου του Κορυδαλλού, εγκαλούμενος για τη χρήση κινητού τηλεφώνου. Τιμωρείται, δηλαδή, γιατί έπιαξε το αυτονόητο, δημοσιοποίησε την απόλυτη κατάντια του κράτους, δημοσιοποίησε την απόλυτη παραβίαση στοιχειώδους δημοκρατικού δικαιώματος. Αξιολόγησε, δηλαδή, μια υπηρεσία του κράτους και τιμωρήθηκε γι' αυτό και τιμωρούνται όσοι το κάνουν.

Έχουμε παραδείγματα και στη Θεσσαλονίκη με μηχανικούς του δημοσίου που θέλησαν να λειτουργεί σωστά το κράτος και αυτή τη στιγμή πάνε να μπουέ σε αργία.

Ο κ. Αθανασίου, λοιπόν, τιμωρεί τους κρατούμενους, ο κ. Δένδιας τους μετανάστες και τους πολιτικούς πρόσφυγες, ο κ. Στουρνάρας τους φτωχούς, φορολογώντας τους, ο κ. Γεωργιάδης τους ασθενείς και ο κ. Μητσotάκης τους δημοσίους υπαλλήλους.

Διότι τι θα γίνει με τους υπαλλήλους που θα καταγγέλλουν, κύριε Μητσotάκη, ότι πρέπει να κατέβουν στα υπόγεια υπηρεσιών για να ψάξουν φακέλους μέσα στα ποντίκια; Τι θα γίνει με τους καθηγητές, που κάνουν μάθημα σε υπόγεια με υγρασία και κύριο λόγω έλλειψης πετρελαίου, όταν θα καταγγέλλουν σπατάλες του δημοσίου που γίνονται ενδεχομένως από κακοδιαχείριση; Ή τι θα γίνει όταν θα καταγγέλλουν ότι γίνονται σπατάλες λόγω μίζας, λόγω διαπλοκής; Με τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα θα μηνύονται για συκοφαντική δυσφήμιση και θα μπαίνουν σε αργία, κι αν δεν καταδικάζονται και δεν γίνεται αυτό, θα βαθμολογούνται από τον διευθυντή τους, ο οποίος δεν θα δέχεται αμφισβήτηση, από το ένα «1» το «6», για να αποτελέσουν τους επόμενους απολυμένους.

Όμως, κι αν ακόμα δεν καταγγέλλουν κάτι συγκεκριμένο, αλλά διαμαρτύρονται για εξοντωτικές συνθήκες εργασίας και για τη μείωση του μισθού τους και για το ότι δεν μπορούν να ανταποκριθούν στα εξοντωτικά μνημονιακά προγράμματα δουλείας, θα τιμωρούνται με χαμηλή βαθμολογία.

Άρα η αδιαφάνεια, η σπατάλη, η αναποτελεσματικότητα για τους πολίτες και η αδικία θα επικρατούν με υπαλλήλους φοβισμένους, υποταγμένους, χωρίς δικαίωμα συνδικαλισμού. Επί της ουσίας, αυτό θέλετε, εκτός βεβαίως του κυβερνητικού συνδικαλισμού και με την ανθρωποφαγία να επικρατεί.

Ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας που έχει ενεργοποιηθεί και η αξιολόγηση είναι το τέλειο σχέδιο για την εξόντωση των δημοσίων υπαλλήλων. Όμως, δεν φτάνει μόνο αυτό, γιατί δεν θέλετε μόνο φοβισμένους και υποταγμένους ανθρώπους, θέλετε και υπαλλήλους με μικρότερους μισθούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Κλείνετε φορείς, παραχωρείτε το έργο τους –όσοι από αυτούς έχουν εμπορεύσιμο έργο– σε ιδιώτες, οι οποίοι θα προσλαμβάνουν άλλους ή και τους ίδιους τους εργαζόμενους με μισθούς κάτω των 500 ευρώ. Απολυμένοι, εξευτελισμένοι, κατεστραμμένοι, άνθρωποι με οικογένειες, με τριάντα χρόνια, πιθανόν, υπηρεσίας χωρίς να έχουν κατοχυρώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, δεν θα τους προσλαμβάνει κανείς. Και αυτοί θα μείνουν στον δρόμο.

Αλλά και για τους ΙΔΑΧ θα ψάξετε δεκαπέντε χρόνια πίσω να δείτε αν δούλευαν διαρκώς. Ενώ πολλές φορές δούλευαν στους δήμους αμισθί, μας καθάριζαν τα πάρκα και τους δρόμους χωρίς να παίρνουν λεφτά, σήμερα τους λέτε ότι πρέπει να φύγουν για να τους απολύσετε. Μπράβο σας!

Κύριε Υπουργέ, ένα έχω να σας πω: Κατά τη γνώμη μου, μισείτε την εργατική τάξη, είτε δουλεύει στο δημόσιο τομέα είτε είναι στο ιδιωτικό τομέα. Ποια τρόικα και πράσινα αλόγα; Μισείτε τους ανθρώπους που διεκδίκησαν αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας και ζωής μετά τη Μεταπολίτευση και θέλετε να τα πάρετε όλα πίσω.

Έχετε απίστευτο μίσος γι' αυτούς τους ανθρώπους, κύριε Μητσotάκη. Έχετε τόσο πολύ μίσος που δεν κοιμάστε τα βράδια, γιατί δεν ξέρετε πώς με το λιγότερο πολιτικό κόστος θα απολύσετε πόσους υπαλλήλους, από πού και ποιες υπηρεσίες θα μπορέσετε να δώσετε σε ιδιώτες για να εξασφαλίσετε τα κέρδη τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό το νομοσχέδιο θεσμοθετεί τη συνέχιση της κατάργησης των φορέων, τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και τις απολύσεις των δημοσίων υπαλλήλων. Δεν εγγυάται καμμία προστασία γι' αυτούς, διότι όταν κλείνει ο φορέας και παύει να υπάρχει εργοδότης, δεν μπορούν να αποζημιωθούν και δεν έχουν ούτε επίδομα ανεργίας. Είναι χειρότερα, δηλαδή, από τους ιδιωτικούς υπαλλήλους. Βεβαίως το ίδιο θα κάνετε και στους ιδιωτικούς υπαλλήλους, θα καταργήσετε και τα επιδόματα ανεργίας και τις αποζημιώσεις.

Στις 22 του Μάρτη οι χιλιάδες απολυμένοι, αλλά και οι υπάλληλοι των είκοσι τριών φορέων, κύριε Υπουργέ, δεν θα ξεχάσουν το κακό που τους κάνατε, αλλά ούτε και εμείς αυτούς. Μαζί θα χτίσουμε την κοινωνία της αλληλεγγύης και της συντροφικότητας. Εμείς το έχουμε ξεκινήσει, κύριε Μητσotάκη, με τους σχολικούς φύλακες, τους καθηγητές, τις καθαρίστριες, τους υπαλλήλους των Υπουργείων και των ΟΤΑ. Όλοι μαζί είμαστε στους δρόμους. Θα είμαστε μαζί και στην κυβέρνηση, θα είμαστε μαζί στην αλλαγή της κοινωνίας, γιατί για εμάς οι άνθρωποι είναι επάνω και από τα χρέη αλλά και από τα κέρδη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ήθελα να πω εκ προοιμίου πως είναι αλήθεια ότι ο κύριος Υπουργός πυροβολείται από όλους μας. Διότι εσείς, κύριε Υπουργέ, εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, εσείς είστε ο αρμόδιος που υποτίθεται ότι συντονίζονταν και συνεργαζόμενοι με τους άλλους Υπουργούς, καταλήξατε στο ποιοι οργανισμοί, ποια νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, θα πρέπει να καταργηθούν. Και ξέρετε, όλοι όσοι έχουν αντίθετη άποψη, όπως είναι οι εργαζόμενοι σε αυτούς τους φορείς, απευθύνονται σε όλους τους Βουλευτές και μας λένε ότι ο Μητσotάκης φταίει. Εμείς τους ρωτάμε αν έχουν συζητήσει με τον αρμόδιο Υπουργό που έχει και άλλους φορείς, που ίσως να έχουν μικρότερη προσφορά στο έργο του αντίστοιχου Υπουργείου, και εκείνοι μας απαντούν «εμείς τα είπαμε». Πώς τα είπαν; Προφορικώς; Εγγράφως;

Εδώ λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, παίζεται ένα θέατρο. Το θέατρο αρχίζει από την περιήγηση τρόικα και το μνημόνιο. Είναι αναγκαίο κακό μέχρι να απαλλαγούμε; Εάν είμεθα έντιμοι απέναντι στον λαό –και ο καθένας από εμάς- πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι οι επιθέσεις που βλέπαμε -τουλάχιστον εμείς του ΠΑΣΟΚ- να γίνονται ιστορικά ακόμη και τις παραμονές των εκλογών –όπως για παράδειγμα, από τον Μάιο μέχρι τον Ιούνιο του 2012- δεν ήταν μόνο από μέλη της Χρυσής Αυγής. Για να εξηγήσουμε, δηλαδή, οι οργανωμένες επιθέσεις δεν ήταν μόνο από οργανωμένα μέλη της Χρυσής Αυγής. Στο Μαρούσι μάς επετέθησαν κάποιοι της Χρυσής Αυγής. Αλλού, όμως, μας επιτίθενται άλλοι. Εμένα, για παράδειγμα, την Πρωτομαγιά του 2010 με κακοποίησαν επί της Πανεπιστημίου –με αποτέλεσμα να πάω στο Γενικό Κρατικό, όπου μόνο ο Μανώλης ο Γλέζος ήρθε για να με δει- νεολαίοι ενός κόμματος που φιλοδοξεί να κυβερνήσει και μάλιστα γρήγορα.

Εγώ με την πολιτική πείρα που έχω, δεν αποδίδω ευθύνες. Πρώτα-πρώτα, είμαι εναντίον της συλλογικής ευθύνης, δεδομένου ότι ανεγκέφαλοι, θρασείς και ιδιοτελείς μπορεί να εμφανιστούν σε όλους τους πολιτικούς χώρους, ιδιαίτερα όταν σαράντα ολόκληρα χρόνια κανένα κόμμα δεν λειτούργησε και δεν λειτουργεί και όταν ένα κόμμα που έδωσε αυτήν την εντύπωση στον λαό, δυστυχώς γίνεται και αυτό αρχηγικό.

Κόμματα που δεν λειτουργούν δημοκρατικά –να ξέρουν δηλαδή ποιος μπαίνει και ποιος βγαίνει, ποιο είναι το ήθος, η κοινωνική προσφορά, οι πραγματικές φιλοδοξίες και όχι οι καινοδοξίες, ματαιοδοξίες και ιδιοτελείες του καθενός- είναι επόμενο να γίνονται «κάλυψη» της οποιασδήποτε, αν θέλετε, παρανομίας, ασυδοσίας και αντιδημοκρατικής γενικά λειτουργίας.

Εμείς εδώ πρέπει να είμεθα –πιστεύω- πιο ειλικρινείς και πιο προσεκτικοί. Ακούω αυτές τις ημέρες να λένε γιατί δεν αξιολογούνται ή γιατί αξιολογούνται με «άριστα» όλοι οι υπάλληλοι μέχρι το 2008, γιατί έκτοτε δεν έγινε καμμία αξιολόγηση. Φταίνει οι πολιτικοί. Ποιοι πολιτικοί;

Πήρα μια μέρα έναν ικανότατο δημοσιογράφο και οικονομο-

λόγο. Είναι καλός, τα ξέρει και λέει την άποψή του. Τον ακούω, λοιπόν, σε ένα πρωινό να λέει: Οι πολιτικοί. Ποιοι πολιτικοί; Πρέπει να εξατομικεύεις τον άλφα, τον βήτα, τον γάμμα, τον δέλτα.

Διάβασα σήμερα ένα άρθρο στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» για τον ρατσισμό. Λέει –εξ ου και κάποιο ριάλιτι «Ποτάμι», «Παραπόταμος», δεν ξέρω τι- «Α, κανένας πολιτικός δεν θα είναι!». Έχουμε «μπολιάσει» τον απλό άνθρωπο που πεινάει, που δυστυχεί και, βέβαια, και όλο το σύστημα και υποθέτω πως από δειλία –διότι γνωρίζουμε όσοι είμαστε εδώ μέσα- από το Βήμα εκείνο επαναλαμβάνουμε και αναμασούμε τα άχυρα με τα οποία ταΐζουν τον κοσμάκη που υποφέρει, ότι δηλαδή έτσι και πάρουν όποιον έχει ασχοληθεί με την πολιτική και τον στήσουν στον τοίχο, σώθηκε η Ελλάδα.

Είπα χθες το βράδυ και θα επαναλάβω το εξής: Εγώ είμαι παλιός πολιτικός. Εάν πραγματικά πρόκειται να αλλάξουμε παλιούς πολιτικούς, γιατί θα κρίνουμε κάποιους εξ αυτών ή και όλους ως παλιανθρώπους, να μην πάθουμε αυτό που είπε ένας Ρώσος διανοούμενος μετά το εικοστό συνέδριο και τον αποσταλινισμό στη Σοβιετική Ένωση.

Είπε: «Εντάξει, να φύγουν κάποιοι παλιοί παλιανθρώποι. Όμως, μήπως και κάποιοι από τους νέους συμβεί να είναι παλιανθρώποι; Αυτοί θα κάνουν μεγαλύτερο κακό, διότι θα ζήσουν και περισσότερα χρόνια.»

Λοιπόν, εδώ αγαπητέ κύριε Υπουργέ, που φιλοδοξείς –δεν υπάρχει τίποτα ωραιότερο και πιο ελπιδοφόρο για έναν άνθρωπο, ιδιαίτερα στην πολιτική, από το να φιλοδοξεί- δυστυχώς, τελικά είναι πολύ μικρή η διαφορά, η απόσταση από τη φιλοδοξία στη ματαιοδοξία, στην κενοδοξία και στην ιδιοτέλεια και πρέπει κανείς να στέκεται με πολλή προσοχή για τα ενδεχόμενα λαθών στα οποία μπορεί να πέσει.

Κατ' αρχάς, η προσπάθειά σας πρέπει να είναι να ενημερώσετε τον ελληνικό λαό πως αυτό το «παραμύθι» ότι τάχα η Ελλάδα έχει περισσότερους εργαζόμενους και περισσότερους δημοσίων υπαλλήλους από τις άλλες χώρες αναλογικώς, συγκριτικώς χρησιμοποιείται ευρύτατα, για να δημιουργούνται οι αντιθέσεις ακόμα και μέσα στην ίδια την οικογένεια. Ξέρω υπαλλήλους που δεν τολμούν να πουν ότι είναι στο δημόσιο. Αυτή είναι η κοινωνία του 2014; Να προσέξουμε.

Ρωτήστε κάποιον υπάλληλο της Βουλής. Έχουν περικοπεί οι αποδοχές τους κατά 54%-57%. Ρωτήστε τους αν εκτός από το σπίτι τους λένε πουθενά ότι είναι υπάλληλοι της Βουλής. Διότι στον άνθρωπο που πεινάει και που δυστυχεί, σε αυτόν που είναι σε κατάθλιψη και δεν μπορεί να σκεφθεί έχει καλλιεργηθεί, εμφυτεύεται μέσα του μίσος εναντίον των πάντων. Είναι εγκληματίες όσοι ενσυνείδητως καλλιεργούν αυτόν τον βαθύτατο διχασμό μέσα στην ελληνική κοινωνία! Όσοι ενώ έχουμε ζήσει, όπως εγώ, κατοχή, εμφύλιο, μετεμφυλιακό κράτος, δικτατορία, Μεταπολίτευση και γνωρίζουμε τι σημαίνει ανάμεσα στους Έλληνες, στους απλούς ανθρώπους, ακόμη και στα αδέρφια να ενσπείρουμε αυτό το μίσος, ε, όσοι το γνωρίζουμε και συνεχίζουμε –προφανώς ιδιοτελώς- είμαστε εγκληματίες!

Κύριε Υπουργέ, ο άλλοτε Υπουργός στο δικό σας Υπουργείο, Σωτήρης Κούβελας, είχε σκεφτεί αυτό το θέμα της αξιολόγησης, των ποσοστών κ.λπ. Πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση. Δυστυχώς, πολλοί νομίζουν ότι ο κάθε πολιτικός θα πει: «Βάλε σε εκείνον άριστα». Δεν είναι έτσι. Το γεγονός ότι κάποιοι ενδιαφερόμενοι θα πηγαίνουν σε πολιτικούς και κάποιοι θα αποπειρώνται κάτι τέτοιο, αυτό είναι περιθωριακό. Πρέπει, όμως, να ξέρετε ότι αν δεν υπάρξει δεύτερος αξιολογητής θα δημιουργηθούν προβλήματα. Άκουσα, ας πούμε, την περίπτωση –και είναι σωστό- του Ινστιτούτου Εργασίας στο οποίο είναι όλοι προσοντούχοι.

Η αξιολόγηση πρέπει να χρησιμεύει και σε αυτό που είναι η ανάγκη στη Δημόσια Διοίκηση. Κόψαμε το 25% των αποδοχών των ανθρώπων που θα μπαίνουν σε διαθεσιμότητα, ενώ με τη νομοθεσία για τις μετατάξεις –αυτό που κακώς λόγω τρόικας το ονομάζουμε διαθεσιμότητα- είτε οικειοθελείς είτε αναγκαστικές, θα μπορούσαμε αυτήν την ανισοκατανομή που υπάρχει μέσα στο κράτος, να την εξαλείψουμε και να στελεχώσουμε το κράτος με αυτούς που πράγματι χρειάζονται σε κάθε φορέα και κάθε δραστηριότητα.

Έτσι λοιπόν, κύριε Υπουργέ, για παράδειγμα αυτό το Ταμείο των Εθνικών Οδών –σας λέω κάτι που είναι έξω πλέον από τα

όρια της λογικής- θα μπορούσε να μην το αποδέχεται κανείς. Με ποια έννοια όποιος υπηρετούσε στο Άκτιο ή στα Μάλγαρα θα πάει στην Εγνατία; Με ποια έννοια φεύγει, απολύεται κάποιος που δεν υπηρετούσε εκεί αλλά εδώ και είναι αορίστου χρόνου, έστω κι αν μπήκε με διαγωνισμό το '95 όταν ήταν νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, ενώ τώρα είναι ιδιωτικού δικαίου; Η αρμοδιότητα του οργανισμού πάει στη Γραμματεία των Δημοσίων Έργων. Ποιοι θα ασκήσουν την αρμοδιότητα αυτή; Οι εργολάβοι το 15% των εσόδων στα δύο-τρία σημεία εισπράξεως διοδίων, θα τα εισπράττουν αυτοί κι ο συναρμόδιός σας δεν γνωρίζει για το υπόλοιπο 35%. Αύριο, μπορεί να μας φέρει ένα νομοσχέδιο και εν τάχει να περάσει, όπως έγινε με το Εθνικό Επιμελητήριο, που αυτό ουσιαστικά κοστολογεί τα δημόσια έργα, όταν η Επιτροπή Ανταγωνισμού λέει ότι αυτό είναι καρτέλ. Σήμερα που συζητάμε πώς θα κατέβει το κόστος της οικονομίας μας, έχουμε αναθέσει ουσιαστικά στον φορέα των εργολάβων να κοστολογεί τα έργα. Πείτε, λοιπόν, αύριο ότι την παρακολούθηση των εργολάβων στις εθνικές οδούς που φτιάχνουν θα την έχει κάποιος ιδιωτικός φορέας, στον οποίο θα ανατεθεί αυτή η δημόσια λειτουργία. Είναι λάθος, λοιπόν, και πρέπει να το διορθώσετε.

Θα επιμείνω με ένα λεπτό μόνο, κύριε Υπουργέ. Για μένα είναι ζήτημα ηθικής και δεν θέλω να πω κάτι περισσότερο. Η Βουλή ομοφώνως από το '74 έχει ψηφίσει ως προτάσεις νόμου έξι νομοσχέδια όλα κι όλα. Υποτίθεται ότι η Βουλή νομοθετεί. Έξι νομοσχέδια μέσα σε σαράντα χρόνια. Η γενοκτονία των Αρμενίων, των Ποντίων -είχα την τιμή επί της προεδρίας μου να γίνει αυτό- ο νόμος για το «πόθεν έσχες», που είχα εισηγηθεί κι εγώ με άλ-

λους συναδέλφους, η 3^η Δεκεμβρίου Ημέρα των Ατόμων Τρίτης Ηλικίας, το Ίδρυμα της Τήνου και η Διεθνής Ακαδημία Ελευθερίας του Μεσολογγίου. Δεν καταλαβαίνουμε οι Έλληνες, παρά την προγονοπληξία μας. Αυτό είναι το αρνητικό. Αυτό που είναι θετικό από την ιστορία μας, τους αγώνες μας, τις ιδέες μας, τις αξίες μας, το στραγγαλίζουμε. Εμείς οι σύγχρονοι Έλληνες του καταναλωτισμού και του «ωχ, αδερφέ».

Εγώ κλείνω διαβάζοντάς σας μόνο ένα κείμενο που διακίνησε αυτή η ομάδα, η πλειάδα Ελλήνων και ξένων προσωπικοτήτων. Αυτό το κείμενο είναι η δήλωση του Υπουργού Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών Έντουαρντ Στετίνιους στις 26-12-1944. Όταν εμείς εδώ «βγάζαμε τα μάτια μας», ο τότε Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ έστειλε σ' όλες τις πρεσβείες της Βαλκανικής αυτό το κείμενο: «Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θεωρεί ότι οποιαδήποτε συζήτηση περί μακεδονικού έθνους, μακεδονικής «μητέρας πατρίδας» ή μακεδονικής εθνικής συνειδήσεως αποτελεί αθεμελίωτη δημαγωγία που δεν αντιστοιχεί σε εθνική ή πολιτική πραγματικότητα. Παράλληλα, η κυβέρνηση των ΗΠΑ αντιμετωπίζει τη σημερινή αναβίωσή της ως «μανδύα» για την εκπλήρωση επιθετικών διεκδικήσεων σε βάρος της Ελλάδος». Λέει: «Η εγκεκριμένη πολιτική αυτής της κυβέρνησεως». Εννοεί τη δική του κυβέρνηση. Αναφέρομαι στην πολιτική την οποία ξέχασε ο κ. Μπους την επομένη που εξελέγη Πρόεδρος των ΗΠΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Απόστολος Κακλαμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο έχει ως εξής:

215α Η αναφορά στην 12/3/2014
 20 διακήρυξη 68-229-29

Δήλωση Υπ.Εξωτερικών των ΗΠΑ Έντουαρντ Στετίνιους, στις 26/12/1944, στην επιστολή του προς τους Αμερικανούς πρέσβεις και προξένους στην Βαλκανική

«Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θεωρεί ότι οποιαδήποτε συζητήσεις περί μακεδονικού 'έθνους', μακεδονικής 'μητέρας πατρίδος' ή μακεδονικής 'εθνικής συνειδήσεως' **αποτελεί αθεμελίωτη δημαγωγία που δεν αντιστοιχεί σε εθνική ή πολιτική πραγματικότητα**. Παράλληλα, η κυβέρνηση των ΗΠΑ αντιμετωπίζει την σημερινή αναβίωσή της ως **μανδύα για την εκπλήρωση επιθετικών διεκδικήσεων σε βάρος της Ελλάδος**». «Η εγκεκριμένη πολιτική αυτής της κυβερνήσεως» συνεχίζει ο επικεφαλής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, «συνίσταται στην άρνηση οποιασδήποτε προσπάθειας αναβίωσης του Μακεδονικού Ζητήματος ως έχοντος σχέση με την Ελλάδα. Το Ελληνικό τμήμα της Μακεδονίας κατοικείται σε μεγάλο βαθμό από Έλληνες και οι Έλληνες πολίτες αντιτίθενται σχεδόν ομόφωνα στην δημιουργία μακεδονικού κράτους. Ισχυρισμοί περί σοβαρής Ελληνικής συμμετοχής σε οποιονδήποτε τέτοιο αναβρασμό μπορούν να θεωρηθούν εκ προοιμίου ψευδείς. Αυτή η κυβέρνηση θα θεωρήσει υπεύθυνες κάθε κυβέρνηση ή ομάδα κυβερνήσεων που ανέχονται η ενθαρρύνουν απειλητικές ή επιθετικές ενέργειες 'μακεδονικών δυνάμεων' κατά της Ελλάδος.»

Παύλος Βασιλείου
 αναπληρωτής
 γραμματέας
 2020 >>>

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τότε οι άνθρωποι της Διεθνούς Ακαδημίας Ελευθερίας έστειλαν αυτό το κείμενο σε όλα τα κοινοβούλια, σ' όλους τους πνευματικούς οργανισμούς σ' όλο τον κόσμο. Αυτή ήταν η προσφορά τους. Έχω υπ' όψιν μου πλείστες όσες εκδηλώσεις τους, μη χρηματοδοτούμενες από το κράτος. Δεν έχουν πάρει ούτε 1 ευρώ, ούτε 1 δραχμή από το κράτος. Προσέξτε το. Δεν προσλαμβάνουν, ούτε απασχολούν κόσμο. Πιστεύω ότι πρέπει να είχαν γίνει ΜΚΟ, να παίρνουν λεφτά για να μην τους διαλύσουμε. Μα, τι άλλο πιο σημαντικό υπάρχει; Μας το λένε όλοι οι φορείς του Δήμου Μεσολογγίου και της ευρύτερης περιοχής, αλλά νομίζω ότι ο κάθε Έλληνας το λέει. Το Μεσολόγγι είναι ένα παγκόσμιο σύμβολο. Μιλάμε για την ελευθερία, αυτό που λέγει ο Σολωμός στον ύμνο για την ελευθερία.

Είναι δυνατόν να έλθουμε εμείς αυτές τις μέρες της «καταχνιάς» για το έθνος και την Ελλάδα και να τα σβήνουμε όλα, ό,τι μπορεί να αποτελεί συνεκτικό δεσμό για το μέλλον αυτού του τόπου; Όταν γίνονταν οι πορείες, οι συγκεντρώσεις, αυτό ήταν το πιο σημαντικό ως προσφορά, ότι εσείς, οι Ηνωμένες Πολιτείες που τότε πήρατε αυτήν την επίσημη θέση, τώρα είπατε «αναγνωρίζουμε Μακεδονία». Ας μην μπω σε θέμα που δεν είναι της στιγμής.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μην επιμείνετε. Θα είναι μεγάλο λάθος, θα είναι και μία ασέβεια προς διακόσιους είκοσι Βουλευτές -οι περισσότεροι δεν είναι εδώ τώρα, κάποιοι δεν ζουν- που το πρότειναν και ομοφώνως η Βουλή το έκανε. Κόστος δεν υπάρχει, διότι δυστυχώς και τους φορείς αν βοηθάει το κράτος, τότε υπάρχουν αυτά που πρέπει να επικρίνουμε για το τι κάνουν διάφοροι πολιτικοί. Όταν πηγαίνουν και ζητάνε λεφτά, δίνουμε. Όταν δεν ζητάνε λεφτά από το κράτος και κάνουν από μόνοι τους αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, τους κλείνουμε. Είναι λάθος, δεν σας ταιριάζει ούτε προσωπικά αυτό. Να πείτε στον αρμόδιο Υπουργό, που ολόκληρο το σύστημα φορέων που έχει εκεί συμφωνεί γι' αυτό, ότι τουλάχιστον εγώ λυπάμαι για το πού καταντήσαμε.

Η τρόικα πρέπει πια να φύγει «πυξ-λαξ». Θα τα πούμε μεθαύριο στο νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη για τις δήθεν προτάσεις του ΟΟΣΑ και θα δούμε από πού ξεκινούν πια αυτοί οι κύριοι που ήλθαν -ας πούμε- για καλό. Κάναμε ό,τι μπορούσαμε, αλλά αποδεικνύεται ότι αυτοί έχουν τώρα και ύστερες σκέψεις. Εγώ πιστεύω ότι η Κυβέρνηση στέκεται όρθια και θα σταθούμε και πάλι όρθιοι, ελπίζω και η Αντιπολίτευση, για να καταλάβουν ότι η Ελλάδα δεν είναι «ξέφραγο αμπέλι».

Κύριε Υπουργέ, όσον αφορά την τροπολογία της κ. Παπακώστα και πολλών συναδέλφων που υποστηρίζουμε όλοι, νομίζω ότι δίνει μία διέξοδο. Το οκτάμηνο, όπως ξέρετε, δεν επαρκεί. Για τους σχολικούς φύλακες και για τα θέματα των ατόμων με αναπηρία πιστεύω ότι η κ. Παπακώστα, εξ ονόματος όλων μας και όσων προσυπογράφουν, δίνει τη δυνατότητα κάποιων ανθρώπων και δυνατόν λύσεων, γιατί δεν μπορείτε και τα αδύνατα, αλλά αυτά τα μπορείτε. Κι εγώ εκθύμως στηρίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Νταβλούρος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' αυτό το βήμα απευθυνόμαστε και κρινόμαστε από τους Έλληνες πολίτες. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχω την αίσθηση ότι πρέπει όλοι μας να είμαστε προσεκτικοί, γιατί σε κάθε περίπτωση αποκαλυπτόμαστε σε σχέση με ποιον βαθμό εννοούμε αυτά τα οποία -διαλεκτικά τουλάχιστον- εκφράζουμε και υπηρετούμε.

Στην Αίθουσα αυτήν ακούστηκαν σήμερα από την Αντιπολίτευση και ειδικότερα από τη Μείζονα Αντιπολίτευση πολλά. Ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπαν ότι και το προκείμενο νομοσχέδιο δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά μόνο η ανταπόκριση σε μνημονιακές στοχεύσεις. Είναι ένα τέχνασμα για την εξεύρεση -είπαν- του αναγκαίου αριθμού υπαλλήλων, οι οποίοι πρέπει να τεθούν εκτός δημόσιου τομέα για να εκπληρωθεί έτσι η μνημονιακή επιταγή. Αυτό είναι πράγματι;

Διαπιστώνει η Αντιπολίτευση και ειδικότερα ο ΣΥΡΙΖΑ ότι στο ελληνικό κράτος, στην ελληνική διοίκηση όλα βαίνουν καλώς; Η διοίκηση δεν χρήζει ενός εξορθολογισμού, μιας αναδιοργάνωσης; Δεν υπάρχει λόγος για την απλοποίηση διαδικασιών; Δεν υπάρχει λόγος για την απαλλαγή από το βραχνά, από τον «μινώταυρο» της γραφειοκρατίας; Δεν υπάρχει πράγματι λόγος για

την αξιοποίηση, αλλά και την αξιολόγηση του ανθρώπινου δυναμικού που στελεχώνει τη Δημόσια Διοίκηση; Δεν είναι διατεθειμένοι άραγε να συνεργήσουν στον έλεγχο που επιχειρείται και διά του παρόντος νομοσχεδίου κάθε μορφής ανομίας;

Εάν όλα αυτά τα εννοούν, το ελάχιστο το οποίο οφείλουν να προσφέρουν σε αυτήν τη συζήτηση είναι τις προτάσεις τους, που να απέχουν από κραυγές και να συνεργούν στην προαγωγή μιας νέας μορφής διοίκησης, η οποία δεν κατατείνει σε τίποτα περισσότερο παρά μόνο στην εξυπηρέτηση των Ελλήνων πολιτών.

Αυτό που μέχρι σήμερα εξέφρασαν, δεν είναι τίποτα περισσότερο από την έκφραση της λογικής του χθες, της συντήρησης του τέλματος που μας οδήγησε σε αυτά τα αδιέξοδα και θα έλεγα πολύ παραστατικά ότι τουλάχιστον αντιπροσωπεύουν με έναν άκρατο συντηρητισμό, τον οποίο σήμερα η ελληνική πολιτεία, οι Έλληνες πολίτες δεν εννοούν με κανέναν τρόπο να παρακολουθήσουν.

Δεν ξέρω, βέβαια, αν έχουν αναλογιστεί οι ίδιοι ότι με όλα αυτά στα οποία αναφέρονται, αποδεικνύουν ότι τελικά αυτό που μέμφονται, το εκφράζουν και το υπηρετούν με τον πλέον αντικειμενικό τρόπο. Κατήγγειλαν ότι σήμερα με το νομοσχέδιο αυτό υπηρετούνται τα συμφέροντα των εθνικών εργολάβων. Για να δούμε.

Για παράδειγμα, ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται το παρόν νομοσχέδιο τη συνέχιση, τη διακοπή λειτουργίας και τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας -είτε στην αρμοδιότητα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων είτε στις Περιφέρειες- είναι στην κατεύθυνση των ισχυρισμών της Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ, ή μήπως ακριβώς το αντίθετο προάγουν οι υπηρετούν; Οφείλουν να μας απαντήσουν.

Γιατί τους ενοχλεί η μεταφορά σε ένα αυτοτελές νομικό πρόσωπο η δυνατότητα εποπτείας και ελέγχου του τρόπου λειτουργίας των σταθμών διοδίων και των δικαιωμάτων επί αυτών των παραχωρησιούχων; Γιατί κόπτονται; Για να επιβαρύνεται ο Έλληνας πολίτης με έξοδα για τη διατήρηση υποδομών διοικητικών συμβουλίων και νομικών εταιρειών; Αν και υπάρχουν μέσα στην εταιρεία αυτή δικηγόροι με αντιμισθία, παραδόξως το μείζον του νομικού τους έργου αποδίδεται σε εξωτερικούς δικηγόρους.

Γιατί άραγε δεν μας απαντούν αν είναι ικανοποιημένοι από τον τρόπο με τον οποίον άσκησαν κατ' αρχάς την καταγραφή, αλλά επιπλέον και την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας της εταιρείας αυτής; Με ποιον τρόπο προάσπισαν τα ιδιοκτησιακά συμφέροντα γαιών που είχαν απαλλοτριωθεί και σήμερα έχουν καταστεί αντικείμενο καταπατητών;

Δεν μας είπαν όμως κυρίως πώς αισθάνονται ικανοποιημένοι έτσι όπως γίνεται σήμερα η ηλεκτρονική παρακολούθηση των εσόδων των σταθμών διοδίων και πόσο διασφαλίζονται τα συμφέροντα του δημοσίου.

Γιατί άραγε να είναι ικανοποιημένοι, όταν ο έλεγχος αυτός εξαντλείται από μια εξωτερική εταιρεία και διαμαρτύρονται όταν τον έλεγχο αυτόν τον έχει ένας κεντρικός φορέας του ελληνικού κράτους;

Με ποιον τρόπο εμείς βεβαιωνόμαστε ότι ο παραχωρησιούχος σήμερα αποδίδει αυτά τα οποία οφείλει στο ελληνικό κράτος ή δεν τα ενθυλακώνει κατά τον τρόπο με τον οποίον εκείνος εκτιμά ότι εξυπηρετούνται τα συμφέροντά του;

Και, τέλος, για ποιον λόγο άραγε σε αυτήν επίσης τη δομή, της οποίας η αρμοδιότητα μεταφέρεται, να επιβαρύνεται ο Έλληνας πολίτης; Δεν έχει σημασία αν επιβαρύνεται με 0,4% υπέρ του ΤΕΟ. Σημασία έχει ότι από τον τρόπο με τον οποίον λειτουργεί μέχρι σήμερα αυτή η εταιρεία, μεταξύ άλλων, προέκυψε και βλάβη των Ελλήνων φορολογουμένων.

Κύριε Πρόεδρε, με το παρόν νομοσχέδιο τρεις κατευθύνσεις υπηρετούμε.

Πρώτον, τον εξορθολογισμό του κράτους, την κατάργηση εκείνων οι οποίοι ή δεν είχαν πλέον λόγο ύπαρξης ή ολοκληρώσαν την αποστολή για την οποία είχαν εγκαθιδρυθεί και τέλος εκείνων των οποίων η άσκηση της λειτουργίας τους επικαλύπτεται ως προς τις αρμοδιότητες.

Υπάρχει συνάδελφος που δεν συμφωνεί με αυτή την επιλογή; Έχει αντίρρηση ο οποιοσδήποτε για την αναγκαιότητα της αξιολόγησης των υπαλλήλων ή πρέπει στη λογική της ευθυγράμμισης να αντιστρατεύεται ακόμα και κανόνες νομοτελειακούς σε

ένα σύνολο ανθρώπων; Δεν μπορεί όλοι να αντιπροσωπεύουν με τον ίδιο τρόπο τις επιδόσεις τους. Άρα το Υπουργείο και με αυτήν τη ρύθμιση το αυτόνομο έπιαξε. Ανταποκρίθηκε σε έναν κανόνα νομοτελειακό.

Χρειάζεται ως εκ τούτου ιεράρχηση των επιχειρησιακών προτεραιοτήτων του κράτους και αναδιάταξη των δυνάμεών του σε μια αρχή: μια πολιτική, δραστηριότητα από έναν φορέα. Όχι πολυκατακερματισμός, όχι πολυδιάσπαση του παραγόμενου διοικητικού έργου. Σήμερα ο τρόπος με τον οποίον ασκήθηκε η τύποις αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων κατ' ουσίαν την ακύρωνε και δεν έδινε κίνητρα στους υπαλλήλους που διεκδικούν μέσω μιας αντικειμενικής αξιολόγησης τη διάκρισή τους με βάση την επίδοσή τους.

Τέλος, επειδή δεν έχω χρόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ε, όχι και δεν έχετε χρόνο. Σας δώσαμε, δόξα τω Θεώ.

Ολοκληρώστε όμως, παρακαλώ. Περιμένει και η κυρία συνάδελφος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Θέλω να σταθώ, κυρία Υπουργέ, στο ζήτημα των επιγενόμενων εξαιρέσεων από τη διαθεσιμότητα και να σας πω ότι πολύ σωστά έχετε εντάξει τις τρεις αυτές περιπτώσεις.

Πρώτον, θέλω να ενισχύσω κι εγώ με τον λόγο μου την κατεύθυνση από την κυρία συνάδελφο και με τη δική μου επιπλέον συνοπτογραφική, τροπολογία που έχει να κάνει με το ζήτημα των εγκύων και σε καθεστώς λοχείας τελουσών υπαλλήλων προ της θέσεώς τους σε διαθεσιμότητα.

Δεύτερον, θέλω μία μόνο κουβέντα να πω: Η τροπολογία που κατετέθη από τον υποψήφιο κι έχει να κάνει με τη μείωση του χρόνου από δεκαετή σε πενταετή υποχρεωτική παραμονή κάποιου στον τόπο που κατ' αρχάς τοποθετείται σε προβληματικές ή παραμεθόριες περιοχές, μία μόνο σκοπιμότητα υπηρετεί: να δοθεί κίνητρο, πραγματικά, να επιλέξουν ως προορισμό για την υπηρεσία τους υπαλλήλους, που με τον τρόπο αυτό θα ενδυναμώνουν και την εύρυθμη λειτουργία των δομών του κράτους, κυρίως όμως θα προσφέρουν ενίσχυση του δημογραφικού των περιοχών αυτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω ένα επιπλέον ζήτημα: Όχι απλά συμφωνούμε, αλλά υπερθεματίζουμε στην αναγκαιότητα του ελέγχου της μετατροπής των συμβάσεων αορίστου χρόνου και όσοι περί του αντιθέτου τυρβάζουν, καλό θα κάνουν να απευθυνθούν σε αυτές τις εκατοντάδες χιλιάδες νέα παιδιά, Ελληνίδες κι Έλληνες νεολαίους, οι οποίοι αν και κατέχουν περισσότερα ικανοτήτων και τίτλων σπουδών, υπολείπονται στην επιλογή εκείνων που με κριτήρια πραιτοριανών –αν μη τι άλλο– επελέγησαν κάτω από διαδικασίες αδιαφάνειας και ανομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Και τέλος, ως προς το ζήτημα που έχει να κάνει, κυρία Υπουργέ, με την έγκριση του τίτλου σπουδών των ξενόγλωσσων, η κατάργηση του ινστιτούτου φοβάμαι ότι μάλλον θα προάγει διαδικασίες, οι οποίες δεν θα υπηρετούν τον σκοπό που με το παρόν νομοσχέδιο υπηρετούμε και υπερψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν αφορά τον κ. Νταβλούρο αυτό που θα πω, αλλά νομίζω ότι όλοι μας –μία που πια κοντεύει να συμπληρώσει δύο χρόνια αυτή η νέα περίοδος της Βουλής– έχουμε και τον τρόπο και την εμπειρία, θα έλεγα, να διαχειριζόμαστε τον χρόνο μας. Αν υπερβαίνουμε τον χρόνο κατά πολύ, καταλαβαίνετε ότι στερούμε τη δυνατότητα από τους επόμενους συναδέλφους να πάρουν τον λόγο. Νομίζω πως όλοι έχουμε πια την εμπειρία, έστω βλέποντας πώς λειτουργούν τα ευρωπαϊκά κοινοβούλια, όπου μέσα σε δύο λεπτά εκεί οι συνάδελφοί μας λένε τα πάντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργ-

γίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί –συνδοί τους από το 3^ο Γυμνάσιο Τρίπολης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Ελένη Μακρή έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τη συνήθεια να καταγράφουμε και να σχολιάζουμε την πραγματικότητα. Αυτό, βέβαια, δεν προσφέρει τίποτα. Το θέμα είναι πώς αυτήν την πραγματικότητα που την βλέπουμε αρνητική, μπορούμε να τη διορθώσουμε. Μιλάμε για τον δημόσιο τομέα που όλοι μας πολλές φορές βλέπουμε και το έχουμε καταγράψει ότι είναι αναποτελεσματικός.

Με αυτό το νομοσχέδιο εγώ δεν θα ισχυριστώ ότι διά μαγείας λύνονται τα πάντα και ότι με την ψήφισή του θα δούμε τη λειτουργία ενός τελειώς διαφορετικού δημοσίου. Όμως, είναι μία καλή αρχή και είναι μία καλή προσπάθεια να πάμε μπροστά και να γυρίσουμε μία σελίδα.

Το θέμα είναι τι θέλουμε από το δημόσιο. Θέλουμε να εξυπηρετεί τον πολίτη, θέλουμε διαφάνεια, θέλουμε ασφάλεια, θέλουμε δημιουργία ενός περιβάλλοντος φιλικού σε αυτόν που δρα, που επιχειρεί και που συναλλάσσεται.

Μία τέτοια καλή πρακτική φαίνεται στο παρόν σχέδιο νόμου, στο άρθρο 2, όπου είχαν παρατηρηθεί καθυστερήσεις στις δημοσιοποιήσεις έως και τέσσερις μήνες από την καταχώριση στο ΓΕΜΗ ενός ισολογισμού ή πράξης ή στοιχείου ή ανακοίνωση περί καταχώρισης πράξης στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Τώρα, με αυτό το νομοσχέδιο, η δημοσιοποίηση είναι η ίδια η καταχώριση. Αυτό δεν είναι θετικό; Δεν είναι στη σωστή κατεύθυνση; Και δεν θα σχολιάσω βέβαια και τις άλλες παρεμβάσεις που γίνονται από το νομοσχέδιο σχετικά με τις επικυρώσεις των αντιγράφων.

Ίσα-ίσα θα υποστηρίξω πως πρέπει να γίνουμε ακόμα πιο τολμηροί και να πάμε ένα βήμα παραπέρα. Παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 3 για την απλούστευση των διαδικασιών σε δημόσιους διαγωνισμούς, θα μπορούσε να γίνει επέκταση για όλες τις υπεύθυνες δηλώσεις που απαιτεί μια διακήρυξη, δηλαδή τις υπεύθυνες δηλώσεις στελέχωσης ομάδων έργου που πρέπει να φέρουν θεώρηση του γνήσιου της υπογραφής και τις υπεύθυνες δηλώσεις των νομίμων εκπροσώπων των υπεργολάβων, με τις οποίες δηλώνεται ότι αποδέχονται τη συνεργασία και δεσμεύονται να συνεργαστούν με τον υποψήφιο, εφόσον αυτός αναγγελθεί ανάδοχος, έως το πέρας της διάρκειας του έργου.

Κύριε Υπουργέ, θα μπορούσατε να έχετε προβεί σε γενική ρύθμιση των διατάξεων του π.δ. 118/2007, ώστε η συγκεκριμένη ρύθμιση να γινόταν ιδιαιτέρως χρηστική ακολουθώντας όλες τις προκηρύξεις, διακηρύξεις και όλο το φάσμα της νομοθεσίας διαγωνισμών του δημοσίου τομέα: υπηρεσίες, προμήθειες και έργα. Αυτές είναι ουσιαστικές παρεμβάσεις για τον περιορισμό της γραφειοκρατίας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου γίνεται λόγος για την κατάργηση φορέων. Γιατί πρέπει να συνεχίσει η λειτουργία φορέων οι οποίοι εδώ και πάρα πολύ καιρό έχουν εκπληρώσει την αποστολή τους; Γιατί θα πρέπει να συνεχιστεί η επικάλυψη αρμοδιοτήτων; Είναι πράγματα που τα γνωρίζουμε και πρέπει να τα αφήσουμε να συνεχίζουν; Μέχρι τότε. Αντίθετα –και αυτό πρέπει να γίνεται κατανοητό– δεν καταργούνται οι δράσεις τους, απλά μεταφέρονται τα αντικείμενά τους σε άλλους φορείς ή συγχωρεύονται.

Ένα πολύ σημαντικό θέμα του παρόντος νομοσχεδίου αφορά την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Νομίζω ότι κανένας δεν υπάρχει εδώ μέσα και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα που δεν θα συμφωνήσει ότι δεν χρειάζεται αξιολόγηση. Είναι ένα θέμα που πρέπει όλοι να το δεχτούμε και πρέπει επιτέλους να το αποφασίσουμε. Δεν μπορεί να λειτουργήσει τίποτα χωρίς να αξιολογηθεί. Αυτό μόνο θετικό μπορεί να φέρει. Εκείνο όμως που πρέπει να συζητήσουμε –και εδώ είναι σεβαστό– είναι το πώς θα γίνει.

Αξιολόγηση έχει γίνει. Υπάρχουν δομές αξιολόγησης και στα Σώματα της Ελληνικής Αστυνομίας και στην εκπαίδευση σε επίπεδο ανωτάτων στελεχών, με πάρα πολύ καλά αποτελέσματα.

Είμαι μία από τους ανθρώπους που έχω υποστεί αξιολόγηση, επέζησα απ' αυτή, δεν βλέπω να έχω πάθει τίποτα. Μπορεί να υπάρξουν κάποιες βελτιώσεις και μπορούμε να δούμε πού μπορούμε να παρέμβουμε, για να γίνουν καλύτερες. Και κακώς οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης μπαίνουν σε μια διαδικασία να πουν όχι σε όλα, προφανώς από μια συνήθεια που έχουν να αρνούνται κάθε τι που είναι θετικό, ώστε να γίνει καλύτερη, να πάει μπροστά αυτή η χώρα.

Όμως, αυτό που πρέπει όλοι να παραδεχτούμε και είναι πολύ σημαντικό είναι ότι δημόσιος τομέας πάνω απ' όλα κρίνεται στο θέμα του ανθρώπινου δυναμικού. Και είναι ένα ουσιαστικό θέμα αυτό το ανθρώπινο δυναμικό να αισθάνεται και ασφάλεια και σιγουριά και να αισθάνεται ότι το σεβόμαστε και ότι συνδιαλεγόμαστε μαζί του στο πώς μπορεί να βελτιώσουμε τις συνθήκες εργασίας του. Και υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι και πάρα πολλές μέθοδοι, έτσι ώστε και να τιμήσουμε αυτούς που προσφέρουν και αυτούς που εργάζονται καλά. Όμως όχι να τιμωρήσουμε αλλά να βελτιώσουμε αυτούς που δεν εργάζονται καλά. Όσοι βέβαια δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στα καθήκοντά τους –θα είμαι από τους πρώτους που θα το πω– ας δουν την έξοδο από το δημόσιο.

Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση να ξεκινάει από την αρχή και γι' αυτό έχω μια ένσταση στο θέμα των ποσοτώσεων. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Έχουμε μια υπηρεσία, μια διεύθυνση που έχει σαράντα ανθρώπους. Βάσει των ποσοτώσεων σημαίνει ότι βάσει του 25% οι δέκα είναι άριστοι, το 60% ή είκοσι τέσσερα άτομα είναι οι μέτριοι και οι δεκαπέντε είναι ανεπαρκείς. Όταν όμως αυτή η υπηρεσία έχει αξιολογηθεί και είναι πάρα πολύ καλή, γιατί θα πρέπει οι έξι άνθρωποι αυτοί να αποπεμφθούν ή να τιμωρηθούν γιατί δεν συμπληρώνουν την ποσόστωση; Αυτό πρέπει να αλλάξει, γιατί είναι ένα οριζόντιο μέτρο.

Τέλος, θα αναφερθώ στο θέμα του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, το οποίο εξελίσσεται και καθίσταται λειτουργικότερο. Υπάρχει, όμως, εδώ μια αντιφατικότητα. Αυτούς τους ανθρώπους που τους εκπαιδεύουμε, που η πολιτεία ξοδεύει για τη βελτίωσή τους, πώς είναι δυνατόν να μην τους εξαιρούμε από κάθε διαδικασία διαθεσιμότητας; Νομίζω ότι αυτό πρέπει να διορθωθεί. Σε ανθρώπους οι οποίοι έχουν τη βέλτιστη επιμόρφωση, για να προσφέρουν στον δημόσιο τομέα, δεν μπορούμε να τους πούμε «δεν κάνετε γι' αυτό που σας έχουμε ετοιμάσει». Βέβαια, να γίνει και αξιολόγηση, αλλά αυτό είναι μια άλλη κουβέντα.

Προφανώς το σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση και είναι μια αλλαγή σελίδας και συμφωνώ σε αυτό. Όμως, πρέπει να γίνει ξεκάθαρο σε κάθε πολίτη –γιατί δεν έχει γίνει– ότι κάθε αλλαγή δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα αλλά απλά μόνο βελτιωτικό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Λάρισας, και ο γιατρός κ. Χρήστος Κέλλας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι βεβαίως ευχάριστο να μιλάς σε έδρα όπου η Αντιπολίτευση λέει πει παντελώς, πλην του κ. Τσούκαλη, ο οποίος μόλις ήρθε.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα αποσκοπεί στο νοικοκύρεμα του κράτους. Όλοι μας παραδεχόμαστε ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι ο «μεγάλος ασθενής» από γενέσεως της ελληνικής πολιτείας. Η Δημόσια Διοίκηση σε όλες τις εκφάνσεις της, ιδιαίτερα δε στην καθημερινή επαφή με τον πολίτη, δείχνει όλες τις αδυναμίες της, πρόσωπο σκληρό, δυσκαμψία, διαφθορά, σπατάλη, ασάφεια και επικάλυψη αρμοδιοτήτων, ανευθυνότητα και άλλα πολλά που δεν χρειάζεται να αναφέρω. Τι θα κάνουμε με όλα αυτά; Θα αφήσουμε πάλι το κράτος έτσι;

Αν παρακολουθήσουμε τα όσα λέει η Αντιπολίτευση, τότε δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα για τα περισσότερα, είτε για να μη δυσχεράσουμε εν δυνάμει ψηφοφόρους μας είτε από αντίσταση σε κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια που κάνει αυτή η Κυβέρνηση. Πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευτεί η στάση της στο άρθρο 43; Δηλαδή, να αφήσουμε εν γνώσει μας να υπηρετούν στο δημόσιο αυτοί οι οποίοι με δόλο μετέτρεψαν τις συμβάσεις τους από ορισμένου χρόνου σε αορίστου παραβιάζοντας τους

σχετικούς νόμους; Και τι θα βγούμε να πούμε στους χιλιάδες ανέργους, εκ των οποίων μάλιστα οι περισσότεροι έχουν περισσότερα προσόντα;

Ορθότατα, λοιπόν, ο Υπουργός προχωρεί στη δημιουργία αντικειμενικού και αδιάβλητου μηχανισμού επανελέγχου, όπου τον τελευταίο λόγο θα έχει το ΑΣΕΠ ώστε να κλείσει αυτό το θέμα, πλην των περιπτώσεων οι οποίες έχουν δικαιωθεί από τα δικαστήρια. Δεν είναι δυνατόν τα νομικά ζητήματα περί παραγραφής, που προκύπτουν στο θέμα αυτό, να αποτρέψουν την πολιτική μας απόφαση για έλεγχο νομιμότητας και όχι σκοπιμότητας και για παροχή ίσων ευκαιριών σε όλους. Το Υπουργείο είναι αποφασισμένο να περιορίσει όσο μπορεί τα φαινόμενα διαφθοράς, όπως φαίνεται και από τη σχετική τροπολογία που έχει κατατεθεί για τους ειδικούς γραμματείς, τους επιθεωρητές-ελεγκτές και τους βοηθούς τους, οι οποίοι πλέον θα απολαμβάνουν πλήρους νομικής κάλυψης από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, εάν τυχόν διώκονται ποινικά για πράξεις ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Στο παρόν νομοσχέδιο στο πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνονται διατάξεις με τις οποίες απλουστεύονται ορισμένες διοικητικές διαδικασίες. Ο πολίτης πλέον δεν θεωρείται εξ ορισμού αναξιόπιστος, αλλά έχει την ευθύνη των πράξεών του βάσει του ν. 1599/1986. Το Υπουργείο βασίζεται στην τεχνογνωσία και τη διεθνή εμπειρία του ΟΟΣΑ για το συγκεκριμένο θέμα. Πιστεύω ότι οι διατάξεις είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Εξάλλου, ο δειγματοληπτικός έλεγχος του 5% για τον έλεγχο της παραβατικότητας θα αποδείξει ή όχι την ορθότητά τους.

Το κέρδος από την κατάργηση των επικυρωμένων φωτοαντιγράφων είναι η απελευθέρωση χιλίων περίπου υπαλλήλων το χρόνο, για να απασχοληθούν σε άλλες υπηρεσίες προς τον πολίτη. Το ουσιαστικό είναι ότι ναι μεν υπάρχει απώλεια εσόδων για το δημόσιο από τη μη υποχρεωτική δημοσίευση στο ΦΕΚ και στο ΓΕΜΗ στοιχείων και ισολογισμών εταιρειών της χώρας που εκτιμάται στο ποσό των 42 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, αλλά αυτά τα χρήματα θα πέσουν στην πραγματική οικονομία προς όφελος της ανάπτυξης.

Στο δεύτερο Κεφάλαιο, συνεχίζεται η μεταρρυθμιστική προσπάθεια για τον εξορθολογισμό του κράτους –«τέρατος» της Μεταπολίτευσης, με την κατάργηση-συγχώνευση είκοσι τριών συνολικά νομικών προσώπων και φορέων του δημόσιου τομέα και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εκκαθάριση αυτών, τη μεταφορά αρμοδιοτήτων τους, το προσωπικό τους κ.λπ..

Ήδη βρισκόμαστε στο σημείο, που το δημόσιο δεν αποτελεί πια ασήκωτο βαρίδι για τα δημοσιονομικά μας. Για τα νομικά αυτά πρόσωπα και φορείς είτε εξέλιπε πλέον η αποστολή τους είτε μπορεί να ασκηθεί από κάποια υφιστάμενη δομή αποτελεσματικότερα είτε δεν δραστηριοποιήθηκαν ποτέ είτε οργανώνονται σε νέα βάση. Παρ' όλο που το σχετικό όφελος είναι μικρό, περίπου στα 5 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, συμβάλλει και αυτό με τον τρόπο του στη δημιουργία του πρωτογενούς πλεονάσματος.

Η Αντιπολίτευση στο κομμάτι αυτό έχει τις αντιρρήσεις της, θεωρώντας ότι πολλές από τις καταργούμενες δομές είναι χρήσιμες ή ότι δεν υπάρχουν μελέτες αξιολόγησής τους. Θα ήταν εντυπωσιακό το αντίθετο, αφού είχε τις αντιρρήσεις της για την κατάργηση πολύ μεγαλύτερων δομών. Στις μικρότερες δομές θα αλλάξει πολιτική; Πολιτική βούληση χρειάζεται, κύριοι συνάδελφοι, και η Κυβέρνηση αυτήν τη διαθέτει.

Όσον αφορά το θέμα της κατάργησης του ΤΕΟ, κυρία Υπουργέ, δημιουργείται διακριτική μεταχείριση του προσωπικού ΙΔΑΧ που υπηρετεί στο Άκτιο και στα Μάλγαρα και μεταφέρεται στην «Εγνατία Α.Ε.». Και το υπόλοιπο προσωπικό –με τους ίδιους όρους, πάλι ΙΔΑΧ– απολύεται; Δεν ξέρω πώς μπορεί να δικαιολογηθεί αυτό.

Η διάταξη που εξασφαλίζει την πληρωμή του εφάπαξ βοηθήματος σε όλους του υπαλλήλους είναι θετική.

Θέλω, επίσης, να αναδείξω κι εγώ με τη σειρά μου το σύστημα ελέγχου διελεύσεων των διοδίων, το Scada, το οποίο έχει πληρωθεί από το ελληνικό δημόσιο μερικά εκατομμύρια ευρώ. Αυτό το σύστημα πρέπει να παίζει σημαντικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις με τους παραχωρησιούχους.

Στο τρίτο Κεφάλαιο, επανακαθορίζεται το καθεστώς αξιολό-

γησης των δημοσίων υπαλλήλων. Είναι μεγάλο ζήτημα, διότι έχει περάσει πλέον στη νοοτροπία μας, σαν λαός, να μη δεχόμαστε κανέναν έλεγχο ή αξιολόγηση -το δημόσιο τομέα βέβαια, γιατί στον ιδιωτικό δεν νοείται κάτι τέτοιο.

Παραδοσιακά η Αριστερά αλλά και το ΠΑΣΟΚ συνετέλεσαν σε αυτό και τα αποτελέσματα αυτής της ισοπέδωσης προς τα κάτω πληρώνουμε σήμερα. Δεν μπορεί, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να κριτικάρετε τα ποσοστά στο σχέδιο συγκριτικής αξιολόγησης που φέρνει ο Υπουργός, διότι πρέπει επιτέλους από κάπου να ξεκινήσουμε. Επιπλέον, τέλειο σύστημα αξιολόγησης μπορεί και να μην υπάρχει, αφού πάντα υπεισέρχεται ο ανθρώπινος παράγων.

Θα ξεκινήσουμε, λοιπόν, και θα βελτιώνουμε το σύστημα, συν τω χρόνῳ, ώστε να θεσμοθετηθεί ένα μόνιμο σύστημα αξιολόγησης δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και ένα σύστημα επιλογής της ιεραρχίας, δηλαδή γενικών διευθυντών, διευθυντών, τμηματάρχων και προϊσταμένων.

Λόγοι ανησυχίας δεν υπάρχουν, διότι η βαθμολογία δεν θα συνεπάγεται μείωση μισθού ή άλλη επίπληξη αλλά θα είναι το μέσο βελτίωσης της αποδοτικότητας του υπαλλήλου που αξιολογείται. Παντού υπάρχει κατηγοριοποίηση των διοικήσεων, σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί δεν πρέπει στη χώρα μας να είναι έτσι;

Ασφαλώς και η σωστή αξιολόγηση πρέπει να ενσωματώνει και τη στοχοθεσία, αλλά εμείς έχουμε περιπέσει στο φαύλο κύκλο που δεν αξιολογούμε γιατί δεν στοχοθετούμε και δεν στοχοθετούμε γιατί δεν αξιολογούμε. Επιτέλους, ας προχωρήσουμε.

Τέλος, στο τέταρτο Κεφάλαιο, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη λειτουργία του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί πληρέστερα στο σκοπό του, καθώς και θέματα του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Οι απόφοιτοι του ΕΚΔΔΑ είναι η ελίτ των δημοσίων υπαλλήλων, με πολλά προσόντα και γνώσεις και θα βοηθήσουν στη μετεξέλιξη της Δημόσιας Διοίκησης. Επειδή το κράτος έχει επενδύσει σε αυτούς, θα ήθελα να εξεταστεί η εξαίρεσή τους από τα προγράμματα διαθεσιμότητας.

Όσον αφορά το άρθρο 43, τα είπα στην αρχή.

Το άρθρο 37, πρέπει να βελτιωθεί από τον Υπουργό, λαμβάνοντας υπ' όψιν ανθρωπιστικές και δημογραφικές παραμέτρους και η πενταετία νομίζω ότι είναι η σωστή προσέγγιση. Θα πρέπει να διατηρηθεί ζωντανό το ενδιαφέρον των υπαλλήλων που θα επιθυμούσαν να υπηρετήσουν σε παραμεθόριες περιοχές, ώστε να εξασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία του δημόσιου τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, έχοντας στόχο ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος, προσπαθεί να ρυθμίσει κρίσιμα ζητήματα και θέματα, τα οποία θα έπρεπε να είχαν ρυθμιστεί από τις κυβερνήσεις εδώ και δεκαετίες, δηλαδή πάταξη της γραφειοκρατίας, εξορθολογισμό δομών, κατάργηση φορέων που έκλεισαν τον κύκλο τους και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού μέσω της αξιολόγησής του.

Με το πρώτο συμφωνούμε όλοι, με τα άλλα η Αντιπολίτευση δυστυχώς διαφωνεί. Εδώ, όμως, είναι η ευθύνη όλων μας και η αρνητική στάση της Αντιπολίτευσης θα κριθεί αντικειμενικά από το λαό προσεχώς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Για την αποκατάσταση της αλήθειας, θα ήθελα να πω ότι οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ απουσιάζουν διότι έχει συνεδρίαση η Κοινοβουλευτική τους Ομάδα.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Βοιωτίας κ. Ιωάννης Καραμπέλας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που είπατε προσωπικά δεν πιστεύω ότι είναι αποκατάσταση της αλήθειας. Θα ήθελα να πάρω τα Πρακτικά για να δω από όσους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ μίλησαν, πόσοι από αυτούς είπαν ότι πρόκειται να συζητηθεί ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά τη Δημόσια Διοίκηση και μιας και θέλουν να κυβερνήσουν ίσως θα έπρεπε να βάλουν τον τόνο, μια πινακίδα, σε αυτό το νομοσχέδιο. Αντίθετα, διάλεξαν όλοι τους να βρίσκονται στο σκληρό κομματικό τους πυρήνα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσωπικά πιστεύω ότι το σημερινό νομοσχέδιο δεν μπορεί να χαρακτηρίζεται ως μεταρρύθμιση. Περιέχει αυτονόητες νομοθετικές αλλαγές. Δεν είναι αυτονόητες οι αλλαγές για την απλοποίηση των διαδικασιών στη Δημόσια Διοίκηση; Δεν είναι αυτονόητη η μείωση της γραφειοκρατίας; Δεν είναι αυτονόητη η αξιολόγηση το 2014;

Τώρα, απ' ό,τι βλέπω, δεν θα υπάρχει κανένας από την Αντιπολίτευση, ούτε από την Ελάσσονα, οπότε ίσως πρέπει να περιορίσω και το λόγο μου.

Ίσως υπάρχουν διαφορετικά μοντέλα αξιολόγησης, όπως ο κ. Τσουκαλάς είπε κάποιον, αλλά από εκεί και πέρα όμως όλοι συμφωνούμε ότι οι παρεχόμενες από το δημόσιο και τους δημοσίους υπαλλήλους υπηρεσίες στον Έλληνα πολίτη, δεν είναι τόσο καλές. Όμως την ίδια στιγμή εμείς οι ίδιοι λέμε ότι όλοι πρέπει να αξιολογούνται και να βαθμολογούνται με άριστα. Εάν αυτό είναι το πρόβλημα μας, μπορούμε να αλλάξουμε ονομασία στην αξιολόγηση και να υπάρχουν σε τρεις κατηγορίες πάλι, οι καλοί, οι πολύ καλοί και οι άριστοι. Άλλωστε, ρητά είναι γραμμένο στο νομοσχέδιο ότι δεν απολύεται κανένας, ακόμα και στην τρίτη κατηγορία να είναι, των καλών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια πάρα πολύ καλή μαρτυρία θα ήταν, αν ήταν εδώ η κ. Σακοράφα. Θα μπορούσε να μας εξηγήσει καλύτερα από όλους τι σημαίνει αξιολόγηση. Πολλοί αθλητές αγωνίστηκαν με γνώμονα το ευ αγωνίζεσθαι. Πολλές συναθλήτριες της έκαναν ρίψη ακοντίου αλλά εκείνη πήρε το μετάλλιο. Και το πήρε, γιατί επιβραβεύθηκε ως πρώτη, ως καλύτερη. Δεν τιμωρήθηκαν οι άλλοι. Αυτονόητη δεν είναι και η κατάργηση οργανισμών που δεν έχουν αντικείμενο ή η συγχώνευση οργανισμών με το ίδιο αντικείμενο;

Θα μιλήσω τώρα για τον Οργανισμό Κωπαΐδας που όλοι λένε ότι καταργείται. Αυτοί που μιλάνε δεν έχουν πατήσει λάσπες. Το πρώτο που νιώθω ότι πρέπει να πω σε όσους δεν έχουν αντιληφθεί είτε διότι είναι αδαείς είτε γιατί προσπαθούν να θολώσουν τα νερά, είναι ότι το αντικείμενο του Οργανισμού Κωπαΐδας δεν είναι η αποξήρανση της λίμνης, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Η άρδευση του κάμπου της Κωπαΐδας, τριακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων και δεκατεσσάρων χιλιάδων ιδιοκτητών αγροτών.

Με το σημερινό νομοσχέδιο δεν κλείνει ο Οργανισμός Κωπαΐδας αλλά διασφαλίζεται ο δημόσιος χαρακτήρας του. Διαμαρτύρονται οι κύριοι της Αντιπολίτευσης, που απουσιάζουν, ότι κλείνει ο οργανισμός αλλά γίνεται ακριβώς το αντίθετο. Καταφέρνουμε να μετατρέψουμε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στο δημόσιο. Κάποιον θα μπορούσαν να κατηγορήσουν την Κυβέρνηση ως κρατιστές.

Μεταφέρονται όλες οι αρμοδιότητες του οργανισμού, όπως και τα χρέη του, όπως και οι οφειλές των κακών γεωργών στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας. Και λέω «των κακών γεωργών», γι' αυτούς οι οποίοι παρακινήθηκαν από πολιτικούς της περιφέρειάς μου και έφθασαν τις οφειλές τους στα 15 εκατομμύρια ευρώ.

Αυτά που χρωστά ο οργανισμός είναι 10 εκατομμύρια ευρώ. Άρα, καταλαβαίνουμε ότι χρειάζεται σωστή διαχείριση. Με μαθηματικά του δημοτικού και με εργασία, μπορούμε να μετατρέψουμε αυτόν τον οργανισμό σε πλεονασματικό.

Επίσης, μπαίνει τάξη και στο ποια αρχή είναι υπεύθυνη. Είναι υπεύθυνη η Περιφέρεια της Στερεάς Ελλάδας για τη διοίκησή της ή η αποκεντρωμένη διοίκηση; Υπάρχουν Βουλευτές που κάνουν τέτοια ερώτηση. Ο κ. Σταθάς από τον ΣΥΡΙΖΑ είχε κάνει ερώτηση προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, για να ρωτήσει ποια αρχή είναι η εποπτεύουσα αρχή. Ακούστε, όμως, και ποιος άλλος. Ο Ευάγγελος Μπασιάκος, ο συνάδελφός μου, έκανε την ίδια ερώτηση, που ήταν Υπουργός Γεωργίας ο ίδιος και δεν ξέρει ποια είναι η εποπτεύουσα αρχή!

Κυρία Υφυπουργέ, με τις προσηκόντες νομοτεχνικές βελτιώσεις που κατατέθηκαν, ικανοποιούνται σχεδόν όλα τα αιτήματα των φορέων και τα δικά μας. Νούμερο ένα αίτημα, ήταν να έχει ισχύ η διοίκησή του από την περιφέρεια από την 1η Σεπτεμβρίου, ώστε να μην υπάρχουν δυσλειτουργίες μεσούσης της καλλιεργητικής περιόδου.

Ένα άλλο αίτημα που είχαμε, ήταν και η κινητή περιουσία του οργανισμού να περάσει στην Περιφέρεια Στερεάς, όπως και η ακίνητη του περιουσία. Βλέπουμε ότι περνά στο δημόσιο αλλά η

αποκλειστική χρήση, αξιοποίηση, εκμετάλλευση και διαχείρισή τους ανήκει πλέον στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, που στο εξής θα έχει την ευθύνη για τη διαφύλαξη και τη διαχείριση του υπαρχόντος αρχείου.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα Βουλευτές να κατηγορούν τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ ότι ήταν θιασώτες της αναξιοκρατίας και της κομματοκρατίας. Κοιτάξτε το κόμμα τους τώρα πού βρίσκεται! Θα συμφωνήσω και εγώ με αυτούς που μιλούσαν έτσι, δεν ανέχομαι όμως αυτές οι φωνές και οι επισημάνσεις να προέρχονται από Βουλευτές που έχουν υπηρετήσει τις συγκεκριμένες κυβερνήσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Δράμας κ. Κυριαζίδης.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κυρία Υφυπουργέ, υπηρέτησα το δημόσιο τομέα τριάντα πέντε και πλέον χρόνια. Καθ' όλη τη διάρκεια αυτών των τριάντα πέντε και πλέον χρόνων, εκείνο που άκουγα μονίμως από όλα τα πολιτικά κόμματα, από τους Αρχηγούς, κατά περίπτωση βεβαίως, ήταν ότι ο «μεγαλύτερος ασθενής» του κράτους μας είναι ο δημόσιος τομέας.

Δυστυχώς, όλα αυτά τα χρόνια που διήλθα στο δημόσιο τομέα σε ένα ιδιαίτερο σώμα εργαζομένων, την Ελληνική Αστυνομία, βλέπαμε μια διαρκή είσοδο προσλήψεων, διορισμών, μέσα από μια πελατειακή σχέση. Ομοίως, είχαμε δημιουργία φορέων, υπηρεσιών κατά περιφέρεια και νομό, πάλι με τον ίδιο τρόπο. Βλέπαμε σε νοσοκομεία, περιπτώσεις προσλήψεων δέκα κήπουρων για την καλαιοθησία του κήπου, ενώ δεν υπήρχε κήπος!

Αυτά τα είδαμε, τα διαπιστώσαμε, όπως και ο συνάδελφος κ. Καραμπέλας που μόλις κατήλθε του Βήματος, με μια ιδιαίτερη αυτοκριτική, διότι πράγματι θα πει κανείς: «Κύριε Βουλευτά, το κόμμα σας και το συγκυβερνών κόμμα, ήταν αυτά που δημιούργησαν όλες αυτές τις καταστάσεις στο δημόσιο τομέα. Άρα, έχετε την κύρια ευθύνη».

Σαφώς και την έχουμε. Όμως, πόσο είμαστε διατεθειμένοι να συνεχίσουμε αυτήν την παλαιοκομματική τακτική και πρακτική;

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ως νέος Βουλευτής δεν έχω αυτή τη διάθεση, ούτε την πρόθεση. Και έρχεται ένα νομοσχέδιο που πράγματι βάζει κάποιες αρχές.

Επιτέλους, ο προσανατολισμός της ελληνικής κοινωνίας δεν πρέπει να είναι να μπει το όποιο μέλος της οικογένειας σε ένα φύλλο της Κυβέρνησης για να γίνει δημόσιος υπάλληλος. Διότι, δυστυχώς ούτε Βρυξέλες είμαστε ούτε Λουξεμβούργο, για να καλύψουμε αυτήν τη γραφειοκρατία. Δηλαδή, δεν είμαστε ένα κράτος, μία κοινωνία που θα μπορούσε μέσα από αυτές τις γραφειοκρατικές υπηρεσίες να καλύψει αυτού του είδους τις ανάγκες των νέων.

Είδαμε, όμως, τη νοοτροπία που συνεχίζει να διακατέχει την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και γενικότερα την αντιπολίτευση, είναι αυτή που διακατέχει τα κόμματα που κυβέρνησαν. Βεβαίως, αυτοί οι οποίοι δυστυχώς απολύονται και οφείλ να το πω- υποτίθεται ότι διορίστηκαν από αυτά τα κόμματα. Και, βεβαίως, αναφέρθηκε και από τον εισηγητή των ΑΝΕΛ ότι αυτοί θα σας καταψήφισουν, γιατί θα ψηφίσουν εμάς που ερχόμαστε και τους λέμε ότι εμείς θα σας επαναφέρουμε στις θέσεις που ήσασταν –και η Αξιωματική Αντιπολίτευση το λέει αυτό- έτσι ώστε να μη θιγεί κανένας.

Θα ήθελα να πω σε όσους μας παρακολουθούν ότι αυτό δεν πρόκειται να συμβεί. Δεν πρόκειται να επανέλθει κανείς. Πρόκειται, βεβαίως, για ένα πολιτικό ψεύδος, το οποίο λέγεται για συγκεκριμένο λόγο.

Θα έλεγε κανείς ότι -είμαστε προ αυτοδιοικητικών εκλογών- θα έπρεπε να λειτουργούμε με έναν παλαιοκομματικό τρόπο. Γι' αυτό τονίστηκε και από τον κ. Μαριά ότι, «Θα έχετε αυτήν την κατακραυγή, αυτήν την καταψήφιση».

Αν μείνουμε σε αυτήν τη λογική, τότε δυστυχώς θα είμαστε αυτό που κατηγορείτε σήμερα εσείς. Από τη μία πλευρά το κατηγορείτε και από την άλλη πλευρά το υιοθετείτε, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και αυτό, βεβαίως, είναι πλέον

αντιληπτό από την κοινωνία. Γι' αυτό βρίσκεστε στο σημείο που βρίσκεστε.

Σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, μπορεί κανείς να αντιδράσει, να έχει μία διαφορετική άποψη ως προς τον τρόπο αξιολόγησης. Πράγματι, θα δούμε στην πράξη πώς θα λειτουργήσει αυτή η αξιολόγηση. Είναι, όμως, απαραίτητο να υπάρξει. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχει αξιολόγηση στο δημόσιο τομέα.

Προέρχομαι, όπως σας είπα, από έναν συγκεκριμένο χώρο. Ποτέ δεν είχαμε αξιολόγηση. Ως Πρόεδρος των αστυνομικών της χώρας, προσπαθούσα επί δέκα χρόνια να φέρω ένα αξιοκρατικό σύστημα κρίσεων και προαγωγών. Δεν μπόρεσα να το κάνω, διότι πάντα ενέσκηπτε κάτι συγκεκριμένο από εμάς τους ίδιους. Δεν θελήσαμε ποτέ αυτήν την αξιολόγηση. Όταν, όμως, ερχόταν η στιγμή των κρίσεων και των προαγωγών και ήταν να κριθούν πενήντα άτομα για να γίνουν στρατηγοί, και οι πενήντα είχαμε «δέκα».

Άρα, δώσαμε το δικαίωμα στην όποια πολιτική ηγεσία να κάνει τη δική της επιλογή. Θα μου πείτε, όμως, το εξής: Θα είναι αξιοκρατική ή όχι; Δυστυχώς, όμως, αυτό γινόταν και αυτό γίνεται. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε αυτήν την τακτική, αυτήν την παλαιοκομματική πρακτική. Ως εδώ!

Όσοι έρχονται στη χώρα μας από το εξωτερικό, πολλές φορές αναρωτιούνται πώς λειτουργεί αυτό το κράτος. Πράγματι, δυστυχώς, συνεχίζει και λειτουργεί κάτω από την ίδια νοοτροπία, από την ίδια αντίληψη.

Προσφάτως, κύριε Πρόεδρε, απολύθηκε η Διευθύντρια Δασών Δράμας. Έρχεται και «επιλέγεται» από τον γενικό γραμματέα της αποκεντρωμένης διοίκησης μία υπάλληλος με ελάχιστα χρόνια υπηρεσίας, η οποία από πλευράς προσόντων δεν είχε ούτε τα μισά από όλους τους άλλους συναδέλφους της. Και όμως «επελέγη» ως Διευθύντρια Δασών. Συνεχίζουμε να διακατεχόμαστε από την ίδια αντίληψη, από την ίδια νοοτροπία.

Οι θέσεις για τους σχολικούς φύλακες, προκειμένου να τοποθετηθούν ως βοηθητικό υγειονομικό προσωπικό, για να καλύψουν τις ανάγκες -ως μετάταξη- είναι πεντακόσιες είκοσι έξι. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πεντακόσιοι είκοσι τέσσερις εκδήλωσαν ενδιαφέρον. Φανταστείτε! Δυστυχώς, παραμένουμε με την ίδια νοοτροπία, με την ίδια αντίληψη, αν συνεχίσουμε κατά αυτόν τον τρόπο.

Ήταν ανάγκη να υπάρξει επιτέλους ένα βήμα -πιστεύω ότι γίνεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο- για να βγούμε από αυτό το βραχνά που μας κατέτρεχε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Αφροδίτη Σταμπούλη.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ -ο κύριος Υπουργός λείπει- κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο υποτίθεται ότι εκσυγχρονίζεται η Δημόσια Διοίκηση. Γι' αυτό κι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κυβερνώντος κόμματος είχε την έπαρση να το αποκαλέσει «μεταρρύθμιση του κράτους».

Έχει ήδη αναλυθεί προς ποια κατεύθυνση γίνεται αυτή η μεταρρύθμιση. Γίνεται προς την κατεύθυνση αποδόμησης οργανισμών που στηρίζουν την εργασία, την επαγγελματική δραστηριότητα εκείνων των στρωμάτων που η επιβίωση τους απειλείται από την πολιτική σας, όπως το Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού. Γίνεται προς την κατεύθυνση αποδόμησης οργανισμών που προστατεύουν στοιχειωδώς το δομημένο περιβάλλον και την πολιτιστική κληρονομιά -όπως ο Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου και η Εταιρεία Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων- και οργανισμών που στηρίζουν τη μόρφωση και τον πολιτισμό, όπως το ΕΚΕΒΙ και ο Οργανισμός Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών, για το προσωπικό των οποίων η ΚΕΔΕ, με ομόφωνη απόφαση της 17^{ης} Φεβρουαρίου 2014, ζητά μαζί με τη μεταφορά των κατά τόπους βιβλιοθηκών στους οικείους δήμους, την ταυτόχρονη μεταφορά σε αυτούς του εξειδικευμένου προσωπικού των βιβλιοθηκών, αφού βέβαια πληρωθούν τα δεδουλευμένα των τελευταίων δύο, τριών ετών που χρωστούνται.

Καταθέτω για τα Πρακτικά την απόφαση της ΚΕΔΕ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αφροδίτη Σταμπούλη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρί-

σκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχει, επίσης, αναλυθεί με ποιο μέσο θα επιτευχθεί αυτή η αποδόμηση. Με μια αξιολόγηση από ανθρώπους που δεν έχουν αξιολογηθεί οι ίδιοι, μια αξιολόγηση «κρεβάτι του Προκρούστη» όπου το επίδικο είναι το 15% αυτών που υποχρεωτικά θα παίρνουν χαμηλή βαθμολογία για να αποτελέσουν τη δεξαμενή από την οποία -μιας που δεν σας βγήκαν οι επίορκοι- θα αντληθούν οι δεκαπέντε χιλιάδες απολύσεις για τις οποίες έχουν δεσμευθεί οι μνημονιακές κυβερνήσεις, επειδή -όπως δηλώνετε κυνικά- πρέπει να σπάσει το ταμπού των απολύσεων στο δημόσιο. Διότι δεν επιτρέπεται να απομείνουν κεκτημένα δικαιώματα εργαζομένων στο δημόσιο τομέα, έστω και σαν δείγματα δυνατότητας άλλων εργασιακών σχέσεων που μπορούν να γίνουν αντικείμενο διεκδίκησης από τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα.

Για το τι τύπου δημόσιο τομέα σχεδιάζει αυτή η Κυβέρνηση, αποκαλυπτικό είναι, όχι το άρθρο 47 περί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που αφορούν επαγγελματικές κι επιστημονικές ενώσεις αλλά η τροπολογία του άρθρου 47, της παραγράφου 5, της υπουργικής τροπολογίας με αριθμό 1253.

Η υπουργική τροπολογία με αριθμό 1253, λοιπόν, τροποποιεί το άρθρο 47 του νομοσχεδίου, που τροποποιεί το άρθρο 54 του ν. 4178/2013, το οποίο άρθρο 54 -σας θυμίζω- ήταν η υπ' αριθμόν 693 τροπολογία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης στο νόμο περί αυθαίρετης δόμησης. Σωστά το ακούσατε, «περί αυθαίρετης δόμησης».

Η τροπολογία 693, λοιπόν, και μετέπειτα άρθρο 54 του ν. 4178, αφορά την έγκριση ή τροποποίηση οργανισμών, οι οποίοι από την ψήφιση της τροπολογίας και μετά καταρτίζονται, αντικαθίστανται, τροποποιούνται με προεδρικά διατάγματα.

Με τα ίδια προεδρικά διατάγματα, μπορεί να αντικαθίσταται, καταργείται ή τροποποιείται κάθε ισχύουσα διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη, σχετικά με τη λειτουργία των αναφερόμενων φορέων που μπορεί να αφορά κατάργηση ή συγχώνευση υπηρεσιών ή κλάδων, μεταφορά ή κατάργηση αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων, μεταφορά ή κατάργηση οργανικών θέσεων.

Επιπλέον -κι από εδώ αρχίζουν τα ενδιαφέροντα- προβλέπεται σύσταση «οργανικών μονάδων χωρίς εσωτερική διάρθρωση», σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 20 του ν. 2503/1997. Προβλέπεται «σύσταση οργανικών μονάδων δίχως εσωτερική διάρθρωση» που ασκούν τις αρμοδιότητες τους με ομάδες διοίκησης έργου -ΟΔΕ- οι οποίες συγκροτούνται με απόφαση του οικείου Υπουργού, ο οποίος τοποθετεί και τον υπεύθυνο διοίκησης έργου -ΥΔΕ- ο οποίος έχει και την ευθύνη σχεδιασμού και διεξαγωγής συγκεκριμένου έργου κι εισπράττει επίδομα θέσης διευθυντή τμήματος.

Όσο για τους υπαλλήλους, μπορεί να είναι μόνιμοι ή με σχέση ιδιωτικού δικαίου, από τον ίδιο ή (αποσπασμένοι) από άλλο φορέα, με πλήρη και αποκλειστική ή μερική και παράλληλη απασχόληση, που όταν ολοκληρωθεί το έργο, επιστρέφουν στους φορείς τους, στις οργανικές μονάδες τους, αν εξακολουθούν να υφίστανται, ή βρίσκονται σε άλλη ομάδα διοίκησης έργου, με άλλον υπεύθυνο διοίκησης έργου και άλλο έργο, όταν δεν απολύονται.

Ορίζεται, λοιπόν, ο υπεύθυνος διοίκησης έργου σύμφωνα με την τροπολογία 693 από τον οικείο Υπουργό, όμως, σύμφωνα με το εδάφιο δ' της παραγράφου 2, η γενική περιγραφή προσόντων και καθηκόντων κάθε θέσης ευθύνης, καθώς και οι κλάδοι από τους οποίους θα προέρχονται οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων, ορίζονται με τους οργανισμούς των φορέων της παραγράφου 1, δηλαδή, με προεδρικά διατάγματα τα οποία εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης, Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Αυτήν τη διάταξη τροποποιεί η παράγραφος 5 της τροπολογίας 1253, εκχωρώντας σε κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού, τη δυνατότητα να προσδιορίζουν κατά περίπτωση τα σχετικά προσόντα, αρχίζοντας από «αποδεκτά βασικά πτυχία ή διπλώματα», περνώντας από «μεταπτυχιακά και διδακτορικά» και φτάνοντας μέχρι τη «συναφή εμπειρία» και τη «γνώση ξένων γλωσσών».

Κάπου ανάμεσα παραισφρέει και η «αποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης».

Αν συνδυάσουμε την τροπολογία 1253 με την άρση της απαγόρευσης αλλαγής υπηρεσιακής κατάστασης πριν και μετά τις εκλογές, μπορούμε να σκεφτούμε ποια λαμπρά πεδία δράσης ανοίγονται για τους εμπλεκόμενους Υπουργούς.

Κύριε και κυρία Υπουργέ, ο ΣΥΡΙΖΑ, στο αντίστοιχο Θερινό Τμήμα είχε καταγγείλει ιδιαίτερα έντονα την εισαγωγή μιας τροπολογίας που αφορούσε την οργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης σε ένα νομοσχέδιο περί αυθαίρετης δόμησης. Μάλλον σας αδικήσαμε. Η επιλογή σας, ήταν απλώς αποκαλυπτική των προθέσεων σας να μετατρέψετε τη Δημόσια Διοίκηση σε ένα σύνολο αυθαίρετα δομημένων οργανικών μονάδων χωρίς εσωτερική διάρθρωση, αντί για υπηρεσίες και οργανισμούς με σαφή αντικείμενα και στόχους που ακόμη υπάρχουν σε αυτήν τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Την ανοχή σας ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε. Τελειώνω.

Μία δημόσια διοίκηση-φαβέλα, όπου «οργανικές μονάδες χωρίς εσωτερική διάρθρωση» διεξάγουν «έργα που αποφασίζει ο οικείος Υπουργός», διαχωριζόμενες και επανασυγκολλούμενες σαν τις αμοιβάδες, σε ΟΔΕ με επικεφαλής ΥΔΕ, των οποίων τα προσόντα θα προσδιορίζονται πάλι από τον οικείο Υπουργό κατά το δοκούν αλλά το 15% των υπαλλήλων θα είναι σταθερά όσο και αυθαίρετα προγραμμαμένο.

Αυτήν τη μεταρρύθμιση μεθοδεύετε. Ο ΣΥΡΙΖΑ αντιστέκεται και καταψηφίζει αυτήν τη μεθόδευσή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανούσος Βολουδάκης.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα για τη μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης και πρέπει να επικεντρωθούμε σ' αυτό που είναι η μεγάλη εικόνα. Το τονίζω ξεκινώντας, γιατί βλέπω τη συζήτηση στην Αίθουσα αυτή να επικεντρώνεται, σε πολλές περιπτώσεις, σε ειδικότερα θέματα και λεπτομέρειες, που ενδεχομένως αποκτούν στο μικρόκοσμο της πολιτικής, μεγαλύτερη βαρύτητα απ' όσο έχουν στην κοινωνία συνολικά. Όμως, είμαστε υποχρεωμένοι σε αυτήν την εποχή και σε αυτήν τη συγκυρία, να δούμε τη συνολική, τη μεγάλη εικόνα.

Αν, λοιπόν, μιλήσει κανείς με το μέσο πολίτη, αν μιλήσει με πολλούς πολίτες -να το πω διαφορετικά- το πιθανότερο είναι ότι θα δει ότι η εικόνα του πολίτη για το κράτος, για τη διοίκηση, είναι ότι πάσχει από μία βαριά δυσλειτουργία, ότι είναι γραφειοκρατική, ότι δεν παράγει τα αποτελέσματα που πρέπει να παράγει και ότι επιβαρύνει και το φορολογούμενο πολίτη περισσότερο απ' όσο θα έπρεπε, δεδομένου του αποτελέσματος.

Βέβαια, πρέπει να πω ότι η ίδια εικόνα θα υπάρχει και στο εσωτερικό της Δημόσιας Διοίκησης, αν το ψάξει κανείς, από τους πάρα πολλούς άξιους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι έχουν και την όρεξη και τη διάθεση να δουλέψουν και, όμως, αγκυλώσεις και δομές του παρελθόντος δεν τους το επιτρέπουν. Αυτά είναι που πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι και στα τρία κεφάλαια του νομοσχεδίου κινείστε προς τη σωστή κατεύθυνση, αντιμετωπίζοντας τα μεγάλα αυτά προβλήματα. Θα προσπαθήσω πολύ σύντομα να αναφερθώ και στα τρία.

Στο ένα σκέλος, στην απλούστευση των διαδικασιών, η κατάργηση της επικύρωσης των αντιγράφων είναι πάρα πολύ σημαντική, όσο και απλή μεταρρύθμιση. Και το κάνετε πάρα πολύ σωστά. Πιστεύω ότι είναι αδιανόητο σήμερα να θεωρεί κανείς ότι διασφαλίζεται το δημόσιο αλλά και ο συναλλασσόμενος πολίτης, με την προσθήκη σφραγίδων και υπογραφών.

Ενδεχομένως, πρέπει να υπάρξουν κάποιες ρυθμίσεις που να διασφαλίζουν ότι σε περίπτωση πλαστότητας, οι ποινές θα είναι βαρύτερες απ' ότι συνήθως και θα γίνεται κάποιος δειγματοληπτικός έλεγχος για να είμαστε καλυμμένοι απ' όλες τις απόψεις. Όμως, είναι σίγουρα μία πολύ σημαντική μεταρρύθμιση αυτή που φέρνετε.

Σημειώνω ιδιαίτερα τον υπολογισμό που έχετε κάνει των αν-

θρωπωρών που κοστίζει στο δημόσιο, στον Έλληνα φορολογούμενο δηλαδή, που καταλήγει σε περίπου χίλιους υπαλλήλους να εργάζονται αποκλειστικά στο δημόσιο γι' αυτήν τη δουλειά.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να επισημάνω ότι αν θέλουμε να λύσουμε ριζικότερα το πρόβλημα αυτό, πρέπει οπωσδήποτε να προχωρήσουμε, κύριε Υπουργέ, στην ψηφιακή υπογραφή στο δημόσιο. Ξέρετε ότι έχει γίνει κάποια προεργασία. Μέσα στο 2013, στο πρώτο εξάμηνο, εκπαιδεύθηκαν περίπου επτά χιλιάδες στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης στην ψηφιακή υπογραφή, απέκτησε το δημόσιο τα ψηφιακά πιστοποιητικά, τις άδειες χρήσης, δηλαδή, του λογισμικού για την ψηφιακή ταυτοποίηση των υπογραφών. Πιστεύω ότι εκεί υπάρχει ακόμα πολλή δουλειά να γίνει. Και αυτή πρέπει να είναι η κατεύθυνση.

Έρχομαι τώρα στο κεφάλαιο της αξιολόγησης. Είναι το πλέον αυτονόητο. Δεν υπάρχει οργανισμός στον πλανήτη, δημόσιος ή ιδιωτικός, που να μην έχει κάποιο σύστημα αξιολόγησης. Βέβαια, αυτή η αξιολόγηση δεν μπορεί να είναι της μορφής που υπάρχει ως σήμερα στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση με τα «δεκάρια» παντού.

Ακούω την Αντιπολίτευση -και ειδικά την Αξιωματική Αντιπολίτευση- να διαμαρτύρεται, γιατί είναι ένα αυθαίρετο ποσοστό αυτό το οποίο συνδέεται με συγκεκριμένους βαθμούς. Θα το ακούσω. Έχετε εναλλακτική λύση να προτείνετε; Προτείνετε εναλλακτική λύση. Δεν μπορεί να είναι η εναλλακτική ότι όλοι παίρνουν «δέκα». Διότι αυτήν τη στιγμή, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης βρίσκει έναν τρόπο να λυθεί το θέμα αυτό. Μπορεί να επιδέχεται βελτίωση. Πιστεύω ότι επιδέχεται. Όμως, δεν μπορεί η λύση να είναι απλώς η ακινησία, όπως προτείνετε σε κάθε περίπτωση.

Επειδή η αξιολόγηση έχει γίνει της μόδας γενικά ως όρος και δύσκολα κανείς μπορεί να πει ότι είναι κατά της αξιολόγησης, έχει εφευρεθεί από ορισμένους και μία παραλλαγή ότι «να, θέλουμε αξιολόγηση αλλά να μην είναι τιμωρητική». Ε, δεν μπορεί η αξιολόγηση να μοιράζει μόνο βραβεία. Δεν θα ήταν αξιολόγηση αυτό. Είναι δεδομένο πως στην αξιολόγηση θα έχεις και ένα κόστος.

Κύριε Υπουργέ, και εδώ είστε σε απόλυτα σωστή κατεύθυνση. Το μόνο που θα ήθελα να επισημάνω, είναι ότι επειδή κι εσείς αναγκαστικά στη δομή που έχετε δημιουργήσει βασίζεστε στη στατιστική αποτύπωση της πραγματικότητας -και δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά- για να δουλεύει η στατιστική χρειάζεται μεγαλύτερα μεγέθη. Πιστεύω ότι πρέπει να ανάγονται τα ποσοστά που έχετε σε μονάδες μεγαλύτερες των γενικών διευθύνσεων για να αποφευχθούν δυσλειτουργίες του τύπου «μία γενική διύθυνση έχει πολύ λίγα άτομα και δεν μπορεί να ενταχθεί στην κλιμάκωση αυτή των βαθμών».

Έρχομαι στο ζήτημα της καταργήσεως και συγχωνεύσεως άλλων φορέων. Είναι ένα ζήτημα που συζητείται πολλά χρόνια στην πατρίδα μας και συζητείται με μία διάσταση υπερβολής πρέπει να πω. Το λέω αυτό, έχοντας χειριστεί και το θέμα, όχι, βέβαια, έχοντας τυπικά την αρμοδιότητα, αλλά έχοντας συντονίσει μια προσπάθεια που έγινε στο διάστημα της τρικομματικής κυβέρνησης του 2012-2013.

Η ανάγκη των συγχωνεύσεων και των καταργήσεων φορέων υπάρχει. Είναι ένα αναγκαστικό «νοικοκύρεμα» στη Δημόσια Διοίκηση. Δεν πρέπει να παρουσιάζεται ως η μείζονα τομή. Και αυτό, γιατί είναι λάθος η αντίληψη που πολλοί έχουν καλλιεργήσει, ότι υπάρχουν εκατοντάδες φορείς που μπορεί κανείς να τους «βγάλει από την πρίζα» -να το πω έτσι- να τους καταργήσει και να λύσει το πρόβλημα, γιατί δεν παρήγαγαν τίποτα ή γιατί δεν υπάρχουν. Χρειάζονται, κυρίως, συγχωνεύσεις στον τομέα αυτόν. Πρέπει, όμως, να γίνει σαφές ότι δεν είναι εδώ η καρδιά του προβλήματος του δημοσίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ζητήσω να μου δώσετε ένα λεπτό πέραν του κανονικού.

Θα σας πω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Η υπηρεσία, απ' όσο γνωρίζω στις μέρες που διατέλεσα Υφυπουργός εκεί, είχε μία εισηγήση που πρότεινε συγχώνευση περίπου επτακοσίων φορέων. Αυτοί οι επτακόσιοι τόσο φορείς συνολικά, απασχολούσαν περί τους δεκατρείς χιλιάδες ανθρώπους σ' ένα δημόσιο των εξακο-

σίων χιλιάδων υπαλλήλων.

Άρα, δεν είναι εκεί η καρδιά του προβλήματος.

Είναι αναγκαίο το νοικοκύρεμα και πολύ σωστά πράττει ο Υπουργός. Να κάνω εδώ μια παρένθεση. Δεν καταλαβαίνω τα κουβαρνταλικά ορισμένων συναδέλφων, που λένε «ξέρετε, είναι μικρή η εξοικονόμηση των πόρων που επιτυγχάνεται». Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, με συγχωρείτε, να το πείτε στις περιφέρειές σας, ότι δηλαδή για κάτι που δεν βρίσκεται ότι είναι χρήσιμο αλλά απλώς θεωρείτε ότι είναι λίγα τα δύο, τρία, τέσσερα εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, να πείτε «ας το αφήσουμε».

Λοιπόν, είναι αναγκαίο το νοικοκύρεμα, όχι όμως με τη διάσταση που δίνουν ορισμένοι. Και πρέπει εδώ να επισημάνω ότι αυτό που ο καλός συνάδελφος ο κ. Τσουκάλης είπε νωρίτερα, ότι παρεδόθη στο σημερινό Υπουργό μια κατάσταση εκατοντάδων φορέων ή ένα νομοσχέδιο προς συγχώνευση ή κατάργηση, δεν είναι ακριβές. Οι χίλιοι πεντακόσιοι φορείς που ανέφερε ο κ. Τσουκάλης, είναι το σύνολο των φορέων της γενικής κυβέρνησης, που βεβαίως δεν μπορούν ούτε να καταργηθούν ούτε να συγχωνευτούν.

Το νομοσχέδιο, που ήταν, πράγματι, έτοιμο, αφορούσε δέκα επτά φορείς σε συνέχεια και του πρώτου κύματος στις αρχές του 2013, που ήταν κάπου διακόσια νομικά πρόσωπα, ουσιαστικά είκοσι ένας φορείς τότε.

Πρέπει να είμαστε και εδώ ειλικρινείς, γιατί η αλήθεια βγαίνει. Στην πραγματικότητα, στη διάρκεια της τρικομματικής κυβέρνησης, οι ισορροπίες της οδήγησαν στα ζητήματα της Δημόσιας Διοίκησης και σε πολλές φορές σε μια αναβλητικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Μια αναβλητικότητα στα δύσκολα, όπου υπήρχε κόστος. Αυτό, δεν μπορεί να χρεώνεται συνολικά στην Κυβέρνηση ούτε βέβαια στη σημερινή προσπάθεια που γίνεται. Η προσπάθεια από την πλευρά της Αντιπολίτευσης να υπάρξει αδράνεια και ακινησία, φαίνεται πάρα πολύ καλά σε μια απλή φράση, την οποία απομόνωσα από την εισήγηση του αξιότιμου Εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ. Είπε, λοιπόν, διεκτραγωδώντας γενικά την κατάσταση και παρουσιάζοντας αυτό που προκύπτει από το νομοσχέδιο αυτό σαν κάτι αντίστοιχο με τη μικρασιατική καταστροφή, μέσα στα πολλά τα οποία με το λυρικό του λόγο που ανέφερε ο καλός συνάδελφος, ότι το νομοσχέδιο αυτό καταρρακώνει υπηρεσιακές συνήθειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, ολοκληρώστε τη σκέψη σας.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Να πω μόνο αυτό, κυρία Πρόεδρε.

Πράγματι, δεν μπορούμε να βασιζόμαστε στην υπηρεσιακή συνήθεια. Αυτό που ζητάει η κοινωνία, είναι ακριβώς πώς θα αλλάξουμε αυτές τις συνήθειες που μας φέρανε εδώ. Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, πρέπει να το καταλάβετε, γιατί η απάντηση στην κρίση δεν μπορεί να είναι η ακινησία. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Και εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Άννα-Μάνη Παπαδημητρίου έχει τον λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού η Κυβέρνηση με υπευθυνότητα ξεπέρασε σημαντικές δυσκολίες και πέτυχε την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας μας και την πολιτική σταθερότητα, αλλάζει πλέον βηματισμό και σε έναν κόσμο που με ταχύτητα καθημερινά μεταβάλλεται, συντονίζεται με τους ρυθμούς των σύγχρονων ευρωπαϊκών κρατών, ανοίγοντας νέους ορίζοντες.

Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται καθημερινά από την αίσθηση ασφάλειας και εμπιστοσύνης που νιώθει ο κάθε ο Έλληνας. Επίσης, αποτυπώνονται στη διαρκή προσπάθεια ποιοτικής αναβάθμισης της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, ώστε με τη δημιουργία ενός ευέλικτου και αποδοτικού δημοσίου να εξυπηρετούνται άμεσα, γρήγορα και αποτελεσματικά όλοι οι συμπολίτες μας.

Αποτελεί κοινό μυστικό ότι η Δημόσια Διοίκηση στον τόπο μας

είναι ο μεγάλος ασθενής, καθώς δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες μιας δημιουργικής και ποιοτικής λειτουργίας, όπως συμβαίνει σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος. Τα συμπτώματα κακοδιοίκησης και η δαιδαλώδης γραφειοκρατία, που ανάγονται εκτός των άλλων σε ριζωμένες νοοτροπίες, παγιωμένες αντιλήψεις αλλά και θεσμικές στρεβλώσεις, συνιστούν μια καθημερινή, οδυνηρή εμπειρία για τους πολίτες που ταλαιπωρούνται στις περισσότερες συναλλαγές τους με τις δημόσιες υπηρεσίες.

Τις παθογένειες αυτές επιχειρεί να περιορίσει η ηγεσία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, που με το παρόν σχέδιο νόμο στοχεύει σε μια αναγεννημένη Δημόσια Διοίκηση, στη συγκρότηση ενός σύγχρονου, λειτουργικού και φιλικού προς τον πολίτη κράτους, στη διαμόρφωση ενός ευνοϊκού αναπτυξιακού περιβάλλοντος και τέλος στη σφυρηλάτηση αμοιβαίων σχέσεων εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και κράτους.

Η παρούσα νομοθετική ρύθμιση εισάγει ριζικές τομές, αφού με τις προβλεπόμενες διοικητικές απλουστεύσεις, καταργείται πλέον η υποβολή επικυρωμένων αντιγράφων στις συναλλαγές των πολιτών με το δημόσιο. Επίσης, καταργείται η δημοσίευση των ισολογισμών, καθώς και άλλων τροποποιήσεων του καταστατικού των εταιρειών στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, υποχρέωση μάλιστα, η οποία εκτός από το οικονομικό βάρος είχε συνέπεια –στην περίπτωση που δεν τηρούντο– και στη νομική υπόσταση της κάθε εταιρείας.

Με τις παραπάνω ρυθμίσεις, παρέχονται σημαντικές διευκολύνσεις στις συναλλαγές των συμπολιτών μας με το δημόσιο, αίρονται διοικητικά βάρη, τონώνεται το επιχειρηματικό ενδιαφέρον, βελτιώνεται το επενδυτικό κλίμα της πατρίδας μας και πρωτίστως πατάσσεται όλη η αλυσιδα γραφειοκρατικών διαδικασιών του παρελθόντος με το κόστος των περιττών ρυθμίσεων και βαρών να ανέρχεται στο 7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, δηλαδή περί τα 15 δισεκατομμύρια ετησίως.

Στην κατεύθυνση της καίριας αυτής στροφής για τη χώρα, το Υπουργείο παράλληλα επενδύει σε μια ορθή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού του στενού και ευρύτερου δημοσίου τομέα που θα στηρίζεται στην αξιοκρατία και στην αξιολόγηση.

Εισάγεται για πρώτη φορά στα ελληνικά δεδομένα η έννοια της συγκριτικής αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, διαδικασία, που σήμερα φαίνεται απολύτως φυσική, καθώς δεν νοείται δημόσια ή κοινωνική δράση χωρίς έλεγχο. Η αντικειμενική, σταθμισμένη, διαφανής και με σαφή κριτήρια αξιολόγηση, είναι απαραίτητο στοιχείο για τη λειτουργία κάθε υπηρεσίας, καθώς μέσα από τις διεργασίες της μπορούν να σταθμιστούν συντεταγμένα οι δυναμικές και οι αδυναμίες των συντελεστών της Δημόσιας Διοίκησης.

Άλλωστε, η αξιολόγηση που επιχειρείται δεν εξαντλείται σε διαπιστώσεις αλλά δίνει το κέντρο βάρους της στο τι βελτιώσεις πρέπει να γίνουν.

Πάνω από όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απαίτηση της κοινωνίας μας και είναι αποδεκτή από το δημοσιοϋπαλληλικό κόσμο, που στην πλειοψηφία του προσπαθεί για την όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση των συμπολιτών μας.

Αναρωτιέμαι δε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, γιατί έχετε αλλεργία, όπως επεσήμανε και ο κύριος Υπουργός, στην έννοια της αξιολόγησης. Δεν καταλαβαίνετε πως η νοοτροπία και η αντίληψη της ριζοσπαστικής Αριστεράς, το ότι όλοι είναι ίδιοι, έχει επιβάλει τη στρεβλή λογική της ισότητας και του εξισωτισμού εις βάρος της αξιοκρατίας; Παραγνωρίζετε ότι η για οποιονδήποτε λόγο ανεπάρκεια ορισμένων υπαλλήλων, υπονομεύει αυτήν καθαυτήν την έννοια της ισότητας που με τόσο πάθος επικαλείστε;

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, για άλλη μία φορά υποβάλατε ένσταση αντισυνταγματικότητας, προπαθώντας να παραπλανήσετε τον ελληνικό λαό, καθιστώντας το Κοινοβούλιο συνταγματικό δικαστήριο και παραβλέποντας ότι ισχύει για τη θέσπιση κανόνων δικαίου το τεκμήριο αρμοδιότητας υπέρ του νομοθετικού Σώματος.

Μάλιστα, ο συνάδελφος εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, επικαλέστηκε συλλήβδην γενικά και αόριστα όλες τις αρχές, την αρχή της αναλογικότητας, την αρχή της αμεροληψίας, την αρχή της αξιοκρατίας, την αρχή της χρηστής διοίκησης. Δεν έχω το χρόνο να αναφερθώ σε όλες.

Μα, για πείτε μου τι θέση έχει εν προκειμένω η αρχή της χρηστής διοίκησης, η οποία αφορά την αγαθή κρίση που πρέπει να διέπει τη δράση των οργάνων της διοίκησης, εν όψει πάντα του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος και του πνεύματος επιείκειας;

Επίσης, ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, σχολιάζοντας το επιχείρημα του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι θα κρίνουν την αντισυνταγματικότητα τα αρμόδια δικαστήρια, απάντησε ότι δεν μπορούν να θεραπευθούν. Δεν είναι έτσι. Σας κάνω γνωστό ότι με την ακυρωτική απόφαση ενός δικαστηρίου ακυρώνεται η διοικητική πράξη, επαναφέρεται η νομική και πραγματική κατάσταση που ίσχυε πριν από την έκδοση της πράξης που ακυρώθηκε.

Παράλληλα, σχετικά με τις αποφάσεις της επιτροπής αναστολών, οι οποίες σωρηδόν βγαίνουν μετά από προσφυγές που έχουν ασκηθεί για συνταγματικότητα, σχολιάστηκε από τον ίδιο συνάδελφο ότι κρίνει μόνο τον επικείμενο κίνδυνο. Όχι! Και πάλι δεν είναι έτσι, διότι η επιτροπή αναστολών κρίνει σωρευτικά δύο προϋποθέσεις, αφ' ενός την ανεπανόρθωτη βλάβη που μπορεί να επέλθει και αφ' ετέρου ότι είναι προδήλως βάσιμοι οι λόγοι που επικαλείται ο προσφεύγων στο κυρίως ένδικο βοήθημα. Μάλιστα, στην υπ' αριθμόν 2/2014 απόφαση της επιτροπής αναστολών, ρητά αναφέρεται ότι δεν είναι προδήλως βάσιμη η ένσταση αντισυνταγματικότητας του νόμου περί διαθεσιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλήγοντας, η αντιμετώπιση των παθογενειών της Δημόσιας Διοίκησης, βρίσκεται στα χέρια μας στην παρούσα νομοθετική πρόταση του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, μιας Κυβέρνησης που τολμά με το βλέμμα στο μέλλον να φέρει μεταρρυθμίσεις, τα αποτελέσματα των οποίων θα είναι άμεσα ορατά στο μέλλον, όσο και αν θέλετε να τα μηδενίσετε.

Επιτέλους, τολμήστε να ξεπεράσετε τη διαρκή τάση στείρας αντιπολίτευσης. Και εάν όχι, εξηγήστε στον ελληνικό λαό, για ποιον λόγο δεν υπερψηφίζετε διατάξεις που αίρουν διοικητικά βάρη, που απλουστεύουν τις διαδικασίες στις συναλλαγές με το δημόσιο, που καταργούν περιττές διαδικασίες, που ενισχύουν την αξιοκρατία στο δημόσιο τομέα γενικότερα.

Προσωπικά υπερψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάξιμος Σενετάκης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εκσυγχρονισμός του κράτους, η αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, η μείωση της κρατικής σπατάλης, είναι η κληρονομιά που θα αφήσουμε στις επόμενες γενεές.

Δυστυχώς η δική μας η γενιά δεν είχε στο πλευρό της ένα κράτος-αρωγό στην ανάδειξη και αξιοποίηση των δεξιοτήτων της. Δυστυχώς, η δική μας η γενιά δεν είχε στο πλευρό της ένα κράτος-στρατηγό, που θα δίνει τις γενικές κατευθύνσεις για το πώς και πού θα πορευθούμε. Δυστυχώς, η δική μας η γενιά έπρεπε να τα κάνει όλα μόνη της, με το κράτος συνήθως εμπόδιο σε κάθε προσπάθεια, με ένα κράτος καχύποπτο απέναντι στον πολίτη, απέναντι στον επιχειρηματία, με ένα κράτος άδικο.

Ευτυχώς, η δική μας η γενιά έχει τώρα την ευκαιρία να αλλάξει το κράτος που μέχρι σήμερα γνωρίζαμε. Έχει την ευκαιρία να παραδώσει στις επόμενες γενεές ένα κράτος υποδειγματικό, που θα βοηθά κάθε δημιουργική δύναμη του τόπου να προσφέρει από λίγο έως πολύ σε αυτό που ονομάζουμε συλλογική προσπάθεια για την ανασυγκρότηση του τόπου, για την ανάκαμψη της οικονομίας, για την ανάπτυξη.

Το ερώτημα, λοιπόν, που καλούμαστε σήμερα εδώ να απαντήσουμε είναι. Θα αφήσουμε και αυτήν την ευκαιρία να πάει χαμένη; Θα επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να οχυρωθούν πίσω από την αναχρονιστική λογική του πολιτικού κόστους και θα στρώσουμε για άλλη μία φορά το πρόβλημα κάτω από το χαλί;

Πιστεύω πως η δική μας η γενιά, δεν έχει δικαίωμα να ακολουθήσει την πεπατημένη. Αντιθέτως, είναι υποχρεωμένη να προσπαθήσει να αλλάξει ένα κράτος που δεν είναι σε θέση να εφαρμόσει καμία πολιτική, την οποία πολιτική επιλέξει η οποία δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση.

Το λέω αυτό, κυρίως για τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, που ονειρεύονται κάποια μέρα να βρεθούν στη δική μας θέση. Είναι θεμιτό. Αυτό είναι η δημοκρατία.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν το κράτος δεν λειτουργεί, εάν οι δομές του είναι παρωχημένες, εάν το ανθρώπινο δυναμικό του είναι υποβαθμισμένο και οι πολίτες μονίμως καχύποπτοι και δυσαρεστημένοι, ποιο εργαλείο θα χρησιμοποιήσετε για να ασκήσετε τη διαφορετική πολιτική που ευαγγελίζεστε;

Στόχος δικός μας και δικός σας, θα έπρεπε να είναι η δημιουργία μίας ανεξάρτητης Δημόσιας Διοίκησης, που θα εγγυάται τη λειτουργία του κράτους ανεξαρτήτως κυβερνήσεως, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς, εμείς, το Υπουργικό Συμβούλιο, όλοι μας, κάποια στιγμή αύριο δεν θα είμαστε εδώ. Όμως η Δημόσια Διοίκηση, θα παραμείνει στην υπηρεσία του πολίτη, διασφαλίζοντας το εθνικό και κοινωνικό συμφέρον.

Σας δίνεται, λοιπόν, σήμερα μία ευκαιρία να συμμετάσχετε μαζί με εμάς σε αυτό που η κοινωνία απαιτεί εδώ και χρόνια. Ένα πραγματικά εκσυγχρονισμένο, αποτελεσματικό και δίκαιο κράτος, ένα κράτος που θα σεβεται και θα εμπιστεύεται τον πολίτη, όχι ένα κράτος που θα τον υποτιμά και θα τον θεωρεί αναξιόπιστο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κράτος είμαστε εμείς, οι πολίτες και πολίτες που δεν σέβονται το κράτος, κατ' επέκταση δεν σέβονται τον εαυτό τους. Και κράτος, όμως, που δεν σεβεται τους πολίτες δεν υφίσταται. Έχει μεγάλη σημασία να βοηθήσετε και εσείς να αλλάξει αυτή η αντίληψη. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να αλλάξει αυτή η νοοτροπία. Δεν πρόκειται για ιδεολογικό ζήτημα. Είναι καθαρά λειτουργικό. Μιλάμε για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού.

Μιλάμε για αξιολόγηση του υπαλληλικού προσωπικού, η οποία πλέον γίνεται με σύγχρονες μεθόδους και θα επιβραβεύει άξιους και συνεπείς υπαλλήλους. Δεν θέλετε δημόσιο που να στελεχώνεται από άξιους υπαλλήλους; Δεν θέλετε στη θέση εκείνων που μητράν με αναξιοκρατικά και πλαστά κριτήρια –για τα οποία εσείς ως Αντιπολίτευση φωνάζετε- να μπουν νέοι άξιοι, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο και νέο ήθος;

Μιλάμε για την ταχύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη. Ποιος μπορεί να αρνείται αυτές τις αυτονόητες διευκολύνσεις που οφείλει να παράσχει η διοίκηση στους πολίτες και τις επιχειρήσεις; Μιλάμε για κατάργηση, συγχώνευση και καλύτερη αξιοποίηση του έργου οργανισμών, που σε πολλές περιπτώσεις δεν ανταποκρίνονται στο σκοπό για τον οποίο ιδρύθηκαν.

Μήπως τώρα παραβλέπετε ότι ο σκοπός για τον οποίο ιδρύθηκαν, ήταν για να εξυπηρετήσουν το πελατειακό κράτος, αυτό που εσείς οι ίδιοι επί χρόνια επικρίνετε; Τι άλλαξε και σήμερα είστε αντίθετοι με ό,τι υποστηρίζατε στο παρελθόν; Γιατί δεν επιχαίρετε, που εμείς -που μας κατηγορείτε ότι δημιουργήσαμε το πρόβλημα- δείχνουμε τώρα πρόθυμοι να το επιλύσουμε;

Θα μπορούσατε να ισχυριστείτε ότι ήρθαμε στις θέσεις σας, ότι σας ακούσαμε. Δεν τοιμάτε, όμως. Δεν έχετε το πολιτικό θάρρος να το παραδεχθείτε, γιατί σκέφτεστε καιροσκοπικά και μικροπολιτικά, γιατί αλιεύετε στα θολά νερά και προφασίζεστε ένα σωρό δικαιολογίες, όπως η αντισυνταγματικότητα ή η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, για να εμποδίσετε μία προσπάθεια που έπρεπε να γίνει εδώ και πολλά χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εκσυγχρονισμός του κράτους, η αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, η μείωση της κρατικής σπατάλης, είναι η κληρονομιά που θα αφήσουμε στις επόμενες γενιές και θα το κάνουμε με το όποιο κόστος και παρά την όποια δική σας αντίδραση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει η κ. Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, ο Υπουργός κ. Μητσοτάκης, εισαχθείς νεότατος στην πολιτική και υπουργοποιηθείς ταχύτατα, οφείλει να θυμάται ότι στην πολιτική, η γρήγορη άνοδος μετά από μοιραία λάθη, συνοδεύεται από ραγδαία πτώση. Πιστεύω πως σήμερα κάνει ένα τέτοιο μοιραίο λάθος, όχι γιατί υλοποιεί τη μνημονιακή πολιτική της Κυβέρνησης αλλά γιατί λιοιδορεί το περί δικαίου αίσθημα του ελληνικού λαού και υποτιμά τη νοημοσύνη του.

Περί δικαίου αίσθημα, λοιπόν. Είναι υπέρμαχος ο κ. Μητσοτάκης της αξιολόγησης και σωστά, μόνο που αυτό που προτείνει είναι μία κίβδηλη αξιολόγηση. Και αυτό γιατί; Γιατί αυτή η αξιολόγηση, γνωρίζει το αποτέλεσμα εκ των προτέρων, δηλαδή ότι στους εκατό παίρνουν άριστα οι είκοσι πέντε και μένουν στην ίδια τάξη δεκαπέντε. Σε ποιο από τα επιφανή κολλέγια και πανεπιστήμια που σπούδασε ο κ. Μητσοτάκης εφαρμόζεται αυτό το σύστημα;

Αυτή η κίβδηλη αξιολόγηση, εάν κάνετε τις πράξεις, απολύει το 15% του δημόσιου τομέα, ώστε να φθάσει τις τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες που όρισε ο κ. Μορς ότι μπορούμε να πληρώσουμε. Τόσους μας είπε.

Στη δική μας λογική, η αξιολόγηση αφορά το έργο και όχι το πρόσωπο και με αυτήν την έννοια, ενέχονται στην αξιολόγηση και οι αξιολογητές. Μήπως ακούτε; Μιλάμε, λοιπόν, εμείς του ΣΥΡΙΖΑ για αξιολόγηση του έργου και όχι του προσώπου και έτσι ενέχονται και οι αξιολογητές.

Μιλάμε για έντιμο κράτος, όχι για κράτος υποκριτικό και φαύλο, συνέχεια όλων των προηγούμενων που οι δικές σας κυβερνήσεις –της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ- εγκαθίδρυσαν. Μιλάμε για αξιολόγηση, όχι για εργαλείο απολύσεων.

Υποτίμηση της νοημοσύνης του ελληνικού λαού. Κύριε Υπουργέ, όλη η επιχειρηματολογία που αναπτύσσουν οι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης αλλά και εσείς, βασίζεται στο διπλό εξορθολογισμός-εξοικονόμηση. Ας πάρουμε τα παραδείγματα των άρθρων 7 και 13. Μπορώ εύκολα να σας αποδείξω ότι όχι μόνο δεν είναι εξορθολογισμός αλλά ανορθολογισμός, πως όχι μόνο δεν είναι εξοικονόμηση αλλά είναι και μία τεράστια σπατάλη. Τα δύο αυτά άρθρα, ενισχύουν επιπλέον τις δυνατότητες διαφθοράς και διαπλοκής που αφορούν τα δημόσια έργα και τις νομικές ρυθμίσεις στο χώρο.

Καταργούνται τέσσερις οργανισμοί. Πρώτα απ' όλα η Εταιρεία Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεων. Για ποιο πράγμα μιλάμε εδώ; Για είκοσι πέντε χρόνια δουλειάς, πάνω σε ένα εξαιρετικά σημαντικό πλουτοπαραγωγικό και πολιτιστικό τομέα, που αφορά τον πολύτιμο και μεγάλο πόρο της Ελλάδας σε σχέση με τις αρχαιότητες, οι οποίες βρίσκονται διάσπαρτες σε όλη τη χώρα. Καμία άλλη χώρα δεν έχει αυτό τον πλούτο. Βλέπουμε πως αξιοποιούν οι ευρωπαϊκές χώρες τα ελάχιστα δείγματα που έχουν στον αρχαιολογικό τομέα.

Πώς συνέβαλε αυτή η εταιρεία στην ανάπτυξη αυτού του πόρου; Συνέβαλε με τον πεζόδρομο της Ακρόπολης ο οποίος πήρε όλα τα διεθνή βραβεία, με τον αρχαιολογικό περίπατο από το Μοναστηράκι στο Γκάζι, ο οποίος αποτελεί έναν εκπληκτικό δημόσιο χώρο για την Αθήνα. Είναι αυτός ο οργανισμός ο οποίος σχεδιάζει, παρακολουθεί και ελέγχει την υλοποίηση των μεγάλων έργων.

Η κατάργησή του, είναι το μεγάλο δώρο σας στους εργολάβους που δεν θα έχουν έμπειρη ελέγχουσα δημόσια αρχή. Αυτό κάνετε. Είναι σπατάλη του δημοσίου χρήματος και τι θα εξοικονομήσετε; Ποιο είναι το ποσό, κυρία Υφυπουργέ, που είστε εδώ παρούσα γιατί ο Υπουργός είναι απών, από τους μισθούς των είκοσι πέντε υπαλλήλων που απολύετε; Αυτήν την εξοικονόμηση κάνετε.

Δεν θα αναφερθώ σε όσα είπε ο κ. Σαμαράς για τον ΕΑΧΑ. Δεν θα πω εκείνα τα συγκλονιστικά που έλεγε ότι: «Πρέπει να κάνουμε εξαγωγή τεχνογνωσίας του ΕΑΧΑ και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, την οποία πρέπει να εξετάσουμε ως πολιτιστική πρόκληση και άμεση στρατηγική μας» της 5^{ης} Μαρτίου του 2009, γιατί ξέρω ότι συναινεί και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να βάλει όσα είπε στον κάλαθο των αχρήστων.

Εδώ παίζονται μεγάλα συμφέροντα. Παίζεται ο άξονας της Πανεπιστημίου, που θα γίνει, λέει, πεζόδρομος, ποδηλατόδρομος και τραμ. Παίζονται χοντρά συμφέροντα πολύ συγκεκριμένων τραπεζικών ομίλων, -και τα ξέρετε- που έχουν αγοράσει μεγάλα κτήρια πάνω στην Πανεπιστημίου.

Γιατί εξαφέρατε τον ΕΑΧΑ από τον διαγωνισμό του συγκεκριμένου έργου; Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, εδώ μιλάμε για μεγάλο πάρτι και το ξέρουμε όλοι.

Δεύτερον, καταργείτε στο άρθρο 13, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, τον Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Ιωαννίνων. Οποίων οξύμωρον! Προωθείτε το

Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών που εκπόνησε ο οργανισμός και ταυτόχρονα καταργείτε τον οργανισμό που θα τον ελέγξει. Είναι αυτός εξορθολογισμός της Δημόσιας Διοίκησης και δεν ντρέπεστε; Σωστά;

Στον αέρα βρίσκονται δεκαπέντε αναθεωρημένα γενικά πολεοδομικά σχέδια, τα διατάγματα προστασίας ορεινών όγκων, οι ζώνες της Λαυρεωτικής, το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή, η λιμενοβιομηχανική ζώνη, το Τατόι, ο όρμος του Φαλήρου, ο Βοτανικός, ο άξονας Αλεξάνδρας. Στον αέρα!

Μήπως σας λένε τίποτα όλα αυτά σε σχέση με τη διαφθορά και τη διαπλοκή; Ξέρετε καμμία πόλη, εσείς ο ευρωπαϊστής ή εσείς οι ευρωπαϊστές, σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο, που να μην έχει οργανισμό ρυθμιστικού σχεδίου από το Λονδίνο μέχρι το Βουκουρέστι;

Αυτοί οι οργανισμοί είναι πανίσχυροι. Αυτούς καταργείτε και το προσωπικό τους το πάτε στο ΥΠΕΚΑ. Γιατί; Γιατί αυτοί οι τρεις οργανισμοί, ασχολούνται με διαφορετικές κλίμακες του χώρου από το ΥΠΕΚΑ. Δεν πρόκειται για χωροταξικό σχεδιασμό. Πρόκειται για πολεοδομικό και αστικό σχεδιασμό. Μήπως οι επιστημονικοί σας σύμβουλοι πρέπει κάποτε να σας ενημερώσουν για τις διαφορές των κλιμάκων;

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με αυτές τις καταργήσεις και πιστεύουμε ότι αυτοί οι οργανισμοί, είναι πολύτιμα εργαλεία κάθε κράτους. Θα τους επανασυστήσουμε. Πρόκειται για εξοικονόμηση δημοσίων πόρων για το δημόσιο συμφέρον, για την ανάπτυξη των πόλεων, ώστε να συμβάλλουν στο μεγάλο σχέδιο που έχουμε για την ανασυγκρότηση των πόλεων με ταυτόχρονη ανάδειξη του αρχαιολογικού μας πλούτου.

Με αυτόν τον τρόπο, οι πόλεις μας θα γίνουν ανθρώπινες, φιλικές, με ελληνική ταυτότητα, χωρίς έργα βιτρίνας από αυτά που έχετε βάλει μπροστά, χωρίς σπατάλη του δημοσίου χρήματος, χωρίς να αποτελούν κολάζ από εικόνες ξένων πόλεων που δεν έχουν καμμία σχέση με την παράδοση, την ιστορία και την ταυτότητά μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Δεν θα γυρίσουμε στην καραμανλική περίοδο του 1950 και του 1960, όταν ο σχεδιασμός των πόλεων ανετίθετο κατευθείαν στους εργολάβους. Αυτό κάνετε το 2014 και είναι ντροπή.

Βεβαίως, καταργείτε -και εδώ έχουμε την πρώην αρμόδια για θέματα παιδείας, την παρούσα Υφυπουργό- τον Οργανισμό Παιδικών Και Εφηβικών Βιβλιοθηκών. Πάλι εδώ εξοικονομείτε τους μισθούς είκοσι έξι ανθρώπων; Τι κάνετε στην κοινωνία και τους δήμους με αυτό; Κάνετε ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα, διαλύετε τους θεσμούς που είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ επί των καλών εκείνων ημερών, ώστε να μην μπορούν να πάνε οι φτωχοί άνθρωποι να δανειστούν βιβλία.

Ο εγγονός μου, που είναι τεσσάρων ετών, πηγαίνει και δανείζεται βιβλία απ' αυτές τις παιδικές και εφηβικές βιβλιοθήκες. Τις διαλύετε αυτές. Γιατί; Διότι τίποτα δεν πρέπει να ξέρει ο λαός ούτε να μορφώνεται. Αυτός είναι ο εξορθολογισμός του κράτους; Ντροπή και πάλι! Ευτυχώς, όμως, όλα αυτά τα πράγματα πολύ σύντομα τελειώνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κυρία Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ολοκληρωθεί πλέον ο κατάλογος των ομιλητών συναδέλφων σε αυτήν τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου μας.

Χωρίς καμμία προσπάθεια να επαναλάβω ξύλινες διακηρύξεις, «κάθετα αντίθετες», μηδενισμούς αλλά ούτε και να καταφύγω σε καμμία ωραιοποίηση, θα πω ότι από τη στιγμή που εισήλθε το νομοσχέδιο στην επιτροπή, μέχρι σήμερα που το συζητούμε επί της αρχής και αύριο που θα ολοκληρωθεί η συζήτηση επί των άρθρων, το νομοσχέδιο αυτό έχει τροποποιηθεί. Απόδειξη ότι έχει γίνει και καλή και ουσιαστική συζήτηση, πέρα, όπως είπα,

από περίφημους μηδενισμούς, αναπολήσεις του ωραίου εκείνου παρελθόντος -με δανεικά βέβαια- πέρα από καταγγελίες οι οποίες πολλές φορές ξέφυγαν από τα όρια του κοινοβουλευτισμού και της ευπρέπειας.

Αναφέρομαι, δυστυχώς, σε καταγγελίες που διατρέχουν το πολιτικό φάσμα και εκτείνονται από τη Χρυσή Αυγή μέχρι και άλλες πτέρυγες της Βουλής, όπου ακούσαμε βεβαίως ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι τίποτε άλλο, από κάποιες διατάξεις που έρχονται «κατ' εντολήν της τρόικας». Εδώ είδαμε, όπως είπα, από εκ διαμέτρου πολιτικά αντίθετες πτέρυγες της Βουλής να δίνεται το ίδιο επιχείρημα.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, δεν είναι το μεγαλεπήβολο νομοσχέδιο που θα αλλάξει το κράτος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά είναι ακριβώς ένα νομοσχέδιο, που ακουμπά πάνω στο σχέδιο αλλαγής του κράτους. Ποιο είναι αυτό το σχέδιο αλλαγής του κράτους; Ποιο είναι εκείνο το τρίπτυχο των αλλαγών πάνω στο οποίο πατούν οι διατάξεις και τα επιμέρους μέρη αυτού του νομοσχεδίου; Είναι η απλοποίηση των διαδικασιών, γιατί θέλουμε ένα κράτος, μικρότερο στη γραφειοκρατία, όχι εμπόδιο στο επιχειρείν και ιδιαίτερα στο μικρομεσαίο επιχειρηματία αλλά και στον απλό πολίτη. Εκεί θέλουμε μικρότερο το κράτος. Δυνατό το θέλουμε αλλού, εκεί που σήμερα πλήττεται λόγω της κρίσης, στην υγεία, στην παιδεία, στην ασφάλεια. Όμως το κράτος στη γραφειοκρατία, το θέλουμε μικρό.

Άρα, η πρώτη μεγάλη ομάδα των αλλαγών είναι οι απλουστεύσεις, οι μειώσεις των διοικητικών βαρών, οι απλουστεύσεις μέσω της νέας τεχνολογίας και οι απλουστεύσεις μέσω της μείωσης και απλοποίησης των διαδικασιών. Εκεί ακουμπούν οι πρώτες διατάξεις του νομοσχεδίου. Αναφέρομαι στην κατάργηση της επικύρωσης των αντιγράφων, στις δημοσιεύσεις στο ΦΕΚ για τις επιχειρήσεις, που τους εξοικονομεί αρκετούς πόρους και βεβαίως, στην απλοποίηση των δικαιολογητικών για τους υποψηφίους σε διαγωνισμούς και άλλες διατάξεις που έχουμε φέρει σ' αυτήν την πρώτη προσπάθεια. Όπως είχαμε πει και στην επιτροπή, θα υπάρξει και η επόμενη προσπάθεια απλοποιήσεων και το επόμενο κύμα απλοποιήσεων.

Η δεύτερη μεγάλη ομάδα αλλαγών στην οποία πατούν οι διατάξεις περί καταργήσεων και συγχωνεύσεων φορέων, δεν είναι άλλη από το σχέδιο απλοποίησης των δομών μέσω αναδιάρθρωσης, και, μέσω καταργήσεων φορέων, ναι, όχι όμως καταργήσεων υπηρεσιών και λειτουργιών και όχι, όπως ακούστηκε ανεύθυνα εδώ μέσα από την Αντιπολίτευση άλλη μία φορά, με ένα στείο κομματικό λόγο, ότι πρόκειται δήθεν για ξεπούλημα υπηρεσιών προς τον ιδιωτικό τομέα.

Θα αναφέρω παραδείγματα, αρχίζοντας αμέσως-αμέσως από το ΤΕΟ.

Ακούστηκε εδώ μέσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εκχωρούμε τι; Το εισπρακτικό μέρος ή το σύστημα SCADA, το οποίο δεν κάνει τίποτε άλλο από το να καταγράφει τις διευθετήσεις και άρα, να μπορεί αυτό το σύστημα να προστατεύσει τα συμφέροντα του δημοσίου και τη δυνατότητα του δημοσίου να εισπράττει;

Αυτό το σύστημα που πηγαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Στους ιδιώτες; Όχι. Στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων.

Η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων είναι πιο ευεπίφορη στα σκάνδαλα από το ΤΕΟ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η ΤΡΑΙΝΟΣΕ;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Πέφτουν τα επιχειρήματά σας, γιατί είναι μετέωρα, όπως και η πολιτική σας για τη χώρα. Τη μία έτσι, την άλλη αλλιώς. Τη μία διαγράφουμε τα μηνύματα, την άλλη επαναδιαπραγματευόμαστε. Σας ρωτώ, λοιπόν, το εξής: Η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η «ΕΓΝΑΤΙΑ»;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τι είναι η «ΕΓΝΑΤΙΑ»;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η «ΕΓΝΑΤΙΑ» πάει στο ΤΑΙΠΕΔ, για να πουληθεί.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Όταν

με το καλό, κύριε Λαφαζάνη, πουληθεί, γιατί εσείς είστε ενάντια του να πουληθεί οτιδήποτε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Με το καλό!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, με το καλό...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στο ΤΑΙΠΕΔ το έχετε βάλει.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): ... διότι εμείς δεν είμαστε υπέρ του κράτους-επιχειρηματία. Εμείς είμαστε υπέρ του κράτους, το οποίο είναι αναπτυγμένο και σοβαρό εκεί που πρέπει να είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Αυτό ποιος το έφτιαξε;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα αναφερθώ, λοιπόν και σ' αυτά που είπε η κ. Φωτίου. Δεν μου λέτε, το να πάει η αρμοδιότητα από τον ΟΡΣΑ στο ΥΠΕΚΑ είναι κι αυτό εκχώρηση στα σκάνδαλα και τους εργολάβους; Αν πάει, λοιπόν, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος είναι εκχώρηση στους εργολάβους, ενώ στον ΟΡΣΑ δεν είναι στους εργολάβους; Θα τρελαθούμε σ' αυτήν τη Βουλή εδώ μέσα; Θα τρελαθούμε τελείως; Θα αντιστρέψουμε κάθε λογική;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Εντελώς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Εντελώς όμως!

Όλα υπάγονται στο κομματικό συμφέρον. Όποιος χτυπήσει την πόρτα του ΣΥΡΙΖΑ, απαντάνε το εξής: «Βεβαίως. Και εσείς θα εξυπηρετηθείτε. Βεβαίως. Και στο δικό μας αίτημα.». Το είπατε πάρα πολύ καλά, κυρία Φωτίου. Είπατε «όπως κάποτε, στις καλές εποχές». Ποιες καλές εποχές; Αυτό θέλετε να φέρετε, αυτό που εμείς προσπαθούμε να αποκαθλώσουμε, δηλαδή το χαλαρό πελατειακό κράτος.

Αυτές, λοιπόν, οι διατάξεις, δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να ακουμπούν πάνω στη μεγάλη προσπάθεια διαρθρωτικής αλλαγής των Υπουργείων μέσα από τα νέα προεδρικά διατάγματα, τα πρώτα εκ των οποίων το Μάιο θα πάνε στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Τα προεδρικά διατάγματα ξεκίνησαν πριν από εμάς. Δεν είναι εδώ οι συνάδελφοι της ΔΗΜΑΡ που είπαν ότι σταμάτησε μία προσπάθεια. Δεν σταμάτησε καθόλου. Συνεχίζεται και με τα προεδρικά διατάγματα για την αλλαγή της δομής των Υπουργείων αλλά βεβαίως συνεχίζεται και με τα σχέδια στελέχωσης και με την αξιολόγηση των δομών και των φορέων, έτσι ώστε οτιδήποτε κάνουμε και οτιδήποτε νομοθετούμε, να είναι κάτω απ' αυτήν την ομπρέλα.

Θα αναφερθώ τώρα στην τρίτη πτυχή, της οποίας ένα πολύ μικρό μέρος είναι οι διατάξεις για την αξιολόγηση. Υπάρχουν και αδυναμίες, αν θέλετε και πρέπει να τις βελτιώσουμε. Όμως, καμία επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό της Δημόσιας Διοίκησης –γιατί θα δείτε και άλλες πρωτοβουλίες από εμάς και σύντομα δεν μπορεί να γίνει, χωρίς αξιολόγηση.

Είπατε ότι αξιολογούνται τα έργα; Τότε, γιατί στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας –προσέξτε, όχι των αξιολογητών– τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ παρόλα τα στελέχη του ΠΑΜΕ, πήγαιναν και διέλυαν όχι τις πολιτικές συναντήσεις για την αυτοαξιολόγηση των σχολείων όχι τις πολιτικές συναντήσεις της ηγεσίας τότε του Υπουργείου Παιδείας, αλλά τις υπηρεσιακές συναντήσεις για την αυτοαξιολόγηση των σχολείων;

Πηγαίνατε και τις διαλύατε, γιατί ακριβώς είστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε έννοια αξιολόγησης, άμιλλας, αριστείας. Θέλετε μία Δημόσια Διοίκηση, που απλώς να κάνει καλά τη δουλειά της και να είναι ευχαριστημένοι και οι ψηφοφόροι. Τίποτα άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει κυρίως πορειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Αυτές οι διατάξεις όντως μπορούν να βελτιωθούν. Θα το δούμε και στην αυριανή συζήτηση επί των άρθρων. Έχουν υπάρξει και προτάσεις και από τον Εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Ντόλιο, που θα τις δούμε. Όμως, είναι σημαντικό να προχωρήσουμε και να τολμήσουμε σ' αυτήν τη συζήτηση. Είναι σημαντικό να προχωρήσουμε στη συγκριτική αξιολόγηση, διότι το να εισάγουμε ποσοστά, έχει τα υπέρ και τα κατά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Θέλω κι εγώ, κυρία Πρόεδρε, την ίδια ανοχή με τους συναδέλφους, όχι κάτι παραπάνω.

Υπάρχουν και χώρες, όπως η Γαλλία, αλλά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπου έχει εφαρμοστεί αυτό το σύστημα. Έχει υπέρ, έχει και κατά. Αυτήν τη στιγμή, είναι μείζον το να μπει επιτέλους στο πλαίσιο της διοικητικής πρακτικής αυτή η αξιολόγηση του προσωπικού, χωρίς –το λέμε ξανά και δυνατό– καμμία επίπτωση σε ζητήματα διαθεσιμότητας και απολύσεων. Καμμία απολύτως επίπτωση.

Έχει χαρακτήρα ουσιαστικό και μεταβατικό για να μπορέσει να φτάσει η Δημόσια Διοίκηση σε ένα σύστημα, όπου μαζί με τη στοχοθεσία των υπηρεσιών θα έχουμε και την αξιολόγηση και με νέα κριτήρια. Δεν αλλάξαμε τα κριτήρια, αλλάζουμε όμως την ουσία που είναι η σύγκριση.

Τέλος, για να ολοκληρώσω, άκουσα πολλά για το περίφημο άρθρο 43, το οποίο επίσης υπόκειται σε συνεχείς βελτιώσεις γιατί ο σκοπός είναι ένας, η αποκατάσταση της νομιμότητας.

Κι όσοι συνάδελφοι κόπτονται εδώ μέσα περί κράτους δικαίου, εγώ θέλω να ρωτήσω αν έχετε πει ξεκάθαρα στον ελληνικό λαό ότι είστε εναντίον του ελέγχου της νομιμότητας, όταν μετετράπησαν συμβάσεις από ορισμένους σε αορίστου χρόνου; Πείτε καθαρά στον ελληνικό λαό ότι εμείς είμαστε αντίθετοι σ' αυτόν τον έλεγχο. Μην το λέτε ωραιοποιώντας και λέγοντας ωραία...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ποιος είπε τέτοια;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Παρακαλώ πολύ! Είστε αντίθετοι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς τα κάνατε. Γιατί δεν ελέγξατε;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ελάτε, κύριε Λαφαζάνη! Κατανοώ την ανάγκη σας να πείτε όχι σε όλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, μη διακόπτετε. Αφήστε να ολοκληρώσει η κυρία Υπουργός. Παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τώρα το θυμηθήκατε, μετά από δέκα χρόνια έλεγχο; Έλεος πια!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Όπως στο παρελθόν, λοιπόν, και με το παράδειγμα που ανέφερα, έχετε σταθεί εναντίον κάθε προσπάθειας έλευσης επενδύσεων σε αυτήν τη χώρα, κάθε προσπάθειας αξιολόγησης οιασδήποτε φύσης σε αυτήν τη χώρα, έρχεστε τώρα ξεκάθαρα να πάτε κόντρα σε οποιοδήποτε έλεγχο νομιμότητας.

Εμείς λέμε καθαρά. Έλεγχος νομιμότητας και όχι σκοπιμότητας. Πάμε να δούμε στην πράξη ένα κράτος δικαίου, να αποκαθιστά παλαιές αδικίες και παρανομίες, τίποτα άλλο.

Εκεί όπου οι υπάλληλοι δεν έφταιξαν, δεν έχουν δόλο, δεν έχουν κανένα λόγο να φοβηθούν. Όμως, από την άλλη, εφόσον υπήρξαν υπάλληλοι οι οποίοι δολίως καταστρατήγησαν διατάξεις, αυτοί πρέπει να τιμωρηθούν, διότι λέμε όχι στο κυνήγι μαγισσών, όχι σε εργαλεία για απολύσεις αλλά θέλουμε καθαρά εργαλεία για την αποκατάσταση της έννομης τάξης.

Έτσι αυτό που κάνετε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, είναι ένα νομικό τσουβάλιασμα και μια επιλεκτική πολιτική ευαισθητοποίησης. Ευαισθητοποιείτε ανάλογα με το ποιος σας κτυπάει την πόρτα, όπως σας ξαναείπα. Είναι, λοιπόν, ώρα, ο ελληνικός λαός να καταλάβει τα κίνητρα που έχετε.

Εν πάση περιπτώσει, πείτε εδώ στη διαδικασία επί των άρθρων, εάν θα στηρίζετε. Σας καλώ να το κάνετε έστω την τελευταία στιγμή, που ψηφίζετε επί της αρχής.

Εγώ κατανοώ ότι δεν θέλετε να στεναχωρήσετε κανέναν και θα καταψηφίζετε ένα-ένα τα άρθρα. Εξάλλου, Βουλευτές σας ανέβηκαν εδώ στο Βήμα κι άλλος έλεγε για τον έναν οργανισμό, άλλος για τον άλλο, έτσι πιάσατε όλη τη βεντάλια για να μην υπάρχει κανείς που να είναι στεναχωρημένος.

Εγώ σας καλώ να το ξανασκεφτείτε και τουλάχιστον επί της αρχής να ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Διοικητικές Απλουστεύσεις - Καταργήσεις, Συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και υπηρεσιών του Δημόσιου Τομέα - Τροποποίηση διατάξεων π.δ. 318/1992 (Α' 161) και λοιπές ρυθμίσεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Διοικητικές απλουστεύσεις - Καταργήσεις, Συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και υπηρεσιών του Δημόσιου Τομέα - Τροποποίηση διατάξεων π.δ. 318/1992 (Α' 161) και λοιπές ρυθμίσεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μίλησαν οι περισσότεροι, όπως βλέπετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το βλέπω. Θα μας ακολουθεί αυτό για πολύ καιρό, από ό,τι φαίνεται.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα γίνει διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα τοποθετηθούν οι εισηγητές και θα δούμε ανάλογα με το πόσο συνάδελφοι θα εγγραφούν. Θα συνεχίσουμε και αύριο, όπως ξέρετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γι' αυτό το λέμε, επειδή θα συνεχίσουμε και αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα τοποθετηθούν οι εισηγητές και μάλλον θα κλείσουμε, κύριε Λαφάζανη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μία ώρα τουλάχιστον, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα συνεχίσουμε, κύριε Λαφάζανη. Δεν γίνεται.

Ορίστε, κύριε Καραγκούνη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η συζήτηση που έγινε χθες και σήμερα ήταν αρκετά εκτενής. Η Κυβέρνηση, εξήγησε την κατεύθυνση του συγκεκριμένου νομοθετήματος, όπως και το λόγο για τον οποίο το εισηγείται, έχοντας βεβαίως ως βασικό στόχο τον εκσυγχρονισμό της διοίκησης αλλά κυρίως –το είπα και χθες- την ανταποδοτικότητα της παροχής υπηρεσιών προς τον πολίτη, σε σχέση πάντα –που αυτό νομίζω ότι είναι το πολύ σημαντικό- με τη φορολογική συνεισφορά του κάθε πολίτη. Μιλάμε, δηλαδή, για τα χρήματα του Έλληνα φορολογουμένου, κάτι που νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό.

Βεβαίως, παρά το γεγονός ότι ρωτήσαμε, δεν πήραμε καμμία απάντηση από την Αντιπολίτευση, στο αν βρήκε έστω και κάποιο εταρτικό στοιχείο σ' αυτό το νομοθέτημα. Μάλιστα η Αντιπολίτευση, δεν βρήκε ούτε καν ένα θετικό στοιχείο στο ζήτημα των απλουστεύσεων των διαδικασιών και κυρίως, δεν απάντησε στο αυτονόητο, το οποίο είναι το γιατί πρέπει να πληρώνουμε έναν οργανισμό ή μία δομή που κατά γενική ομολογία δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό ή ο σκοπός του έχει ολοκληρωθεί ή μπορεί αυτό το έργο να εκπληρωθεί από μία άλλη υπηρεσία.

Και όπως ανέφερε και ο κύριος Υπουργός αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, αυτή η συζήτηση για τους συγκεκριμένους οργανισμούς γίνεται δέκα χρόνια στο δημόσιο διάλογο, στις τηλεοράσεις, στην κοινωνία αλλά και παντού. Αυτή η συζήτηση, αφορά το ότι θα πρέπει να κλείσουν επιτέλους κάποιοι οργανισμοί οι οποίοι έχουν εκπληρώσει το σκοπό τους. Και δεν αντιλαμβάνομαι το γεγονός ότι η Αντιπολίτευση δεν συναινεί σ' αυτήν τη λογική. Όταν κάτι πλέον έχει ολοκληρωθεί, γιατί να λέμε στον Έλληνα φορολογούμενο να συνεχίσει να πληρώνει; Διότι αν το ζήτημα είναι να διατηρήσουμε τις ίδιες λογικές και τις ίδιες αδυναμίες, τότε τι νόημα έχει;

Στο σημείο αυτό θα γίνω πιο συγκεκριμένος, διότι αναφερθή-

καμε σε διάφορες δομές και σε διάφορους οργανισμούς. Αναφέρθηκε, λοιπόν, και το ΤΕΟ. Είπαμε στη Βουλή αλλά το είπα και εγώ χθες στην εισήγησή μου ότι για τη συγκεκριμένη εταιρεία είχαμε μια πολύ συγκεκριμένη έκθεση του Γενικού Επιθεωρητή, ο οποίος στο συμπέρασμά του λέει ότι δεν υπάρχει πια λόγος ύπαρξης και ότι δεν εξυπηρετείται ο δημόσιος σκοπός της ίδρυσής του. Τι έπρεπε να κάνει, δηλαδή, ο κ. Μητσotάκης; Τι έπρεπε να κάνει η Κυβέρνηση; Να συνεχίσει να διατηρεί έναν οργανισμό, επιβαρύνοντας τον Έλληνα φορολογούμενο; Δηλαδή, χρειαζόμαστε ένα αυτοτελές νομικό πρόσωπο για να ασκηθούν οι αρμοδιότητές του και να επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός με λειτουργικά κόστη ως ανώνυμη εταιρεία, ενώ την ίδια δουλειά μπορεί να την κάνει η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων; Και το λέω αυτό, γιατί άκουσα τις τοποθετήσεις όλων των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης που έκαναν συγκεκριμένη αναφορά αλλά δεν απάντησαν σε ένα πολύ βασικό ερώτημα. Αυτό το ερώτημα έγκειται, στο τι γίνεται με τα λεφτά των φορολογουμένων. Τι απάντηση δίνετε σ' αυτήν την ερώτηση; Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν απαντήσατε πειστικά, διότι και στην επιτροπή συζητήσαμε και κάποια άλλα συγκεκριμένα ζητήματα που αφορούν τη χρησιμότητα ή μη της διατήρησης αυτού του οργανισμού.

Ας δούμε, λοιπόν, τι κάνει το ΤΕΟ. Εισπράττει διόδια στο Άκτιο και στα Μάλγαρα -δουλειά την οποία θα κάνει πλέον η «ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε.»- και παρακολουθεί τη βεβαίωση και την επεξεργασία των οφειλόμενων ποσών από τις κυκλοφοριακές συνδέσεις. Αυτή είναι μια αρμοδιότητα η οποία μεταφέρεται πια στις περιφέρειες. Ρωτάμε, λοιπόν, το εξής. Ποιο είναι αυτό το δύσκολο έργο που δεν μπορεί να γίνει από τη διοίκηση αλλά μπορεί να γίνει μόνο από το ΤΕΟ;

Ρωτήσαμε και άλλα πράγματα, όπως κατά πόσο υπήρξε απογραφή της ακίνητης περιουσίας και κατά πόσο αξιοποιήθηκε η ακίνητη περιουσία όλα αυτά τα χρόνια. Άκουσα συναδέλφους, να αναφέρονται στο σύστημα παρακολούθησης διοδίων SCADA, μια εξωτερική εταιρεία η οποία θα συνεχίσει και ο έλεγχος θα γίνεται πλέον πάλι από τη διοίκηση, από τη γενική γραμματεία. Τι δεν μπορεί, λοιπόν, να κάνει η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων και μπορεί να κάνει το ΤΕΟ;

Και επανέρχομαι, βέβαια, στο ερώτημα που έγκειται, στο γιατί να χρεώνουμε τον Έλληνα. Διότι γνωρίζετε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι με τη συγκεκριμένη ρύθμιση για το ΤΕΟ, απαλλάσσονται όλα τα ασφάλιστρα των οχημάτων από το συγκεκριμένο φόρο του 0,4%, ο οποίος υπάρχει αυτήν τη στιγμή και ισχύει υπέρ του ΤΕΟ. Αυτός ο φόρος, αντιστοιχεί σε κάποια εκατομμύρια ευρώ. Δεν πρέπει, λοιπόν, να τον καταργήσουμε; Σ' αυτό δίνουμε απάντηση;

Ας δούμε την περίπτωση «ΕΑΧΑ Α.Ε.». Το Υπουργείο, έφερε διάταξη με την τροπολογία που κατέθεσε και καθορίζει όσα χρειάζονται για την εκκαθάριση της εταιρείας και την απογραφή, βεβαίωση, της περιουσίας της. Το έργο της ΕΑΧΑ μεταφέρεται στη Διεύθυνση Ειδικών Έργων, που επίσης έχει τεχνογνωσία, έχει τα απαραίτητα υλικά, έχει το απαραίτητο έμπυχο δυναμικό και μπορεί να κάνει, επίσης, την ίδια δουλειά. Γιατί να μη συνεχίσει να την κάνει η γενική γραμματεία; Οι υπάλληλοι του Υπουργείου δηλαδή –θα ρωτήσουμε κάποιος καλόπιστος- είναι ανεπαρκείς; Δεν μπορούν να κάνουν αυτήν τη δουλειά; Να προχωρήσω ακόμη περισσότερο. Η εταιρεία αυτή, υλοποιεί κάποιο πρωτογενές έργο, το οποίο επίσης, δεν μπορεί να κάνει η γενική γραμματεία;

Είναι γνωστό ότι η ΕΑΧΑ αναθέτει σε τρίτους να κάνουν κάποιες μελέτες και άλλα έργα. Για ποιο λόγο, λοιπόν, να πληρώνουμε αυτήν την εταιρεία, ενώ κάλλιστα το ίδιο αποτελεσματικά, το ίδιο αποδοτικά μπορεί να γίνει αυτή η δουλειά από τη γενική γραμματεία;

Ας πάμε σε ένα άλλο παράδειγμα, στο Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρωπίνου Δυναμικού, για το οποίο, βεβαίως, το ΠΑΣΟΚ θα καταθέσει και ονομαστική ψηφοφορία. Το έργο της εταιρείας αυτής μεταφέρεται στο Υπουργείο Εργασίας, δηλαδή το έργο αυτό και θα συνεχιστεί και το σύνολο του αντικειμένου, των δράσεων και των εν εξελίξει έργων επίσης θα συνεχιστούν.

Τι φοβόμαστε, λοιπόν; Υπάρχει μια κριτική που λέει ότι υπάρχουν συγκεκριμένα έργα που κινδυνεύουν να μην ολοκληρωθούν και να καθυστερήσουν. Η εταιρεία αυτή, ξεκίνησε το έργο της από το 2010 με τη συγκεκριμένη ΚΥΑ και έπρεπε να έχει ολοκλη-

ρώσει το έργο της το 2012. Το ινστιτούτο μάλιστα, είχε μόνο αυτήν τη συγκεκριμένη δουλειά να κάνει και, βεβαίως, έχουμε φθάσει στο 2014 και το έργο δεν έχει τελειώσει.

Και ρωτώ εγώ. Πόσο περισσότερο να καθυστερήσει αυτό το έργο, από τη στιγμή που μεταφέρεται σε μια εταιρεία που είναι, επίσης, εξειδικευμένη; Υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα και ένα άλλο επιχείρημα, ότι το Εθνικό Ινστιτούτο έχει σημαντικό ρόλο να επιτελέσει όσον αφορά τον σχεδιασμό πολιτικών κατά της ανεργίας.

Και εγώ, επίσης, ρωτώ. Τα υψηλά, δυστυχώς, ποσοστά ανεργίας που προσπαθεί αυτή η Κυβέρνηση να συγκρατήσει μειώθηκαν τα τελευταία χρόνια, γιατί το Εθνικό Ινστιτούτο σχεδίασε αποτελεσματικές πολιτικές κατά της ανεργίας; Ή να το πω και διαφορετικά. Ο ΟΑΕΔ, έχει ένα προσωπικό τρεισήμισι χιλιάδων ανθρώπων. Το Υπουργείο έχει άλλους χίλιους πεντακόσιους. Δεν μπορούν όλοι αυτοί οι άνθρωποι να ανταποκριθούν στον σχεδιασμό τέτοιων πολιτικών και χρειάζομαστε ακόμη έναν οργανισμό; Και γιατί ο ΟΑΕΔ στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης είναι ανεπαρκής να κάνει τη δουλειά του και πρέπει να δραστηριοποιείται ακόμη άλλος ένας φορέας, το συγκεκριμένο ινστιτούτο, στο ίδιο αντικείμενο;

Θα σε ρωτήσει και ο κόσμος. Τελικά πόσα νομικά πρόσωπα χρειάζονται για τη μείωση της ανεργίας και για να σχεδιάσει αυτές τις πολιτικές; Πόσο ακόμη κόσμο χρειαζόμαστε;

Ας δούμε λίγο τις τροπολογίες που έφερε το Υπουργείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δuo λεπτά μόνο, κυρία Πρόεδρε, και θα τελειώσω. Αναφέρω προς το Σώμα πρώτα-πρώτα ότι μία εκ των δύο τροπολογιών κατετέθη εκπρόθεσμα και θέλω να πω ότι αυτό δεν έγινε με ευθύνη του Υπουργείου, το οποίο και τις δύο τροπολογίες που κατέθεσε στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης τις κατέθεσε εμπρόθεσμα. Υπήρξε ένα κώλυμα, ένα πρόβλημα υγείας που είχε ο κ. Μανιάτης και κατέθεσε τελικά η μία εκ των δύο εκπρόθεσμα. Βεβαίως, υπήρξε συμφωνία και των δύο κομμάτων της συγκυβέρνησης, αυτές να συζητηθούν.

Θέλω να κάνω συγκεκριμένες αναφορές στις τροπολογίες. Φέρνουν πολύ ουσιαστικές διατάξεις. Πρώτα απ' όλα για το ΤΕΟ, όπου στην ουσία ρυθμίζει την καταβολή και την κατανομή του εφάπαξ για τους τακτικούς υπαλλήλους της εταιρείας. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντική και πολύ εύλογη αυτή η διάταξη.

Φέρει, επίσης, τη διάταξη του άρθρου 41, όπου προβλέπεται ότι κατά την προεκλογική περίοδο –έγινε ήδη αναφορά από πολλούς συναδέλφους- και μέχρι την εγκατάσταση των αιρετών οργάνων στους δήμους, δεν αναστέλλεται η έκδοση πράξεων μεταβολής στην υπηρεσιακή κατάσταση προσωπικού. Η λογική της διάταξης είναι ότι όσοι υπάλληλοι έχουν τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας, να μετακινηθούν εντός των προβλεπόμενων χρονικών ορίων σε νέες θέσεις.

Η διάταξη αυτή αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο χιλιάδες εννιάκόσιους δημοτικούς αστυνομικούς και πεντακόσιους είκοσι πέντε σχολικούς φύλακες. Είναι υπάλληλοι που θα απορροφηθούν στις φυλακές, που έχουν τεράστια ανάγκη, στα νοσοκομεία, που έχουν επίσης πολύ μεγάλη ανάγκη, όπου υπάρχουν βεβαίως και πολλές προσλήψεις αλλά και στην Αστυνομία. Με τη λογική αυτή, λοιπόν, θα μπορέσει το Υπουργείο πολύ πιο γρήγορα να απορροφήσει το δυναμικό αυτό.

Να προχωρήσω σε μία επίσης πολύ σημαντική διάταξη –από τις τροπολογίες που φέρει το Υπουργείο- και αφορά το άρθρο 37 του ν. 3986/2011. Τι εισφέρει αυτή η νέα διάταξη. Όλοι όσοι είναι διοριστέοι από τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, από τους οριστικούς πίνακες μετά την 1^η Ιανουαρίου του 2009, δίνεται η δυνατότητα να απορροφηθούν πολύ πιο σύντομα από το 2016 –που είναι το χρονικό όριο-, χωρίς να απαιτείται εκ νέου εκκίνηση των χρονοβόρων διαδικασιών πρόσληψης και επιπλέον, όσοι στο μεσοδιάστημα απέκτησαν παραπάνω προσόντα, από αυτά με τα οποία είχαν πετύχει στο διαγωνισμό, μπορούν και αυτοί να απορροφηθούν σε άλλες θέσεις, αυξημένων βεβαίως προσόντων.

Προσωπικά πιστεύω, πως είναι πολύ σημαντική διάταξη, γιατί επιτέλους απελευθερώνεται ο πίνακας των διοριστέων, απελευθερώνονται όσοι πέτυχαν και κέρδισαν δικαστικές αποφάσεις, απελευθερώνονται οι ΑΜΕΑ, απελευθερώνονται τα τέκνα των θα-

νόντων αλλά βεβαίως και διακεκριμένοι αθλητές. Νομίζω ότι για πρώτη φορά απορροφάται προσωπικό –τα τελευταία τουλάχιστον τέσσερα χρόνια του μνημονίου- και κυρίως θα έλεγα ότι διακινώνει όσους έχουν πετύχει με το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Επιτρέψτε μου να πω –αυτή είναι μία προσωπική αντίληψη και άποψη- ότι στα χρόνια της κρίσης, αυτοί που δεν θα έπρεπε καθ' οιονδήποτε τρόπο να πειραχθούν είναι οι επιτυχόντες στον ΑΣΕΠ, διότι ούτε από το παράθυρο μπήκαν ούτε κάποιου τη θέση έκλεισαν και βεβαίως η Δημόσια Διοίκηση όφειλε και οφείλει να έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτούς τους ανθρώπους και να τους υποστηρίξει.

Θέλω να συνοψίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι αλλαγές και μεταρρυθμίσεις χωρίς θυσίες, είναι σαφές ότι δεν μπορούν να υπάρξουν. Ομελέτα χωρίς να σπάσεις αυγά, επίσης, δεν γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Το ζήτημα είναι –και κλείνω κυρία Πρόεδρε- οι αλλαγές να έχουν ένα βασικό στοιχείο. Να εξυπηρετούν τον Έλληνα πολίτη είτε γιατί θα διευκολυνθεί στις συναλλαγές του είτε γιατί θα ελαφρυνθεί οικονομικά.

Εμείς γι' αυτό ψηφιστήκαμε, για να αλλάξουμε τη χώρα κι όχι να υπηρετήσουμε τις ίδιες λογικές των τελευταίων τριάντα ετών, που δυστυχώς φαίνεται να εξυπηρετεί σήμερα και να υπηρετεί η Αντιπολίτευση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Ευχαριστώ.

Κύριοι συνάδελφοι, ενθυμούμενος τις εκθέσεις που έγραφα στο γυμνάσιο και στο δημοτικό, θα έλεγα ότι βρισκόμαστε στην καρδιά της διοικητικής μεταρρύθμισης –υποθέτω, κύριε Υπουργέ- εφόσον έχουν περάσει δύο χρόνια αφότου ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση. Εάν επιχειρηθεί να παρουσιάσετε μία έκθεση προόδου, νομίζω ότι εύκολα θα βγάλουμε το συμπέρασμα ότι δεν μπορούμε να είμαστε ευχαριστημένοι για τα αποτελέσματα αυτής της διοικητικής μεταρρύθμισης. Δεν βελτιώθηκε το δημόσιο, δεν βελτιώθηκαν οι λειτουργίες του και θα έλεγα ότι χειρότερεψαν. Τι θετικά στοιχεία έχουμε να παρουσιάσουμε; Ότι μικρύνουμε το δημόσιο. Μέχρι στιγμής, αυτή η Κυβέρνηση καταναλώνει αποτελέσματα που προέκυψαν από νομοθεσία και πρωτοβουλίες της προηγούμενης ή των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Επομένως, πρέπει να κάνουμε μία συμφωνία. Επειδή θα ξανάρθουμε εδώ να συζητήσουμε πάλι για ζητήματα διοικητικής μεταρρύθμισης, στην επόμενη έκθεση προόδου, θα πρέπει να υπάρχουν και μετρήσιμα θετικά αποτελέσματα. Δεν μπορεί η έννοια της μεταρρύθμισης –που εγώ τουλάχιστον την έχω στο μυαλό μου σαν μία θετική έννοια- να έχει ταυτιστεί μόνο με περικοπές, απολύσεις, διαθεσιμότητες και –δεν θα είναι υπερβολή να πούμε- πολλές φορές με τη διάλυση του δημοσίου.

Θα έλεγα ότι αποδέχομαι ότι είναι μία μεταβατική περίοδος. Νομίζω όμως ότι έχει κρατήσει πολύ η μεταβατική περίοδος και θα πρέπει να προκύψουν τα πρώτα θετικά αποτελέσματα.

Σε σχέση με το νομοσχέδιο, θα ήθελα να αναφερθώ στο πρώτο κεφάλαιο που αφορά στις καταργήσεις και τις επικυρώσεις εγγράφων. Θα προσπαθήσω να είμαι συγκεκριμένος.

Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε και δεν θα σταθώ στα άρθρα του.

Θα κάνω μία επισήμανση για μία ακόμα φορά. Κυρία Υπουργέ, είναι μία θετική, καλοπροαίρετη επισήμανση. Θα ψηφίσουμε το άρθρο έτσι κι αλλιώς εάν δεν την αποδεχθείτε. Έχω την αίσθηση από προσωπική εμπειρία ότι ο ιστότοπος του ΓΕΜΗ, δεν θα εξυπηρετήσει όσο εξυπηρετεί ο ιστότοπος του Εθνικού Τυπογραφείου. Προτείνω, λοιπόν, χωρίς δαπάνες, να υπάρχει η δυνατότητα δημοσίευσης και στον ιστότοπο του ΓΕΜΗ και στο Εθνικό Τυπογραφείο, για να μην τρέχουμε εκ των υστέρων να λύσουμε προβλήματα που θα προκύψουν.

Ας πάμε στο άρθρο 6, στο περίφημο ΤΕΟ, για το οποίο έγινε πολύ μεγάλη κουβέντα. Θέλω να σταθώ στο εξής. Μάλαγα και Άκτιο. Οι εργαζόμενοι μεταφέρονται στην «ΕΓΝΑΤΙΑ». Δεν μπο-

ρούν να μεταφερθούν οι δεκαέξι εργαζόμενοι οι οποίοι έχουν σύμβαση δημοσίου δικαίου με την ίδια εργασιακή σχέση, γιατί η «ΕΓΝΑΤΙΑ» είναι ανώνυμη εταιρεία. Θα σας υπενθυμίσω ότι και το ΤΕΟ είναι ανώνυμη εταιρεία. Αυτή είναι μία πρώτη παρατήρηση. Επομένως, ίσως μέχρι αύριο μπορείτε να το ξαναδείτε.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι δημιουργούνται κάποια προβλήματα μ' αυτούς που απολύονται ή τίθενται σε διαθεσιμότητα και θα ήθελα να τα αντιμετωπίσετε.

Θα επανέλθω στο προηγούμενο και θα πω ότι στην περίπτωση που μεταφερθούν και αλλάξει η σχέση τους και γίνουν ΙΔΑΧ, αυτοί οι άνθρωποι για να βγουν στη σύνταξη, θα αναγκαστούν να δουλέψουν έξι με επτά χρόνια περισσότερο. Ίσως είναι ένα ζήτημα το οποίο σε συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο θα πρέπει να επιλυθεί. Εάν δεν είναι δυνατό να κρατηθεί η ίδια σύμβαση και είναι υποχρεωτικό να μετατραπεί η σύμβασή τους, τότε να δούμε το θέμα της συνταξιοδότησής τους. Δεν μπορεί ξαφνικά να τους πούμε να δουλέψουν άλλα επτά χρόνια.

Θα σας αναφέρω ένα ιδιαίτερο θέμα. Μπορεί να υπάρχουν και άλλα. Εσείς στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, με εγκύκλιο σας προβλέψατε ότι όταν είναι σε κατάσταση διαθεσιμότητας ένα ζευγάρι, δύο παντρεμένοι άνθρωποι, τότε ένας εκ των δύο θα ενταχθεί οπωσδήποτε στο πρόγραμμα της κινητικότητας. Εδώ έχουμε μία τουλάχιστον περίπτωση, όπου ο ένας εκ των δύο συζύγων έχει σύμβαση δημοσίου δικαίου, αυτός τίθεται σε διαθεσιμότητα, ο άλλος είναι ΙΔΑΧ, αυτός απολύεται, δεν θα είναι και τα δύο μέλη του ζευγαριού σε διαθεσιμότητα και δεν θα τύχει της εύνοιας την οποία εσείς προβλέψατε.

Να, λοιπόν, ζητήματα τα οποία θα ήθελα να σημειώσετε και τα οποία είναι επιμέρους περιπτώσεις αλλά η κάθε επιμέρους περίπτωση, εάν δεν αντιμετωπιστεί, αγγίζει πολλές φορές τα όρια της βαρβαρότητας γιατί δεν έγινε πρόβλεψη. Να σημειώνουμε, λοιπόν, αυτά τα πράγματα.

Πηγαίνω στο άρθρο 8. Είναι γνωστό ότι εμείς ως ΠΑΣΟΚ έχουμε διαφωνήσει. Έχουμε πει ότι διαφωνούμε, κυρίως, για δύο λόγους, πρώτα, γιατί υπάρχει ένα ηθικό ζήτημα που προέκυψε από συγχώνευση άλλων προσώπων. Με παραίνεση της τότε ηγεσίας του Υπουργείου, κάποιοι υπάλληλοι, συνήθως των υψηλών προσόντων, δεν έκαναν αίτηση για μετάταξη και αυτοί οι άνθρωποι οδηγούνται στην απόλυση. Κάποιους άλλους που δεν ήταν οι καταλληλότεροι για να παραμείνουν στο ινστιτούτο, τους πρόετρεψαν και μετετάχτησαν στον ΟΑΕΔ. Αυτοί διασώζονται. Πιστεύω, λοιπόν, ότι υπάρχει εδώ ένα ηθικό ζήτημα.

Υπάρχει και ένα άλλο πρακτικό και ουσιαστικό ζήτημα, δηλαδή ότι σ' ένα χρόνο, κατά τις δεσμεύσεις του Υπουργείου Εργασίας, αναμένεται η αναδιάρθρωση του ΟΑΕΔ. Μπορούμε, λοιπόν, τότε συνολικά να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα.

Θέλω να κάνω μία αναφορά στο άρθρο 12. Πρόκειται για τις παιδικές βιβλιοθήκες. Ο κ. Ταλιαδούρος που είναι πρώην Υφυπουργός Παιδείας αναφέρθηκε και είπε ότι με τη νούμερο 4 νομοτεχνική βελτίωση, αντιμετωπίζεται το θέμα της αποζημίωσης και καταβολής των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους.

Διαβάζοντάς το, δεν είμαι βέβαιος, κυρία Υπουργέ. Η παράγραφος 5 του άρθρου 12 του νομοσχεδίου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Με απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών» -πάντως όχι του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης- «που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ο συγκεκριμένος φορέας ή φορείς, τον προϋπολογισμό του οποίου θα βαρύνουν οι μεταφερόμενες στο ελληνικό δημόσιο κατά την παράγραφο 3 απαιτήσεις, το είδος και το ύψος των απαιτήσεων αυτών».

Εδώ πρέπει να σταθούμε στο είδος των απαιτήσεων και όχι στο ύψος. Νομίζω πως θα πρέπει να προσεφλήσετε, με μια δήλωση τουλάχιστον, ότι θα προβλεφθεί στην επερχόμενη κοινή υπουργική απόφαση η καταβολή των δεδουλευμένων, των οφειλομένων από το δημόσιο στους εργαζόμενους στις παιδικές βιβλιοθήκες. Τουλάχιστον αυτό να προβλεφθεί, καθώς είναι γνωστό ότι έχουν μια τετραετία που είναι σε επίσχεση εργασίας, είναι σε κατάσταση ομηρίας, δεν μπορούν ούτε επίδομα ανεργίας να πάρουν, δεν μπορούν να βρουν αλλού δουλειά κ.λπ..

Όσον αφορά το θέμα της αξιολόγησης, ο κ. Βορίδης στην τοποθέτησή του τη συνέδεσε σαφώς -αυτό ήταν το πνεύμα της ομιλίας του- με τη βαθμολογική και ένεκα της βαθμολογικής και

με τη μισθολογική εξέλιξη. Είναι πολύ φυσιολογικό.

Ο κύριος Υπουργός είπε ότι αυτή η αξιολόγηση δεν σημαίνει και τίποτα. Την κάνουμε προς το παρόν για να αλλάξουμε την κουλτούρα, τη νοοτροπία κ.λπ. στο δημόσιο.

Εγώ είμαι με τον κ. Βορίδη. Δεν γίνεται διαφορετικά.

Έχω τη γνώμη, λοιπόν, ότι όσο και προσωρινό να είναι το μέτρο, θα αξιοποιηθεί γι' αυτούς τους λόγους.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Θεωρώ αυτού του τύπου την αξιολόγηση προσωρινό μέτρο. Δηλαδή, πιστεύω ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα πρέπει να υπάρξουν άλλα κριτήρια, θα πρέπει να έρθουν τα αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία βεβαίως δεν θα καταργούν το διευθυντικό δικαίωμα, έτσι ώστε να μην υπάρχει υποκειμενισμός ή να υπάρχει ο ελάχιστος δυνατός υποκειμενισμός. Αλλιώς και αυτή η αξιολόγηση δεν θα πάει καλά. Θα ευτελιστεί πολύ σύντομα με την πάροδο του χρόνου. Να το σημειώσουμε.

Επαναλαμβάνω ότι βρισκόμαστε στην «καρδιά» της διοικητικής μεταρρύθμισης. Είναι κρίσιμα ζητήματα αυτά. Τα αναβαθμίζουμε διά του λόγου μας τουλάχιστον σε πολύ μεγάλο βαθμό. Θα πρέπει να τα προστατεύσουμε και να τα δούμε.

Θέλω να επαναλάβω μια πρόταση και να την προσέξετε. Δεν πιστεύω ότι θα παρουσιαστούν πολλές περιπτώσεις όπου ο αξιολογητής θα νιώσει ότι θα πρέπει να υπερβεί κατά έναν-δύο ανθρώπους το 25% ή κατά έναν-δύο ανθρώπους το 60% ή να νιώσει ότι θα πρέπει να βάλει λίγο λιγότερο από το 10% στους μέτριους. Νομίζω ότι θα ανακουφίσει όλο το δημόσιο μια διατύπωση -και θα ήθελα να παρακαλέσω ιδιαίτερα γι' αυτό- που να δίνει τη δυνατότητα κατόπιν αξιολόγησης να υπερβούμε οριακά το ποσοστό του 25%, του 60% ή προς τα κάτω το 10%.

Βεβαίως, επαναλαμβάνω πως θεωρώ ότι είναι ένα προσωρινό μέτρο. Καλός στόχος είναι να αλλάξουμε την κουλτούρα και τη νοοτροπία αλλά θα πρέπει να το κατοχυρώσουμε και όσον αφορά την εφαρμογή του και όσον αφορά την αλλαγή του.

Θέλω να έρθω στο άρθρο 25 και να αναφερθώ σε ένα θέμα, κύριοι συνάδελφοι, που αφορά όλη τη Βουλή και για το οποίο αποφεύγουμε να μιλήσουμε. Τι θα γίνει με τους συνεργάτες μας; Δεν θα κριθούν; Δεν θα αξιολογηθούν αυτοί οι υπάλληλοι; Αφορά πάρα πολλούς ανθρώπους.

Εν πάση περιπτώσει, ξέρω ότι υπάρχει ένα νομικό πρόβλημα για να το αντιμετωπίσουμε. Ό,τι νομικό πρόβλημα και να υπάρχει, θα πρέπει να το ξεπεράσουμε. Δεν είναι ευθύνη δική μας, δεν έχουμε και τη διοικητική υποστήριξη για να φέρουμε μια κατάλληλη πρόταση έτσι ώστε να λυθεί το πρόβλημα. Νομίζω ότι θα πρέπει να αναλάβετε τη δέσμευση -αν δεν μπορείτε να το κάνετε μέχρι αύριο- ότι σε ένα επόμενο νομοσχέδιο θα φέρετε μια ρύθμιση που θα απαντά στο πρόβλημα. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει αυτή η εξαίρεση, δεν είναι δυνατόν οι συνεργάτες όλων των Βουλευτών να είναι σε αυτήν την κατάσταση ομηρίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε, κύριε Ντόλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Άρθρα είναι αυτά, δεν θα ξαναμιλήσω. Να πάρω χρόνο και από τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε, για να πω συγκεκριμένα πράγματα.

Εγώ πιστεύω, λοιπόν, ότι στο άρθρο 25 στην παράγραφο 6 μπορεί να γίνει μία τέτοια προσθήκη. Χωρίς να είμαι ο ειδικότερος, νομίζω ότι το Υπουργείο θα πρέπει να βρει έναν τρόπο να το αντιμετωπίσει.

Όσον αφορά το άρθρο 41, υπενθυμίζω την πρόταση που έγινε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Κουκουλόπουλο. Το άρθρο αυτό λέει ότι για όσους από τους υπαλλήλους που είναι σε διαθεσιμότητα έκαναν αίτηση σε κάποιον διαγωνισμό, παρατείνεται το καθεστώς διαθεσιμότητάς τους μέχρι να βγουν τα αποτελέσματα.

Μάλλον καλύπτονται από αυτό το άρθρο οι σχολικοί φύλακες. Παρατείνεται η διαθεσιμότητά τους μέχρι να βγουν τα αποτελέσματα.

ΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καλύπτονται, κύριε Ντόλιο. Ξαναδείτε το.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Για κάποιο χρονικό διάστημα.

Λέω το εξής, κύριε Μητρόπουλε και θέλω να το προσέξει το

Υπουργείο. Επίκειται μια προκήρυξη η οποία θα αφορά στη μετακίνηση περίπου δύο χιλιάδων υπαλλήλων. Πολλές διαθεσιμότητες λήγουν στις 22 Μαρτίου. Οι άνθρωποι των οποίων οι διαθεσιμότητες λήξουν, απολύονται. Χάνουν τη δυνατότητα να κάνουν αίτηση για να μετακινηθούν. Αν τρέξετε και μπορέσετε να βγάλετε την προκήρυξη μέχρι τις 20 Μαρτίου και προλάβουν να κάνουν αίτηση όλοι αυτοί οι άνθρωποι, και παρατείνεται το καθεστώς διαθεσιμότητάς τους και κυρίως δεν στερούμε το δικαίωμα σε υπαλλήλους που είναι σε κατάσταση διαθεσιμότητας να κάνουν αίτηση για να μεταφερθούν. Εξάλλου θα υπάρχει και το θέμα της απόλυσης ή της απώλειας αξιολογών ανθρώπων των οποίων τυχαίνει να λήξει η διαθεσιμότητα.

Θα έρθω στο άρθρο 43 και θα πω ότι φοβάμαι πως μπαίνουμε σε περιπέτειες. Εμείς θα το ψηφίσουμε, αλλά επιμένουμε πολύ στο κρίσιμο μέρος της διατύπωσης.

Θεωρούμε ότι προς τη θετική κατεύθυνση είναι η τροπολογία, η νέα διατύπωση, όπως ήρθε. Θέλω να κάνω μια προσθήκη ακόμη. Λέει το άρθρο 43 σε ένα σημείο «ότι κατά το χρόνο μετατροπής δεν συνέτρεχαν οι προβλεπόμενες κατά περίπτωση νόμιμες προϋποθέσεις ή ότι δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία». Προτείνω να σβηστεί η φράση «δεν τηρήθηκε η νόμιμη διαδικασία» και να γραφεί «ή εφόσον μεσολάβησε δόλια ενέργεια από την πλευρά του εργαζόμενου». Έτσι νομίζω ότι κατοχυρώνουμε τη νομιμότητα και αποκλείουμε σε πολύ μεγάλο βαθμό τη σκοπιμότητα. Είναι πολύ συγκεκριμένη η διατύπωση την οποία κάνω. Νομίζω ότι θα ανακουφίσει πολύ κόσμο και πιστεύω ότι θα το δεχθεί θετικά και μια σειρά από συναδέλφους.

Επειδή πήρα πολύ χρόνο θέλω να ξαναπώ ότι η διοικητική μεταρρύθμιση είναι ένα από τα κρίσιμότερα ζητήματα που απασχολούν σήμερα τη χώρα. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει ανάκαμψη, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει παραγωγική αναδιάρθρωση αν δεν προχωρήσουμε σοβαρά αυτήν την υπόθεση της διοικητικής μεταρρύθμισης.

Γι' αυτό θεωρώ ότι κάθε φορά που το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης θα εμφανίζεται στην Αίθουσα θα πρέπει να μας κάνει και έναν μικρό απολογισμό για το πόσο προχωράμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Χρυσοβελώνη, ειδική αγορήτρια των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε σήμερα τον αρμόδιο Υπουργό κ. Μητσοτάκη, να επαινεί τόσο το νομοσχέδιο του όσο και τις υπηρεσίες του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Ο λαός μας λέει σοφά «αν δεν παινέσεις το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει». Από αυτήν την οπτική γωνία ίσως και να έδινα κάποιο δίκιο στον κύριο Υπουργό.

Υπάρχει όμως η άλλη λογική, αυτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων, που λέει πως αν κάτι ξεφύγει καλό είναι να μην το υπερασπίζεσαι. Το σωστότερο θα ήταν στην προκειμένη περίπτωση να αποσύρει ο κύριος Υπουργός το παρόν νομοσχέδιο γιατί τελικά αυτό το εκτός ελέγχου νομοθέτημα δε θα ωφελήσει ούτε το Υπουργείο ούτε την υστεροφημία του ιδίου. Απ' ό,τι φαίνεται όμως, ο κύριος Μητσοτάκης επέλεξε να εμμένει μέχρι τέλους στις επιλογές του. Έτσι αναγκαστικά πλέον θα κριθεί από τους πολίτες στις επόμενες εκλογές σε ό,τι αφορά στο πολιτικό σκέλος και από τα δικαστήρια για το συνταγματικά ορθό και σύννομο αυτών των επιλογών του.

Δε θα επαναλάβω τα στοιχεία που καταδεικνύουν την ανειλικρίνεια και την παραπεμπτική προσέγγιση πίσω από τη συζητούμενη νομοθετική πρωτοβουλία. Όλα είναι πλέον στο φως και οι πολίτες που μας άκουσαν και χτες μπορούν να κρίνουν και να συγκρίνουν τόσο τις καταγγελίες των Ανεξάρτητων Ελλήνων όσο και τις δικές σας δικαιολογίες.

Εγώ σήμερα θα πω δυο λόγια για την αξιολόγηση του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης.

Καταφερθήκατε, κύριε Υπουργέ, κατά της πτυχιολαγνείας – όπως την είπατε – των δημοσίων υπαλλήλων και της δήθεν υπέρμετρης μοριοδότησης στατικών προσόντων τους, όπως ατυχώς τα χαρακτηρίσατε και αναφέρομαι στους πανεπιστημιακούς τίτλους σπουδών, μεταπτυχιακά, διδακτορικά κ.λπ.

Όλα αυτά, προφανώς, δεν σας κάνουν. Δεν πρέπει, κατά τη γνώμη σας, να αποτελούν τη βάση της κρίσης για την ποιότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Μάλιστα, προαναγγείλατε τη θεσμοθέτηση ενός νέου συστήματος αξιολόγησης των υποψηφίων στελεχών του δημοσίου που θα βασίζεται στην προφορική συνέντευξη.

Λέτε, λοιπόν, «όχι» στη μοριοδότηση των πτυχίων, αλλά «ναι» στη συνέντευξη. Προφανώς, αυτή είναι η νέα φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας για την αξιολόγηση του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης!

Εννοείται, βέβαια, πως στα κριτήρια αυτά συμπεριλαμβάνετε και τον προκρούστη των ποσοτώσεων: τόσο υπάλληλοι θα χαρακτηρίζονται υποχρεωτικά κακοί, τόσο μέτριοι, και ούτω καθεξής.

Εδώ παρατηρούμε ένα κοινό γνώρισμα των νέων μεθόδων αξιολόγησης που όμως δεν είναι ούτε καινούργιο ούτε βέβαια και αξιοκρατικό. Έρχεται από το απώτερο, κακό παρελθόν της Δημόσιας Διοίκησης και είναι απολύτως ανορθολογικό. Λέγεται με μία λέξη «αυθαιρεσία». Αυθαιρεσία στην κρίση, καθώς αυτή μπορεί να είναι ατεκμηρίωτη, όπως συνήθως συμβαίνει στις προσωπικές συνεντεύξεις. Αυθαιρεσία και στα κριτήρια, καθώς το μηχανιστικό ποσοστό του 15% των «κακών» δημοσίων υπαλλήλων δεν προκύπτει από πουθενά και σίγουρα δεν μπορεί να προκύψει παντού και πάντα στο δημόσιο με βάση κάποια θολά και ασαφή κριτήρια.

Να το πούμε απλά: δεν συμπαθείτε τους πτυχιούχους δημοσίων υπαλλήλους. Προφανώς, έχετε πρόβλημα με όσους διαθέτουν πολλά τυπικά προσόντα. Τα αποκαλείτε, μάλιστα, στατικά –όπως προανέφερα– για να τα υποβαθμίσετε.

Πρόσφατα, προσπαθήσατε να υποβαθμίσετε τη σημασία της επιμόρφωσης των δημοσίων υπαλλήλων για την υπηρεσιακή τους εξέλιξη, λέγοντας πως η μοριοδότηση των επιμορφώσεων πρέπει να αλλάξει καθώς με το ισχύον σύστημα αδικούνται όσοι δεν επιμορφώνονται. Μα, έχει άραγε κάποιο νόημα το κυκλικό αυτό επιχείρημα; Προφανώς. Όταν κάποιος ως κριτήριο τις σπουδές, τις επιμορφώσεις, τις πιστοποιημένες δεξιότητες κ.λπ. εκείνοι που θα μοριοδοτηθούν είναι όσοι διαθέτουν τα παραπάνω προσόντα. Προφανώς όσοι δεν τα διαθέτουν, δεν μπορούν να μοριοδοτηθούν γι' αυτά.

Επομένως, το πρόβλημά σας δεν είναι οι δήθεν αδικούμενοι, το πρόβλημά σας είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι που έχουν πολλές γνώσεις. Αυτοί είναι που σας ενοχλούν πραγματικά και γι' αυτό άλλωστε τους κατηγορείτε για πτυχιολαγνεία, όπως λέτε. Πρόκειται για μία πρωτοφανή μομφή εναντίον όλων όσοι προστάθισαν να μορφωθούν στη ζωή τους, πολύ συχνά κάτω από πολύ αντίξοες συνθήκες.

Είναι πρωτάκουστο να ακούγονται τέτοια πράγματα από μία κυβέρνηση και μάλιστα την περίοδο αυτή που έχει αναλάβει και την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί είναι λόγια που απλά δεν μπορούν να λέγονται σε κράτος που ανεπτυγμένου κόσμου. Νομίζω, όμως, ότι ακόμα και στον Τρίτο Κόσμο παρόμοιες δηλώσεις θα κατατάσσονταν αυτόματα στη σφαίρα του απολύτως εξωφρενικού. Όχι, όμως, στην Ελλάδα. Εδώ, τα συστημικά μέσα ενημέρωσης άφησαν ασχολίαστη την υπουργική διαπίστωση, για να μην πω ότι τη θεώρησαν και ως έκφραση πολιτικής καινοτομίας.

Όπως και να έχει, στο ελληνικό δημόσιο του μέλλοντος, σύμφωνα πάντοτε με το όραμα της συγκυβέρνησης, δεν χωρούν οι λεγόμενοι «πτυχιολάγνοι». Στην εποχή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και της κοινωνίας της γνώσης, στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα οι ακαδημαϊκές σπουδές και οι αναβαθμισμένες τεχνικές δεξιότητες δεν μπορούν να αποτελούν, σύμφωνα με τον κύριο Υπουργό, κριτήρια αξιολόγησης. Πρέπει να αντικατασταθούν από προφορικές συνεντεύξεις και προκάτ ποσοστά «καλών» και «κακών» δημοσίων υπαλλήλων. Αν αυτό δεν είναι η αποθέωση της οπισθοδρόμησης και της παλαιοδιοικητικής νοστορπίας, πραγματικά δεν μπορώ να φανταστώ κάτι χειρότερο σαν πολιτική πρόταση και μάλιστα από έναν νέο άνθρωπο.

Κύριε Υπουργέ, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες σας έχουμε ξαναπει ξεκάθαρα, πολλές φορές, πως δεν πρόκειται να συναινέσουμε στην περαιτέρω υποβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης, γιατί όσο ανεξήγητο κι αν είναι το φαινόμενο της υπερπληθώρας αριστού-

χων δημοσίων υπαλλήλων, άλλο τόσο άσχημο είναι και το φαινόμενο των εξ ορισμού «κακών», «μετρίων» και ούτω καθεξής δημοσίων υπαλλήλων.

Το να αντικαθιστάτε ένα λάθος με ένα καινούργιο λάθος και μάλιστα με την επίφαση της αξιοκρατικής αξιολόγησης είναι ακόμα χειρότερο, γιατί μηδενίζει κάθε πιθανότητα μελλοντικής μεταρρύθμισης της Δημόσιας Διοίκησης. Εξαντλεί τις αντοχές και την υπομονή των άξιων ανθρώπων, που περίμεναν από εσάς κάτι το διαφορετικό.

Περίμεναν από το δημόσιο, που υπηρετούν με συνέπεια, να είναι το ίδιο συνεπές και να εφαρμόσει επιτέλους σε κάθε υπηρεσία του το νόμο που ψηφίστηκε πριν από δέκα χρόνια. Μιλώ για το σύστημα διοίκησης με στόχους, το οποίο μέχρι και σήμερα, δέκα χρόνια μετά τη θεσμοθέτησή του, βρίσκεται ακόμη «στον αέρα».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μαζί με αυτό βρίσκεται στον αέρα και η όποια αντικειμενική αξιολόγηση. Για ποια αντικειμενικότητα στην ατομική αξιολόγηση μιλάμε, τη στιγμή που οι περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες δεν λειτουργούν στη βάση κάποιας στοχοθεσίας, όταν δεν μετρούν ούτε την απόδοση των υπαλλήλων ούτε τα αποτελέσματα σε επίπεδο οργανικής μονάδας;

Πάντως, η δική σας επιστημονική μέθοδος με τον τίτλο κόβω ό,τι προσέχει είναι βέβαιον ότι δεν συνιστά αντικειμενική αξιολόγηση. Αντίθετα, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε μια παρωδία αξιοκρατικής κρίσης, όπου οι προσοντούχοι δημόσιοι υπάλληλοι θα βαφτίζονται «πτυχιολάγνοι», όπως ατυχώς τους αποκαλέσατε.

Προχωρώ με μια αναφορά σε μια μόνο τροπολογία, γιατί πραγματικά δεν έχει απολύτως κανένα νόημα να μπω σε περαιτέρω λεπτομέρειες ενός νομοσχεδίου που είναι βαθιά προβληματικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογήσω, οπότε δείξτε μία ανοχή.

Αναφέρομαι, λοιπόν, στην τροπολογία του ιδίου του κυρίου Υπουργού, τη με αριθμό 1252/68. Η πρώτη παρατήρησή μου έχει να κάνει με την παράγραφο 8 για το πρόγραμμα διαδημοτικών διαθεσιμότητων, όπως θα έπρεπε να λέγεται σωστά. Εκεί επιχειρείτε να επιταχύνετε σπασμωδικά τη θέση σε διαθεσιμότητα τεσσάρων χιλιάδων δημοτικών υπαλλήλων, προκειμένου να συμμορφωθείτε με τις υποδείξεις της τρόικας. Θέλετε να πιάσετε άμεσα τον στόχο των είκοσι πέντε χιλιάδων διαθέσιμων, γι' αυτό και θεσμοθετείτε διαδικασίες απολύτως εξπρές. Πρόκειται για τη συνηθισμένη πρακτική της συγκυβέρνησης, που προσπαθεί να στριμώξει στην κυριολεξία μέσα σε ελάχιστο χρόνο πολύ σοβαρά ζητήματα, έτσι ώστε να μην έχει χρόνο να τα αντιληφθεί η κοινωνία.

Η δική μου παρατήρηση έχει να κάνει με τη διαστρόφη των λέξεων. Εμφανίζετε στον κόσμο τη μοριοδότηση που κάνατε εν όψει διαθεσιμότητων του προσωπικού ως κάποιου είδους αξιολόγηση. Μάλιστα, φτάσατε στο σημείο να ταυτίσετε την περίφημη κινητικότητα στους ΟΤΑ με μια δήθεν εθελοντική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων τους που μπαίνουν στο πρόγραμμα. Πρόκειται κυριολεκτικά για έναν λεκτικό φασισμό.

Εδώ έχουμε μια παρόμοια λεκτική διαστρόφη. Εκβιάζετε τους δημοτικούς υπαλλήλους να αποδεχθούν, εθελοντικά υποτίθεται, μέσα σε ελάχιστο χρόνο, την ίδια τους τη διαθεσιμότητα. Τους αναγκάζετε ουσιαστικά να γίνουν «δηλωσίες», να υπογράψουν ένα χαρτί, όπου θα παραδέχονται εκ των πραγμάτων πως είναι άχρηστοι για τον οργανισμό που υπηρετούν και με το οποίο θα αποδέχονται, πάλι δήθεν οικειοθελώς, την ποινή της διαθεσιμότητάς τους.

Τέτοιες διαδικασίες αναμόρφωσης των ανθρώπων, όπου οι λέξεις χάνουν πλέον κάθε νόημα, πραγματικά μου θυμίζουν Όργουελ.

Θα κλείσω με μια τελευταία παρατήρηση για την ίδια τροπολογία, που αφορά τους οδηγούς του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Αναφέρομαι στην παράγραφο 7, που από μόνη της αποκαλύπτει την πραγματική παθογένεια της Δημόσιας Διοίκησης.

Θα ήθελα να θυμίσω εν συντομία το ιστορικό της υπόθεσης, γιατί είναι εξαιρετικά διδακτικό. Στις 15-11-2013 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως υπουργική απόφαση του κυρίου Υπουργού, με την οποία καλούσε δώδεκα οδηγούς του Υπουργείου του, που ο ίδιος έθεσε σε διαθεσιμότητα τον περασμένο Ιούλιο, να εκδηλώσουν ενδιαφέρον μετάταξης στις ίδιες θέσεις από τις οποίες ο ίδιος τους είχε απομακρύνει.

Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της διοικητικής παράνοιας, θυμίζω πως ο κύριος Υπουργός εισηγήθηκε με επίμονο τρόπο στη Βουλή ως αρμόδιος Υπουργός την ψήφιση σχετικής διάταξης με τίτλο «Κατάργηση ειδικότητας οδηγών του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης». Σκοπός σας τον περασμένο Ιούλιο ήταν η κατάργηση κάθε τέτοιας θέσης στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου σας.

Έτσι, σύμφωνα πάντοτε με τον δικό σας νόμο, το παραπάνω προσωπικό επρόκειτο να μεταταγεί, να μεταφερθεί σε άλλους φορείς του δημοσίου. Εννοείται ότι μεταξύ αυτών των φορέων δεν θα μπορούσε λογικά να συμπεριληφθεί το ίδιο το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, καθώς ήταν εκείνο που κατήργησε τις παραπάνω θέσεις.

Όμως, με την υπουργική απόφαση του Νοεμβρίου προκηρύξατε δώδεκα κενές θέσεις οδηγών, που υποτίθεται ότι ξαναεμφανίστηκαν στο Υπουργείο σας μετά την ολοκληρωτική κατάργησή του από εσάς, στις οποίες καλέσατε τους δικούς σας διαθέσιμους οδηγούς να μεταταχθούν.

Με άλλα λόγια τους ζητάτε να επανέλθουν με το παραπάνω τέχνασμα της μετάταξης στις ίδιες ακριβώς θέσεις από τις οποίες εσείς τους απομακρύνατε τον Ιούλιο. Κάποιους άλλους αποφασίσατε να τους μετακινήσετε σε γειτονικές με το Υπουργείο σας υπηρεσίες, όπως η Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού, η Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης.

Όμως, αυτή η απίστευτη ιστορία διοικητικής τρέλας δεν τελειώνει εκεί. Σήμερα έχουμε το τελευταίο επεισόδιο στο σήριαλ των εικονικών μετακινήσεων με την προαναφερθείσα τροπολογία του κυρίου Υπουργού. Και για όσους συναδέλφους έχουν μπερδευτεί από τις παλινωδίες που μόλις περιέγραψα, συνοψίζω ως εξής: Η συζητούμενη τροπολογία φέρνει πίσω και τις εικονικές μετακινήσεις που προανέφερα, ορίζοντας πως όλοι οι δημόσιοι οδηγοί που επρόκειτο να μετακινήθούν σε γειτονικές υπηρεσίες επιστρέφουν κι αυτοί στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης από όπου ο ίδιος ο κύριος Υπουργός τους είχε μετακινήσει.

Για να μην παίρνω τώρα περισσότερο χρόνο, θέλω να πω το εξής: Γίνεται σαφές απ' όλα τα παραπάνω ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν μπορούμε να δώσουμε νομιμοποίηση ούτε σε νομικές φαιδρότητες ούτε σε απόπειρες εξαπάτησης του Κοινοβουλίου. Γι' αυτόν τον λόγο, όπως δηλώσαμε, κατά την ψηφοφορία επί της αρχής, καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, καθώς και όλα τα άρθρα ή τροπολογίες εκτός των καθαρά διεκπεραιωτικών διατάξεων τις οποίες θα αναφέρω σύντομα και επιγραμματικά.

Μιλώ για το άρθρο 2 που αφορά το ΓΕΜΗ, το άρθρο 3 για τις προμήθειες του δημοσίου, το άρθρο 4 για τους παραγωγούς αλιείας, τα άρθρα 10 και 11 για τα πανεπιστημιακά ινστιτούτα, το άρθρο 17 για τους φορείς «σφραγίδες», το άρθρο 19 για το Ενιαίο Ταμείο Εθνικής Άμυνας, τα άρθρα 34 και 35 για το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης, το άρθρο 39 για τις υπηρεσιακές άδειες, τα άρθρα 41 και 42 για την παράταση της περιόδου και τις εξαιρέσεις της διαθεσιμότητας, το άρθρο 45 για τη μεταβίβαση εκτάσεων στους ΟΤΑ, το άρθρο 47 για την εκπόνηση εκθέσεων αξιολόγησης σχεδίων στελέχωσης πριν από τη διοικητική μεταβολή οργανισμών και το άρθρο 48 για την οδήγηση κρατικών αυτοκινήτων. Τα άρθρα αυτά που προανέφερα, θα τα υπερψηφίσουμε, καθώς θεωρούμε ότι συνιστούν τουλάχιστον απόπειρες διευθέτησης υπαρκτών προβλημάτων ή γραφειοκρατικές προσαρμογές.

Κλείνω με τις υπουργικές τροπολογίες.

Στην υπ' αριθμόν 1254/70 τροπολογία που αναφέρεται στον Οργανισμό Λιμένος Πάτρας θα δηλώσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Στην υπ' αριθμόν 1253/69 θα ψηφίσουμε «ΟΧΙ», καθώς δεν αναστέλλεται η έκδοση αποφάσεων απόλυσης διαθέσιμων λόγω εκλογών και σημειώνω ότι απολύονται ΙΔΑΧ χωρίς να τους καταβληθεί αποζημίωση αλλά και γιατί η συγκεκριμένη τροπολογία είναι εκπρόθεσμη.

Στην υπ' αριθμόν 1251/67 τροπολογία θα δηλώσουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί τη θεωρούμε γραφειοκρατική.

Στην υπ' αριθμόν 1241/57 που αναφέρεται στο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», ψηφίζουμε «ΟΧΙ».

Τέλος, θα αναφερθώ στις δύο βουλευτικές τροπολογίες -εφόσον τις δεχθείτε- στις οποίες έχω επικεντρωθεί. Τα υπόλοιπα αύριο. Αναφέρομαι σ' αυτήν της κ. Σακοράφα για τους απόφοιτους Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, όπου λέμε «ΝΑΙ» και στην τροπολογία των Ανεξάρτητων Ελλήνων της κ. Ιατρίδη για τους εργαζομένους στον ΔΕΥΑ, όπου λέμε «ΝΑΙ».

Γενικότερα, όμως -και κλείνω- δηλώνουμε ότι αντιπασσάσαμε απόλυτα σε κάθε ατεκμηρίωτη, παράνομη ή αντισυνταγματική παρέμβαση στη Δημόσια Διοίκηση. Γι' αυτό και αρνούμαστε κατηγορηματικά να συμπράξουμε σε οποιαδήποτε διαδικασία ευτελίζει τους Βουλευτές και τον Κοινοβουλευτισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το γυμνάσιο «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ» Μεσσηνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, η μάνα μου -μία γενρόντισσα ενενήντα χρονών, ήταν ΕΠΟΝίτισσα- μου είπε σή-μερα: «Γιατί δεν ακολουθείς το Μητσοτάκη και το Βορίδη στην αξιολόγηση; Γιατί δεν θέλετε αξιολόγηση;»

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Την πείσαμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλλον. Θα μου τη χαλάσετε στα ενενήντα.

Μάνα -της λέω- μάλλον ο Μητσοτάκης δεν θέλει αξιολόγηση, αλλά απολύσεις. «Μα...» -μου λέει- «...αυτό γιατί δεν το λένε οι τηλεοράσεις;».

Στο μνημόνιο το οποίο διαβάζω -επειδή ο Λαφαζάνης δεν θέλει αξιολόγηση, εμείς δεν θέλουμε αξιοκρατία- στο ν. 4046, την αξιολόγηση τη θέλετε για να απολύσετε. Διότι τέσσερα νομοσχέδια - αξιολογήσεις που φέρατε, τα συνδέετε με καταργήσεις φορέων και με απολύσεις.

Διαβάζω: Το πολιτικό προσωπικό το οποίο υπέγραψε αυτό - είναι ο ν. 4046- ομνύει στους δανειστές. Προσέξτε! «Παραμένουμε πιστοί...» - Έλληνες πολιτικοί! - «...στη δέσμευσή μας να μειώσουμε την απασχόληση κατά τουλάχιστον εκατόν πενήντα χιλιάδες μέχρι το 2015». Πώς; Διαβάζω το μνημόνιο, στην ίδια διάταξη: «Η προγραμματισμένη λειτουργική αξιολόγηση...» -που θέλετε εσείς και δε θέλει ο Λαφαζάνης και ο Μητρόπουλος- «... της Δημόσιας Διοίκησης, το κλείσιμο, η συγχώνευση, η συρρίκνωση φορέων της γενικής κυβέρνησης, θα μας βοηθήσει...» - «θα μας βοηθήσει» λένε οι Έλληνες πολιτικοί στους δανειστές- «...να εξεύρουμε τους υπεραριθμους δημοσίους υπαλλήλους».

Θα καταθέσω τη διάταξη για τα Πρακτικά.

Κι ενώ, λοιπόν, έχετε πάρει την αξιολόγηση ως μηχανισμό ακρωτηριασμού του κράτους, προ μνημονίου είχαμε ένα εκατομμύριο δημοσίους υπαλλήλους, με δικά σας, σημερινά στοιχεία. Και, επίσης, με δικά σας στοιχεία σήμερα είναι πεντακόσιες τριάντα επτά χιλιάδες. Καταθέτω το ένα εκατομμύριο δημόσιοι υπάλληλοι μισθοδοτούμενοι του δημοσίου, από σημερινά στοιχεία δικά σας. Και σήμερα οι μόνιμοι κάθε είδους είναι πεντακόσιες τριάντα επτά χιλιάδες επτακόσιοι δεκαπέντε και μαζί με του ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, πεντακόσιες ενενήντα επτά διακόσιοι εβδομήντα επτά.

Θα καταθέσω το σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά.

Έχετε αναλάβει υποχρέωση να λειτουργήσετε το κράτος μέχρι το 9% του ΑΕΠ. Κανένα κράτος δεν λειτουργεί με τέτοιο ποσοστό. Για παράδειγμα η Νορβηγία, που έχει το μισό πληθυσμό κι ένα εκατομμύριο σχεδόν δημοσίους υπαλλήλους, αντί για 9%, που σας έχουν επιβάλει οι δανειστές, λειτουργεί το κράτος με 56%. Θα καταθέσω το σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά.

Έρχεται ο Μάτις Μορς και σας λέει προχθές ότι ούτε το πεντακόσια ενενήντα επτά είναι αρκετό. Δηλαδή, έχουμε μειωθεί κατά τετρακόσιες χιλιάδες. Κάτι παραδεχθήκατε. Ειλικρινώς δεν σας ξέφυγε ότι και στο κόστος -όπως είπατε- και στον αριθμό έχουμε πετύχει. Όμως, ο Μάτις Μορς δεν αρκείται σε τετρακόσιες χιλιάδες, φτωχών ανθρώπων -διότι δεν είναι παιδιά Βουλευτών και πολιτικών και διπλωματών και στρατιωτικών οι σχολικοί φύλακες και οι έρμες οι καθαρίστριες- και σας επιβάλλει στόχο άλλες εκατόν πενήντα χιλιάδες. Και σας λέει ότι η Ελλάδα δεν αντέχει να πληρώνει πάνω από τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες δημοσίων υπαλλήλους. Γιατί; Διότι έχετε στόχο μέχρι 9%. Μέχρι 9% καμμία χώρα του πλανήτη με έντεκα εκατομμύρια πληθυσμό δεν λειτουργεί.

Και όχι μόνο αυτό. Ο ίδιος ο ΟΟΣΑ λέει: «Το ελληνικό δημόσιο δεν είναι μεγάλο». Και σας λέει γιατί δεν είναι μεγάλο. Και το 2011 σας έχει τελευταία, ως την ολιγαριθμότερη Δημόσια Διοίκηση -με στοιχεία του 2011- το 2011.

Θα καταθέσω το σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά.

Και προ μνημονίου ο ίδιος ο ΟΟΣΑ λέει ότι μαζί με την Γερμανία είχαν την ολιγαριθμότερη Δημόσια Διοίκηση. Το καταθέτω κι αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξιος Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το λέω αυτό γιατί έχετε στόχο να μειώσετε το προσωπικό. Και το εξωραίζετε με ευφημισμούς, με αξιολόγηση, με εξορθολογισμό κ.ο.κ.. Και όχι μόνο αυτό. Έχετε στόχο -και το αποκρύπτει η κυβέρνηση- από το 2015 να κάνουμε βουλγαρικούς τους μισθούς -από τα οποία που έχει μπει στο τραπέζι η μείωση των εργοδοτικών εισφορών -μόλις το ανακάλυψα σήμερα- στην τρίτη επικαιροποίηση πρέπει να κάνουμε και τις ασφαλιστικές εισφορές βουλγαρικές.

Προσαρμογή του μισθολογικού κόστους με τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, προσαρμογή του κατώτατου μισθού με τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Ευφημισμοί!

Να μειωθεί η ασφαλιστική εισφορά, να πάνε σε κραχ τα ταμεία, για να ανασάνουν, λέει, οι εργοδότες και να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Ο στόχος του μνημονίου είναι να κάνουμε εισφορές βουλγαρικές, μισθούς βουλγαρικούς, δαπάνες βουλγαρικές κ.ο.κ. και έχει μπει στο τραπέζι αν τα επιδόματα καταργούνται; Βγαίνουν και σήμερα Βουλευτές σας στην τηλεόραση, σχιτριρίζουν την τρόικα ότι κακώς βάζει στο τραπέζι την περικοπή των επιδομάτων, ενώ έχουν καταργηθεί τα επιδόματα από το 2012 με δικό σας νόμο.

Σας διαβάζω τι λέει ο νόμος: «Πέραν της μηνιαίας τακτικής προσαύξησης λόγω προϋπηρεσίας καμμία άλλη προσαύξηση δεν περιλαμβάνεται στο νομοθετικώς καθορισμένο κατώτατο μισθό». Και βγαίνουν και λένε «μα, πού μας είπατε;» κ.λπ. Είναι ο ν. 4093. Δεν το λέτε στους δημοσιογράφους αλλά δεν το λέτε και στους δικούς σας που πάνε στις τηλεοράσεις ότι έχουν καταργηθεί όλα τα επιδόματα λόγω γάμου, λόγω μητρότητας, λόγω συνθηκών εργασίας, λόγω σπουδών.

Ποιο επίδομα θα μείνει από το 2015 και μετά; Το λέει ο ν. 4093: «Έως ότου η ανεργία διαμορφωθεί σε ποσοστό κάτω του 10% αναστέλλεται η προσαύξηση του νομοθετικώς καθορισμένου μισθού λόγω προϋπηρεσίας». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξης Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δηλαδή, είναι το μοναδικό επίδομα που έχει επιτρέψει η τρόικα -νόμος του 2015- και να πάψει η φιλολογία ότι σταματά το μνημόνιο το 2015, διότι νόμος λέει ότι μετά το 2015 θα γίνει ο κατώτατος μισθός 360 ευρώ, νόμος λέει ότι θα γίνει η σύνταξη 360 ευρώ, νόμος λέει ότι μετά το 2017 θα γίνει ο κατώτατος μισθός μισός, νόμος λέει ότι μετά την 1η Ιανουαρίου 2021 τα όρια ηλικίας ανδρών και γυναικών θα αναπροσαρμόζονται ανά τριετία μετά τα εξήντα επτά χρόνια. Άρα, λοιπόν, να πάψει και η φιλολογία και η παραπληροφόρηση ανθρώπων σοβαρών, αξιοπρεπών, ότι το βαθύ μνημόνιο, οι σκληρές μνημονιακές ρυθμίσεις αρχίζουν από το 2015. Για την προσαύξηση του μισθού από την 1η

Ιανουαρίου 2015 το κράτος αναλαμβάνει τη χρηματοδότηση μόνο της βασικής σύνταξης, τα 360 ευρώ. Γιατί να μην τα πούμε αυτά στον κόσμο; Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξης Μητρόπουλος κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχεστε τώρα και μας λέτε για την αξιολόγηση να κάνουμε μία βουτιά εικοσαετίας, να δημιουργήσουμε δικαστικές τραγωδίες, διότι θα έχει τη δυνατότητα με τη ρύθμιση, όπως είπε ο κ. Ντόλιος...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Δεν το διάβασε καλά. Στη συμπληρωματική αιτιολογική σας έκθεση του άρθρου 43, δείτε τη σελίδα 6. Δεν θέλετε να ελέγξετε τις δόλιες αξιόποινες περιπτώσεις που όλοι μας συνομολογούμε. Ποιος θέλει –εμείς;– να επιβραβευτούν αυτοί οι οποίοι πλαστογράφησαν και εγκατέλειψαν την Αριστερά ή όλα τα κόμματα γι' αυτό;

Ακούστε τι λέτε. Εσείς δεν θέλετε να ανιχνεύσετε τις λίγες ή πολλές περιπτώσεις ποινικώς κολασίμων περιπτώσεων. Κατόπιν τούτου, λέτε, στη σελίδα 6 –τώρα το ανακάλυψα– ο ουσιαστικός επανέλεγχος όλων των περιπτώσεων μετατροπών αποτελεί αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας.

Άρα, λοιπόν, θα πιάσετε το νόμο του 2000, το ν.2839, που τριάντα χιλιάδες μονιμοποιήθηκαν, το προεδρικό διάταγμα του Ρέππα, το δικό σας π.δ. 164 και τι θα λέτε; Ότι δεν τηρήθηκαν οι διαδικασίες; Ότι δεν είχαν θεσμοθετηθεί καλά τα κριτήρια, όταν τα προεδρικά διατάγματα τα επεξεργάστηκε η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας; Όταν συμπατριώτες μας ταλαιπωρημένοι με άγρια εκμετάλλευση της εργασιακής τους σχέσης είχαν προσφύγει, κύριε Υπουργέ, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ήρθε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και δεν είπε ότι καλώς, έπρεπε να μονιμοποιηθείτε, είπε ότι το ελληνικό δημόσιο εκμεταλλευόταν την εργασία Ελλήνων πολιτών, πολιτών γενικών και επικαλούμενο ότι παρέχουν παροδικές εργασίες, έκτακτες εργασίες, που εν τοις πράγμασι ήταν αορίστου χρόνου, εκμεταλλευόταν την εργασία τους και τους απασχολούσε φθηνά και ανασφάλιστα. Τώρα έρχεστε και λέτε σε αυτούς τους έρημους, επαναλαμβάνω, που δεν είναι παιδιά πλουσίων, αλλά φτωχών οικογενειών, ότι βάζετε το χέρι σας σε βάθος εικοσαετίας, για να δείτε κατά πόσο τηρήθηκε η διαδικασία και κατά πόσο πληρούσαν τις προϋποθέσεις που οι κυβερνήσεις είχαν θεσπίσει.

Υπ' αυτήν την έννοια, δεν κάνετε καλά –νομίζω– και στο 43 και στο 41.

Τι σημαίνει για δεκαπέντε χρόνια, κατά το προεκλογικό δίμηνο, να απαγορεύει στο νομοθέτη, στην εκτελεστική εξουσία να απολύει, να υποβιβάζει υπηρεσιακά, να μεταθέτει, να μετατάσσει και να μεταφέρει από θέση σε θέση έναν υπάλληλο και να εργόσαστε εσείς σήμερα και να λέτε ότι καταργείτε αυτόν τον νόμο που προστάτευε διαχρονικά τις προεκλογικές μεταθέσεις, απολύσεις κλπ.; Και λέτε, μέχρι την προτεραιότητα των εκλογών θα μπωρώ να απολύω και να μεταθέτω.

Δεν είναι σε σωστή κατεύθυνση αυτή η νομοθετική σας πρωτοβουλία. Στο κάτω-κάτω σας το λέει και η ίδια η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής.

Δείτε τι συμβαίνει στην περίπτωση του ΤΕΟ που αφορά εκατόν πενήντα υπαλλήλους. Πείτε ότι δεν συμφωνείτε. Εμείς είπαμε για τα διόδια κ.ο.κ.. Οι μισοί είναι αορίστου χρόνου –μπορεί να είναι και υποθετικό– και οι άλλοι ορισμένου χρόνου και υπηρετούν την ίδια χρονική διάρκεια. Κύριε Υπουργέ, τι νομοθετείτε σε ελληνικό νομοθέτημα; Ζητάτε, μάλιστα, από τον κ. Ντόλιο να στηρίξει αυτό το νομοθέτημα. Και αναφέρομαι σε έναν συνάδελφο που έχει ευαισθησίες, τις οποίες εξέφρασε κι εδώ. Νομοθετείτε, λοιπόν, οι μισοί που είναι αορίστου χρόνου να πάρουν αποζημίωση λόγω απολύσεως. Εκεί δεν σας συμβούλευσαν καλά οι νομικοί σας, διότι βάλατε τον όρο «σπουδαίο λόγο». Και σύμφωνα με το άρθρο 672 του Αστικού Κώδικα όποιος εργοδότης –όποιος κι αν είναι– καταλύει τη σύμβαση εργασίας και απολύει με «σπουδαίο λόγο» –και η κατάργηση του Οργανισμού είναι σπουδαίος λόγος, κύριε Υπουργέ– οφείλει αποζημιώσει.

Και τι μας λέτε τώρα να ψηφίσουμε; Οι μισοί υπάλληλοι από

το ΤΕΟ ή από τον ΕΑΧΑ ή από το Ινστιτούτο Εργασίας που είναι αορίστου χρόνου, να πάρουν αποζημίωση και οι άλλοι μισοί να μην πάρουν. Μπορεί, όμως, οι ορισμένου χρόνου να έχουν και μεγαλύτερη προϋπηρεσία από αυτούς. Ποιος το λέει αυτό; Ποιο σύγχρονο κράτος θεσπίζει τέτοιο νομοθέτημα;

Επίσης, πώς είναι δυνατόν να απολυθούν εκατόν πενήντα άτομα; Δεν σας συμβούλευσαν καλά. Δεν μπορείτε να καταργήσετε μία επιχείρηση και να απολύσετε τόσο προσωπικό αν δεν τηρηθεί η υποχρεωτική από το κοινοτικό δίκαιο νομοθεσία για τις ομαδικές απολύσεις.

Δεν είναι μόνο ο δικός μας νόμος που το προβλέπει, ο ν.1387/1983, στη νομοθέτηση του οποίου είχα συμβάλει κι εγώ, μεταφέροντας άλλο νόμο από την Ευρώπη, όπως έγινε και για την αυτόματη τιμαριθμική αναπροσαρμογή και με άλλα νομοθετήματα που θεσπίστηκαν από τους επιφανείς πολιτικούς που ήταν τότε στο Υπουργείο Εργασίας. Εγώ απλώς συνέδραμα. Δεν μπορείτε, όμως, να μην τηρήσετε τη νομοθεσία των ομαδικών απολύσεων! Δεν μπορείτε να τους απολύσετε όλους αμέσως, έστω κι αν κλείνει η επιχείρηση.

Υπό αυτήν την έννοια, θεωρώ ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Απαξιώνουμε το Κοινοβούλιο. Πολλοί από εσάς είστε γόνιμοι ιστορικών πολιτικών οικογενειών. Δεν μπορούμε εδώ που έφτασε η χώρα «να γκρεμίζουμε και το τελευταίο ερείπιο» ενός απαξιωμένου Κοινοβουλίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Δεν μπορεί να έρχεται η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής να σας λέει ότι δεκαπέντε διατάξεις παραβιάζουν Σύνταγμα, νόμους, δεδικασμένο της Ευρώπης, όλη την κοινοτική νομοθεσία, όλες τις αρχές του δικαίου, την αρχή της αξιοκρατίας, της αμεροληψίας, του δεδικασμένου, και εσείς να λέτε, «Δεν τα λαμβάνω υπ' όψιν». Τι σημαίνει «Δεν τα λαμβάνω υπ' όψιν»; Εδώ που είμαστε, δεν πρέπει να τα λάβουμε αυτά υπ' όψιν μας;

Τι σημαίνει, οι καθηγητές είπαν τη γνώμη τους αλλά ο κ. Μπούρας πρέπει να πει ότι ψηφίζει νομοθέτημα με επτά αντισυνταγματικότητες;

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τα σκεφτείτε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς, όσον αφορά αυτό το νομοθέτημα, θα καταθέσουμε αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας για όλες τις διατάξεις που καταργούν οργανισμούς.

Πώς καταργείτε στο κάτω-κάτω το Μουσείο της Ελευθερίας ή το Ίδρυμα Κολοκοτρώνη; Πώς το κάνετε έτσι απλά; Επειδή μας το είπαν οι δανειστές; Και να μην μας το είπαν, όμως, πώς είναι δυνατόν να καταργείται η Ακαδημία Ελευθερίας του Μεσολογίου ή το Ίδρυμα Κολοκοτρώνη; Μας απελευθέρωσε, εμείς οι ανώνυμοι τον φυλακίσαμε και θα τον ξεχάσουμε κιόλας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Και δεν είναι λαϊκισμός αυτό. Θα ξεχάσουμε και την ιστορία μας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς το καταψηφίζουμε και θα καταθέσουμε πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας για τα άρθρα 20, 41 και 43, αν δεν τα αποσύρετε, καθώς και για όλα τα άρθρα που καταργούν χρησιμους οργανισμούς, με τεχνογνωσία, με ιστορία, με προσωπικό. Δεν θα το επιτρέψουμε αυτό. Μέλημά μας είναι όχι η άρνηση στην αξιολόγηση αλλά η στήριξη του δημοσίου για μία οικονομική ανόρθωση, στηρίζοντας και την απασχόληση κυρίως ανθρώπων από φτωχές, σημαντικές, καλές οικογένειες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Δημήτριος Κουκούτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ομολογώ ότι ανάμεσα στους Υπουργούς της Κυβερνήσεως που δείχνουν σθένος όσον αφορά την εργασία τους στο Υπουργείο είναι ο κ. Μητσοτάκης. Δεν τον ειρωνεύομαι. Μιλάω ειλι-

κρινά. Είναι άτεγκτος, είναι βράχος ακλόνητος, είναι ακριβώς ο ψυχρός εκτελεστής των σχεδίων. Και αυτό δεν είναι ειρωνικό. Γιατί ο κ. Μητσοτάκης δεν μπορεί να καταλάβει τον παλμό του κόσμου. Δεν είναι σαν κι εμάς. Ο κ. Μητσοτάκης είναι ένας άνθρωπος μεγαλωμένος πολύ διαφορετικά από εμάς. Βλέπω άρθρα στις εφημερίδες ότι «είναι έτσι», ότι «είναι αλλιώς», ότι «είναι ο χαρακτήρας του». Όχι. Ζει σε μια άλλη κοινωνία. Πολύ καλά κάνει. Δεν τον κατακρίνω. Αλλά δεν έχει καμμία επαφή με την πραγματικότητα, με αυτό που ζει ο μέσος Έλληνας. Εγώ τον ζηλεύω γι' αυτό.

Πράγματι μας βρίσκει σύμφωνους η κατάργηση της υποχρέωσης για προσκόμιση στις υπηρεσίες επικυρωμένων αντιγράφων που προβλέπει το άρθρο 1. Άλλωστε, και η προσκόμιση επικυρωμένων και όχι απλών φωτοαντιγράφων, όπως θα γίνεται στο εξής, δεν μας γλίτωσε από τις χιλιάδες διορισμούς υποψηφίων που είχαν πλαστογραφήσει τα πιστοποιητικά επάρκειάς τους.

Η ίδια ακριβώς οπτική ισχύει για τα άρθρα 2, 3, 4 και 5. Συμφωνούμε στη μη υποχρεωτική δημοσίευση καταστατικών ισολογισμών ανωνύμων εταιρειών, βεβαιώσεων γνησίου υπογραφής, πιστοποίησης επάρκειας για τη διδασκαλία ξένων γλωσσών κ.λπ., τα οποία έχουν καταντήσει ανούσια ρουτίνα που ούτε διασφαλίζει την ουσία ούτε δημιουργεί μεγαλύτερη ασφάλεια στις συναλλαγές –που είναι και το ζητούμενο– σε μια χαοτική Δημόσια Διοίκηση σαν αυτή που έχει δημιουργηθεί. Επομένως, η κατάργηση των αγκυλώσεων αυτών μας βρίσκει σύμφωνους.

Στα άρθρα 6 έως 20 έχετε συμπεριλάβει το σύνολο των καταργουμένων φορέων –δεκατρείς τον αριθμό– των οποίων η αποστολή και ο ρόλος είτε εξέλιπε είτε μπορεί να ασκηθεί από υφιστάμενη δομή.

Συγκεκριμένα, καταργείτε την «ΤΕΟ Α.Ε.», μεταβιβάζοντας τις αρμοδιότητές της στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Αυτή είναι η τυπική συνέχεια της πλήρους ιδιωτικοποίησης των διοδίων, έτσι όπως μέχρι σήμερα την έχετε εφαρμόσει συνεργαζόμενοι αγαστί με τους «εθνικούς εργολάβους» που δημιουργήσατε κατά τη θητεία σας τόσο εσείς της Νέας Δημοκρατίας όσο και εσείς του ΠΑΣΟΚ. Επομένως, είναι φυσικό μετά την πολυετή συνεργασία να μην έχει νόημα η διατήρηση οποιουδήποτε νομικού σχήματος θα διασφάλιζε τη λειτουργία και τη συντήρηση των αυτοκινητοδρόμων, αφού αυτοί είναι ιδιωτικοί για όσο μας συμφέρει και δημόσιοι μόνο για την κάλυψη των ζημιών και των τελών που προκύπτουν από τη χρήση τους.

Μια εύλογη απορία που γεννιέται κατά την ανάγνωση του άρθρου 7, που αναφέρεται στην «Ανώνυμη Εταιρεία Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεις» είναι το ποιος είναι ο λόγος που δημιουργήθηκε, εφόσον κατά την αιτιολογική έκθεση οι ισχυρές υποστηρικτές δομές του Υπουργείου διασφαλίζουν την απρόσκοπτη υλοποίηση των επιχειρησιακών δράσεων στον τομέα της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων και των αστικών αναπλάσεων. Πότε δημιουργήθηκαν οι δομές αυτές; Εν μέσω κρίσης; Και αν υπήρχαν, τότε ποιος ο λόγος που διατηρείτο σε ισχύ η εν λόγω Ανώνυμη Εταιρεία;

Εμείς θεωρούμε ότι η Εταιρεία θα πρέπει να αποδείξει την κοινωφελή της δραστηριότητα, προκειμένου να διατηρηθεί σε δράση. Εφόσον δεν συμβαίνει αυτό, είμαστε σίγουροι πως σε ένα οργανωμένο Υπουργείο –σαν αυτό που δεν είναι το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής– δεν απαιτείται η ύπαρξη μιας τέτοιας ανωνύμου εταιρείας, η οποία συμπίπτει στο έργο της με αυτό των διαφόρων διευθύνσεων του προϊσταμένου Υπουργείου.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για το «Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρωπίνου Δυναμικού» που αναφέρεται στο άρθρο 8, το οποίο μάλιστα προέκυψε κατόπιν συγχώνευσης άλλων δύο ανωνύμων εταιρειών συμβουλευτικού χαρακτήρα προς το Υπουργείο Εργασίας.

Εδώ, διαρρηγγύνει το ΠΑΣΟΚ τα μιάτια του. Ο κ. Κουκουλόπουλος το ίδιο. Γιατί; Τι το σπουδαίο έχει αυτό το Εθνικό Ινστιτούτο; Είναι πολύ απλό: Έχει μέσα μόνο «πρασινοφρουρούς». Αυτό τους ενδιαφέρει.

«Εμείς τους διορίσαμε, σιγά μη τους χαλάσουμε την παστάδα». Αυτό είναι. Το ΠΑΣΟΚ δεν αλλάζει, όσα χρόνια και αν περάσουν. Γι' αυτό, λοιπόν, θα το πάρει ο διάβολος τώρα και θα δούμε τι θα γίνει.

Εδώ, όμως, είναι περισσότερο προφανές ότι οι εταιρείες αυτές δημιουργήθηκαν, όχι για να παραγάγουν έργο αλλά για να καλύψουν θέσεις εργασίας. Γι' αυτό λέμε εμείς ότι ισχύουν τα ανωτέρω.

Με το ΕΚΕΒΙ, το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, στο άρθρο 9 τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ο φορέας αυτός ήταν γνωστός, όχι μόνο για το έργο αλλά και για την εξωστρέφειά του. Πολλές εκθέσεις στο εξωτερικό, που ασχέτως του περιεχομένου του έργου τους και των βιβλίων που διαφήμιζαν, καθώς και των διαφόρων μικρο-συμφερόντων, εκδοτικών και προσωπικών, έκαναν γνωστή την Ελλάδα στο εξωτερικό από πλευράς σύγχρονης πνευματικής δημιουργίας. Ποιος θα αναλάβει αυτό το καθήκον; Το υποτέλες σε ανθελληνικές φωνές Υπουργείο Παιδείας ή το ανύπαρκτο Υπουργείο Πολιτισμού; Εδώ οι θέσεις μας είναι κατά οποιασδήποτε συγχώνευσης ή κατάργησης οργανισμού.

Στα άρθρα 10 και 11 προβλέπεται η κατάργηση δύο ερευνητικών πανεπιστημιακών ινστιτούτων, των Συνταγματικών Ερευνών και των Οικονομικών Μελετών. Το γεγονός ότι δεν έχουν αποδώσει κανένα σημαντικό έργο τόσα χρόνια θα ήταν από μόνο του αρκετό για την κατάργησή τους.

Σε σχέση με τον Οργανισμό Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών, η λειτουργία των οποίων έχει ανασταλεί από το 2010, δεν μπορούμε να πούμε τίποτε, γιατί είμαστε προ τετελεσμένων γεγονότων. Δηλαδή η αδιαφορία και η ανικανότητα των διοικήσεων οδήγησαν αυτόν το θεσμό στο μαρasmus και τους υπαλλήλους στις βιβλιοθήκες στο δρόμο, με μισθούς και αποζημιώσεις που ακόμα οφείλονται. Αν ο σκοπός μας είναι να επικυρώσουμε νομοθετικά την ασχετοσύνη και την αδιαφορία σας, όχι δεν πρόκειται να το κάνουμε.

Το ίδιο ισχύει επί της ουσίας και για το άρθρο 13, που αφορά τους Οργανισμούς Ρυθμιστικού Σχεδίου και Προστασίας Περιβάλλοντος Αθήνας και Θεσσαλονίκης. Ή χρειάζονταν, οπότε διατηρήστε τους, ή έπρεπε εξαρχής να υπαχθούν στο ΥΠΕΚΑ, αφού διαθέτει αντίστοιχες διευθύνσεις. Το γεγονός ότι τώρα σκεφθήκατε να τους υπάγετε εκεί είναι ύποπτο για τις προθέσεις σας και ελέγχετε γι' αυτό. Σας δηλώνουμε και πάλι ότι ο ρόλος μας δεν είναι να νομιμοποιήσουμε νομοθετικά τα πελατειακά σας τερτίπια, δηλαδή, να εγκρίνουμε ή να απορρίπτουμε τις φαιεμένες ιδέες που κατά καιρούς κομίζετε ανάλογα με τα συμφέρόντά σας.

Το άρθρο 14 για την κατάργηση του περίφημου Οργανισμού Κωπαΐδας, έχει γίνει ανέκδοτο εδώ και καιρό. Η μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων του άρθρου 15 για την Κεντρική Αγορά Πατρών στην οικεία αποκεντρωμένη διοίκηση Πελοποννήσου, δηλαδή στον εποπτευόμενο φορέα, εντάσσεται στο πλαίσιο ενίσχυσης της αποκέντρωσης. Εδώ όμως θα έχουμε πάλι χάσιμο θέσεων εργασίας.

Είμαστε θετικοί στη συγχώνευση του άρθρου 16 του νομικού προσώπου «Ινστιτούτο Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων» με το «Ελληνικό Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου», το οποίο αποδεδειγμένα παράγει σημαντικό γνωμοδοτικό έργο, τόσο σε ιδιώτες ερευνητές του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου όσο και στα δικαστήρια.

Τασσόμαστε υπέρ της κατάργησης των νομικών προσώπων του άρθρου 17, που ουδέποτε όμως λειτούργησαν, όπως παραδέχεται και η αιτιολογική έκθεση. Αυτή η κατάσταση αντικατοπτρίζει γλαφυρά τον τρόπο με τον οποίο πολιτεύεστε τα τελευταία σαράντα χρόνια: σύσταση κρατικοδίαιτων οργανισμών με μηδενικό αντίκρισμα σε έργο και μοναδικό μέλημα το διορισμό ψηφοφόρων.

Αντίθετα, είμαστε πλήρως αρνητικοί στην κατάργηση και συγχώνευση των οργανισμών στο χώρο της Εθνικής Άμυνας που προβλέπονται στα άρθρα 18 και 19 και αυτό γιατί η κατάργησή τους υποβαθμίζει το έργο των μονάδων μας. Τις καθιστά εξαρτώμενες από υπερεθνικούς οργανισμούς και ύποπτους ιδιώτες, από αυτούς με τους οποίους συνάπτετε τις γνωστότατες συμβάσεις, επομένως οδηγεί σε μια περαιτέρω απαξίωση του στρατεύματός μας.

Τα άρθρα 21 έως 33, που ανήκουν στο δεύτερο μέρος, αφορούν τα ανώτατα ποσοστά κατά κλίμακα αξιολόγησης. Το συγκεκριμένο σύστημα αξιολόγησης το θεωρούμε αντιπαραγωγικό και με τιμωρητικό χαρακτήρα. Βάζετε κάποιους αριθμούς όσον

αφορά τα ανώτατα ποσοστά ανά κλίμακα αξιολόγησης. Το 25% μπορούν να κριθούν ως άριστοι, το 60% ως καλοί και το 15% ως σχεδόν καλοί. Η κατανομή όμως αυτή θα γίνεται από το διευθυντή με βάση τη γενικότερη πολιτική που προωθεί η Κυβέρνηση και η κάθε υπηρεσία. Δηλαδή, αν ένα τμήμα έχει αντικείμενο που δεν ενδιαφέρει τη γενικότερη πολιτική, μπορεί ο αριθμός των υπαλλήλων που θα αξιολογηθεί με μέτριο βαθμό να είναι μεγαλύτερος από έναν άλλον και οι υπάλληλοι αυτοί να είναι και οι πρώτοι υποψήφιοι για διαθεσιμότητα και απόλυση.

Τα άρθρα 22, 23 και 24 είναι τυπικές διατάξεις.

Στο άρθρο 25 έχουμε ένα σημαντικό ζήτημα για τον αξιολογητή. Ποιος θα είναι ο αξιολογητής; Ο προϊστάμενος; Από τη στιγμή που δεν έχει λυθεί το μέγα ζήτημα της αξιοκρατικής επιλογής των προϊσταμένων, είναι τουλάχιστον άδικο να δίνεται αυτή η αρμοδιότητα στους άμεσους προϊστάμενους.

Όσον αφορά στο άρθρο 26, στο χρόνο σύνταξης των εκθέσεων αξιολόγησης, θεωρούμε ότι θα πρέπει να καλύπτεται και το προσωπικό των δημοσίων οργανισμών, στις διοικήσεις των οποίων γίνονται αλλαγές, είτε μετά από την ολοκλήρωση της θητείας είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο. Το δικαίωμα της ένστασης θα πρέπει να μπορεί να γίνει για οποιονδήποτε βαθμό και για οποιαδήποτε βαθμολογία και ειδικότερα όταν παρατηρείται το σύνηθες φαινόμενο υπάλληλοι με μικρότερα προσόντα να παίρνουν μεγαλύτερο βαθμό για άλλους λόγους, να είναι και διευθυντές του κρινόμενου, χωρίς να έχουν τα απαιτούμενα προσόντα.

Σαφώς και πρέπει να γνωστοποιείται όλη η έκθεση και όλες οι σελίδες του εντύπου στο άρθρο 28. Στη διαδικασία της ένστασης σε κάποιες περιπτώσεις ο υπάλληλος θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζητήσει την εξαίρεση του διευθυντή που τον αξιολογεί ή που αξιολογεί άλλους συναδέλφους και η αξιολόγηση να γίνει από ειδική επιτροπή. Πολλές φορές οι προϊστάμενοι αξιολογούν χαμηλά τους υφιστάμενους για προσωπικούς λόγους, ανεξαρτήτως ως προς την παρεχόμενη εργασία του αξιολογούμενου.

Όσον αφορά στην εξέταση των ενστάσεων στο άρθρο 30, θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρχει ειδική επιτροπή αξιολόγησης, γιατί θεωρούμε ότι για να μην υπάρχει κίνδυνος αμεροληψίας, θα πρέπει ενδεχομένως να μετέχουν και άλλοι διευθυντές με κλήρωση, ακόμα και τα μέλη των υπηρεσιακών συμβουλίων.

Στα άρθρα 32 και 33, που αφορούν στις τροποποιήσεις-καταργήσεις και μεταβατικές διατάξεις, θα επισημάνουμε δύο, κατά την άποψή μας, σημαντικά σημεία. Το ένα είναι η κατάργηση του θεσμού των επιθεωρητών, οπότε δεν ξέρουμε στην πράξη πώς αυτό θα έχει αντίκτυπο στη λειτουργία εν γένει της αξιολόγησης. Το άλλο είναι η μη λήψη υπ' όψιν των εκθέσεων αξιολόγησης του 13 κατά τη διαδικασία αποτίμησης προσόντων των υπαλλήλων για τη θέση τους σε διαθεσιμότητα και κινητικότητα. Εκτιμούμε ότι στην ουσία με αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση επιθυμεί να υλοποιήσει τις εντολές των τροχιών όσον αφορά στην ουσία την απόλυση χιλιάδων υπαλλήλων.

Όσον αφορά στις τροπολογίες, στην τροπολογία 1252/68 επί των παραγράφων 1, 2, 3 είναι τυπικές οι διατάξεις. Με την παράγραφο 4 θεσπίζεται το ΑΣΕΠ. Είναι, επίσης, τυπικές διατάξεις στο 567 επί της παραγράφου 7. Εδώ δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ».

Στην τροπολογία 1253/69 για το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας για τη λήψη του εφάπαξ βοηθήματος δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί είναι κάτι που δικαιούνται οι υπάλληλοι του ΤΕΟ.

Σχετικά με τον επανέλεγχο μετατροπής συμβάσεων αορίστου χρόνου από το ΑΣΕΠ ψηφίζουμε «ΟΧΙ».

Σχετικά με την προσθήκη στο άρθρο 41 της διάταξης με την οποία δεν αναστέλλεται η έκδοση πράξεων που αφορούν οποιαδήποτε μεταβολή αναφερόμενη στην υπηρεσιακή κατάσταση κάθε κατηγορίας προσωπικού που έχει τεθεί σε διαθεσιμότητα ψηφίζουμε «ΟΧΙ».

Σχετικά με την προσθήκη στο άρθρο 47, θεωρούμε ότι είναι μια τυπική διαδικασία.

Στην κύρωση της Σύμβασης Ανάπτυξης, δηλαδή στην τροπολογία 1241, είμαστε κατά.

Τέλος, είπαμε πριν όσον αφορά στη μεταφορά των αρμοδιοτήτων στην αποκεντρωμένη διοίκηση της κεντρικής αγοράς Πατρών, επειδή χάνονται θέσεις, ψηφίζουμε «ΟΧΙ».

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουκούτση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχουν εγγραφεί πάρα πολλοί συνάδελφοι και οπωσδήποτε η αυριανή μέρα δεν θα φτάσει και πρέπει να τελειώσουμε προφανώς αύριο και επειδή επίσης πολλοί συνάδελφοι λόγω Πέμπτης φεύγουν στις περιφέρειές τους, γι' αυτό θα μείνουμε έως τις 20.00'. Άρα, θα δούμε όσο περισσότεροι συνάδελφοι από τους εγγεγραμμένους ομιλητές να μπορέσουν να μιλήσουν σήμερα.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Λυκούδης, ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι σ' αυτήν τη φάση της συζήτησης όλοι πρέπει να είμαστε λίγο πιο συγκεκριμένοι στις τοποθετήσεις μας. Τα γενικά τα έχουμε πει.

Για τα άρθρα 1 έως 5, εμείς εκφράζουμε τη συμφωνία μας και θα τα ψηφίσουμε.

Περνάω στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου σε ό,τι αφορά το θέμα των προς συγχώνευση ή κατάργηση φορέων.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, σε αντίθεση με τη διευκολυντική κριτική που σας βοηθάει να κάνετε προσέγγιση από δύο διαφορετικές πλευρές στο ζήτημα -το είπατε και όταν μιλήσατε το πρωί, δηλαδή κριτική που λέει «γιατί δεν τα σαρώνετε όλα με καταργήσεις» από τη μια μεριά και κριτική που δεν θέλει να καταργήσετε τίποτα- έχουμε διατυπώσει μία τρίτη εκδοχή, την οποία θα ήθελα να μην την αγνοείτε. Εμείς αναγνωρίζουμε και οι περισσότεροι πιστεύω ότι αναγνωρίζουν ότι υπάρχουν ανάμεσα στους φορείς που καταργούνται οργανισμοί που πράγματι δεν επιτελούν καμία δημόσια λειτουργία και βεβαίως μπορούμε να προχωρήσουμε στην κατάργησή τους και όσα άρθρα αναφέρονται σε αυτήν την κατηγορία των οργανισμών εμείς τα επικροτούμε και θα τα ψηφίσουμε.

Από εκεί και πέρα όμως, υπάρχουν και οργανισμοί οι οποίοι χωρίς ουσιαστική αξιολόγηση -κατά τη γνώμη μας πάντοτε- καταργούνται, αφήνοντας μετέωρο το μέχρι τώρα έργο τους.

Και στις δύο περιπτώσεις, υπάρχουν εργαζόμενοι των οποίων οι σχέσεις εργασίας λύνονται αυτοδικαίως ή περνούν σε καθεστώς που δεν εγγυάται την εργασιακή τους ασφάλεια. Σε κάποιες περιπτώσεις δε, βλέπουμε προφανή διάκριση ανάμεσα στη διαχείριση των εργαζομένων στους υπό κατάργηση οργανισμούς, χωρίς επιχειρηματολογία που να τεκμηριώνει αυτήν την πράξη.

Ένα τέτοιο παράδειγμα κατά τη γνώμη μας αποτελεί η «ΤΕΟ Α.Ε.», που περιγράφεται στο άρθρο 6. Αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ, με ποιο κριτήριο ζητάμε από τη Βουλή να υπερψηφίσει αυτό το άρθρο, που παρουσιάζει μια εμφανή διάκριση ανάμεσα στους υπαλλήλους που εργάζονται στους σταθμούς στα Μάλαγα και στο Άκτιο και σε αυτούς που εργάζονται στην εταιρεία «ΤΕΟ Α.Ε.». Οι υπάλληλοι της εταιρείας που εργάζονται στα Μάλαγα και στο Άκτιο μετακινούνται όλοι στην «ΕΓΝΑΤΙΑ», χωρίς να μπαίνουν σε διαδικασία διαθεσιμότητας, εάν δεν κάνω λάθος. Αντίθετα, οι υπάλληλοι που υπηρετούν στην εταιρεία μπαίνουν σε διαδικασία διαθεσιμότητας, όπως ορίζει ο ν. 4093/2012.

Δώστε μας μια εξήγηση γι' αυτήν τη χωρίς τεκμηρίωση διάκριση μεταξύ αυτών των υπαλλήλων, που έχουν όλοι τοποθετηθεί στις θέσεις τους μέσω της διαδικασίας του ΑΣΕΠ. Μας είπατε το πρωί ότι σας είπε ο κ. Χρυσοχοϊδης -τον οποίο ακούσατε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και σοβαρότητα- ότι ενδεχομένως αυτή η «ΤΕΟ Α.Ε.» δεν χρειάζεται, διότι το έργο της μπορεί να το επιτελέσει και η νέα ρύθμιση που γίνεται. Όμως, είχε πει και κάτι άλλο ο κ. Χρυσοχοϊδης, ο οποίος δεσμεύτηκε γραπτώς στις 23 Οκτωβρίου 2013 ότι για την εταιρεία «ΤΕΟ Α.Ε.» αποτελεί προτεραιότητα για το Υπουργείο Υποδομών τη διευθέτηση των θεμάτων του προσωπικού και η διασφάλιση της εργασίας τους.

Στο άρθρο 7, κύριε Υπουργέ, και σχετικά με την κατάργηση της Εταιρείας Αρχαιολογικών Χώρων και Ανάπλασης, με κάποιο τρόπο θα πρέπει να εγγραφούμε για τη συνέχιση του έργου αυτού του οργανισμού. Η μεταφορά των αρμοδιοτήτων του στο σύνολό τους ή μέρους αυτών στο ΥΠΕΚΑ, στο Υπουργείο Πολιτισμού ή στο Δήμο Αθηναίων είναι ένα τεχνικό θέμα.

Νομίζω ότι έχει ενδιαφέρον να συνηγορήσουμε ότι προτεραι-

ότητά μας πρέπει να παραμείνει η αποτελεσματικότητα του φορέα, όπως έχει δείξει η μέχρι τώρα πορεία του έργου της ενοποίησης των αρχαιολογικών χώρων στο κέντρο της Αθήνας. Όλοι μιλούν για την αποτελεσματικότητα και το πλεονέκτημα της ευελιξίας που είχε η ΕΑΧΑ ως προς την υλοποίηση των μελετών. Αυτό είναι το στοιχείο που πρέπει να διαφυλάξουμε, κάτι που όπως φαίνεται είναι απολύτως συνδεδεμένο με το υπάρχον προσωπικό, που έχει εκπαιδευτεί σε ζητήματα συντονισμού και εκτέλεσης των έργων.

Το επόμενο άρθρο 8 αφορά το Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού. Έχω αναφερθεί και στις συνεδριάσεις της επιτροπής αλλά και χθες, ιδιαίτερα στην κατ' αρχήν τοποθέτησή μου, γιατί ανάμεσα στο προσωπικό που οδηγείται στην έξοδο βρίσκονται στελέχη με εξειδικευμένα προσόντα και εξαιρετικές σπουδές. Εξήντα οκτώ εργαζόμενοι, εκ των οποίων τριάντα κατέχουν μεταπτυχιακό τίτλο και εννέα διδακτορικό. Εάν μας ενδιαφέρει ένας αξιόλογος, αξιόμαχος, αποτελεσματικός και επί της ουσίας ποιοτικός δημόσιος τομέας, δεν μπορεί να αγνοούμε το κομμάτι αυτό των επιστημόνων δημοσίων υπαλλήλων.

Τώρα, θα ήθελα κύριε Υπουργέ, για το άρθρο 9 και την κατάργηση του ΕΚΕΒΙ. Η συζήτηση αυτή παραμένει ανοιχτή ήδη ένα χρόνο και δεν έχει νόημα να συζητάμε εδώ ξανά και ξανά τη χρησιμότητά του ή να σας πω ότι αποτελεί το μοναδικό φορέα που ατένι τη στιγμή ορίζει την πολιτική για το βιβλίο στη χώρα μας. Θέλω σήμερα να συζητήσουμε συγκεκριμένα.

Πρώτον, δεν υπάρχει μέχρι στιγμής μελέτη σκοπιμότητας που να παρουσιάζει το δημοσιονομικό όφελος από την κατάργηση του ΕΚΕΒΙ. Από τότε που ξεκίνησε η συζήτηση για το κλείσιμο του ουδείς έχει παρουσιάσει απολογισμό ή τεκμήρια κακοδιαχείρισης. Το Διοικητικό Συμβούλιο που διόρισε ο ίδιος ο κ. Τζαβάρας ακριβώς για να διεκπεραιώσει το κλείσιμο του ΕΚΕΒΙ, με επικεφαλής τον κ. Μαγκλιβέρα, αρνήθηκε να το διαλύσει και επιχειρηματολόγησε υπέρ της διατήρησής του. Ουδείς έχει τεκμηριώσει την αναγκαιότητα ή τη χρησιμότητα κατάργησης του φορέα που επιβαρύνει ελάχιστα τον προϋπολογισμό, ενώ αντίθετως παρουσίαζε εξαιρετική ανταποδοτικότητα στις δράσεις του και εξαιρετική επίδοση στην απορρόφηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων.

Δεύτερον, η συγχώνευση του με το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού δεν συνοδεύεται από ένα πειστικό σχέδιο δράσης, γιατί το ίδιο το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού δεν έχει καταρτίσει αυτήν τη στιγμή σχέδιο, έκθεση σκοπιμότητας ή στρατηγικό σχέδιο του νέου φορέα.

Τρίτον, ο πιο σημαντικός, κατά τη γνώμη μου, κίνδυνος από την κατάργηση του ΕΚΕΒΙ είναι η ιδιότυπη καταστροφή το πολιτισμικού κεφαλαίου που έχει δημιουργήσει το ίδιο το ΕΚΕΒΙ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά τον ΟΡΣΑ, στην περιοχή ευθύνης του οποίου συγκεντρώνεται το 35% του συνολικού πληθυσμού της χώρας και παράγεται το 48% του ΑΕΠ, αυτόν τον είναι βεβαίως η ανάγκη άσκησης πολιτικών σε μητροπολιτικό επίπεδο, ανάγκη που είναι διαρκής και απαιτεί ένα συνεχώς εξελισσόμενο προγραμματισμό, αλλά ο όγκος και η σημαντικότητα των θεμάτων που χειρίζεται ο ΟΡΣΑ λογικά απαιτεί όχι την κατάργησή του, αλλά την αναβάθμισή του σε φορέα μητροπολιτικής διακυβέρνησης.

Ως προς τον «Οργανισμό της Θεσσαλονίκης», θα τολμούσα να πω πως έχει χαρακτήρα ειρωνείας το γεγονός πως η ανακοίνωση της διάλυσης του ΟΡΘΕ συνέπεσε με τη στιγμή ανακοίνωσης του Ρυθμιστικού Σχεδίου της Θεσσαλονίκης, δηλαδή, ενός έργου στο οποίο συμβολικά πυκνώνει η πολιτική και επιστημονική λογική του ΟΡΘΕ, οι αρμοδιότητες του οποίου μεταφέρονται σε ένα τμήμα διεύθυνσης του ΥΠΕΚΑ, το οποίο θα δημιουργηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να έρθω τώρα σε ένα θέμα, για το οποίο θα ήθελα να πω δυο-τρία πράγματα - κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να το ακούσετε- στην κατάργηση του Οργανισμού της Κωπαΐδας. Εγώ αναφέρομαι σε αυτόν τον οργανισμό, επειδή κατέληξε εμβληματική η κατάργησή του, γιατί με έναν τρόπο που έχει στοιχεία λαϊκισμού, ο κόσμος νομίζει ότι το έργο που εκτελεί σχετίζεται με την αποξήρανση της λίμνης, οπότε η μη κατάργησή του υποδηλώνει την -ανόητη, ενδεχομένως- αδυναμία του πολιτικού κόσμου να καταργήσει άχρηστες δομές χρόνια τώρα. Νομίζω ότι η αδυναμία υπάρχει, πράγματι, αλλά είναι

αδυναμία εθνικού σχεδιασμού, ουσιαστικού και προοδευτικού χαρακτήρα, που θα λύνει περισσότερα προβλήματα από όσα δημιουργεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, δεν θα έχω δευτερολογία, γι' αυτό παρακαλώ την ανοχή σας.

Πιθανότατα, η πλειοψηφία εδώ μέσα, αν όχι όλοι, συμφωνούμε στη διερεύνηση αξιολόγησης του Οργανισμού της Κωπαΐδας. Γιατί; Διότι είναι ο μεγαλύτερος οργανισμός εγγείων βελτιώσεων στη χώρα. Συστήθηκε το 1953. Έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον το άρθρο 1 παράγραφος 1 και το άρθρο 4 του Νομοθετικού Διατάγματος σύστασης του Οργανισμού. Σήμερα διαχειρίζεται αρδευτικές ανάγκες τετρακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων, διακόσια χιλιόμετρα καναλιών, εννιακόσια είκοσι χιλιόμετρα χωμάτων δρόμων, τριάντα πέντε αντλιοστάσια και κτηματολόγιο που αριθμεί δεκατρείς χιλιάδες περιπτώσεις.

Εσείς πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, ότι με την προτεινόμενη ρύθμιση η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, στην οποία θα παραδώσει τη σκυτάλη ο Οργανισμός της Κωπαΐδας θα μπορέσει να ανταπεξέλθει με καλύτερο τρόπο σε αυτό το έργο, χωρίς επιπλέον πιστώσεις, χωρίς μηχανοργάνωση, χωρίς ειδικευμένους υπαλλήλους; Έχουμε εξαιρετικές, ιδιαίτερες και πολύ εκτεταμένες αμφιβολίες γύρω από αυτό το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να περάσω στο τρίτο και τελευταίο μέρος του νομοσχεδίου που αφορά την αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων. Εγώ αισθάνομαι την ανάγκη να υπενθυμίσω σε όλους μας -να το αναγνωρίσουμε αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- ότι κάθε προσπάθεια αλλαγής στη χώρα μας αντιμετωπίζεται αρνητικά και φοβικά στην αρχή. Αυτό πρέπει να είναι μια λεβέντικη αναγνώριση από όλους μας. Αυτό γίνεται λόγω του γενομένου κλίματος αναξιοπιστίας και καχυποψίας προς τους πολιτικούς και το δημόσιο. Αυτό είναι αλήθεια. Θυμηθείτε τις σφοδρότατες αντιδράσεις στο παρελθόν -τόρα πολύ περισσότερο, αλλά ακόμα και στο παρελθόν- στο νόμο Πεπονίη, στην προσπάθεια θεσμοθέτησης του ΑΣΕΠ κ.λπ. κ.λπ..

Για τούτο θα πρέπει να είμαστε όλοι πολύ συνετοί και προσεκτικοί και εμείς στην κριτική μας, κύριε Υπουργέ, αλλά και εσείς στις αποφάσεις που παίρνετε, κατά πόσο είναι ώριμες αντικειμενικά, ενδιαφέρουσες στο να μπορέσετε μέσα από αυτές να πείσετε τον κόσμο ότι χρειάζονται οι αλλαγές. Διότι μια αποτυχημένη ή μια ανεφάρμοστη προσπάθεια μεταρρύθμισης στο δημόσιο επιβαρύνει ένα ήδη πολύ επιβαρυσμένο κλίμα. Εγώ ανήκω σε αυτήν την κατηγορία των πολιτικών, αν θέλετε και των προσώπων της Αριστεράς που υπερασπίζομαι τον πολιτικό κόσμο. Δεν θέλω να καθυβρίζεται ο πολιτικός κόσμος ή να είναι συνεχώς στη γωνιά και με το τουφέκι επ' ώμου για να τον χτυπήσουμε.

Εισηγήστε ένα σχέδιο συντηρητικής αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων. Τονίζω δυο στοιχεία του: Το μεταβατικό χαρακτήρα και το γεγονός ότι το πεδίο σύγκρισης σε επίπεδο γενικής διεύθυνσης -άρθρο 21 παράγραφος 1 και 4- καθιστά, κατά τη γνώμη μου, αυτό τον τρόπο εφαρμοστέο θα έλεγα σε ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο γύρω από την Πλατεία Συντάγματος, αν το δούμε επί της ουσίας, δηλαδή, στις κεντρικές διοικήσεις των περισσότερων Υπουργείων.

Εκτιμούμε, κύριε Υπουργέ, ότι είναι σχέδιο επί χάρτου. Ίσως είναι -θα έπρεπε να το πω λίγο πιο προσεκτικά- ένα σχέδιο όχι πολύ επεξεργασμένο. Δεν είναι εφαρμόσιμο για τρεις λόγους, πρώτον, είναι μεταβατικό και επομένως, ενδεχομένως και παραπλανητικό, δεύτερον, αυξάνει το κλίμα καχυποψίας και τις διαλυτικές τάσεις που χαρακτηρίζουν μεγάλο τμήμα του δημοσίου και τρίτον, η υλοποίησή του θα προκαλέσει -κατά τη γνώμη μου- τόσο γραφειοκρατία και χαμένες εργατοώρες που η ζημιά ενδεχομένως θα ξεπεράσει κατά πολύ το προσδοκώμενο όφελος.

Θα αναγκαστείτε, κύριε Υπουργέ, να εκδώσετε πλήθος ερμηνευτικών, κανονιστικών εγκυκλίων, θα απαντάτε διαρκώς σε ερωτήματα επί συγκεκριμένων περιπτώσεων και είναι πολύ πιθανό να θεσπίσετε εξαιρέσεις και τροποποιήσεις και σε έκταση μάλιστα.

Εκτός της κεντρικής γραφειοκρατίας θα προκληθεί -κατά την εκτίμησή μας- και μια έκρηξη εσωτερικής αλληλογραφίας, εσωτερικών σημειωμάτων μέσα στις υπηρεσίες, γιατί ζητάτε -και

ορθώς- από κάθε εισηγητή-προϊστάμενο να αποδείξει με ειδική αιτιολογία γιατί βαθμολογεί έναν υφιστάμενό του με βαθμό «9» έως «10» ή έναν άλλο με «1» έως «6». Τι μπορεί να κάνει αυτός ο άνθρωπος για να εξασφαλίσει την αδιαμφισβήτητη τεκμηρίωση της συγκριτικής αξιολόγησής του; Άλλος από ευθυνοφοβία και άλλος από διάθεση δικαιουσύννης έναντι των υφισταμένων του θα οδηγηθούν και οι δύο σε μια διελκυστίνδα εσωτερικών σημειωμάτων, ώστε να είναι σε θέση αντικειμενικά και εγγράφως να τεκμηριώσουν με αποδεικτικά στοιχεία ενδεχομένως το «10» ή το «5».

Αυτές είναι μερικές παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που θέλαμε να κάνουμε. Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να τις λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας. Εμείς θα σας καταθέσουμε αύριο κατά τη διαδικασία της ψηφοφορίας τη δική μας κατάθεση. Από τα πενήντα ένα άρθρα του νομοσχεδίου θα ψηφίσουμε περίπου τα μισά. Υπάρχουν άρθρα στα οποία θα είμαστε σε αντίθεση. Θα τα πούμε αύριο την ώρα της ψηφοφορίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να κάνω κάποιες ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Υγείας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Τουριστικά πλοία και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης κατέθεσε πρόταση νόμου: «Για τη σύσταση, χρηματοδότηση και οικονομικό έλεγχο των πολιτικών κομμάτων και για τη ρύθμιση και τον έλεγχο των εκλογικών δαπανών».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το Γυμνάσιο Αιανής Κοζάνης και από το Γυμνάσιο Ξηρολίμνης Κοζάνης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Διαμαντώ Μανωλάκου, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Χαιρετίζουμε τη σημερινή απεργία των υπαλλήλων στο δημόσιο που είναι θύματα της πολιτικής της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Είναι αλήθεια ότι νιώθουν στο πετσί τους περισσότερο από κάθε άλλη φορά ότι μέσα από την αξιολόγηση, τις καταργήσεις οργανισμών, τις ιδιωτικοποιήσεις εξασφαλίζουν αιπολύσεις και ανεργία και από το δημόσιο τομέα.

Και αυτό δεν είναι ξύλινη γλώσσα, είναι η πραγματικότητα - απαντώντας στην κ. Χριστοφιλοπούλου-αφού μέχρι και γυναίκες λεχώνες απολύονται. Και ιδού μία επιστολή που μας ήρθε από τον Πρόεδρο της Βουλής και την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Διαμαντώ Μανωλάκου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Υπάρχει τροπολογία.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Θα την ψηφίσουμε, κυρία συνάδελφε.

Σε καμμία περίπτωση, κύριε Υπουργέ, δεν διορθώνετε αδυναμίες υπαρκτές, όπως είπατε στην ομιλία σας, γιατί αν θέλατε να διορθώσετε και να παρέχονται πλήρεις, δωρεάν και υψηλής ποι-

ότητας υπηρεσίες στο λαό, τότε θα κάνατε προσλήψεις στα νοσοκομεία, θα προσλαμβάνατε νοσηλευτικό, ιατρικό και άλλο προσωπικό, όπως καθηγητές και δασκάλους και σχολικούς φύλακες στα σχολεία, θα καταργούσατε τα διόδια και θα διορίζατε άτομα στα ασφαλιστικά ταμεία που κάνουν χρόνια λόγω έλλειψης προσωπικού να βγάλουν συντάξεις και συνολικά δεν μπορούν να ικανοποιήσουν λαϊκές ανάγκες.

Είπατε ότι δεν προχώρησαν οι μεταρρυθμίσεις, γιατί υπήρχαν απρόθυμοι πολιτικοί λόγω πελατειακού συστήματος, ενώ τώρα υπάρχουν πρόθυμοι. Και τότε και τώρα το πελατειακό σύστημα ισχύει. Σήμερα, όμως, έχετε μαστίγια: την τρομοκρατία, το φόβο, τον αυταρχισμό. Αυτό εξασφαλίζει η αξιολόγηση με τα υποχρεωτικά ποσοστά κατάταξης σε κλίμακα. Τελείως αυθαίρετο!

Φυσικά, έχετε τους λόγους σας, αφού συνδέετε την αξιολόγηση με τη διαθεσιμότητα και τις απολύσεις, που φυσικά θα αποτελέσουν τη μεγάλη δεξαμενή για τις δεκαπέντε χιλιάδες απολύσεις μέσα στο 2014.

Αυτή είναι η αντιδραστική αναμόρφωση του αστικού κράτους, προκειμένου να υπηρετεί αποτελεσματικότερα την καπιταλιστική κερδοφορία, τα μονοπώλια. Γι' αυτό του φοράτε νομοθετικό κουστούμι ακόμα πιο ταξικό, πιο αυταρχικό απέναντι στο συνδικαλιστικό κίνημα και τους λαϊκούς αγώνες. Δεν είναι εξάλλου τυχαίο ότι ζητάτε την κατάργηση των τριετιών μέχρι και την απαγόρευση της απεργίας.

Εμείς σας λέμε καθαρά: Δεν επιβραβεύουμε ούτε την τεμπελιά ούτε τη ρεμούλα ούτε την κοπάνα ούτε είμαστε γενικά ενάντια στην αξιολόγηση αλλά είμαστε ενάντια στο συγκεκριμένο περιεχόμενο, τους σκοπούς και τις επιδιώξεις που προωθεί το ταξικό κράτος μέσα από την αξιολόγηση. Θέλετε, δηλαδή, να κάνετε κράτος ακόμα πιο αυταρχικό, πιο επιτελικό και δεν έχετε σκοπό να ικανοποιήσετε τις λαϊκές ανάγκες με την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών ή να εξαλείψετε τα αίτια που οδηγούν στην υποβάθμιση ακριβώς αυτών των υπηρεσιών προς το λαϊκό κόσμο.

Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε στις καταργήσεις φορέων με το κριτήριο που αναφέρει κάποια έκθεση, ότι δεν προσφέρουν στο δημόσιο συμφέρον. Ποιο είναι το δημόσιο συμφέρον; Να υπάρχουν καθαρίστριες στο Υπουργείο Οικονομικών με μόνιμη και σταθερή δουλειά ή εργολάβος που τον πληρώνετε περισσότερα, ακριβότερα και εκμεταλλεύεται τις καθαρίστριες δίνοντάς τους 300 ευρώ το μήνα.

Για το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας το δημόσιο συμφέρον, όπως το εννοείτε, είναι να έχει ο μεγαλοεπιχειρηματίας τα διόδια, να μην ελέγχεται ούτε για τα έσοδά του ή να υπάρχουν τα κρατικά έσοδα και φυσικά να πηγαίνουν για την κάλυψη των λαϊκών αναγκών; Και εδω που τα λέμε και ο προϋπολογισμός και τα λεφτά που μαζεύετε στους μεγάλους τα δίνετε. Και αυτά τα δύο κρατικά διόδια που έχουν απομείνει, με κέρδος 30 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο και την αρμοδιότητα στον έλεγχο των παραχωρησιούχων με το SCADA, στον ιδιώτη πάνε, δηλαδή σε μεγαλοεργολάβο ρευστό, ζεστό χρήμα.

Το ίδιο και στο άρθρο 7. Ενώ αναγνωρίζεται η δουλειά, η πείρα, η χρησιμότητα του νομικού προσώπου της «Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων και Αναπλάσεις ΑΕ» -και χρειάζεται μάλιστα να αναπτυχθεί ακόμα περισσότερο-, τους πετάτε στα σκουπίδια αυτούς που έχουν την τεχνογνωσία.

Πώς θα εξασφαλιστεί η συνέχεια χωρίς αυτούς που έχουν την πείρα και τη γνώση;

Γιατί το κάνετε τη στιγμή που τρέχουν έργα; Παραδείγματος χάριν, στην Πάτρα, 20 εκατομμύρια για τις αναπλάσεις και την ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων. Το ίδιο γίνεται και για την ανάπλαση της Πλατείας Θεάτρου, όπου τρέχει έργο δαπάνης 1,5 δις εκατομμύριο ευρώ και τόσα άλλα. Γιατί δεν τα παίρνετε υπ' όψιν; Γιατί προφανώς θα τα πάρουν τρεις, τέσσερις μεγαλοεργολάβοι.

Συνεπώς τα κριτήριά σας είναι τι συμφέρει στο κέρδος του μεγαλοεπιχειρηματικού ομίλου. Αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων, κεντροδεξιών και κεντροαριστερών, που υποκλίνονται στον ευρωμονόδρομο.

Αλλά και στην περίπτωση του Οργανισμού Κωπαΐδας στο άρθρο 13 ποιο δημόσιο συμφέρον στηρίζεται; Ο στόχος είναι η ιδιωτικοποίηση, με μία ενδιάμεση στάση στην περιφέρεια, ακόμα και μέσα από τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Εμείς μία λύση θεωρούμε σωστή, τη δημιουργία ενιαίου Δημοσίου Φορέα Διαχείρισης Υδάτινου Δυναμικού για την προστασία και τη διαχείριση του νερού, όπου θα ανήκουν και οι ΓΟΕΒ και οι ΤΟΕΒ και θα διαχειρίζονται το νερό μέσα από κεντρικό σχεδιασμό για να καλύπτουν ανάγκες σε όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές.

Όμως, είναι απαράδεκτο και το άρθρο 20. Απολύετε χωρίς ούτε αποζημίωση, όταν και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής περιγράφει ότι υπάρχει μη συμβατότητα. Εξάλλου, δεν σας φτάνει τόσο αντεργατικό οπλοστάσιο που έχετε, αυθαιρετείτε και από πάνω, όταν βάζετε δέκα εργάσιμες μέρες, ενώ κανονικά είναι εξήντα μέρες για να προσκομίσει κάποιος τα χαρτιά του στον ΟΑΕΔ ώστε να πάρει αυτό το πενιχρό επίδομα ανεργίας για λίγους μήνες.

Και με την ευκαιρία δείχνετε μία τέτοια βιασύνη για να συγκεντρώσετε μεγάλο αριθμό απολυμένων που δεν έχει όρια. Μόλις προχθές περάσατε στη «ζούλα» τροπολογία του Υπουργείου Υγείας για να βάλετε φραγμό στη μονιμοποίηση που δικαιούνται χίλιοι πεντακόσιοι επιμελητές του ΕΣΥ, αφού με βάση το νόμο, το στοιχειοθετούσαν και έπρεπε να μονιμοποιηθούν στις 10 Μάρτη. Προχθές, ανήμερα, αναστείλατε τη μονιμοποίησή τους. Μεγάλο δώρο τους κάνετε. Ντροπή σας!

Έτσι θέλετε να συμπληρώσετε τις δεκαπέντε χιλιάδες, καταστρέφοντας νέους ανθρώπους, ρίχνοντάς τους στην άβυσσο της ανεργίας και μετά χύνετε μαύρο δάκρυ για τα υψηλά ποσοστά ανεργίας. Ορίστε και το υπόμνημά τους, για να μάθουν και άλλοι για την κυβερνητική αγριότητα και να μείνει στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Διαμάντω Μανωλάκου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν υπόμνημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είπε ο κύριος Υπουργός ότι δεν άκουσε καμμία γόνιμη πρόταση. Εμείς κάναμε πρόταση και σας την ξαναλέμε, να αποσύρετε το νομοσχέδιο που λεηλατεί τη ζωή και νέου αριθμού λαϊκών οικογενειών. Ταυτόχρονα, καλούμε τους εργαζόμενους να δυναμώσουν τον αγώνα τους μέχρι να γκρεμίσουν την καπιταλιστική βαρβαρότητα που μόνο φτώχεια, ανεργία και δυστυχία φέρνει.

Μην παρεξηγήστε, κύριοι συνάδελφοι, όταν θυμίζουμε ότι υπήρξε σύστημα που εξασφάλιζε δουλειά και όχι ανεργία, δωρεάν υγεία, παιδεία, πρόνοια, αθλητισμό, πολιτισμό, περισσότερο χρόνο ξεκούρασης και διακοπών, καλά τρόφιμα και όχι γενετικά τροποποιημένα. Δεν υπήρχαν πεινασμένοι και άστεγοι.

Γιατί ανατράπηκε η οικοδόμησή του σοσιαλισμού; Γιατί πήγε να αντιγράψει δομές του καπιταλισμού και έφερε δυστυχία στους λαούς όλης της γης. Ο καπιταλισμός που κυριαρχεί είναι σε βάρος των λαών όλου του κόσμου, γι' αυτό δείχνει την αγριότητα και τη σαπίλα του. Ταυτόχρονα, δηλώνει και την ανάγκη ανατροπής του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Ολοκληρώνοντας, λοιπόν, εμείς λέμε ότι καταψηφίσαμε επί της αρχής και καταψηφίζουμε σχεδόν όλα τα άρθρα, με εξαίρεση το άρθρο 1. Ψηφίζουμε και το άρθρο 40. Το άρθρο αυτό, όπως αναδιατυπώθηκε, βελτιώνει την κατάσταση μερικώς, αν και δεν ικανοποιεί πλήρως τους εργαζόμενους δικαστικούς υπαλλήλους.

Σε ό,τι αφορά τις κυβερνητικές τροπολογίες, μερικές παραγράφους είναι θετικές και συμφωνούμε. Σαν σύνολο, όμως, έχουν περισσότερα αρνητικά. Θα μιλήσουμε αύριο πιο ειδικά.

Βέβαια, δεν ξέρω ποιες από τις υπόλοιπες τροπολογίες δέχεται ο Υπουργός. Καλό είναι μέχρι το τέλος της συνεδρίασης να το ξέρουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ασημακοπούλου για οκτώ λεπτά.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μία χώρα καταφέρνει να αναρριχηθεί από τις τελευταίες θέσεις στην πρώτη θέση της παγκόσμιας κατάταξης για τη θέσπιση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αυτό δεν μπορεί να αγνοείται από κανέναν. Είναι αναμφισβήτητο ένα σημαντικό επίτευγμα, μια καθορι-

στικής σημασίας θετική εξέλιξη. Είναι το άλμα που μας επιτρέπει να ξεφύγουμε από τη μιζέρια και την άποψη πως για όλα φταίει η κακή μας τύχη. Εξάλλου, την τύχη την καθορίζουμε μόνοι μας διορθώνοντας τα κακώς κείμενα.

Όταν, λοιπόν, ο ΟΟΣΑ και όχι η Νέα Δημοκρατία καταγράφει αυτήν την πραγματικότητα, είναι τουλάχιστον περιέργο να προσποιείται η Αξιωματική Αντιπολίτευση άγνοια. Ένοχη για τα μόνονα όχι της, αρνείται να αναγνωρίσει μία ακόμη επιτυχία της χώρας. Απρόθυμη να συμβάλει στην έξοδο από την κρίση, αρνείται να αναθεωρήσει τη στάση της, αρνείται να συμβάλει στη δημιουργία ενός εποικοδομητικού οικονομικού κλίματος, αρνείται να συμπράξει ώστε να αλλάξουμε όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά τις χρόνιες στρεβλώσεις που ταλαιπωρούν τους πολίτες. Θα μείνει, λοιπόν, μόνη.

Ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, η Κυβέρνηση και οι Βουλευτές που την στηρίζουμε είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε στις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, για να οικοδομήσουμε μία ισχυρή οικονομία, να φτιάξουμε μία στέρεη παραγωγική βάση, να δημιουργήσουμε νέες ευκαιρίες για τις επιχειρήσεις και νέες θέσεις εργασίας. Γι' αυτό και προωθούμε τις μεταρρυθμίσεις, γιατί αποτελούν τη βασική και απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάκαμψη και την ανάπτυξη.

Μία τέτοια μεταρρυθμιστική προσπάθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Πώς να μην χαρακτηρισθεί μεταρρυθμιστική το γεγονός ότι η προβλεπόμενη κατάργηση της υποχρέωσης υποβολής πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων αναμένεται να μειώσει σε σημαντικό βαθμό το διοικητικό βάρος και για τους πολίτες και για τις επιχειρήσεις κατά τις συναλλαγές τους με το δημόσιο;

Είναι πραγματικά εντυπωσιακό, κυρίες και κύριοι, το γεγονός ότι ετησίως στη χώρα μας πραγματοποιούνται περίπου τριάντα πέντε εκατομμύρια επικυρώσεις αντιγράφων. Απαιτείται μέσος χρόνος τρία λεπτά για την κάθε μία από αυτές, δηλαδή ένα εκατομμύριο πενήντα χιλιάδες εργατοώρες ή διακόσιες δέκα οκτώ χιλιάδες επτακόσιες πενήντα ανθρωπομήρες και χίλιοι υπάλληλοι ανά έτος με αποκλειστική και πλήρη απασχόληση αυτό το πράγμα, οι οποίοι βεβαίως δεν μπορούν να ασχοληθούν με άλλες επιτακτικές και άμεσες ανάγκες του πολίτη. Στα ανωτέρω φυσικά δεν συνυπολογίζεται η ταλαιπωρία αλλά και η σπατάλη πόρων για τους συναλλασσόμενους.

Εξάλλου σύμφωνα με την ετήσια έκθεση για το Επιχειρηματικό Περιβάλλον 2014 που εκπόνησε το Παρατηρητήριο Επιχειρηματικού Περιβάλλοντος του ΣΕΒ, το κόστος της γραφειοκρατίας είναι δυσανάλογα υψηλό στη χώρα μας ιδιαιτέρως για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Σημειώνω ακόμη ότι από την κατάργηση της υποχρέωσης δημοσίευσης ΦΕΚ των τροποποιήσεων καταστατικού και των ετήσιων ισολογισμών τους, η ελάφρυνση από το σχετικό διοικητικό βάρος για τις ΑΕ και τις ΕΠΕ εκτιμάται από τον ΟΟΣΑ ότι ανέρχεται σε 41,83 εκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Επιπλέον, από τη ρύθμιση με την οποία καταργείται η υποχρέωση βεβαίωσης γνησίου υπογραφής στην υπεύθυνη δήλωση που κατατίθεται στην πρώτη φάση κατάθεσης προσφορών σε διαγωνισμό του δημοσίου, η ελάφρυνση από το διοικητικό βάρος για τις επιχειρήσεις εκτιμάται από τον ΟΟΣΑ ότι ανέρχεται σε 990.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο καταργούνται εκείνοι οι φορείς που εδώ και καιρό έχουν εκπληρώσει την αποστολή τους, ενώ συγχωνεύονται άλλοι που είχαν επικαλύψει μεταξύ τους, με αποτέλεσμα βεβαίως να περιορίζεται σημαντικά η σπατάλη δημοσίων πόρων. Οι αρμοδιότητες των καταργούμενων φορέων που κρίνεται ότι εξακολουθούν να εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον μεταφέρονται σε άλλους φορείς του δημοσίου, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται σημαντική εξοικονόμηση πόρων. Από την ορθολογική αναδιάρθρωση του δημοσίου τομέα, χωρίς να υποβαθμίζεται η ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών στον πολίτη, εξοικονομούνται σε ετήσια βάση 2,7 εκατομμύρια ευρώ.

Η αναδιοργάνωση των κρατικών δομών συνολικά συνιστά μία στρατηγική προτεραιότητα για τη διοικητική μεταρρύθμιση. Εντάσσεται στην πολιτική της αναδιάρθρωσης του δημοσίου, ώστε να διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον, η παροχή καλύτερων υπηρεσιών στον πολίτη, αλλά και το δημοσιονομικό όφελος.

Με το νομοσχέδιο αυτό επιχειρείται να αντιμετωπιστούν παθογένειες που μας απασχολούν εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Με γνώμονα την επίτευξη καλύτερης παροχής υπηρεσιών προς τους πολίτες, το νομοσχέδιο μεριμνά ώστε το κράτος να μπορεί να ιεραρχήσει τις επιχειρησιακές του προτεραιότητες, να συγκεντρώσει και να ανακατανείμει τις δυνάμεις του και να γίνει πιο λειτουργικό, πιο αποτελεσματικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να καταφέρουμε να βελτιώσουμε τη Δημόσια Διοίκηση, είναι ανάγκη να διορθώσουμε εκείνα τα σημεία, τα οποία ενώ κοστίζουν πολλά, δεν αποδίδουν τα αναμενόμενα.

Η χώρα μας, όπως ξέρετε πολύ καλά, βρίσκεται σε ένα κομβικό σημείο χάρη στις θυσίες των Ελλήνων, στο σχεδιασμό, την υπομονή και την επιμονή του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά και της Κυβέρνησής του. Αυτήν τη στιγμή, τα διδύμα ελλείμματα έχουν εξαλειφθεί και στην Ευρωζώνη είναι αδιαμφισβήτητο ότι υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα. Αυτό σημαίνει πως οι προσπάθειές μας πιάνουν τόπο. Σημαίνει, ταυτόχρονα, ότι είναι ανάγκη να προχωρήσουμε αυτήν την ώρα με αυξανόμενη ταχύτητα στις μεταρρυθμίσεις σε όλο το φάσμα της οικονομίας, στους θεσμούς του κράτους, της παραγωγής αλλά και της κοινωνίας.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση και γι' αυτό το σπρίζουμε, διότι αποτελεί και απαίτηση του πολίτη αλλά και χρέος των πολιτικών απέναντί τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε

κι εμείς, κυρία συνάδελφε και για την τήρηση του χρόνου.

Η κ. Αικατερίνη Παπακώστα-Σιδηροπούλου έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο, όσον αφορά στην εξέλιξη της συζήτησής επί του σχεδίου νόμου.

Εισέρχομαι κατευθείαν στην ουσία. Οφείλω να πω ότι ο νομοθέτης έχει από το Σύνταγμα –και αυτό είναι αναμφισβήτητο– ευρύτατη εξουσία οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης, δηλαδή των υπηρεσιών που αυτή διαθέτει, τόσο ως προς τον τρόπο σύστασής τους, όσο και ως προς την κατάργησή τους. Μιλούμε ακόμα και για Υπουργεία ή γενικές και ειδικές γραμματείες –διότι αυτή είναι η δομή– και αναφερόμαστε και ως προς τη σύσταση, δηλαδή την κατάργηση των θέσεων και τη βαθμολογική κλίμακα των δημοσίων υπαλλήλων που καταλαμβάνουν αυτές τις θέσεις.

Ωστόσο, αγαπητοί συνάδελφοι –κι εδώ είναι το λεπτό σημείο ως προς τον τρόπο που νομοθετούμε και στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, το οποίο παραδέχθηκε και η Υφυπουργός κ. Χριστοφιλοπούλου– αυτό δεν συνιστά και δεν μπορεί να συνιστά τη διοικητική μεταρρύθμιση, αλλά είναι ένα βήμα προς την ορθή κατεύθυνση. Εδώ είναι το λεπτό σημείο. Όταν ο νομοθέτης επιχειρεί μεταβολές στις δομές της Δημόσιας Διοίκησης, αυτές οι μεταβολές πρέπει να είναι εμπεριστατωμένες, να βασίζονται σε μελέτες και να πατάνε γερά στις αρχές της διοικητικής επιστήμης, για να μπορούν έτσι οι νέες ρυθμίσεις να μην κατηγορηθούν και να μη δημιουργήσουν στην πράξη προβλήματα περιστασιακότητας και αποασματικότητας.

Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, οι παρατηρήσεις οι οποίες έγιναν από εμένα, αλλά και από πάρα πολλούς συναδέλφους, κατά τη διάρκεια της συζήτησης και της επεξεργασίας του νομοσχεδίου στις επιτροπές, νομίζω ότι απαντούσαν σ' αυτά τα ζητήματα.

Πρέπει να σας πω, επίσης, ότι οι σχετικές ρυθμίσεις πάντοτε πρέπει να διασφαλίζουν την ορθολογική, αποτελεσματική και λειτουργική συνέχεια της διοίκησης. Θα πρέπει να κινούνται μέσα στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους, διότι, αγαπητοί συνάδελφοι, η παροχή υπηρεσιών Δημόσιας Διοίκησης προς τους πολίτες πρέπει να έχει στον πυρήνα ως ύψιστο μέτρο και ως προτεραιότητα τον άνθρωπο, όπως βεβαίως και το δημοσιονομικό κόστος και όλες τις αναγκαίες της εποχής μας, κάτω από το βάρος μίας εξαιρετικά δύσκολης συγκυρίας η οποία είναι υπαρκτή.

Γι' αυτό τον λόγο, λοιπόν, επιτρέψτε μου να επαναλάβω και να δώσω έμφαση σε δύο-τρία σημεία και σε τέσσερις τροπολογίες, τις οποίες έχω καταθέσει και τις οποίες επιγραμματικά θα προσπαθήσω να εξηγήσω στους συναδέλφους, οι οποίοι φαντάζομαι

ότι τις έχουν μελετήσει κιόλας.

Θέλω να πω ότι ειδικότερα είχα αναφερθεί στο κομμάτι της αξιολόγησης. Ως προς την αξιολόγηση και το σύστημα των ποσοστύσεων είπα την άποψή μου, η οποία πατά στην εμπειρία αλλά και στην πρακτική του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος τις ποσοτώσεις δεν τις αποδέχεται ως λειτουργικό εργαλείο αξιολόγησης των υπαλλήλων του και τις θεωρεί παρωχημένες.

Παρά ταύτα, θεωρώ ότι το μέτρο είναι προδήλως σωστό, έστω και με αυτόν τον τρόπο των ποσοστύσεων. Εδώ πρέπει να σας κάνω μία παρένθεση ότι βασικό, κρίσιμο στοιχείο και μέγεθος για να έχει σωστή αξιολόγηση είναι η μεθοδολογία της αξιολόγησης της διοίκησης μέσω στόχων. Αυτό είναι κρίσιμο μέγεθος.

Πρέπει να σας πω ότι ήδη από το 2004 η τότε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει εισάγει στο ελληνικό διοικητικό μας σύστημα το ν. 3230, ο οποίος προβλέπει τη μεθοδολογία αξιολόγησης της διοίκησης. Πλην όμως, αυτός ο νόμος, αγαπητοί συνάδελφοι, ως εργαλείο εξαιρετικά λειτουργικό δεν έχει ακόμη υλοποιηθεί, δεν έχει εφαρμοστεί και είναι ολοκληρωμένος.

Σας προτείνω, λοιπόν, πάνω σε αυτόν να δείτε πώς μπορείτε να λειτουργήσετε το σύστημα της αξιολόγησης, αφού επιμένετε στις ποσοτώσεις. Όμως, θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να προσθέσετε στο θέμα των ποσοστύσεων, για να μπορέσει να λειτουργήσει, ότι όπου οι ομοιόβαθοι άνθρωποι που αξιολογούνται υπερβαίνουν αιτιολογημένα την ποσότητα που τίθεται από το παρόν σχέδιο νόμου, εκεί θα πρέπει να μπει ρητή διάταξη, δηλαδή νομοτεχνική προσθήκη-βελτίωση, ότι με ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από την πλευρά των αξιολογητών –δηλαδή της διοίκησης– η έννοια της ποσότητας να ξεπερνιέται.

Επίσης, στην ανάκληση των παράνομων επωφελών πράξεων όσον αφορά τον έλεγχο των συμβάσεων, προτείνω ότι θα πρέπει, εφόσον δεν υπάρχει δόλος από την πλευρά του υπαλλήλου –ο οποίος δόλος να συνίσταται σε κακόπιστη συμπεριφορά του, σε ενέργεια ή σε παράλειψη του ιδίου, δηλαδή να αποδεικνύεται ότι δολώς ενήργησε– να υπάρχει νομοτεχνική βελτίωση και ρητή διάταξη, η οποία να ορίζει ότι εν λόγω μετατροπή έγινε χωρίς να υπάρχει κακόπιστη συμπεριφορά, ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου –άρα, δεν υπήρξε δόλος– και να εξαιρείται ο υπάλληλος της ρύθμισης, την οποία εισάγετε με το άρθρο 43, η οποία αλλιώς πώς –παρά τις υπαρκτές νομοτεχνικές βελτιώσεις που έχετε κάνει– θα έχει πρόβλημα στην εφαρμογή της και στα ζητήματα δικαίωσης των υπαλλήλων, οι οποίοι στη συνέχεια θα προσφεύγουν μέσω ενστάσεων για να δώσουν λύση στο πρόβλημά τους.

Επίσης, είχα θέσει το θέμα της διάστασης του φύλου στην αξιολόγηση, το οποίο θεωρώ ότι είναι εξόχως σημαντικό. Όμως, είχα θέσει και μία σειρά από άλλα ζητήματα, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, τα οποία συνδέονται, πρώτον, με την προστασία, χωρίς αστερίσκους και υποσημειώσεις, της μητρότητας.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι υπάρχει το εξής θεσμικό πλαίσιο στη χώρα για την προστασία της μητρότητας: Υπάρχει το άρθρο 21 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Υπάρχει η Διεθνής Σύμβαση υπ' αριθμόν 103 για την προστασία της μητρότητας που ψηφίστηκε στη Γενεύη το 1952, την οποία έχουμε ενσωματώσει στο εσωτερικό μας θεσμικό οπλοστάσιο με το ν. 1302/82. Υπάρχει ο ν. 1483/1984 και ο ν. 3996/2011.

Προτείνω, αγαπητοί συνάδελφοι, με τροπολογία την οποία έχω καταθέσει –με νομοτεχνική προσθήκη, εν πάση περιπτώσει– να διασφαλίσουμε τις συνθήκες εκείνες, οι οποίες θα επιτρέψουν την προστασία της μητρότητας –στο πλαίσιο της εναρμόνισης της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής αλλά και στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής κατεύθυνσης, σύμφωνα και με τα άρθρα 2 και 3 της ιδρυτικής συνθήκης της Ενώσεως, όπου είμαστε υποχρεωμένοι να καταβάλουμε προσπάθειες για την ισότητα μεταξύ γυναικών και αντρών σε όλες τις δραστηριότητες– και να περιληφθούν όλες οι προστατευόμενες των ανωτέρω νόμων περιπτώσεις –που σας είπα πριν, αναφορικά με την προστασία της μητρότητας– στις εξαιρέσεις του ν. 4172/2001 άρθρο 90 παράγραφος δ' και μάλιστα με αναδρομική ισχύ, έτσι ώστε να αποκατασταθεί η αδικία σε βάρους όσων γυναικών βγήκαν σε διαθεσιμότητα κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους ή της λοχείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμη. Παράλληλα, όσον αφορά το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας, θέλω να πω ότι δεν μπορεί να έχουμε μεταχείριση υπαλλήλων με δύο ταχύτητες. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα ζήτημα το οποίο επιλύει η νομοτεχνική προσθήκη την οποία έχω κάνει και με την οποία το ανωτέρω προσωπικό που τίθεται σε διαθεσιμότητα, μεταφέρεται στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων με την ίδια σχέση εργασίας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 7 του άρθρου 12 του ν. 2938/2001. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όσον αφορά την άσκηση των μεταφερομένων αρμοδιοτήτων, σας παρακαλώ πολύ να δείτε την τροπολογία, ώστε να επιλυθεί το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, όσον αφορά στην προστασία του θεσμού της οικογένειας και της μητρότητας αλλά και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων κατά ρητή επιταγή του Συντάγματος, έχει κατατεθεί από εμένα και από συναδέλφους που τη στηρίζουν, τροπολογία, νομοτεχνική προσθήκη για τους τρίτεκνους και τους ΑΜΕΑ, για τους οποίους προτείνω στο άρθρο 20 παράγραφος 1 περίπτωση α' να εξαιρεθούν από την παραπάνω διάταξη –στην οποία μπορείτε να ανατρέξετε, αγαπητοί συνάδελφοι- στην οποία ρυθμίζεται η περίπτωση των τριτέκνων, των πολύτεκνων και των ΑΜΕΑ, έτσι ώστε να λυθούν, όπως προείπα –και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ θερμά για την ανοχή του χρόνου- ζητήματα πρακτικής φύσεως που απαντούν στα προβλήματα των πολιτών και στην ανάγκη των διαρθρωτικών αναγκών ταυτόχρονα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριαζίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και κατά τη διάρκεια συζήτησης του νομοσχεδίου στην Επιτροπή που πέρασε αυτή τη βάση, αλλά και...

ΣΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πάντως, κάνουμε συζήτηση χωρίς Υπουργό εδώ και πάρα πολλή ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε, κύριε Κυριαζίδη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Είναι συνεχές αυτό το ζήτημα με την κ. Κωνσταντοπούλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Κυριαζίδη, σας παρακαλώ, μη σχολιάζετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, αλλά εγώ μιλούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εγώ μπορώ να σχολιάσω, αλλά δεν σχολιάζω. Σας παρακαλώ πολύ, λοιπόν, εσείς να συνεχίσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Μα, εμένα διέκοψε, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εσείς συνεχίστε, γιατί δεν θα σας φτάσει ο χρόνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Μου είναι ιδιαίτερα συμπαθής και γι' αυτό το κάνει.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι εξαντλήθηκε σε ικανοποιητικό επίπεδο η ανάγκη της χώρας μας να αποκτήσει και αυτή ένα σύστημα αξιοκρατικό σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, μέσω βεβαίως των εργαζομένων σε κάθε δημόσιο φορέα. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει επιτέλους να υπάρξει ο κατάλληλος υπάλληλος στην κατάλληλη θέση, προκειμένου αυτή η Δημόσια Διοίκηση, την οποία έχουμε κακομεταχειριστεί πάρα πολλές φορές –και οι εργαζόμενοι εκμεταλλεύονται αρκετά κενά, όπως αυτά της Δημόσιας Διοίκησης αλλά και του πολιτικού συστήματος, με αποτέλεσμα να μην έχουμε πλέον Δημόσια Διοίκηση- να μπορέσει να λειτουργήσει. Δίνεται, λοιπόν, η δυνατότητα να υπάρξει επιτέλους και στη χώρα

μας ένα τέτοιο σύστημα σε ό,τι αφορά ειδικότερα την αξιολόγηση των υπαλλήλων.

Βεβαίως, θα ήθελα να πω ότι ήταν πρωτάκουστο για μένα, όπως πιστεύω και για πολλούς άλλους εντός αλλά και εκτός της χώρας, το επιχείρημα ότι η αξιολόγηση αποτελεί ένα ταξικό μέτρο. Είναι γεγονός ότι δεν το έχω ακούσει άλλη φορά. Επαναλαμβάνω ότι το επιχείρημα που έγκειται στο ότι η αξιολόγηση ενός υπαλλήλου αποτελεί ένα ταξικό μέτρο, μια ταξική κατεύθυνση, για μένα είναι πρωτάκουστο και ιδιαίτερα ενδιαφέρον σε ό,τι αφορά την ανάλυσή του.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή και στην πρωτομία μου αναφέρθηκα σ' αυτό το ζήτημα, θα ήθελα να παραμείνω ιδιαίτερα στις προσπάθειες που έγιναν από την πλευρά των συναδέλφων, ώστε μέσω τροπολογιών αλλά και νομοτεχνικών βελτιώσεων να υπάρξουν εκείνες οι απαραίτητες βελτιώσεις, ώστε να αντιμετωπιστούν σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο ζητήματα που αφορούν και τους εργαζόμενους στα ΤΕΟ, αλλά και ζητήματα που τέθηκαν από πάρα πολλούς συναδέλφους και αφορούν δημόσιους λειτουργούς που τοποθετήθηκαν σε παραμεθόριες περιοχές.

Θα πρέπει, λοιπόν, σε αυτούς τους δημόσιους λειτουργούς να δοθεί η δυνατότητα να μπορούν επιτέλους σε εύλογο χρονικό διάστημα να βρεθούν με τις οικογένειές τους, μια και ο χρόνος παραμονής σ' αυτές τις υπηρεσίες που πρωτοτοποθετήθηκαν ήταν δέκα χρόνια. Αυτό δίνει τη δυνατότητα να επανενωθούν οικογένειες και να μην υπάρχουν συνέχεια προβλήματα, ειδικότερα λόγω του μεγάλου αριθμού των διαζυγίων που υπήρχαν κάτω από την πίεση πολλών πραγμάτων.

Βεβαίως έχει τεθεί και ζήτημα για εκείνους τους δημόσιους λειτουργούς που λόγω προβλημάτων υγείας, πιέζονται και είναι αναγκασμένοι να βρίσκονται μακριά από τις οικογένειές τους, ενώ έχουν τεράστια προβλήματα υγείας κυρίως με τα παιδιά τους, με αποτέλεσμα πολλές φορές να έχουμε δράματα.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε και αυτήν την τροπολογία που κατατέθηκε από πλευράς των συναδέλφων, αλλά και όλα όσα ανέφερε η κ. Παπακώστα για την προστασία της μητρότητας, καθώς και ζητήματα ευπαθών ομάδων, όπως των πολύτεκνων, των τριτέκνων και των ΑΜΕΑ. Πρέπει να υπάρξει μέριμνα και πρόνοια από πλευράς της πολιτείας και ειδικότερα από εσάς, κύριε Υπουργέ, ώστε να υπάρξει αντιμετώπιση και του ζητήματος αυτού.

Τέλος, υπάρχουν δύο τροπολογίες που αναφέρονται στους εργαζόμενους αστυνομικούς, αλλά και στους πυροσβέστες. Μία τέτοια προσπάθεια βελτίωσης για ζητήματα που έχουν να κάνουν με τους ασφαλιστικούς του φορέας αντιμετώπιση πρόσφατα και αφορά το Λιμενικό Σώμα. Πιστεύω ότι μία αναλογία, μία ίση και δίκαιη αντιμετώπιση θα υπάρξει και για τους εργαζόμενους αστυνομικούς και πυροσβέστες. Αυτό υιοθετείται –πιστεύω- και από πλευράς της Αντιπολίτευσης, στο σύνολό της εννοώ. Πρόκειται για ένα ζήτημα που ομόφωνα ψηφίστηκε σε ό,τι αφορά τους λιμενικούς. Πιστεύω ότι αντίστοιχα θα ισχύσει και για τους αστυνομικούς και για τους πυροσβέστες. Είναι ένα ζήτημα που επεκτείνεται και γενικότερα στους εργαζόμενους στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Αυτό ήθελα να προσθέσω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κυριαζίδη.

Τον λόγο έχει η κ. Αγνή Καλογερά.

ΑΓΝΗ ΚΑΛΟΓΕΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως είναι τώρα η ώρα να συζητήσουμε πιο συγκεκριμένα, μετά από τη συζήτηση που έχει ξεκινήσει από χτες, και να αναδείξουμε συγκεκριμένα ζητήματα που αφορούν άρθρα του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Θα αναφερθώ σε δύο συγκεκριμένα άρθρα που αφορούν συγχωνεύσεις και καταργήσεις φορέων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Και αυτό γιατί; Για να δείξω ότι πολλές φορές πραγματικά η κριτική που κάνουμε έχει μια πολύ σημαντική βάση, όταν γίνονται τέτοιες κινήσεις, οι οποίες φαίνεται και δείχνουν να είναι από πλασματικές μέχρι αναποτελεσματικές και μέχρι κινήσεις, που δεν έχουν κάποιο σχέδιο ή κάποιον προορισμό.

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 18 του σχεδίου νόμου που συζη-

τάμε σήμερα συνιστάται ένας Ενιαίος Φορέας Αμυντικής Έρευνας και Τεχνολογίας, ο ΕΦΑΕΤ, ο οποίος υπάγεται στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και λειτουργεί υπό τη διοικητική και οικονομική μέριμνα της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων, της γνωστής ΓΔΑΕΕ, η οποία μετά τις ομολογίες Κάντα φέρεται εμπλεκόμενη σε αδιαφανείς συναλλαγές αγοράς αμυντικού υλικού και ύποπτες συμβάσεις αντισταθμιστικών ωφελιμάτων.

Με το ίδιο άρθρο δημιουργείται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας νέος κωδικός εξόδων αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν καταργεί τα υφιστάμενα ερευνητικά κέντρα των Ενόπλων Δυνάμεων, δηλαδή το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Στρατού, το Γραφείο Έρευνας και Τεχνολογικών Εξελίξεων Ναυτικού και το Κέντρο Εφαρμοσμένης Τεχνολογίας και Ανάπτυξης Αεροπορίας. Απλώς προβλέπει ότι σε άγνωστο και μη καθορισμένο από το σχέδιο νόμου χρόνο θα συγχωνευθούν με το ΕΦΑΕΤ.

Με το άρθρο 19 του ίδιου σχεδίου νόμου τα ταμεία που διαχειρίζονται την περιουσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, δηλαδή το Ταμείο Εθνικής Άμυνας (ΤΕΘΑ), το Ταμείο Εθνικού Στόλου (ΤΕΣ) και το Ταμείο Αεροπορικής Άμυνας (ΤΑΑ) καταργούνται ως αυτοτελή νομικά πρόσωπα και συγχωνεύονται σε ένα νέο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Εθνικής Άμυνας. Η περιουσία και το προσωπικό των ταμείων περιέρχονται αυτοδίκαια στο νέο φορέα. Μετά το τέλος του 2015 το ΕΤΕΑ θα αναλάβει και όλες τις αρμοδιότητες που σχετίζονται με την αξιοποίηση και τη μετεγκατάσταση στρατοπέδων.

Η διαδικασία της κατάργησης και συγχώνευσης φορέων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας μέχρι σήμερα δεν αποτελεί προϊόν κάποιου συγκεκριμένου σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης ή ουσιαστικής διοικητικής μεταρρύθμισης. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, παρά το γεγονός ότι έχει υπό την εποπτεία της είκοσι τρεις φορείς και έχει συνυπογράψει περικοπή στα κονδύλια του προϋπολογισμού που υπερβαίνει το 55% μετά το 2008, εμφανίζει μια γενικευμένη αδυναμία να αποδείξει ότι μπορεί να προβεί σε χρηστή διαχείριση των διαθέσιμων πόρων.

Μέχρι σήμερα οι πρωτοβουλίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας στο πεδίο της διοικητικής αναδιοργάνωσης είχαν φτωχά αποτελέσματα, ενώ υπήρξαν και περιπτώσεις αψυχολόγητων επιλογών που δεν εξυπηρέτησαν το δημόσιο συμφέρον.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά μια ερώτηση του Βουλευτή μας του κ. Θοδωρή Δρίτσα, με την οποία κατήγγειλε ως παράνομη και επιζήμια για το δημόσιο συμφέρον και την ιστορία της ναυτοσύνης την κατάργηση της ιστορικής Ελληνικής Θαλάσσιας Ένωσης και την παραχώρηση σε ιδιώτες του περιοδικού «Ναυτική Ελλάς».

Η προτεινόμενη, λοιπόν, μελλοντική και σε απροσδιόριστο χρόνο συγχώνευση των ερευνητικών κέντρων των Ενόπλων Δυνάμεων σε ένα ενιαίο ερευνητικό κέντρο με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Αμυντικής Έρευνας και Τεχνολογίας» δεν απαντά σε κανένα από τα πραγματικά προβλήματα της αμυντικής έρευνας και ανάπτυξης. Όπως είναι γνωστό, το πρόβλημα δεν είναι η κατάργηση ή η μετονομασία των ερευνητικών κέντρων, αλλά η αύξηση της χρηματοδότησης στην αμυντική έρευνα, η σύνδεση της έρευνας με την κρατική αμυντική βιομηχανία και τα στρατιωτικά εργοστάσια βάσης και η αναβάθμιση του ρόλου των ανώτατων στρατιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην προαγωγή της αμυντικής τεχνολογίας.

Μέχρι σήμερα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ακολουθεί με συνέπεια μια πολιτική διάλυσης της εγχώριας αμυντικής παραγωγικής βάσης, απώλειας προσωπικού με σπάνια τεχνογνωσία από την ΕΑΒ, την ΕΑΣ, την ΕΛΒΟ, τα Ναυπηγεία Σκαμαγκά και τα στρατιωτικά εργοστάσια βάσης, μία πολιτική ανεπαρκούς άντλησης των ερευνητικών κονδυλίων που υπάρχουν και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και υποβάθμισης του ρόλου των ανώτατων στρατιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Μέσα σε αυτό το υφιστάμενο περιβάλλον η δημιουργία και μόνο του ΕΦΑΕΤ μοιάζει να βρίσκεται κυριολεκτικά εκτός πραγματικότητας.

Επιπρόσθετα, το άρθρο 18 του σχεδίου νόμου αφήνει αναπάν-

τητα σημαντικά ερωτήματα, στα οποία η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας οφείλει να απαντήσει πριν την ψηφοφορία. Συγκεκριμένα: Με ποια εχέγγυα διαφάνειας και χρηστής διαχείρισης του δημόσιου χρήματος το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας εμπίστεύεται τη Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων για την υλοποίηση ερευνητικών προγραμμάτων;

Δεύτερον, με το άρθρο 12 του ν. 2919/2001 τα υφιστάμενα ερευνητικά κέντρα του Υπουργείου Άμυνας, και συγκεκριμένα το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Στρατού, το Γραφείο Έρευνας και Τεχνολογικών Εξελίξεων Ναυτικού, το Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Αεροπορίας, έχουν ήδη συγχωνευθεί σε ενιαίο κέντρο με την ονομασία Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας Εθνικής Άμυνας. Τι παραπάνω θα προσφέρει το άρθρο 18 του σχεδίου νόμου, που συζητάμε σήμερα, εκτός από μια αλλαγή επωνυμίας;

Τρίτο ερώτημα: Το Μάρτιο του 2013 με εντολή του τότε Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ελευσινιώτη, συγκροτήθηκε επιτροπή για να μελετήσει το ίδιο θέμα. Στο Πρακτικό της με ημερομηνία 19 Μαρτίου του 2013 η Επιτροπή πρότεινε τη δημιουργία διακλαδικού ερευνητικού κέντρου υπό τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ και όχι υπό τη Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων. Για ποιο λόγο λοιπόν -πρέπει να μας πει ο Υπουργός- αγνοήθηκε αυτή η εισήγηση;

Τέταρτον, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας εξακολουθεί να υφίσταται ειδικός λογαριασμός για τη χρηματοδότηση της έρευνας. Παρ' όλα αυτά, προτείνεται η δημιουργία ενός ξεχωριστού κωδικού εξόδων αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας. Για ποιο λόγο ο υφιστάμενος ειδικός λογαριασμός δεν κρίθηκε επαρκής για τη χρηματοδότηση της έρευνας και ποια θα είναι η σχέση του ειδικού λογαριασμού με το νέο αυτόν κωδικό;

Σημαντικότερα είναι τα αναπάντητα ερωτήματα που δημιουργούνται από την απόφαση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας να καταργήσει τα τρία ταμεία που διαχειρίζονται την ακίνητη περιουσία των Ενόπλων Δυνάμεων, χωρίς μέχρι σήμερα να έχει αναπτύξει μία ολοκληρωμένη πολιτική για την αξιοποίηση αυτών των ακινήτων υπέρ των στελεχών τους, τα οποία παρακολουθούν απορημένα από τη μία πλευρά το εισόδημά τους να μειώνεται και από την άλλη τα προγράμματα στέγασης να έχουν βαλτώσει και να μην μπορούν να απαλύνουν τις συνέπειες της μνημονιακής πολιτικής.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά -για να είναι σε γνώση όλων μας- έναν πίνακα για να σας δείξω τη μείωση των ταμειακών υπολοίπων, κατά τα τελευταία τρία χρόνια, όλων αυτών των ταμείων, δηλαδή και του ΤΕΘΑ και του ΤΕΣ και του ΤΑΑ. Η δραματική μείωση που παρουσιάζεται εδώ στα ταμειακά υπόλοιπα των παραπάνω ταμείων και των κονδυλίων, που είναι απαραίτητα για την εξυπηρέτηση των καταστατικών σκοπών τους, αφήνει αναπάντητα επίσης ερωτήματα.

Ποιοι φταίνε για τη σημερινή οικονομική κατάσταση των ταμείων;

Το δεύτερο ερώτημα που πρέπει ο Υπουργός να μας απαντήσει είναι αν η Κυβέρνηση εγγυάται ότι αυτό το Ενιαίο Ταμείο Εθνικής Άμυνας δεν θα είναι κάτι παραπάνω από φορέας-«φάντασμα» με μηδενική χρηματοδότηση, που θα οδηγήσει στην παράδοση των ακινήτων των Ενόπλων Δυνάμεων στο ΤΑΙΠΕΔ. Αυτά είναι ερωτήματα και φόβοι που δημιουργούνται και νομίζω ότι ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας οφείλει να μας δώσει σαφείς και κρίσιμες απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να καταθέσω και ένα κείμενο διαμαρτυρίας της ΠΟΕ-ΥΕΘΑ για τον τρόπο που οι εργαζόμενοι, το πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, καταλαβαίνουν και βλέπουν και μπορούν να μας αποδείξουν την αδικία στον τρόπο αξιολόγησης που προτείνετε με το σημερινό σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αγνή Καλογερά καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Τον λόγο έχει η Ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Θεοδώρα Τζάκρη.
ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς πριν ξεκινήσω την παρέμβασή μου, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω εκ μέρους του ελληνικού λαού –τουλάχιστον όσων εγώ εκπροσωπώ σ' αυτή την Αίθουσα- για την κατάθεση αυτού του «εξαιρετικού» νομοθετήματος που επιτέλους βάζει τάξη στη δημόσια διοίκηση, αποδίδει δικαιοσύνη στους δημοσious υπαλλήλους και εμβραβύνει και την αξιοκρατία στο δημόσιο τομέα.

Άλλωστε, το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να συμπληρώσει όλα τα νομοθετήματα που προηγήθηκαν και την «επίθεση φιλίας» που προ πολλού έχετε εξαπολύσει προς τους δημοσious υπαλλήλους διότι, όπως είπατε κι εσείς το πρωί, είστε οπαδός του μικρού κράτους, των ιδιωτικών συμφερόντων, θα έλεγα εγώ. Μάλιστα, αν μπορούσατε, θα είχατε αντικαταστήσει όλους τους δημοσious υπαλλήλους με μεγαλοεργολάβους της εργασίας και με ενοικιαζόμενους εργαζόμενους.

Η θητεία σας, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς έχει συνδεθεί στην πραγματικότητα με απολύσεις στο δημόσιο τομέα με απορρυθμίσεις και με καταργήσεις δικαιωμάτων και γενικότερα δεν έχει συνδεθεί με τίποτα που να αφορά πραγματικά στη δημόσια διοίκηση ως θεσμό που πρέπει να προστατεύετε και να προστατεύουμε όλοι μας, προκειμένου να ενισχυθούν η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία. Θαρρώ πως με εσάς ως νεοφιλελεύθερο εκπρόσωπό της, η τρόικα δεν έχει να φοβάται τίποτα όταν λείπει.

Συγκεκριμένα, όμως, και πέραν του πεδίου της ειρωνείας, το προς ψήφιση νομοσχέδιο βρίθκει προβλημάτων. Μάλιστα, θα έλεγα ότι τα προβλήματα είναι τόσα πολλά που δεν θα έπρεπε καν να συζητείται σήμερα σ' αυτή την Αίθουσα.

Κύριε Υπουργέ, μόλις χθες το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής απεφάνθη ότι υφίσταται σοβαρό πρόβλημα, ότι υπάρχουν σοβαρά ζητήματα αντισυνταγματικότητας σε πολλά σημεία, όχι μόνο σ' ένα, τα οποία είμαι σίγουρη ότι πολιτικά δεν σας ενδιαφέρουν καθόλου, όπως άλλωστε δεν ενδιαφέρον την Κυβέρνηση τα νομικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν όταν το καλοκαίρι έκλεισε μέσα σε μία νύχτα την ΕΡΤ. Δεν σας ενδιαφέρουν, διότι γνωρίζετε ότι με το προβληματικό, αναποτελεσματικό και εξ ολοκλήρου αργόσυρτο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης που έχουμε σήμερα, εσείς θα ενδιέφεραν την Κυβέρνηση τα νομικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν όταν το καλοκαίρι έκλεισε μέσα σε μία νύχτα την ΕΡΤ. Δεν σας ενδιαφέρουν, διότι γνωρίζετε ότι με το προβληματικό, αναποτελεσματικό και εξ ολοκλήρου αργόσυρτο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης που έχουμε σήμερα, εσείς θα ενδιέφεραν την Κυβέρνηση τα νομικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν όταν το καλοκαίρι έκλεισε μέσα σε μία νύχτα την ΕΡΤ. Δεν σας ενδιαφέρουν, διότι γνωρίζετε ότι με το προβληματικό, αναποτελεσματικό και εξ ολοκλήρου αργόσυρτο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης που έχουμε σήμερα, εσείς θα ενδιέφεραν την Κυβέρνηση τα νομικά προβλήματα που δημιουργήθηκαν όταν το καλοκαίρι έκλεισε μέσα σε μία νύχτα την ΕΡΤ.

Επιπλέον, με τις αποζημιώσεις, που σίγουρα θα επιδικάσουν τα διοικητικά δικαστήρια υπέρ των απολυμένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, θα επιβαρύνετε και τα δημόσια οικονομικά, εκτός του ότι θα έχετε επιβάλει έναν καινούργιο εργασιακό «μεσαίωνα» άνευ ουσιαστικού δημοσιονομικού οφέλους.

Κύριε Υπουργέ, αναρωτιέμαι αν εσείς έχετε εργαστεί ποτέ στη ζωή σας ή αν θα δεχόσασταν να εργαστείτε κάτω από τέτοιες συνθήκες και κάτω από τέτοιους όρους.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν «κουρελιάζει» απλά βασικές συνταγματικές αρχές, αλλά επιβάλλει και έναν εργασιακό μεσαίωνα με το ξαφνικό και ανατιολόγητο κλείσιμο φορέων και οργανισμών, χωρίς κάποια προηγούμενη μελέτη και χωρίς, βέβαια, να υπάρχει κάποιο ουσιαστικό δημοσιονομικό όφελος. Τα 2,5 εκατομμύρια που δήθεν θα εξοικονομηθούν στέλνοντας στο δρόμο εκατοντάδες εργαζόμενους, αθροίζοντάς τους στην ήδη υπάρχουσα κοινωνική κρίση και δημιουργώντας πρόσθετα «κόκκινα» δάνεια που θα πληρώσει εκ των υστέρων ο ελληνικός λαός και ο Έλληνας φορολογούμενος με μία εκ νέου ανακεφαλαιοποίηση, όχι απλώς δεν θα λύσουν κανένα πραγματικό δημοσιονομικό πρόβλημα, αλλά θα προσθέσουν και άλλα. Θα σας έλεγα ότι αυτά τα 2,5 εκατομμύρια θα μπορούσε να τα βρει το ελληνικό δημόσιο από έναν και μοναδικό έλεγχο στη λίστα Λαγκάρντ ή σε μια οποιαδήποτε λίστα απ' αυτές τις πολλές που κυκλοφορούν ή εν πάση περιπτώσει «κόβοντας» μία από τις πολλές και ακριβοπληρωμένες μελέτες του ΤΑΙΠΕΔ, όμως θα λέγατε ότι επιδίδομαι σε φθηνό λαϊκισμό.

Γι' αυτό θα σας πω ότι αυτό το ποσό που δήθεν θα εξοικονομηθεί –τα 2,5 εκατομμύρια- θα δημιουργήσει πολλαπλάσια «τρύπα» στα δημόσια οικονομικά, από 1,6 φορές σύμφωνα με τη μελέτη του Ινστιτούτου LEBY μέχρι και 4 φορές, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ίδιου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Γι' αυτό, λοιπόν, αντί να απολύετε, θα έπρεπε να βρείτε τρόπους να προσλαμβάνετε –όχι βέβαια ειλωτες στις εργασίες και δουλοπάροικους μέσω εταιρειών προσωρινής απασχόλησης, όπως προγραμματίζει να κάνει η Κυβέρνηση στο επόμενο χρονικό διάστημα, σύμφωνα πάντα με τις υποδείξεις της τρόικας. Όμως ξέρω πως δεν χωρά στη νεοφιλελεύθερη ακριβώς σκέψη σας και στην αντίληψή σας οποιαδήποτε επέκταση ακριβώς των δημοσίων αγαθών. Άλλωστε, η ευημερία δεν πρόκειται να έρθει ποτέ, σύμφωνα με την άποψή σας, από το δημόσιο τομέα, αλλά από τους δήθεν επενδυτές που συνωστίζονται ενώπιον των πυλών και είναι έτοιμοι να κλείσουν το κενό που αφήνετε με τις απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Τους φέρνει φαίνεται ο κ. Σαμαράς με το αεροπλάνο από τις Βρυξέλλες! Θα άκουσαν μάλλον για το success story και σπεύδουν να επενδύσουν!

Θα είναι το ίδιο success story που ίσχυε και για τα Ναυπηγεία, τον ΟΤΕ, την Ολυμπιακή, το Ελληνικό και όλες τις άλλες επιχειρήσεις που όλοι αυτοί οι «ικανοί» και «καλοκάγαθοι» ιδιώτες έπιασαν στα χέρια τους και τις ρήμαξαν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εκτός από την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου και τα προφανή προβλήματα που θα δημιουργήσει στην ελληνική οικονομία και στην ελληνική κοινωνία το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, εισάγει και μια άλλη πρωτοτυπία που θα ενισχύσει το κομματικό κράτος και τις πολιτικές πιέσεις στη δημόσια διοίκηση. Είναι –όπως την αποκαλώ εγώ- «η αξιολόγηση με το κιλό». Είναι μια νέα νεοφιλελεύθερη πρωτοτυπία όπως αυτή τού να κατηγορείς ανέργους που δεν μπορούν να βρουν δουλειά ως «τεμπέληδες». Αυτή η νέα πρωτοτυπία στηρίζεται ακριβώς στην τακτική ότι εφόσον δεν μπορώ να βρω τρόπο να αξιολογήσω ουσιαστικά τη δημόσια διοίκηση, μετατρέπω την αξιολόγηση σε παρωδία.

Έτσι, ο κύριος Υπουργός με τους επιτελείς του, βεβαίως, σκαρφίστηκε αυτό το επικίνδυνο και καθ' όλα αστείο σύστημα αξιολόγησης «με το κιλό». Θα έχουμε, λοιπόν, σύμφωνα με το σχέδιό του, δύο κιλά καλούς, τέσσερα κιλά μέτριους και ένα κιλό σκάρτους υπαλλήλους, τους οποίους εκ των υστέρων θα τους στέλνει προς επιμόρφωση και απόλυση. Μάλιστα, ως εκ του θαύματος οι καλοί θα είναι πάντα από το κυβερνών κόμμα και οι σκάρτοι θα είναι οι συνδικαλιστές και όσοι δεν μας είναι αρεστοί.

Το πρόβλημα, όμως, είναι πως αυτό το σύστημα δεν έχει καμία σχέση με τη δημόσια διοίκηση ως ανεξάρτητο οργανισμό προόδου και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας.

Αντιθέτως, θα την καταστήσει ακόμα περισσότερο δουλική προς τα κόμματα. Θα δημιουργήσει τρομακτική αναξιοκρατία και αντιδράσεις, απογοήτευση στους καλούς δημοσious υπαλλήλους και θα εμπεδώσει βεβαίως και το αίσθημα αδικίας και αδιεξόδου, για να μην πω βεβαίως ότι θα επιτευχθεί ο σκοπός, που είναι η δημιουργία μιας καινούργιας δεξαμενής προς απολύσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κύριος Υπουργός μας έφερε προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που είναι αντισυνταγματικό, που δεν θα λύσει κανένα δημοσιονομικό πρόβλημα. Αντιθέτως, μακροπρόθεσμα ενδέχεται να δημιουργήσει νέα προβλήματα και βέβαια, θα διαλύσει τη δημόσια διοίκηση, καθιστώντας την περισσότερο πελατειακή και αναξιοκρατική.

Προφανώς, ο κύριος Υπουργός θεωρεί τον εαυτό του πολύ έξυπνο και πολύ ικανό και πιστεύει πως προβλήματα που ανεπτυγμένες χώρες έλυσαν στη δική τους δημόσια διοίκηση μέσα σε μια δεκαετία, με σκληρή δουλειά και με συγκεκριμένες μελέτες, ο ίδιος μπορεί να τα λύσει με ένα νομοσχέδιο που απαριθμεί μερικές διατάξεις και εισάγοντας αυτήν την πρωτότυπη μέθοδο που σας ανέφερα προηγουμένως, την αξιολόγηση «με το κιλό».

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός όμως και βλέπει και ακούει και θα σας απαντήσει με τον ίδιο ακριβώς τρόπο όταν έρθει πολύ σύντομα η ώρα για τη δική σας αξιολόγηση. Και αυτή δεν θα είναι «του κιλού». Θα είναι η κανονική αξιολόγηση και θα έρθει μέσα από τη δημοκρατική δια-

δικασία.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Λεονταρίδης.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ ιδιαίτερα σε μια τροπολογία που αφορά στην κατηγορία των υπαλλήλων που υπηρετούν σε παραμεθόριες ή προβληματικές περιοχές και διορίστηκαν έχοντας τη δέσμευση να παραμείνουν δέκα χρόνια στις περιοχές αυτές.

Συγκεκριμένα, πρόκειται για περιπτώσεις συζύγων υπαλλήλων που υπηρετούν σε διαφορετικές παραμεθόριες ή προβληματικές περιοχές, σε δημόσιες υπηρεσίες ή σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου ή δεύτερου βαθμού ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με αποτέλεσμα ουδείς εκ των δύο συζύγων υπαλλήλων να δικαιούται μετάταξη και η οικογένεια να ζει χωρία.

Συμβαίνει, όμως, να συντρέχουν σοβαροί και ιδιαίτερα οικονομικοί κι οικογενειακοί λόγοι για να πραγματοποιηθεί η μετάταξή τους σε άλλη παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή, πριν την πάροδο του δεσμευτικού αυτού χρονικού διαστήματος της δεκαετίας, αποκλειστικά και μόνο για λόγους συνυπηρέτησης.

Η ελληνική πολιτεία πρέπει να δίνει τη δυνατότητα επανένωσης των οικογενειών. Σε αυτήν την περίπτωση είναι σαφές ότι το ζήτημα της δεκαετίας δεν μπορεί να αποτελεί κάποιο απαράβατο έσφατο, για να μην μπορεί κανείς να το ακουμπήσει, όταν, μάλιστα, βρισκόμαστε μπροστά σε νέα δεδομένα και σε σοβαρές και πολλές φορές απρόβλεπτες καταστάσεις, όπως παραδείγματος χάριν, αποδεδειγμένων προβλημάτων υγείας είτε των ιδίων είτε μελών της οικογένειάς τους, που επιβάλλουν την ταυτόχρονη παρουσία και των δύο γονέων για να αντιμετωπιστούν.

Είναι, λοιπόν, κοινωνικά δίκαιο και στοιχειωδώς ανθρώπινο σε μια σύγχρονη ευνομούμενη πολιτεία να δοθεί η δυνατότητα στους ανθρώπους αυτούς, εφόσον έχουν διανύσει το ήμισυ του υποχρεωτικού χρόνου παραμονής στην υπηρεσία διορισμού τους, να μεταταγούν στην παραμεθόριο ή προβληματική περιοχή που υπηρετεί ο ή η σύζυγός τους.

Κατ' αυτόν τον τρόπο και οι παραμεθόριες περιοχές δεν αποδυναμώνονται, καθ' ότι θα λειτουργεί αμφίδρομα από παραμεθόριο σε παραμεθόριο περιοχή, αλλά ταυτόχρονα θα επιτυγχάνεται και η οικογενειακή επανένωση.

Η τροπολογία που προτείνουμε είναι στο τελευταίο εδάφιο, δηλαδή στο άρθρο 37. Προτείνουμε να προστεθεί η φράση «ή άλλης παραμεθόριας ή προβληματικής περιοχής, εφόσον σε αυτήν υπηρετεί ο ή η σύζυγός τους για λόγους συνυπηρέτησης».

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι η τροπολογία μας είναι εφικτή, ρεαλιστική και ακουμπά το κοινωνικό πρόβλημα που υφίσταται το ζευγάρι των δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετεί σε δύο ξεχωριστές παραμεθόριες περιοχές. Ενώνεται η οικογένεια, που αποτελεί το κύτταρο της κοινωνίας και χτίζεται σε διαφορετικές, στέρρες βάσεις το μέλλον της.

Εγώ, φυσικά, θα προχωρούσα κι ένα βήμα περισσότερο: Όταν υπάρχει πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας των ιδίων των συζύγων ή των τέκνων τους, η συνυπηρέτηση να γίνεται σε δύο χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Γάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με δύο, τρεις παρατηρήσεις, σχετικά με τα όσα ανέφερε πριν η κυρία Υφυπουργός. Αναρωτήθηκα και ρώτησα το συνάδελφο και σύντροφο, Παναγιώτη Λαφαζάνη, μήπως στην προηγούμενη Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ήμασταν συνέταιροι και διαλύσαμε τόσο πολύ εμείς αυτό το κράτος και ήρθε ξαφνικά σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το ΠΑΣΟΚ να αποκαταστήσει αυτήν την κατάσταση, να αποκαταστήσει δηλαδή όλη αυτή τη διάλυση με καινούρια μέτρα.

Επίσης, πρέπει να αναγνωρίσουμε στο ΠΑΣΟΚ την ικανότητα να χτίζει, να γκρεμίζει αυτό που πριν έχτισε και να ισχυρίζεται ότι μπορεί να ξαναχτίσει τη χώρα. Κι όλα αυτά τα κάνει πάντα σωστά, πάντα χωρίς λάθος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα τοποθετηθώ μόνο σε μια τροπολογία που καταθέσαμε από τη Δωδεκάνησο, μια τροπολογία που είναι ένας άλλος προβληματισμός. Γίνεται μια κοινοβουλευτική

διαδικασία, την οποία δεν ξέρω πόσο κι αν λαμβάνεται υπ' όψιν από τους αρμόδιους Υπουργούς. Μήπως είναι μια διαδικασία εντελώς τυπική, δηλαδή οι αρμοδιότητες κι η ευθύνη των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εξαντλούνται εκεί, σε μια τυπική διαδικασία να καταθέσουν μια τροπολογία; Διότι από εκεί και μετά, εισπράττουμε μια απόλυτη αδιαφορία από τους αρμόδιους Υπουργούς ούτε καν να συζητήσουν πάνω σε αυτήν την τροπολογία, όχι να την κάνουν δεκτή. Θα ήταν ευχής έργο να την κάνουν δεκτή, αλλά κι όταν την απορρίπτουν, να την απορρίπτουν με κάποιο αιτιολογικό. Δεν συζητάνε καθόλου πάνω σε αυτά που προτείνουμε.

Θα ήθελα να αναφερθώ, λοιπόν, στην τροπολογία με αριθμό 1191/47 που αφορά τη ΔΕΥΑΡ και την οποία ζητούμε από την Κυβέρνηση να την κάνει δεκτή. Σήμερα, με τον εμπαιγμό και την απόλυση των εργαζομένων της πρώην ΔΕΥΑΡ, προσπαθούμε με την τροπολογία μας αυτή, που υπογράφεται διακομματικά -δηλαδή υπογράφουν οι Βουλευτές Δωδεκανήσου από το ΠΑΣΟΚ, από τη Νέα Δημοκρατία, από το ΣΥΡΙΖΑ και από τη Δημοκρατική Αριστερά, παρ' ότι δεν έχει Βουλεύτη, και από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, άρα δηλαδή είναι μια απαίτηση σχεδόν όλων των πλευρών του Κοινοβουλίου- να βρεθεί μια λύση πάνω σε αυτό το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι ότι ξαφνικά, μετά από μια καταγγελία στον ΑΣΕΠ, ανακαλύφθηκε ότι εργαζόμενοι που είχαν προσληφθεί στη ΔΕΥΑΡ Ιαλυσού, δηλαδή στη Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Ιαλυσού, η οποία συγχωνεύθηκε με βάση το νόμο του «Καλλικράτη» σε μια ενιαία ΔΕΥΑΡ, δεν είχαν προσληφθεί με τις «νόμιμες» διαδικασίες το 2006, οκτώ χρόνια πριν.

Αν δεν σταματήσουν αυτές οι διαδικασίες και αυτές οι μνημονιακές πολιτικές, να ζητούμε, δηλαδή, να βρούμε ενόχους για να αποδομήσουμε τις δημοτικές επιχειρήσεις, τους ίδιους τους δήμους, την περιφέρεια, αλλά και την κεντρική κυβέρνηση, θα μας οδηγήσουν σε εκχώρηση κρίσιμων λειτουργιών και σταδίων ελέγχου ή της διοίκησης των ιδιωτικών τομέων με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Στη δική μας περίπτωση η ΔΕΥΑΡ, όπως ξέρετε, είναι το νευρικό σύστημα της πόλης. Αν δεν λειτουργεί το δίκτυο της ΔΕΥΑΡ, δεν θα λειτουργήσει η πόλη, θα πεθάνει η πόλη και ειδικότερα σε περιοχές της παραμεθόριου όπου το νερό δεν είναι απλά το πολύτιμο εκείνο αγαθό το οποίο είναι αδιαπραγμάτευτο και είναι υποχρέωση της κοινωνίας, της πολιτείας να το παρέχει σε όλους τους πολίτες, αλλά έχει ταυτόχρονα και αναπτυξιακό χαρακτήρα. Δεν μπορείς σε μια τουριστική περιοχή να έχεις έλλειψη νερού.

Επομένως, ο ρόλος και η τύχη της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης έχει να κάνει και με κοινωνικούς σκοπούς, αλλά και με αναπτυξιακούς σκοπούς.

Η τύχη της ΔΕΥΑΡ της Ρόδου σήμερα απειλείται. Και η παράδοση του αγαθού του νερού απειλείται να μεταφερθεί σε ιδιωτικά συμφέροντα. Με την προτεινόμενη τροπολογία θεραπεύουμε μια άδικη μεταχείριση εξήντα τριών εργαζομένων στη ΔΕΥΑΡ και ταυτόχρονα μπαίνει φραγή σε κάθε προσπάθεια πώλησής τους, διασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα της ίδιας της επιχείρησης και προστατεύοντας, όπως σας είπα, το δημόσιο αγαθό του νερού.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρονται οι αμφισβητήσεις επί της νομιμότητας μεταφοράς των εργαζομένων στις συγχωνευθείσες κοινωφελείς εταιρείες και επιχειρήσεις ΟΤΑ και ΔΕΥΑΡ, σύμφωνα με το σκοπό του άρθρου 109 του ν. 3852/2010 και στο πλαίσιο της συνταγματικής μέριμνας για ισότιμη αντιμετώπιση των πολιτών.

Πρέπει να σας πω ότι με την έναρξη ισχύος του ν. 3852/2010 το προσωπικό των συγχωνευμένων κοινωφελών επιχειρήσεων ΟΤΑ και Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης μεταφέρθηκε στις νέες επιχειρήσεις και κατατάχθηκε στις αντίστοιχες θέσεις με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου τους.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο, με μια σειρά αποφάσεων, έχει αποφανθεί κατά τρόπο οριστικό σχετικά με το θέμα της μεταφοράς του προσωπικού συγχωνευμένων δημοτικών επιχειρήσεων.

Ενδεικτικά θα αναφερθώ μόνο στην πράξη 48/2012 η οποία αναφέρει τα ακόλουθα: «Σύμφωνα με τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις και διατάξεις κάθε δήμος μπορεί να έχει μια μόνο κοινω-

φελή επιχείρηση. Σε περίπτωση συνένωσης των δήμων συγχωνεύονται και οι κοινωφελείς επιχειρήσεις τους σε μια και το προσωπικό τους, που υπηρετεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, μεταφέρεται στη νέα κοινωφελή επιχείρηση με την ίδια εργασιακή σχέση».

Για τη νομιμότητα της εν λόγω μεταφοράς αρκεί το πραγματικό γεγονός της απασχόλησης του προσωπικού στη συγχωνευθείσα κοινωφελή επιχείρηση με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, ανεξαρτήτως του αν έχουν τηρηθεί οι νόμιμες διαδικασίες με την πρόσληψη ή μεταφορά τους σε αυτήν και την απασχόλησή τους σε τέτοιου είδους σχέσεις εργασίας, αφού τέτοια προϋπόθεση δεν τάσσεται ρητά, ούτε άλλωστε συνάγεται και από το σκοπό του νόμου, που συνιστά τη διατήρηση όλων των θέσεων εργασίας του προσωπικού των κοινωφελών επιχειρήσεων.

Εμείς ερχόμαστε σήμερα ουσιαστικά να επαναλάβουμε μια παλιότερη ρύθμιση που έγινε από το Βουλευτή Δωδεκανήσου κ. Τάσο Καραμάριο και η οποία προβλέπεται στο άρθρο 64 του ν. 3801/2009, όπου αποκαθίστα μια μεταφορά εργαζομένων της πρώην ΑΔΕΚ -μιας δημοτικής επιχείρησης- και εγκρίνει τη μεταφορά τους στις νέες επιχειρήσεις του δήμου και από εκεί και μετά διατηρεί τις εργασιακές σχέσεις.

Η τροπολογία, λοιπόν, που καταθέτουμε, που είναι σχεδόν αντιγραφή, αλλάζοντας μόνο τον όρο ΑΔΕΚ με τη ΔΕΥΑΡ, έχει ως εξής: «Η μεταφορά των υπαλλήλων των συγχωνευθέντων κοινωφελών επιχειρήσεων ΟΤΑ και Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης ΔΕΥΑΡ, στις νέες κοινωφελείς επιχειρήσεις ΟΤΑ και Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης κι Αποχέτευσης, σύμφωνα με το άρθρο 109 του ν. 3852/10, κατόπιν αποφάσεων του οικείου δημοτικού συμβουλίου, ανεξάρτητα από τη διαδικασία η οποία τηρήθηκε με την πρόσληψή του στις ανωτέρω επιχειρήσεις, θεωρείται νόμιμη από την ημέρα λήψης των σχετικών αποφάσεων των ανωτέρω συμβουλίων και νομίμως οι υπάλληλοι συνεχίζουν να εργάζονται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς, κυρία Υφυπουργέ, συμφωνούμε με τη διατύπωση που σας έδωσε ο κ. Ντόλιος. Αν υπάρχουν εμπλοκές των εργαζομένων με παράνομες πράξεις, βεβαίως, δεν είμαστε υπέρ της άποψης να τις νομιμοποιήσετε. Οι εργαζόμενοι, όμως, είναι θύματα ενός κανιβαλιστικού, πελατειακού και ρουσφετολογικού μηχανισμού, ο οποίος αναπτύχθηκε και από την κεντρική εξουσία, αλλά και από τους τοπικούς δήμους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Δεν επιτρέπεται, λοιπόν, να τους αφήσετε να είναι συνεχώς θύματα αυτών των μηχανισμών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο ανέδειξε μία σοβαρή ιδεολογική σύγκρουση, η οποία προκύπτει από τις διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις των δύο κυρίαρχων ιδεολογικών ρευμάτων απανταχού της πολιτικής. Και είναι η δογματική Αριστερά, αυτή η οποία δικαιώνει τις θέσεις της κριτικής των νεοφιλελεύθερων. Διότι η κριτική την οποία ασκούν οι νεοφιλελεύθεροι, κυρίως, για το κατά το δυνατόν μικρότερο κράτος και φτάνουν σε ακραίες τοποθετήσεις, είναι διότι η Αριστερά επιμένει στο μεγάλο κράτος, στην τεράστια αύξηση των δαπανών. Δαπάνες οι οποίες...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα παρακαλέσω να μην διακόπτονται οι ομιλητές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: ...πρέπει να υπάρχουν οι διαθέσιμοι πόροι. Εν προκειμένω, στην Ελλάδα η μεγαλύτερη αδυναμία την οποία εμφανίζει η Αξιοματική Αντιπολίτευση, είναι ότι δεν μπορεί να απαντήσει από πού θα εξεύρει πόρους για να μπορέσει να δικαιώσει τις προτάσεις της και την πολιτική της.

Και προ αυτής της αδυναμίας, η οποία ευτυχώς γίνεται γνωστή

στον ελληνικό λαό, καταφεύγει, ως συνήθως, σε καταγγελτικό λόγο, σε ισοπεδωτικό λόγο, μιλάει για προτεκτοράτο. Φαντάζομαι ότι δεν τους συγκινεί τόσο η ελληνική σημαία. Διότι όποιον συγκινεί η ελληνική σημαία, δεν χρησιμοποιεί ποτέ τον όρο «προτεκτοράτο» για την πατρίδα του, γιατί γνωρίζει ότι αυτή τη σημαία την έχουν τιμήσει οι αγώνες και οι θυσίες του ελληνικού λαού.

Και είναι θλιβερό, κύριε Πρόεδρε, μέσα στην Αίθουσα –την ιερή Αίθουσα του Κοινοβουλίου- να ακούμε καταγγελίες περί προτεκτοράτου της χώρας μας. Κυματίζει η ελληνική σημαία πάνω από το Ελληνικό Κοινοβούλιο και συμβολίζει αυτούς τους αγώνες.

Επιτέλους, πρέπει να μπει φρένο σε αυτήν την κριτική, φρένο σε αυτόν τον καταγγελτικό λόγο. Θέλουμε η νέα γενιά της πατρίδος να αισθάνεται υπερήφανη για την ιστορία μας, για τον πολιτισμό μας, για τους αγώνες όλων των πολιτικών, όλων των πολιτικών δυνάμεων. Από πού κι ως πού αυτή η κριτική που θέλει να καταδείξει ότι ο ελληνικός λαός στις μέρες μας είναι λαός υπόδουλος; Έλεος! Φτάνει πια!

Επιστρέφω, πάλι, στα περί κριτικής ιδεολογικής και πολιτικής. Δημόσια πανεπιστήμια. Μην τολμήσουμε και πειράξουμε το καθηγητικό κατεστημένο, μην ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, γιατί ποιος θα θιγεί; Η γνώση; Η επιστήμη; Όχι. Αυτοί οι οποίοι ενώ είναι μειοψηφία στην ελληνική κοινωνία, είναι συντριπτική πλειοψηφία, ελέγχουν τα πανεπιστήμια και καθοδηγούν τις εξελίξεις.

Ακούστε, λοιπόν, κύριοι της Αντιπολίτευσης ένα επιχείρημα περί ιδιωτικών πανεπιστημίων: Συμπολίτης μου, για τον οποίο είμαι εξαιρετικά υπερήφανος, νέος, δεκαοκτώ ετών, πέτυχε στο «Berkeley», δημόσιο πανεπιστήμιο στην Αμερική.

Φοίτησε τρία χρόνια και έγινε πολιτικός μηχανικός. Και ήρθε η ώρα των μεταπτυχιακών. Και τον επέλεξε πρώτο το «Stanford», το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, τον κ. Μιλτιάδη Βράτμο. Γιατί; Γιατί το ιδιωτικό πανεπιστήμιο γνωρίζει ότι είναι εξίσου υψηλού επιπέδου οι σπουδές στα δημόσια πανεπιστήμια.

Μόνο εδώ, λοιπόν, έχουμε βρει ότι πρέπει να υπάρχει το κρατικό μονοπώλιο. Υπέρ ποιών; Υπέρ των φοιτητών, υπέρ της ελληνικής κοινωνίας; Όχι βέβαια!! Θέλετε κάτι ακόμα; Υπέρ των μεγαλογιατρών καθηγητάδων, που ελέγχουν και την Ιατρική Σχολή και ελέγχουν και τις πανεπιστημιακές κλινικές; Σεις, που υποτίθεται ότι στρέφεστε εναντίον όλων των κατεστημένων συμφερόντων. Για να μην πω για άλλα, σε άλλα πανεπιστήμια.

Αυτές, λοιπόν, οι θέσεις σας δικαιώνουν, επαναλαμβάνω, την κριτική που ακούω από ακραίες νεοφιλελεύθερες φωνές. Γιατί εμείς δεν είμαστε νεοφιλελεύθεροι. Εμείς είμαστε ριζοσπάστες φιλελεύθεροι, υπέρ της επιλογής πάντοτε του εθνικού συμφέροντος και όχι καμιάς ιδεοληψίας.

Κυρία Υπουργέ, για να μη γίνω μονότονος με την ιδεολογική αντιπαράθεση, έχω πέντε προτάσεις. Θα τις πω εν συντομία.

Πρέπει να ιδρύσουμε, αν θέλουμε να έχουμε κάποια στιγμή μια δημόσια διοίκηση η οποία πραγματικά θα υπηρετεί τον πολίτη και θα μπορεί ο φορολογούμενος να πληρώνει τις υπηρεσίες αυτές, μια παραγωγική Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης. Θα εισάγονται μόνον απόφοιτοι ΑΕΙ και ΑΤΕΙ. Θα εισάγονται περισσότεροι και θα εξέρχονται λιγότεροι, ικανοί να γνωρίζουν τη μεθοδολογία της διοικήσεως, ικανοί να παρακολουθούν τις ευρωπαϊκές εξελίξεις. Και να σταματήσουν όλα τα υπόλοιπα, με τα οποία επιλέγονται και ξαναεπιλέγονται και τα κοινωνικά κριτήρια και να κάνει τρία χρόνια το ΑΣΕΠ να βγάλει αποτελέσματα. Η Γαλλία είναι φημισμένη για την ΕΝΑ, την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης. Δεν είναι δύσκολο να μιμηθούμε ένα πετυχημένο παράδειγμα.

Δεύτερον: επιθεωρητές. Επιθεωρητές του Υγείας, του Εργασίας, του Δημόσιας Διοίκησης. Ποιοι είναι οι επιθεωρητές αυτοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μέσα από τα ίδια τα Υπουργεία, εθισμένοι στις πρακτικές της διοικήσεως. Τι θέλουμε, κυρία Υπουργέ; Ένα νέο σώμα επιθεωρητών, που να έχει αρμοδιότητα όλα τα Υπουργεία, με νέα παιδιά, με σπουδές, με διδακτορικά, αναγνωρισμένα για τις σπουδές τους παιδιά, τα οποία είναι στο περιθώριο σήμερα. Να ιδρύσετε ένα καινούργιο σώμα, να μην έχει καμμία εμπλοκή με τη σημερινή δημόσια διοίκηση.

Τρίτον: γενικοί διευθυντές Υπουργείων. Προέρχονται από πού; Από τα υπηρεσιακά συμβούλια και από την υφιστάμενη διοίκηση.

Και πού φτάνουμε; Μόλις κάποιος θεωρεί ότι αδικείται, πάει στα δικαστήρια, δικηγόροι, αποφάσεις δικαστηρίων. Είχα στο Υπουργείο – ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι – μια περίπτωση. Δικαιώθηκε κάποιος που έπρεπε να κριθεί για γενικός διευθυντής μετά από τρία χρόνια. Δεν μπορούσα να κάνω διαφορετικά, παρά να υπογράψω τη δικαίωσή του. Έπρεπε να πάρει αναδρομικά όλους τους μισθούς. Έπρεπε από την υπάλληλο η οποία είχε γίνει γενική διευθύντρια και απεχώρησε, να αφαιρεθεί το επίδομα της γενικής διευθύντριας, από τη σύνταξη.

Πώς μπορεί να λυθεί; Μια short list σε κάθε Υπουργείο και από τη διοίκηση και από την αγορά. Δεν πρέπει να φοβόμαστε την αγορά. Πρέπει να ζητούμε να καταθέτουν τα προσόντα τους μέσω προκήρυξης και να επιλέγει η πολιτική ηγεσία μετακλητούς τους γενικούς διευθυντές.

Τέταρτη πρόταση: ενίσχυση των περιφερειακών δομών του κράτους. Τι συμβαίνει σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η υγεία, τα νοσοκομεία. Η εκπαίδευση, τις σχολικές μονάδες. Η εργασία, τον ΟΑΕΔ. Ο καθένας έχει το δικό του περιφερειακό διευθυντή. Ο καθένας λειτουργεί κυρίως εξαρτώμενος από το κεντρικό κράτος. Πρέπει να μεταβιβάσουμε αρμοδιότητες και πόρους στις περιφερειακές διοικήσεις, ούτως ώστε αυτές οι μονάδες να διοικούνται από κει.

Θέλετε ένα παράδειγμα; Δεν έχουμε γιατρούς. Και κάνετε ερωτήσεις όταν ήμουν Υπουργός και καλά κάνετε. Πώς μπορούμε να πάρουμε σήμερα έναν επικουρικό; Μόνον μέσω του Υπουργείου, αν προκηρυχθεί η θέση. Γιατί να μην μπορεί η θέση να προκηρυχθεί σε περιφερειακό επίπεδο, ούτως ώστε ο διοικητής του κάθε νοσοκομείου να επιλέξει με ταχύτητα, να επιλέξει τον καλύτερο, τον άξιο, με διαφάνεια. Και να καταθέτουν τα δικαιολογητικά τους στο ίντερνετ και να μπορεί ο ενδιαφερόμενος, που ίσως αδικηθεί, να προσφύγει στη δικαιοσύνη. Δεν είναι δύσκολα πράγματα. Τόλημη και αποφασιστικότητα χρειάζονται.

Τέλος, κυρίες Πρόεδρε, δεν μπορώ να μη σχολιάσω και πάλι αυτό το τοπίο περί του νεοφιλελευθερισμού, ο οποίος φταίει για όλα.

Άκουσα ότι και για την αξιολόγηση φταίει ο νεοφιλελευθερισμός από συνάδελφο η οποία μίλησε. Δηλαδή, όταν θεσπίζουμε διαδικασίες με τις οποίες θα προκρίνουμε τους άριστους, τους ικανούς, τους παραγωγικούς δημοσίου υπαλλήλους, τους κολάμε μέσα σε αυτήν τη διαδικασία το τοπίο του νεοφιλελευθερισμού και έτσι ξεμπερδέψαμε. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε τι είδους διοίκηση θέλουμε, αν θέλουμε τη διοίκηση των χρηστών, των παραγωγικών, των αποδοτικών υπαλλήλων ή αν θέλουμε τη διοίκηση των κοπανατζήδων, των παρανόμων, των χρηματιζόμενων, του βαθύς σπάταλου και αναποτελεσματικού κράτους ή αν θέλουμε μία ορθολογική δημόσια διοίκηση που να υπηρετεί τον πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω την παρέμβασή μου με μία άποψη, που κατά τη γνώμη μου πιστεύω ότι μπορεί να μας ενώνει όλους. Χρειαζόμαστε διοικητικά, οικονομικά στελέχη στη διοίκηση, αλλά και πολιτική ηγεσία, που να αγαπούν την πατρίδα, όχι τις φιλοδοξίες τους, όχι τις ιδιοτελείες τους, όχι τα μικρά ή μεγάλα συμφέροντά τους, αλλά από την ώρα που ορκίζονται να υπηρετήσουν την πατρίδα, να είναι αφοσιωμένοι και να προτάσσουν το εθνικό συμφέρον έναντι οποιασδήποτε άλλης επιλογής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κυρίτσης για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, η οξεία οικονομική κρίση των τελευταίων ετών έφερε στην επιφάνεια τις αδυναμίες, αλλά και τις ανεπάρκειες της ελληνικής δημόσιας διοίκησης. Τα δύο κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα επί περίπου σαράντα χρόνια και που συγκυβερνούν αυτήν την περίοδο, φέρουν βαριές ευθύνες στο συγκεκριμένο ζήτημα: πελατειακό κράτος, ανορθολογικά καταναμενόμενο και με ξεπερασμένο μοντέλο οργάνωσης. Το αποτέλεσμα; Κακό επίπεδο υπηρεσιών, κατασπατάληση πόρων, έλλειψη λογοδοσίας και διαφάνειας, αναποτελεσματικότητα, μεγάλη ταλαιπωρία των πολιτών.

Θα περίμενε κανείς ότι, μόλις ξέσπασε η κρίση, αυτά τα δύο

κόμματα θα αναλάμβαναν επιτέλους τις ευθύνες τους. Αντ' αυτού ζήσαμε τον απόλυτο παραλογισμό. Οι υπάιτιοι του προβλήματος ανέλαβαν το ρόλο του σωτήρα. Ξεπερνώντας και πάλι τον κακό εαυτό τους, απαξίωσαν συλλήβδην τις δημόσιες υπηρεσίες, χρέωσαν στους δημόσιους υπαλλήλους όλα τα δεινά και υπακούοντας πλήρως στις απαιτήσεις των δανειστών άρχισαν να συζητούν μπακαλίστικα για αριθμό απολύσεων. Για μεταρρύθμιση του δημοσίου ούτε λόγος.

Και το χειρότερο; Κατηγορείτε αυτούς που διαφωνούν μαζί σας. Εμείς δεν είχαμε καμμία συμμετοχή σε αυτό το πελατειακό κράτος.

Σε αυτό το σημείο οφείλω να αναφερθώ και στην περίοδο κατά την οποία η Δημοκρατική Αριστερά ήταν στην Κυβέρνηση. Από την πρώτη στιγμή πιστέψαμε ότι η χώρα έχει ανάγκη από ένα κράτος αποτελεσματικό, επιτελικό, σύγχρονο. Θελήσαμε να κάνουμε διαρθρωτικές αλλαγές, γιατί γνωρίζουμε ότι το πρόβλημα δεν είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά η κακή οργάνωση της δημόσιας διοίκησης. Στις θέσεις αυτές επιμένουμε και σήμερα.

Μία από τις πιο κομβικές μεταρρυθμίσεις δεν μπορεί να γίνει πρόχειρα και με απολύσεις. Χρειάζεται ολοκληρωμένο σχέδιο, συναίνεση και χρόνο, δηλαδή το αντίθετο από αυτό που εφαρμόζει σήμερα η Κυβέρνηση, η οποία κλείνει δομές, χωρίς να αξιολογεί την προσφορά τους και απολύει υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων και στελέχη με εξειδικευμένα ακαδημαϊκά προσόντα και εμπειρία, απλώς για να πιάσει αριθμητικούς στόχους.

Νομίζω ότι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, κυρίες Υπουργέ –που δεν είστε και εδώ– αυτής της παράλογης πολιτικής είναι το ΕΚΕΒΙ. Τι έγινε εκεί; Καταργήθηκε εν μία νυκτί, χωρίς να υπάρχει έστω και μία προσημαστική αιτιολογία. Είναι ένας φορέας αποτελεσματικός, με μεγάλη προσφορά στο χώρο του βιβλίου και με προσωπικό που διαθέτει πολύτιμη τεχνογνωσία στη διαχείριση των Ε.Σ.Π.Α.

Ήταν μία λάθος απόφαση. Και το λάθος πού φάνηκε; Το ΔΣ που διορίστηκε για να κλείσει το ΕΚΕΒΙ, όχι μόνο αρνήθηκε να το διαλύσει, αλλά πρότεινε τη διατήρησή και την αναβάθμισή του.

Γιατί, λοιπόν, η Κυβέρνηση επιμένει στο λάθος; Είναι μόνο μέσα απολύσεων ή δείχνει την ανυπαρξία σχεδίου της πολιτικής; Θα μας πει, βέβαια, η Κυβέρνηση ότι το ΕΚΕΒΙ περνάει στο Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, ένα φορέα με διαφορετικό αντικείμενο και μάλιστα υπό τον κ. Γιαννουλίδη –για να μη τρελαθούμε κι όλοι μαζί– και κυρίως χωρίς να έχετε ένα σχέδιο για την «επόμενη ημέρα» και χωρίς τους υπαλλήλους που διαθέτουν την απαραίτητη τεχνογνωσία. Δηλαδή, η Κυβέρνηση διαφτίζει την προχειρότητα και τις απολύσεις ως «μεταρρύθμιση».

Να μην αναφερθώ, βέβαια, και στο σύστημα της αξιολόγησης του προσωπικού. Πρόκειται, σαφώς, για ένα μνημείο αναξιοκρατίας. Οι αυθαίρετες ποσοστώσεις που προβάλλονται δεν έχουν κανένα νόημα και απαξιώνουν πλήρως την ίδια την έννοια της αξιολόγησης. Ο προϊστάμενος μετατρέπεται σε αξιολογητή, ο οποίος βαθμολογεί χωρίς προσδιορισμένα και σταθερά κριτήρια και χωρίς μετρήσιμους στόχους.

Συνεπώς, η αξιολόγηση δεν μπορεί να αποτυπώνει την πραγματική απόδοση των υπαλλήλων και το σύστημα χάνει εκ των προτέρων την αντικειμενικότητά του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να μιλάμε για αναδιαμόρφωση του δημοσίου, χωρίς να ξέρουμε τελικά ποιο δημόσιο θέλουμε, ποιο δημόσιο έχουμε στο μυαλό μας, ποια είναι η στρατηγική μας για το δημόσιο που θέλουμε. Δεν μπορούμε να μιλάμε για αποτελεσματικότητα, όταν είμαστε ανίκανοι και στο παραμικρό να προστατεύσουμε την αξιοκρατία. Δεν μπορούμε να μιλάμε για εκσυγχρονισμό των δομών του δημοσίου, όταν πρυτανεύουν οι παλαιοκομματικές φωνές του παρελθόντος.

Από την πρώτη στιγμή θέσαμε το ζήτημα αναδιοργάνωσης του κράτους, ενός κράτους με αξιοκρατία και αποτελεσματικότητα προς όφελος των πολιτών. Το σημερινό νομοσχέδιο, σε μεγάλο βαθμό, δεν είναι προς όφελος του πολίτη. Φτιάχτηκε μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει τους δανειστές που ζητούσαν απολύσεις πάση θυσία.

Ο κ. Λυκούδης σας είπε πως ό,τι είναι προς θετική κατεύθυνση θα το ψηφίσουμε. Στα άλλα θα μας βρείτε αντίθετους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 4^ο Γυμνάσιο Χαριλάου Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

Καλή πρόοδο ευχόμαστε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ταμής.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως έχω πει και στην πρωινή τοποθέτηση επί της αρχής, ο ελληνικός λαός παρακολουθεί όλη αυτήν την σκληρή διαπραγμάτευση που κάνει η Κυβέρνηση με την τρόικα και τα στελέχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια προσπάθεια να τελειώσουμε με αυτήν την οδυνηρή διαδικασία των μνημονίων και των διαπραγματεύσεων και να μπορέσει, επιτέλους, η χώρα μας να ξεφύγει μπροστά και να οδεύσει την οδό της ανάπτυξης.

Τα στοιχεία που προκύπτουν, και τα οικονομικά και τα πολιτικά, δείχνουν ότι σε λίγο καιρό η ύφεση θα μας αφήσει όλες τις πληγές, τις οποίες θα πρέπει να επουλώσουμε το επόμενο χρονικό διάστημα.

Πιστεύω ότι οι θυσίες όλων των Ελλήνων είναι πολύ μεγάλες. Κανένας δεν θέλει να πάνε χαμένες. Στην προσπάθεια αυτή συμφωνήσαμε ότι πρέπει να περιοριστεί και να εκσυγχρονιστεί ο δημόσιος τομέας και να αξιολογηθούν εκ νέου όλα τα εκατοντάδες νομικά πρόσωπα που κατά καιρούς ιδρύθηκαν και τα οποία θα έπρεπε να αξιολογηθούν για το εάν και κατά πόσον προσφέρουν έργο ανάξιο της δαπάνης που γίνεται γι' αυτά.

Θέλω να σταθώ, λοιπόν, σε συνέχεια της πρωινής ομιλίας, σε ορισμένα άρθρα, τα οποία είναι πραγματικά και τα κομβικά σημεία του όλου αυτού νομοσχεδίου. Το ένα αφορά στις καταργήσεις των οργανισμών και μεταξύ αυτών του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας.

Δεν υποτιμώ τα προβλήματα που μπορεί να δημιουργηθούν στους άλλους οργανισμούς οι οποίοι καταργούνται, θέλω όμως να εστιάσω εκεί, διότι πραγματικά αυτή την εποχή η χώρα μας επανακινεί τους τέσσερις μεγάλους οδικούς άξονες και γενικότερα τα έργα που γίνονται με συγχρηματοδότηση μεταξύ ιδιωτών για τα μεγάλα οδικά έργα. Εκεί πρέπει να πούμε ότι το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας με τον εξοπλισμό που είχε μέσα στα κτήριά του μπορούσε να ελέγξει και να παρακολουθήσει πραγματικά πόσα είναι τα έσοδα που καθημερινά εισπράττονται από τα διόδια και πόσο ακριβώς είναι το τίμημα που ο ελληνικός λαός πληρώνει γι' αυτά τα έργα.

Άρα, λοιπόν, αυτή τη στιγμή καταργείται το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας. Δεν φέρει κανείς ιδιαίτερη αντίρρηση γιατί το καταργούμε, όμως είναι πολύ σημαντικό για την Κυβέρνηση να εξασφαλίσει ότι ο έλεγχος πάνω στα έσοδα των ιδιωτικών εταιρειών θα πρέπει να γίνεται, έστω και μέσω της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Υποδομών.

Συνεπώς, θα πρέπει με μία επόμενη φάση να εξασφαλιστεί ότι αυτός ο εξοπλισμός θα εδραστεί πάλι προς τη σωστή πλευρά και δεν θα δοθεί σε ιδιωτικές εταιρείες, δεν θα δοθεί στα χέρια των παραχωρησιούχων, που υπάρχει μια φημολογία γι' αυτό το θέμα, αλλά το προσωπικό που ήταν εξειδικευμένο εκεί να μεταφερθεί με σύντομες διαδικασίες στη Γενική Γραμματεία, προκειμένου να κάνει τον έλεγχο που απαιτείται. Είναι πολύ σημαντικό, γιατί αυτά τα κονδύλια έχουν επενδυθεί από παλαιότερα ευρωπαϊκά προγράμματα, για να αποκτήσει η χώρα μας αυτόν τον εξοπλισμό που ελέγχει τα διόδια όλης της χώρας, ο οποίος πρέπει να παραμείνει σε λειτουργία.

Το δεύτερο είναι το θέμα της αξιολόγησης. Έχουμε ζησει όλοι εμάς που ασκήσαμε δημόσια διοίκηση είτε ως δήμαρχοι είτε ως περιφερειάρχες είτε ως νομάρχες αυτή τη βάση των αξιολογήσεων. Ξέρουμε πολύ καλά πόσο μεγάλες πιέσεις ασκήθηκαν για να ικανοποιούμε όλες τις φιλοδοξίες –ας το πούμε έτσι– των

υπαλλήλων μας, προκειμένου κάποια στιγμή αυτοί να διεκδικήσουν αξιώματα, τα οποία θα ήθελαν στο μέλλον να διεκδικήσουν.

Εδώ μπαίνουν ορισμένα θέματα. Θα πρέπει με τις επικείμενες εγκυκλίους και διάφορες συναποφάσεις που θα γίνουν με κοινές υπουργικές αποφάσεις να διασφαλιστεί ότι η αξιολόγηση, πρώτον, δεν έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός υπολοίπου υπαλλήλων οι οποίοι αξιολογούνται μέσα στο 15% με κάτω από «6», οι οποίοι θα είναι οι επόμενοι που θα φύγουν. Απ' αυτό πρέπει να ξεφύγουμε.

Δεύτερον, έχουμε πει επανειλημμένα κατ' ιδίαν στον Υπουργό ότι αυτή η αξιολόγηση που κάποια στιγμή έγινε σε κάποια συγκυρία δεν πρέπει να συνοδεύει για πάρα πολλά χρόνια τον υπάλληλο. Θα πρέπει μετά από κάποια χρόνια αυτή η αρνητική αξιολόγηση, που έγινε σε κάποια δεδομένη συγκυρία και μπορεί να διαμορφώνεται από κάποιο προσωπικό κίνητρο και μια προσωπική κόντρα που μπορεί να έχουν ένας προϊστάμενος με έναν υφιστάμενο, να μένει στο περιθώριο και να προχωρούν τα επόμενα χρόνια.

Άρα, λοιπόν, εάν υποθέσουμε ότι κάποιος μετά από είκοσι χρόνια αξιολογείται για μία θέση προϊσταμένου ή διευθυντού σε μία υπηρεσία, να μην τον συνοδεύει η αξιολόγηση που έγινε εδώ και είκοσι χρόνια. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία, για να μπορεί ο υπάλληλος να έχει κίνητρο να βελτιωθεί. Διότι, εάν μία κακή αξιολόγηση τον συνοδεύει μια ζωή, δυστυχώς, φοβάμαι, θα διαφορεί για την περαιτέρω πρόοδο και τη βελτίωσή του.

Φυσικά, προβλέπονται εδώ και κάποιες διαδικασίες, με τις οποίες με συζήτηση, με διάλογο και με κάποιες άλλες πιθανόν και επιμορφωτικές συνοδευτικές διαδικασίες που θα ακολουθήσει η κάθε δημόσια αρχή ή ο κάθε φορέας να μπορεί αυτός ο υπάλληλος, που σε κάποια συγκεκριμένη συγκυρία αξιολογήθηκε αρνητικά, δηλαδή κάτω από το «6», να επανέλθει και να συμπληρώσει τις οποιεσδήποτε παραλείψεις είχε κάνει ή τις οποιεσδήποτε ελλείψεις.

Θέλω να κάνω ένα τελευταίο σχόλιο στο άρθρο 43. Ξέρουμε πολύ καλά την αγωνία χιλιάδων υπαλλήλων οι οποίοι έζησαν το μαρτύριο των διαδοχικών ανανεώσεων των συμβάσεων στο παλιό διάστημα –μιλάμε επί θητείας πριν από το 2004– οι οποίοι δεν μπορούσαν να τεκμηριώσουν μία μονιμότητα στο δημόσιο τομέα. Η ρύθμιση του νόμου Παυλόπουλου που έγινε, ήταν μία συμφωνημένη πολιτική ενέργεια, η οποία έγινε μέσα σ' αυτόν εδώ το χώρο από όλα τα κόμματα της Βουλής και δόθηκε σαν μία τελευταία διέξοδος, προκειμένου να διευθετηθούν οι εκκρεμότητες που παρελθόντος, που έρχονταν από την εποχή πριν το 1994, που θεσπίστηκε ο νόμος Πεπονίδη.

Αυτή, λοιπόν, η τελευταία ρύθμιση που έγινε δεν πρέπει να αποτελεί ένα μελανό σημείο, αλλά να αποτελεί μια θετική έκβαση, με την οποία μπήκε μία γραμμή και έκλεισε τελικά όλος αυτός ο φαύλος κύκλος του προηγούμενου καθεστώτος, όπου ο καθένας υπάλληλος ήταν έρμαιο του διευθυντού του, του δημάρχου του, του νομάρχου του, για να του ανανεώσει τη σύμβασή του.

Σχετικά με την αξιολόγηση, ο επανέλεγχος θέλω να πιστεύω ότι θα εστιαστεί μόνο σε εκείνους οι οποίοι εκμεταλλεύτηκαν αυτόν τον καλό νόμο της μονιμότητας, προκειμένου με δόλο τρόπο και με πλάγια μέσα και με πλαστά χαρτιά να εκμεταλλευτούν την διαδικασία και να γίνουν μόνιμοι.

Θέλω να πιστεύω, επίσης, ότι θα στοχευθεί εκεί ο έλεγχος και δεν θα αμφισβητήσουμε αποφάσεις δημοτικών συμβουλίων, αποφάσεις δημοτικών οργάνων, επιχειρήσεων, νομικών προσώπων των Υπουργείων, τα οποία έδωσαν τις βεβαιώσεις τότε, προκειμένου αυτοί οι υπάλληλοι με τη βοήθεια του ΑΣΕΠ και μέσω του ΑΣΕΠ να μονιμοποιηθούν.

Άκουσα την εισήγηση του κ. Ντόλιου και συμφωνώ με τη διατύπωση που έκανε, κύριε Υπουργέ, προκειμένου να διασφαλιστεί το άρθρο αυτό όσο πιο καλά γίνεται με μια νομοτεχνική βελτίωση, προκειμένου να ξεκαθαριστεί ότι η πρόθεση του Υπουργείου είναι ο σωστός επανέλεγχος των πλαστών ή αναληθών στοιχείων και όχι η συνέχιση μιας νέας πολιτικής δίωξης, η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει ένα κυνήγι μαγισσών, όπως λέμε, προκειμένου να τιμωρήσουμε κάποιους και να οδηγήσουμε στην έξοδο από το δημόσιο κάποιες εκατοντάδες υπαλλήλων.

Θέλω να πω ότι αυτό το φαινόμενο τού να οδηγήσουμε σε

αμφιβολία τριάντα πέντε με σαράντα χιλιάδες υπαλλήλους του δημοσίου τομέα θα δώσει ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση στην όλη λειτουργία του δημοσίου τομέα σήμερα, η οποία ταλαιπωρείται από αυτήν την ανασφάλεια που έχει διαμορφωθεί με τη διαθεσιμότητα και με την κινητικότητα.

Πιστεύω ότι μέχρι αύριο θα δοθεί η δυνατότητα να γίνουν οι κατάλληλες νομοτεχνικές βελτιώσεις και όλοι μαζί να στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο και το συγκεκριμένο άρθρο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουρουμπλής.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναγκάζομαι να πω το περίφημο «ουαί δε ημῖν Φαρισαίοι υποκριτές».

Πραγματικά, όταν ανεβαίνουμε στο Βήμα, πρέπει να επιδεικνύουμε ένα σεβασμό στον ελληνικό λαό, διότι δια της Βουλής απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό. Και πρέπει να έχουμε και γενναιότητα, γιατί όπως έλεγε ο Γέρος της Δημοκρατίας: «ο πολιτικός πρέπει να έχει μέσα του και το στοιχείο της γενναιότητας και να αναγνωρίζει τα λάθη».

Ειλικρινά, αναφερόμενος σε αυτό που θα πω, που αφορά το παρελθόν, δεν θέλω να πω ότι οι προκάτοχοι Υπουργοί ήθελαν να κάνουν κακό. Αλλά ως αναγνωρίσουμε ότι με τις πολιτικές που επέλεξαν να υλοποιήσουν έγιναν λάθη. Απέτυχαν. Ας βγει ένας άνθρωπος να πει μια τέτοια κουβέντα.

Και εγώ ειλικρινά, επειδή ανήκα σε ένα κόμμα που κυβέρνησε, ζητάω συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για τους νόμους που ψήφισα και απεδείχθησαν ότι απέτυχαν. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ποιος κυβέρνησε, κύριε Πρόεδρε; Κυβέρνησε ο ΣΥΡΙΖΑ την Ελλάδα; Θα τρελαθούμε σε αυτόν τον τόπο; Άκουσα τον αγαπητό μου φίλο τον κ. Λυκουρέντζο. Μα, ήταν Υπουργός Υγείας κανένας από τον ΣΥΡΙΖΑ; Γι' αυτό που συμβαίνει στο μηχανογραφικό σύστημα των νοσοκομείων, που πληρώθηκαν εκατομμύρια λεφτά για συστήματα που δεν κοιμώπουν μεταξύ τους, φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Για το ότι υπάρχει η με αριθμό 165 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, την οποία ούτε ο κ. Λυκουρέντζος ούτε ο σημερινός Υπουργός Υγείας απεδέχθησαν, που απαγορεύει στην ελίτ των καθηγητών να χειρουργούν στις ιδιωτικές κλινικές παρανόμως, φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Κύριε Πρόεδρε, ο γνωστός Τζάκης τελείωσε ελληνικό πανεπιστήμιο, δημόσιο πανεπιστήμιο. Πήγε στην Αμερική και σήμερα είναι η κορυφή στον κόσμο. Τι θέλουν να μας πουν δηλαδή για τα δημόσια πανεπιστήμια, επικαλούμενοι τα ιδιωτικά;

Και ειλικρινά, αναγκάζομαι πάλι να αναφερθώ στη διαφορετική ιδεολογία που διακατείχε τη δημοκρατική παράταξη σε σχέση με τη Δεξιά και το νεοφιλελευθερισμό, για να σας πω και να μου πείτε και εσείς πόσα παιδιά πήγαιναν από τα χωριά σας μέχρι το 1963 γυμνάσιο και πόσα πήγαν όταν ήρθε η μεταρρύθμιση του αείμνηστου Λουκή Ακρίτα το 1963. Εγώ σας λέω ότι μόνο από το χωριό μου, ενώ πήγαιναν ένα ή δύο παιδιά στο γυμνάσιο, πήγανε δεκαπέντε και είκοσι παιδιά στο γυμνάσιο.

Δηλαδή, τι μας λέτε τώρα; ότι πρέπει ο γιος του δικηγόρου να γίνει δικηγόρος, ο γιος του γιατρού, γιατρός και οι υπόλοιποι από κάτω; Αυτήν την παιδεία θέλετε; Γι' αυτήν την παιδεία πρέπει να μιλήσουμε;

Μας είπαν και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν λέει από πού θα βρεθούν τα λεφτά για να πληρωθούν οι υπάλληλοι. Από εκεί που δεν μπορείτε, λόγω της διαπλοκής να συγκρουστείτε όλα αυτά τα χρόνια με τη φοροκλοπή και τη φοροδιαφυγή. Υπάρχει φαρμακευτική εταιρεία, κύριε Λυκουρέντζο, που έχει 500 εκατομμύρια τζίρο στην Ελλάδα και παρουσιάζει ζημιές. Το πιστεύει κανείς; Υπάρχει πολίτης με μέση νοημοσύνη που το πιστεύει; Ε, από εκεί θα βρεθούν. Δηλαδή, θα σώσουν την οικονομία τα 2 εκατομμύρια που θα κερδίσει το κράτος από την απόλυση αυτών των εξειδικευμένων ανθρώπων, που πραγματικά είναι πλούτος για τη δημόσια διοίκηση;

Σας είπα κανείς ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση υπερασπίζεται αυτή τη δημόσια διοίκηση, που τη φτιάξατε εσείς και τα προηγούμενα κόμματα και οι προηγούμενες κυβερνήσεις; Ναι, είμαστε υπέρ της δημόσιας διοίκησης, αλλά μιας δημόσιας διοίκησης

λειτουργικής, αποτελεσματικής, αντιγραφειοκρατικής με διαφάνεια, με αξιολόγηση, με αξιοκρατία. Για ποια αξιοκρατία μιλάτε; Δεν ξέρουμε πώς λειτουργούσε το σύστημα και πώς λειτουργεί μέχρι σήμερα; Τι θέλετε; Να πούμε πράγματα για τα οποία ντρεπόμαστε όλοι, για το πώς έχει λειτουργήσει το σύστημα;

Τώρα θυμηθήκατε μια προσπάθεια του κ. Προκόπη Παυλόπουλου, -που εγώ θα την επαινέσω- διότι έβγαλε από την ανασφάλεια χιλιάδες ανθρώπους και έρχεστε σήμερα να ανασκοловіστε αυτή την υπόθεση δήθεν για πλαστά πιστοποιητικά. Περιορίστε το, μόνο στα πλαστά, όμως, όχι να πάτε σε άλλου είδους διαδικασίες και να βγάλετε όλον αυτόν τον κόσμο ή να τους έχετε ομήρους πολιτικά σε διαδικασίες, οι οποίες μπορεί να κρατήσουν πάρα πολύ καιρό.

Κύριε Πρόεδρε, αυτοί οι άνθρωποι που απολύονται, αποκεφαλίζονται γιατί αυτοί οι νόμοι της τρόικας, είναι νόμοι-κυνηγοί κεφαλών. Θέλουν έντεκα χιλιάδες κεφάλια μέχρι τον Ιούνιο. Τους νοιάζει μόνο να υπάρξουν έντεκα χιλιάδες κεφάλια «στον τορβά», που έλεγαν στα χρόνια της επανάστασης. Θέλω, λοιπόν, να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι μέσα σ' αυτούς τους ανθρώπους υπάρχουν πολύτεκνοι, τρίτεκνοι, υπάρχουν άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, υπάρχουν γονείς με παιδιά με ειδικές ανάγκες, υπάρχουν πραγματικές κοινωνικές καταστάσεις με έντονα κοινωνικά χαρακτηριστικά. Ε, λοιπόν, όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα οδηγηθούν στο κρεματόριο της εκτέλεσης και της απόγνωσης. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, πραγματικά θα βιώσουν μαρτυρικές στιγμές. Βιώνουν ήδη αυτή τη στιγμή μαρτυρικές στιγμές. Και το όφελος του κράτους δεν είναι τέτοιο που πραγματικά θα έλεγε κανείς «ε, ας θυσιάστουν».

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εκτεθειμένοι και είναι εκτεθειμένη η Κυβέρνηση και πραγματικά σκέπτομαι πολλούς Βουλευτές από την κυβερνητική πλευρά που θα έπρεπε να προτάξουν μια αντίσταση σ' αυτού του είδους τις επιλογές, διότι δεν θα κερδίσει τίποτα το κράτος απ' αυτή τη λογική.

Είναι η εμμονή των τρώικανών, οι οποίοι μέχρι σήμερα, με αναγνωρισμένα λαθεμένες επιλογές ζημίωσαν την ελληνική οικονομία. Αντί να έρθουν εδώ και να συζητήσουν πώς θα υπάρξει μια πραγματική ανάπτυξη, αντί να στηρίζουν με συγκεκριμένα προγράμματα την πραγματική ανάπτυξη, αυτού του είδους τις χειρουργικές επεμβάσεις εις βάρος της αξιοπρέπειας χιλιάδων ανθρώπων που δουλεύουν δεκαπέντε, είκοσι και τριάντα χρόνια δεν την κάνουν απέναντι στα συμφέροντα της φοροκλοπής και της φοροδιαφυγής. Γιατί δεν τολμούν να συγκρουστούν με όλα αυτά τα συμφέροντα, που πραγματικά απομυζούν τον ελληνικό λαό;

Ας μας φέρετε εδώ έναν νόμο να μας πείτε ποια ήταν αυτά τα golden boys των τραπεζών που άρπαξαν το χρήμα του ελληνικού λαού και σήμερα απολαμβάνουν την ασυλία.

Σ' αυτά τα ζητήματα πρέπει να τοποθετηθείτε. Αν θέλετε δημόσια διοίκηση, φέρτε, λοιπόν, μία μελέτη πραγματικά από αξιόπιστους φορείς για να δούμε πώς θα γίνει πιο λειτουργική, πιο δημοκρατική, πιο αποτελεσματική, πιο αντιγραφειοκρατική και όχι να απολύετε συνεχώς ανθρώπους και να μας λέτε ότι «με αυτόν τον τρόπο θα κάνουμε μικρό κράτος», όταν ξέρετε πολύ καλά ότι πλεόν στην Ελλάδα είναι μικρό το κράτος. Πηγαίνετε, λοιπόν, στις εφορίες, πηγαίνετε στη ΔΕΗ, πηγαίνετε να δείτε τι υποφέρει ο πολίτης, που δεν υπάρχουν εργαζόμενοι για να τον εξυπηρετούν.

Βέβαια, εμείς δεν θα πάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -θα βάλω και τον εαυτό μου μέσα -να μπούμε στη σειρά. Άλλοι καλούνται να πάνε να μπουν στη σειρά, να περιμένουν ώρες να πάρουν ένα χαρτί, να πάνε στο ΙΚΑ, να πάνε στο γιατρό, να πάνε στις διάφορες υπηρεσίες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Αντί να αντιμετωπίσουμε, λοιπόν, αυτά τα ζητήματα, σας ακούω να μου λέτε ότι θα φύγει η τρόικα. Από πού θα φύγει η τρόικα; Οι νόμοι που ψηφίστηκαν εδώ θα μείνουν, εάν δεν έλθει μία κυβέρνηση ανατροπής, που θα διαμορφώσει ένα άλλο εθνικό πλαίσιο ανάπτυξης, θα δώσει προοπτική, θα δώσει ελπίδα, θα δώσει δημιουργική δυνατότητα στη μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση, που θα σηκώσει το βάρος της αναχίτησης και της ανεργίας και της ανάπτυξης του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο

κ. Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός μας λέει ότι «το καινούριο κρασί θέλει και καινούριους ασκούς». Στην περίπτωση ΣΥΡΙΖΑ το μεν κρασί έχει ξινίσει, έχει γίνει ξύδι, οι δε ασκοί έχουν τρυπήσει. Και το λέω αυτό διότι οργίζομαι όταν ακούω τον προλαλήσαντα, αλλά και την κ. Τζάκρη πριν από μία ώρα -ειδικά τον προλαλήσαντα- ο οποίος υπηρέτησε τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από θέση ευθύνης ως γενικός γραμματέας. Ας τελειώσει αυτή η κοροϊδία ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κυβέρνησε ποτέ. Αιδώς!

Έρχομαι στις προτάσεις της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως για τη δημόσια διοίκηση. Τον Ιούνιο του 2013 ο κ. Τσίπρας πήγε στο Βουλευτικό του Ναυπλίου και ανακοίνωσε τέσσερις άξονες για τη δημόσια διοίκηση, που αποτελούν μνημεία ασάφειας.

Διαβάζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη διαπίστωση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ ότι έχουμε ένα κράτος με απαρχειωμένη δομή και ότι χρειάζεται μία μεγάλη ριζική τομή. Πολύ ωραία! Συμφωνούμε. Ποιοι είναι λοιπόν άξονες που προτείνει;

Πρώτος άξονας, η «αποκέντρωση του κράτους με ισχυρή αυτοδιοίκηση». Πολύ ωραία! Έχουν γίνει όλα αυτά. Δεν μας λέει τι παραπάνω πρέπει να αποκεντρώσουμε και, κυρίως, πώς θα το αποκεντρώσουμε και πώς θα το λειτουργήσουμε.

Δεύτερος άξονας, να «δημιουργήσουμε ένα κοινωνικό κράτος», λέει ο κ. Τσίπρας, το οποίο «θα μπορεί να εγγυηθεί την παραγωγική ανασυγκρότηση». Και αυτό είναι πολύ ωραίο.

Τρίτος άξονας, «Δημοκρατική αναδιάρθρωση και αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης». Και αυτό είναι ένα πολύ ωραίο, ένα εξαιρετικό σύνθημα.

Ας πάμε παρακάτω, στο διά ταύτα. Εξηγήστε μου κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει δημοκρατική αναδιάρθρωση σε καθαρά τεχνικής φύσεως θέματα, ή μήπως είναι πολιτικό το ζήτημα τού πώς θα κάνουμε την αξιολόγηση;

Τέταρτος άξονας, «μία νέα σχέση εμπιστοσύνης κράτους-πολιτών». Πολύ ωραία! Ρωτώ εγώ: Για ποιο κράτος μιλάμε; Μικρό; Μεγάλο; Τι απαντάει ο κ. Τσίπρας; «Το αναγκαίο για την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή». Ποιο είναι το αναγκαίο;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Κατά περίπτωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Αποδέχεται, βεβαίως, ότι πρέπει να γίνει λιγότερο γραφειοκρατικό και περισσότερο λειτουργικό. Όμως τότε μας προτείνετε ένα μέτρο, μία δράση, για το πώς θα γίνει αυτό;

Αντίθετα, σε οποιαδήποτε προσπάθεια γίνεται από την Κυβέρνηση, έχουμε απέναντί; μια συστηματική, αγωνιστική αντίδραση του κόμματός σας, η οποία έχει έναν και μόνο στόχο: Να θωπεύσει τα αυτιά των δημοσίων υπαλλήλων για να πάρете ψήφους. Αυτή είναι η μεταχείριση του ανθρωπίνου δυναμικού του κράτους, αυτόν τον τρόπο οργάνωσης του κράτους, υποστηρίζετε.

Τι μας είπατε; Ότι θα μεταβιβάσετε εξουσίες από το κέντρο στην περιφέρεια.

Μάλιστα, το αυτοδιοικητικό όραμα του κ. Τσίπρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να καταργήσει τον «Καλλικράτη» -το σημείωσα αυτό γιατί είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον- και στη θέση του να δημιουργηθούν, κύριε Ταμήλο, «χωρικές ενότητες που θα αποτελούν κοινωνικά κύτταρα με πρωτογενή εξουσία, η οποία θα εκφράζεται μέσα από συμμετοχικές δομές αυτοδιοίκησης των τοπικών υποθέσεων».

Το διαβάζω, το ξαναδιαβάζω και προσπαθώ με καλή πίστη να καταλάβω τι είναι τα «αυτοδιοικητικά κοινωνικά κύτταρα». Μπορούμε αυτό να το οργανώσουμε, ώστε το κοινωνικό κύτταρο, έτσι όπως το ορίζετε εσείς στον εγκέφαλό σας, να μπορεί να λειτουργήσει ως διοικητική ενότητα σε ένα σύγχρονο κράτος;

Η ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι έχετε μάυρα μεσάνυχτα! Μας λέτε τον πιο βασικό, έχουμε όμως κουβέντες, οι οποίες δεν τεκμηριώνονται τεχνοκρατικά. Και εάν είχατε την διάθεση να δουλέψετε θα φέρνατε ένα νομοσχέδιο όπου θα εξηγείται αυτό σας το όραμα για την αυτοδιοίκηση, την κεντρική διοίκηση κ.λπ., και πώς θα το κάνετε πράξη, πώς θα το οργανώσετε. Αυτό είναι το πιο βασικό, έχουμε όμως μιλήσει εκατό φορές και δεν θα σταθώ άλλο. Θα περάσω στην ουσία, στο νομοσχέδιο.

Ο Υπουργός, αναφέρθηκε στους βασικούς ρόλους που επιτελεί ένα σύγχρονο κράτος και επικαλέστηκε τον Αρίστο Δοξιάδη

και ένα βιβλίο του όπου λέει πολύ σωστά αναφέρει τι κάνει το κράτος: Διοικεί και ρυθμίζει, συγκεντρώνει και διανέμει πόρους και παρέχει υπηρεσίες και προϊόντα. Έχει χυθεί πολύ μελάνι για όλα αυτά. Κατά τη γνώμη μου, όλα είναι θέμα ικανότητας του κράτους.

Δανείζομαι έναν ορισμό από τον καθηγητή Βεράχεν, ο οποίος είχε γράψει ένα βιβλίο το 2000, το οποίο εκδόθηκε στη Χάγη, σχετικά με την αναβάθμιση της διοικητικής ικανότητας του κράτους, institutional building, όπως λένε στα αγγλικά. «Η ικανότητα» αυτή «είναι το σύνολο των χαρακτηριστικών που σχετίζονται με το ανθρώπινο δυναμικό, το ανθρώπινο κεφάλαιο, και την αποτελεσματικότητα και επιτυχία των δημοσίων πολιτικών». Είναι ένας ευρύτερος ορισμός, όμως ο συγγραφέας τον εξειδικεύει ως εξής: «Τυπικά στοιχεία αυτής της ικανότητας αποτελούν η ποιότητα των δημοσίων υπαλλήλων» -και ουδείς αμφιβάλλει ότι ο δημόσιος τομέας έχει υψηλού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό- «τα οργανωτικά του χαρακτηριστικά» -και εδώ να γίνει μεγάλη κουβέντα, ποια είναι δηλαδή αυτά τα χαρακτηριστικά και πώς πρέπει να τα αναβαθμίσουμε- «η διάδοση και η χρήση τεχνολογιών, πληροφορικής και επικοινωνιών» -και εδώ είμαστε πολύ πίσω στη δημόσια διοίκηση- «οι διακυβερνητικές σχέσεις» και τέλος, «το είδος της διάδρασης μεταξύ της κυβέρνησης και του κοινωνικοοικονομικού περιβάλλοντος». Εδώ δεν τα πάμε καλά.

Όποιος επιχειρεί να ενισχύσει την ικανότητα του δημοσίου τομέα, χωρίς να φοβάται το πολιτικό κόστος, όπως ο Υπουργός, θα πρέπει να έχει μια συνολική λύση για όλα αυτά τα στοιχεία μαζί. Όντως, η Κυβέρνηση έχει κάνει πάρα πολλά.

Η λύση, πρέπει να είναι συνολικού χαρακτήρα, να κατοχυρώνεται θεσμικά, δηλαδή με νόμο, και να υπάρχει η δυνατότητα να την εφαρμόσουμε επιχειρησιακά.

Με τον οριζόντιο χαρακτήρα, κύριε Υπουργέ, δεν εννοώ απαραίτητα την απόλυτη ομοιογένεια παντού, όμως οι βασικές αρχές πρέπει να είναι οριζόντιες και σε αυτές πρέπει όλοι να συμφωνήσουμε εξ αρχής. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αδύνατο να συμφωνήσει. Βεβαίως, πάνω από όλα, πρέπει να υπάρχει διαφάνεια, έλεγχος αλλά και συμφωνία ότι όποιος παραβιάζει το νόμο θα τιμωρείται, τελεία και παύλα.

Θα ήθελα να σας δώσω ένα παράδειγμα σε σχέση με το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον. Κυρία Υπουργέ, το κράτος, είναι αλήθεια, ότι κάπου «έχει κάνει τα στραβά μάτια». Προκειμένου να αντισταθμίσει την αδυναμία του να δώσει υψηλούς μισθούς, έκανε τα στραβά μάτια ενισχύοντας την παραοικονομία. Για παράδειγμα, τα φακελάκια στα νοσοκομεία και τα ιδιαίτερα που κάνουν οι καθηγητές. Σωστά; Αυτό, εκτός από την ενίσχυση της παραοικονομίας, οδήγησε το κράτος σε αποτυχία σε σχέση με το βασικό του ρόλο: το να προσφέρει αποτελεσματικές υπηρεσίες στον πολίτη.

Κλείνω, λέγοντας ότι για όλα αυτά τα θέματα και ειδικά για την αξιολόγηση, ακόμα και ο Αριστείδης ο Δίκαιος ή ο Σολομώντας να την έκαναν θα έβρισκαν κάποιο πρόβλημα.

Θέλω να σταθώ σε ένα θέμα που με απασχολεί ιδιαίτερα και θέλω την προσοχή σας, κυρία Υπουργέ, το οποίο το γνωρίζετε πολύ καλά, από τις προηγούμενες ημερίδες σας. Στο άρθρο 43 του νομοσχεδίου, θεσπίζεται ο επανέλεγχος των συμβάσεων προσωπικού, που μετατράπηκε σε αορίστο χρόνο και η αυτοδίκαιη κατάργησή τους στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι δεν τηρήθηκαν οι νόμιμες προϋποθέσεις.

Θα ήθελα, εδώ να αναφερθώ σε ανώνυμες εταιρείες του δημοσίου, κυρίως στη ΜΟΔ, που είναι μια μη κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρεία που εποπτεύεται από το δημόσιο, η οποία ιδρύθηκε το 1996, κατόπιν μελέτης και επιμονής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Υπηρετούσα τότε στις υπηρεσίες της και έχω πρωτοστατήσει στην ίδρυση της ΜΟΔ. Γιατί ιδρύθηκε η ΜΟΔ; Για να διαχειριστεί, να ελέγχει και να υποστηρίζει προγράμματα και φορείς με σοβαρές αρμοδιότητες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ακόμα ένα λεπτό.

Η ΜΟΔ, στελεχώθηκε με υψηλού επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο προσελήφθη μετά από τέσσερις πανομοιότυπους διαγωνισμούς το 1997, το 2001, το 2003 και το 2006.

Θέλω να σταθώ στον τρόπο πρόσληψης του προσωπικού

αφού δεν χρειάζεται να πούμε πολλά για την εταιρεία και τον σκοπό της. Η δυνατότητα πρόσληψης δόθηκε στην εταιρεία από τον ιδρυτικό της νόμο, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ο οποίος περιλαμβάνει τον έλεγχο τυπικών προσόντων, γραπτές εξετάσεις, συνέντευξη από επιτροπή εξετάσεων. Στις τελευταίες μάλιστα εξετάσεις συμμετείχε και ο Πρόεδρος του ΑΣΕΠ, καθηγητής κ.λπ..

Αυτό το σύστημα έχει αναγνωριστεί και από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως αξιοκρατικό, αντικειμενικό και αποτέλεσε μάλιστα πρότυπο για να σχεδιαστούν οι διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ.

Η επιλογή να προσληφθούν στο διαγωνισμό του 2003 στελέχη με σύμβαση ορισμένου χρόνου –γιατί εδώ είναι το λεπτό σημείο– έγινε προκειμένου να μην αποκτήσουν νοοτροπία δημοσίου υπαλλήλου. Επέμενε τότε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Όμως, αυτό δεν έχει να κάνει με τη διαδικασία πρόσληψης. Στη συνέχεια το 2005 έγινε μετατροπή αυτών των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου, για να μην υπάρχουν εργαζόμενοι σε ομηρία ή εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων μέσα σε μία ανώνυμη εταιρεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τελειώνω.

Η μετατροπή αυτή δεν έγινε αυθαίρετα, αλλά μετά από τροποποίηση του ιδρυτικού νόμου της ΜΟΔ και σχετική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, δηλαδή η μετατροπή των συμβάσεων δεν στηρίχθηκε στις διατάξεις του π.δ 164, αλλά ακολουθώντας τη λογική του προεδρικού διατάγματος, ψηφίστηκε ειδικότερη διάταξη νόμου. Άρα, λοιπόν, δεν υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, αν έχετε κάποια διευκρίνιση, να την κάνετε τώρα για να τελειώνει αυτή η ιστορία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαέξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνδοί από το Δημοτικό Σχολείο Εμπορείου Θήρας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

Σας ευχόμαστε καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Ζερδελή, έχετε τον λόγο για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΕΡΔΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, μια ομιλήτρια της Νέας Δημοκρατίας –δεν συγκράτησα το όνομά της– είχε αναφερθεί σε πρωτιές και εύσημα που έλαβε η Ελλάδα, σχετικά με τις διαρθρωτικές αλλαγές που της έχουν επιβληθεί.

Όμως, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι η Ελλάδα, εκτός από αυτές τις πρωτιές, έχει και άλλες πρωτιές στις οποίες κανένας δεν αναφέρθηκε. Έχουμε να μιλήσουμε για την πρωτοφανή σε καιρό ειρήνης ανεργία, η οποία επισήμως είναι στο 28%, έχουμε να μιλήσουμε για μία ανεργία των νέων η οποία είναι πάνω από το 61%, έχουμε να μιλήσουμε για ένα νέο κύμα μετανάστευσης νέων ανθρώπων, που θα μπορούσαμε να τους χαρακτηρίσουμε ως τον ανθό αυτής της χώρας –είναι προικισμένοι με πτυχία– οι οποίοι αναζητούν εργασία στο εξωτερικό, έχουμε τρία εκατομμύρια περίπου ανασφάλιστους ανθρώπους, πολίτες αυτής της χώρας, έχουμε πάνω από τριάντισι εκατομμύρια ανθρώπους που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας.

Και αυτές είναι πρωτιές, αγαπητοί συνάδελφοι και αυτές οι πρωτιές είναι το τίμημα γι' αυτό το οποίο ονομάζουν «πρωτογενές πλεόνασμα», που κοντεύει να χαρακτηριστεί από κάποιους σαν το σύγχρονο χρυσόμαλλο δέρας, όταν κάποιος άλλος –που δεν λέγονται ΣΥΡΙΖΑ– αμφισβητούν ακόμα την ύπαρξή του και ενδεχομένως κάποιος θεωρούν ότι ούτε δέρας είναι, ούτε χρυσόμαλλο, αλλά είναι προβιά λαγού και μάλιστα μαδημένη.

Αναφερόμενος στο κράτος, έχω να παρατηρήσω το εξής: Σχετικά με την αντίθεση «μικρό-μεγάλο κράτος», στο οποίο πολλοί αναφέρθηκαν, θέλω να ρωτήσω πώς προκύπτει αυτό το μικρό κράτος. Είναι ένα κράτος το οποίο έχει προέλθει από αναλογική

συρρίκνωση ή επιλεκτική αφαίρεση του περιπτού; Ούτε το ένα είναι, κύριοι συνάδελφοι ούτε το άλλο. Το σημερινό κράτος στην Ελλάδα είναι ένα κράτος το οποίο έχει κοπεί στην προκρούστεια κλίνη του μνημονίου. Είναι ένα κράτος, λοιπόν, το οποίο είναι συρρικνωμένο. Αφού είναι μικρό –και αυτή είναι η διάθεσή σας, να το κάνετε ακόμα μικρότερο– θα ήθελα να ρωτήσω μέχρι πού μπορείτε να το μικρύνετε.

Αν συνεχίσετε έτσι, κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, πολύ φοβάμαι ότι από αυτό το οποίο εμείς λέμε «κράτος» θα παραμείνει μόνο η Αστυνομία και οι δικαστές. Θα έχουμε ένα κράτος το οποίο θα φοράει το κράνος των ΜΑΤ και την τήβεννο του δικαστή και τίποτα άλλο. Αυτό θέλετε;

Επίσης, όσον αφορά τη σχέση κράτους-κυβέρνησης, τι κράτος –όσο μέγεθος κι αν έχει– θέλετε; Θέλετε ένα κράτος το οποίο να είναι λάφυρο της εκλογικής νίκης, ένα κράτος στο οποίο οι διοικητές των νοσοκομείων να διορίζονται από τις κυβερνήσεις, ανεξάρτητα από τα προσόντα τους, με μόνο κριτήριο την κομματική τους ταυτότητα; Μόλις προχθές έκανα επίκαιρη ερώτηση προς την Υφυπουργό Υγείας σχετικά με τη δυσλειτουργία του Νοσοκομείου της Λήμνου. Αυτού του είδους τη διοίκηση θέλετε, κύριοι συνάδελφοι;

Επίσης, ως προς τα ορατά αποτελέσματα, αυτό το μικρό κράτος που λέτε ότι συρρικνώθηκε, τι κατάφερε; Πηγαίνετε στις υπηρεσίες να να δείτε. Έχουμε ασθενείς, οι οποίοι εκλιπαρούν για μια συνταγή αυτήν τη στιγμή. Έχουμε σχολεία όπου τα παιδιά κρυώνουν. Έχουμε υπηρεσίες που υπολειπονται. Αυτό το κράτος, λοιπόν, δεν κατάφερε εκείνα τα οποία επιδιώκατε να επιτύχει.

Επίσης, θα ήθελα να παρατηρήσω το εξής: Δεν λαμβάνεται καθόλου υπ' όψιν η νησιωτικότητα όσον αφορά τη δομή, τη λειτουργία του κράτους και την οργάνωσή του. Θα μπορούσα να πω ότι η νησιωτική Ελλάδα –αφαιρουμένης της Κρήτης– είναι περίπου εξακόσιες χιλιάδες άτομα πληθυσμός. Εάν αυτός ο πληθυσμός ήταν σε μία μεγάλη πόλη όπως η Θεσσαλονίκη, θα είχε ένα λιμάνι και ένα αεροδρόμιο.

Έχουμε όμως είκοσι επτά αεροδρόμια και πάρα πολλά λιμάνια. Αυτά θα τα αφήσουμε; Δεν θα πρέπει το κράτος εκεί πέρα να συντρίξει τον πολίτη της παραμεθόριας περιοχής, στις εσχατιές της Ευρώπης, στο Αιγαίο που είναι το λίκνο του ελληνικού πολιτισμού; Εκεί πρέπει να απουσιάζει το κράτος; Πού είναι το κράτος; Πού είναι οι δομές του; Το κράτος αποσύρεται. Στη Λήμνο οι δομές έχουν καταργηθεί, σε μία περιοχή για την οποία θα μπορούσα να σας πω ότι βρίσκεται υπό συγκοινωνιακό αποκλεισμό.

Μια και ο προηγούμενος ομιλητής από εμένα, ο κ. Μουσουρούλης, έκανε αναφορά σε κάποια πράγματα σχετικά με το κράτος και τον ιδιωτικό τομέα, τον οποίο έχουν αναγάγει σε τοτέμ, πρέπει να σας πω ότι η Χίος, η Λήμνος και η Λέσβος –νησιά τα οποία έχουν και ναυτική παράδοση– με την αποκλειστική πλέον εκχώρηση των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών στον ιδιωτικό τομέα εμφανίζουν πάμπολλα προβλήματα, τα οποία έχουν επηρεάσει και την ανάπτυξη.

Θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία και στα άρθρα, τα οποία αφορούν στην αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, για την οποία έχουν μιλήσει και άλλοι συνάδελφοι προηγουμένως. Εδώ βλέπω μία προχειρότητα. Σας επισημαίνω τα εξής: Αναφέρεται ότι με τους βαθμούς «9» έως «10» βαθμολογείται ποσοστό 15% των υπαλλήλων και με τους βαθμούς «7» έως «8» βαθμολογείται το 60%.

Κύριοι συνάδελφοι, βαθμολογία «8» με «9», όπως και «6» με «7» δεν υπάρχει; Αυτοί δεν θα βαθμολογηθούν; Από πού προκύπτει το 25%; Αυτό είναι μία αυθαιρεσία, την οποία δεν μπορώ να καταλάβω, όπως δεν μπορώ να καταλάβω –και θα ζητούσα και εξηγήσεις– γιατί αυτό το 25% που αφορά δημόσιο υπάλληλο μετατρέπεται σε 70% όταν αφορά δημόσιο υπάλληλο, ο οποίος τυχαίνει να είναι προϊστάμενος τμήματος ή διευθύνσεων. Αυτές είναι ερωτήσεις, οι οποίες πρέπει να απαντηθούν.

Δεύτερο θέμα είναι ο αξιολογητής. Σχετικά με τον αξιολογητή, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να καταλάβω για ποιον λόγο να μην μπορεί κάποιος υπάλληλος να υποβάλει ένσταση εξαιρέσεως αξιολογητή, με τον οποίο μπορεί να βρίσκεται ακόμα και σε μία δικαστική διαμάχη. Γιατί δεν βάζετε ένα κριτήριο, για να

προστατέψετε το δημόσιο υπάλληλο από έναν εμπαθή προϊστάμενο;

Υπάρχουν και άλλα πολλά που έχουν υποπέσει στην αντίληψή μου σχετικά με αυτό το θέμα. Παραδείγματος χάριν, είναι ποινή ή διάταξη ότι δικαίωμα ένστασης κατά της βαθμολογίας έχει ο υπάλληλος που έχει κάτω από «6» και όχι εκείνος ο οποίος αισθάνεται αδικούμενος. Μπορεί κάποιος υπάλληλος με «7» να αισθάνεται ότι αδικείται, ότι η ενδοϋπηρεσιακή ανέλιξη του εμποδίζεται από αυτήν τη βαθμολογία. Του έχετε αφαιρέσει αυτό το δικαίωμα. Άρα, μπορούμε να πούμε –χωρίς να θεωρηθεί ότι είναι υπερβολή– ότι εδώ πέρα έχουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο ουσιαστικά ποινικοποιεί την αξιοκρατία.

Για όσους δε, συναδέλφους μίλησαν προηγουμένως και ζήτησαν από εμάς να συμπράξουμε, λέμε ότι εάν το ψηφίζαμε, κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν θα ήταν μία σύμπραξη, αλλά θα ήμασταν συναυτουργοί και μένει σε εσάς να αποφασίσετε εάν θα είμαστε φυσικοί ή ηθικοί συναυτουργοί. Εγώ πάντως δεν θα γίνω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν περίμενα ότι επί της δικής σας θητείας στο Υπουργείο που βρίσκεστε τώρα και έχοντας περάσει από το Υπουργείο Παιδείας, θα φέρνατε, θα υιοθετούσατε και θα στηρίζατε –ελπίζω όχι μέχρι τέλους– το άρθρο 12 που προβλέπει την κατάργηση του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου του Οργανισμού Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών.

Είναι ένας οργανισμός που συστάθηκε το 1993 επί ΠΑΣΟΚ και είχε ένα πάρα πολύ σημαντικό σκοπό, όπως και επιτέλεσε ένα πάρα πολύ σημαντικό έργο. Σκοπός αυτού του οργανισμού ήταν η ίδρυση, συντήρηση και διαχείριση πρότυπων παιδικών και εφηβικών βιβλιοθηκών ανά την Ελλάδα, η προώθηση και διάδοση του παιδικού και εφηβικού βιβλίου, η ανάληψη και προώθηση ερευνών, η διοργάνωση συμποσίων, η προώθηση της εκδόσεως βιβλίων, η επεξεργασία προγραμμάτων προώθησης του ελληνικού παιδικού και εφηβικού βιβλίου, όπως και πολλά άλλα, ανάμεσα στα οποία η οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων και βιβλιοθηκάρειους και εκπαιδευτικούς.

Ακόμη θα έλεγα ότι αυτός ο οργανισμός δραστηριοποιήθηκε, εκτελώντας προγράμματα για ομάδες παιδιών και εφήβων, που απειλούνται με κοινωνικό αποκλεισμό, όπως βιβλιοθήκες σε απομακρυσμένες περιοχές, σε φυλακές ανηλίκων κ.λπ..

Και όμως, στην τροπολογία που έχετε φέρει, αυτός ο Οργανισμός χαρακτηρίζεται ως ζημιογόνος και άχρηστος. Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι θέλοντας να υλοποιήσετε μία μνημονιακή πολιτική, που προβλέπει μείωση και κατάργηση οργανισμών, φθάνετε στο τραγικό σημείο να καταργήσετε το Κέντρο Παιδικού και Εφηβικού Βιβλίου, που αριθμεί σήμερα είκοσι οκτώ παιδικές και εφηβικές βιβλιοθήκες σε μικρές πόλεις και χωριά. Διοργανώνοντας προγράμματα φιλοαναγωγίας, συμβάλλει τα μέγιστα στην παιδεία των παιδιών ευαίσθητης ηλικίας.

Υπάρχουν επίσης τριάντα δύο εργαζόμενοι, που έχουν προσληφθεί από το 1994 με συμβάσεις ΙΔΑΧ, οι οποίοι εδώ και τέσσερα χρόνια δεν έχουν πληρωθεί. Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι πως η λειτουργία των παιδικών και εφηβικών βιβλιοθηκών, όχι μόνο δεν πρέπει να καταργηθεί, αλλά θα πρέπει να ενισχυθεί και να διευρυνθεί η δικτύωση και τα προγράμματά τους.

Εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, αναλαμβάνοντας την κυβέρνηση, με τη θέληση του ελληνικού λαού, θα ενισχύσουμε αυτές τις βιβλιοθήκες και το βιβλίο, το οποίο εσείς –πέρα από την κατάργηση του ΕΚΕΒΙ– και δι' αυτού του τρόπου απαξιώνετε, με τον πλέον τραγικό και δραματικό τρόπο.

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ στην τροπολογία-προσθήκη που έχουμε καταθέσει στο σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, που αφορά τη διαθεσιμότητα των εκπαιδευτικών, καθώς ο χρόνος –σε λιγότερο από δέκα ημέρες, στις 21 και 22 Μαρτίου– στενείει ασφυκτικά και αν δεν υπάρχουν νέες προκηρύξεις θέσεων, απειλούνται με απόλυση τουλάχιστον εξακόσιοι εκπαιδευτικοί.

Σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, πριν από περίπου είκοσι πέντε ημέρες, σε μία επίκαιρη ερώτηση που είχα καταθέσει στον Υπουργό

Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αρβανιτόπουλο, ο Υπουργός με είχε διαβεβαιώσει με τον πλέον επίσημο τρόπο ότι δεν θα απολυθεί κανένας εκπαιδευτικός, πλην όμως με τα μέχρι τώρα στοιχεία που έχουμε, με την ανακοίνωση από τον ΑΣΕΠ των πινάκων με τις θέσεις για τα δεύτερα πτυχία που κατείχαν οι εκπαιδευτικοί, οι θέσεις που θα καλυφθούν από τις υπάρχουσες προκηρύξεις θα είναι το μέγιστο χίλιες διακόσιες εξήντα, δηλαδή θα λείπουν περίπου εξακόσιοι εκπαιδευτικοί που θα οδηγηθούν στην απόλυση.

Εμείς εκτιμούμε ότι αυτή η διαδικασία που έχει γίνει μέχρι σήμερα βγάζει αναξιόπιστο τον κύριο Υπουργό και με την τροπολογία αυτή προσπαθούμε να αποκαταστήσουμε, όχι μόνο την αξιοπιστία του Υπουργείου, αλλά και την αξιοπιστία της πολιτείας απέναντι στους εκπαιδευτικούς.

Ακόμη, να σημειώσουμε ότι με τις προκηρύξεις της 28ης Φεβρουαρίου προκηρύχθηκαν και οι θέσεις των πτυχιούχων νοσηλευτών ΤΕΙ και ΑΕΙ.

Είναι τραγικό το γεγονός ότι σε αυτή την προκήρυξη έγιναν δύο φοβερά πράγματα. Το πρώτο είναι ότι οι προκηρύξεις θέσεων αφορούσαν θέσεις ΔΕ, μιας υποχρεωτικής δηλαδή εκπαίδευσης βοηθών νοσηλευτών. Αυτό συνιστά μία υποβάθμιση ανθρώπων που έχουν τελειώσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε θέσεις βοηθών νοσηλευτών. Αυτό είναι μία τρομακτική υποτίμηση που δείχνει τουλάχιστον μία πολύ κακή διάθεση, ως εκδοτική απόλυτη απέναντι σε συγκεκριμένους συναδέλφους.

Το πιο τραγικό όμως ακόμη είναι ότι για να καταλάβουν αυτοί οι συνάδελφοι τις υποβαθμισμένες θέσεις απαιτούνται τυπικά προσόντα, τα οποία δεν έχουν. Δεν έχουν δηλαδή τα αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα που έχουν οι ΔΕ νοσηλευτές. Τους καλεί δηλαδή η πολιτεία, τους καλεί το Υπουργείο να υποβαθμιστούν και επιπλέον τους καλεί να καταθέσουν τυπικά προσόντα που δεν έχουν και δεν προλαβαίνουν, βεβαίως, να αποκτήσουν. Έχουν βεβαίως, υπέρτερα προσόντα, αλλά δεν έχουν τυπικά προσόντα, όσον αφορά τα επαγγελματικά δικαιώματα. Καταλαβαίνετε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό συνιστά εμπαιγμό.

Το δεύτερο είναι ότι υπάρχουν γιατροί και οδοντίατροι, οι οποίοι μας είχε διαβεβαιώσει ο κύριος Υπουργός ότι θα απορροφηθούν από το Υπουργείο Υγείας. Τότε είχε βγει ο κ. Γεωργιάδης, ο οποίος είχε διαβεβαιώσει ότι βεβαίως, οι ανάγκες είναι πάρα πολύ μεγάλες και όλοι αυτοί οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται στην τεχνική εκπαίδευση σε επαγγέλματα υγείας θα απορροφηθούν. Μετά δήλωσε ότι δεν μπορούν να απορροφηθούν.

Φυσικά, δεν τον είχε πίστεψε κανένας, από τη στιγμή που έχουμε απολύσεις γιατρών όλων των ειδικοτήτων και αυτό το απίστευτο ξεχαρβάλωμα των νοσοκομείων. Τελικώς, αυτοί οι συνάδελφοι, γιατροί και οδοντίατροι και εκπαιδευτικοί, οδηγούνται επίσης στην απόλυση.

Η αγωγή υγείας είναι ένα μάθημα το οποίο θα πρόσφερε πάρα πολλά πράγματα στα παιδιά, τόσο στο θέμα της διατροφής, καθώς η παιδική παχυσαρκία ανθεί δυστυχώς στη χώρα μας, όσο και στο θέμα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, διαφωτίζοντας τα παιδιά γύρω από τα ζητήματα της αντισύλληψης, του οικογενειακού προγραμματισμού, αλλά καταπολεμώντας και πολύ κακές συνήθειες, όπως είναι το κάπνισμα, ο αλκοολισμός και οι εξαρτησιογόνες ουσίες.

Γι' αυτούς τους λόγους, όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο πριν από μερικούς μήνες είχα προτείνει ότι θα μπορούσαν όλοι αυτοί οι συνάδελφοι να προσφέρουν πάρα πολλά, αν προσλαμβάνονταν στα σχολεία σε προγράμματα αγωγής υγείας. Αντ' αυτού, βλέπουμε πως προχωρά η διαδικασία και σε δέκα ημέρες, όπως είπαμε προηγουμένως, οδηγούνται στην απόλυση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμούμε ότι για την ομαλή λειτουργία της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όπως λέμε στην τροπολογία μας, απαιτείται να προκηρυχθούν τριακόσιες είκοσι πέντε θέσεις, δηλαδή εκατόν είκοσι πέντε διοικητικές και διακόσιες εκπαιδευτικές σε ΙΕΚ και ΣΕΚ που έχουν θεσμοθετηθεί με τους νόμους 4186/2013 και 4235/2014. Δικοί σας νόμοι είναι αυτοί.

Έτσι, λοιπόν, στην τροπολογία εμείς προτείνουμε όλοι οι εκ-

παιδευτικοί που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα –σύμφωνα με το άρθρο 82 του ν.4172/2013- και βρίσκονται στις 13-3-2014 ακόμη σε καθεστώς διαθεσιμότητας, να τοποθετηθούν σε άλλες οργανικές θέσεις μονίμων υπαλλήλων που συστήνονται άμεσα.

Ακόμη, προτείνουμε στο άρθρο 68 του ν. 4235/2014 η παράγραφος 4.2 να αντικατασταθεί ως εξής: «Στο τρίτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 14 του άρθρου 27 του ν. 4186/2013 η φράση «εννιακόσιες είκοσι πέντε θέσεις που συστήνονται» αντικαθίσταται από τη φράση «χίλιες τριακόσιες τριάντα επτά θέσεις», ώστε να απορροφήσει τον αριθμό που αναφέραμε προηγουμένως.

Τέλος, προτείνουμε, στο άρθρο 68 του ν. 4235/2014 να προστεθεί μία νέα παράγραφος, στην οποία να ορίζεται, ανάμεσα στα άλλα –για να μην σας κουράζω- ότι οι εκατόν είκοσι πέντε διοικητικές θέσεις και οι χίλιες τριακόσιες τριάντα επτά θέσεις εκπαιδευτικών που αναφέρονται στο ν.4186/2013 και οι οποίες δεν έχουν προκηρυχθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, προκηρύσσονται μέχρι τις 22-3-2014 και μετατάσσονται σε αυτές όλοι οι εκπαιδευτικοί που βρίσκονται σε διαθεσιμότητα με το άρθρο 82 του ν.4176/2013.

Καταλήγοντας –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- προτείνουμε να παρατείνεται, μέχρι την τοποθέτησή τους σε νέες οργανικές θέσεις, η διαθεσιμότητα όλων των εκπαιδευτικών, που βρίσκονται σε καθεστώς διαθεσιμότητας στις 13-3-2014.

Ελπίζουμε ότι το Υπουργείο θα κάνει δεκτή αυτήν την τροπο-

λογία, αποκαθιστώντας ένα καθεστώς αδικίας σε βάρος των εκπαιδευτικών, αλλά και προς όφελος της δημόσιας εκπαίδευσης ως προς την εύρυθμη λειτουργία της, την οποία τουλάχιστον εμείς στο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζουμε διακαώς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε, βέβαια, να έχουμε κι άλλον έναν ομιλητή, αλλά εν πάση περιπτώσει, θα διακόψουμε τη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.01' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 13 Μαρτίου 2014 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Διοικητικές απλουστεύσεις- Καταργήσεις, συγχωνεύσεις νομικών προσώπων και υπηρεσιών του Δημόσιου Τομέα - Τροποποίηση διατάξεων π.δ. 318/1992 (Α' 161) και λοιπές ρυθμίσεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

